

Pavel Coruț

MÂNTUIREA

DE DUPĂ

CUMPLITA RĂTĂCIRE

EDITURA CORUȚ PAVEL, BUCUREȘTI, 2009

Motto: Credințele contrare informațiilor științifice corecte produc cei mai cumpliți monștri

ATENȚIONARE

Aceasta este o carte de știință. Îmi asum întreaga răspundere pentru conținutul ei, așa cum este prezentat. Rog cititorii profesioniști sau de ocazie să nu-mi interpreteze textul dincolo de limitele lui clare, pe baza unor presupuneri sau a unor conexiuni forțate.

Aștept ca marii specialiști în problema tratată să ne prezinte lucrări mai ample și mai clare, menite să distrugă definitiv jugul mistico-religios în care Omenirea se zbate de mai mult de două milenii.

Pavel Coruț

NOTĂ

Astăzi, 26 ianuarie 2011, public a doua oară cartea pe Internet, noua versiune conținând îmbunătățiri ale designului și numeroase corectări ale greșelilor apărute în procesul de scanare/tehnoredactare. *Cartea este publicată pe Internet cu acordul scriitorului.* Este posibil să găsiți vechea versiune pe unele site-uri. Dacă sunteți administratorul unui asemenea site, vă rog să încărcați noua versiune.

Cartea poate fi citită și online, direct în browser (fără să fie nevoie de descărcarea vreunui fișier), pe <http://adevaratamantuire.xhost.ro>. Dacă sunteți de acord cu afirmațiile foarte bine argumentate din această carte, vă recomand să distribuiți ori legătura anterioară, ori acest fișier, pe cât mai multe site-uri, la cât mai multe persoane!

Pentru informații suplimentare, pot fi contactat la adresa de email adevaratamantuire@gmail.com. Vă mulțumesc!

Silviu Bogan

Un gest normal și necesar

Foarte probabil, lașii din marea turmă conformistă vor cataloga această lucrare ca un gest de mare curaj, care îmi va produce nenumărate necazuri din partea mafiei politico-religioase interne și externe. Desigur, acești indivizi slabi, care se tem până și de umbrele lor, se înșeală. *Această carte e cât se poate de necesară în această perioadă de ofensivă a întunericului religios iar scrierea ei este un gest cât se poate de normal, din partea unui om rațional.* Mulțumesc Divinității că mi-a permis s-o scriu eu. Ea este doar un început al altor scrieri de acest gen, mult mai documentate, mai incisive și mai demolatoare pentru această construcție șubredă, ridicată pe trupurile a mai mult de un miliard de pământeni nevinovați, care este religia judeo-creștină.

Mai mult ca sigur, paraziții religioși judeo-creștini vor considera scrierea mea un gest de frondă fără efecte importante împotriva afacerilor lor necurate. Și ei se înșeală amarnic. Prima piatră aruncată de autorul „frondist” va demonstra elitei raționale din fiecare națiune europeană cât de șubredă este construcția în care Oculta regresivă și-a pus mari speranțe de întoarcere a Umanității în întunecatul Ev Mediu. Mulți politicieni care au folosit religia ca mijloc de manipulare a maselor ignorante vor trebui să-și facă mea culpa, să intre în pământ de rușine, să se retragă din viața politică. După mine, mulți alți „frondiști” vor ataca infama construcție judeo-creștină, cu mijloace mai potrivite secolului în care trăim, contribuind decisiv la distrugerea ei integrală din mințile și sufletele miliardelor de sclavi psihici ai unor mituri și ritualuri sălbatice. *Astfel, în mai puțin de un secol, această religie, la fel ca și celelalte, vor fi declarate crime împotriva Divinității și Civilizației Umane. Așa ne poruncește imperioasa lege a evoluției Societății Umane terrene, fapt pentru care orice împotrivire ar fi inutilă.*

Am ales ca țintă religia judeo-creștină, deoarece ea a produs cele mai cumplite neamului meu românesc, rasei mele ariene și Umanității, în ansamblu. Aceasta nu înseamnă că celelalte religii dominante, hinduismul și islamismul, sunt mai puțin vinovate față de Omenire, în general și față de anumite rase și popoare, în special. Aștept ca, în următorii ani, oșteni ai Rațiunii, mai bine documentați cu aceste două religii, să le atace la fel de științific, rece și distructiv cum procedez eu în acest volum. Dacă nimeni nu-și va asuma această răspundere, mă voi documenta câțiva ani și voi întocmi eu primele lucrări cu acest profil.

Scriu această carte cu deplină încredere în Adevărata Divinitate, total lipsit de ură ori alte sentimente negative, cât mai obiectiv cu putință. Sunt sigur că ea va contribui la eliberarea din sclavia psihică mistico-religioasă a milioane de pământeni nevinovați.

Închin această modestă lucrare Măriei Sale Alexandru Cuza, luminosul principe care, în urmă cu 150 de ani, a înțeles rolul nefast al religiei.

PARTEA ÎNTÂI

Dacă Adevăratul Dumnezeu n-ar exista, ar trebui inventat

Cap. 1. Câteva reguli de tratare a mistico-religioșilor

Mai mult ca sigur, pentru afirmația din titlul acestei părți, voi fi atacat de către ambele tabere aflate în confruntare — atei și mistico-religioșii. Afirmația din titlu este însă un adevăr de necontestat în această perioadă de evoluție a Umanității terrene, perioada trecerii de la semicivilizația prezentă, către deplina umanizare și deplina civilizare din viitor. În această perioadă, în care majoritatea oamenilor nu s-au dezrobit complet din sclavia instinctelor și impulsurilor bestiale, părănd a confirma teoria darwinistă, în lumea terrenă trebuie aplicate cel puțin următoarele legi din psihologie, psihiatrie și genetică:

a. Credințele religioase nu depind de creierul cognitiv și conștiință, ci de creierul emoțional (limbic) și inconștient. Aceasta determină încremenirea religiosului de orice vârstă în imperiul irațional, semisălbatic și instinctual al copilăriei naive, credule și lipsite de discernământ. Între pruncul care crede în basme cu personaje fabuloase (zâne, zmei, feți frumoși, vrăjitoare etc.) și individul matur care consideră că miracolele din textele religioase sunt adevărate, ba încă și revelate divin, nu există nici o deosebire. Copilul are scuza că s-a născut o mică bestie candidată la umanizare, cu ajutorul instruirii științifice și educației morale, făcute în familie și societate. În lipsa acestei intervenții umanizante, el ar rămâne un simplu animal, așa cum au rămas mii de prunci pierduți prin jungle.

Individul matur care a trecut prin procesul de instruire științifică și educare morală, uneori chiar prin înalte instituții de învățământ, nu are nici o scuză pentru infantilism, iraționalitate și religiozitate. La o primă vedere, ar trebui să-l tratăm ca pe un infractor care a înșelat speranțele de evoluție și progres investite în el de Societatea Umană. Nu putem proceda astfel, deoarece un principiu de drept general acceptat precizează că persoanele lipsite de discernământ nu răspund penal. Religiosului de orice fel îi lipsesc maturitatea psihică și discernământul integral, fapt trecut sub tăcere de toate legislațiile naționale și internaționale, din motive oculte. În caz de săvârșire a unor fapte penale, lui i se recunoaște formal un discernământ juridic, încât să poată fi condamnat. Mă întreb cât de corectă este această practică juridică, mai ales în cazul infracțiunilor săvârșite în stare de tulburare psihică mistico-religioasă (acte de terorism, omoruri, vătămări corporale, amenințări, estrocări, înșelăciuni etc.). Răspunsul vă aparține.

b. A doua regulă de abordare a religiosului a fost cristalizată de psihologie și psihiatrie, pe timpul tratării drogaților cu diferite substanțe chimice. Între afectarea conștiinței unui om cu diverse substanțe (alcool, narcotice etc.) și intoxicarea ei cu informații false, care îl fac să perceapă eronat realitatea, nu există nici o deosebire. *Ca atare, științele ne recomandă să tratăm religioșii ca pe orice alt tip de drogați, deoarece majoritatea sunt total insensibili la argumente raționale.*

Un drogat este o ființă jalnică, căzută într-un puț adânc și întunecos, populat cu ființele fabuloase ale imaginației sale semisălbatic. stimulate de creierul limbic. Uneori, starea sa este atât de gravă încât pare a fi posedat de un duh rău, sălbatic, irational, pervers etc. Zadarnic rugăm drogatul cu substanțe chimice sau cu mituri religioase să accepte leacurile vindecătoare, începând cu argumentul rațional și terminând cu medicamentele propriu-zise. Cel mai înțelept gest este să coborâm în puțul său întunecos, să-i servim drogul preferat, amestecat cu puțin medicament vindecător. Treptat, mărim doza de medicament și reducem doza de drog din pilulele administrate cu stăruință și blândețe. După ce depășim un anumit prag critic, drogatul cere tot mai mult medicament și tot mai puțin drog. Eu am folosit această tehnică psihologică timp de 19 ani, de când am devenit scriitor și rezultatele ei sunt cât se poate de încurajatoare. Desigur, medicamentele servite de mine au fost sugestii pozitive, argumente raționale, informații științifice exacte, raționamente de bun simț etc. Veți întâlni multe astfel de „medicamente” în următoarele două părți ale acestui volum.

c. În fine, a treia regulă științifică de abordare a intoxicațiilor mistico-religioși ia în considerare cele mai noi descoperiri din domeniul geneticii și psihologiei. Cele circa 60 de miliarde de celule ale organismului uman posedă o dublură verbală prin care pot dialoga cu creierul: ele pot recepționa sugestii ale creierului, dar pot și trimite informații sau energii către creier. *Organismul nostru funcționează ca un tot unitar, înzestrat cu mecanisme deosebit de inteligente de apărare, autovindecare și continuă evoluție, fapt ce mă face să cred că nu suntem produsul „naturii mamă”, cum susțin darwinistii, ci al unor Creatori mult superior nouă, socotiți divini, pe bună dreptate.*

Psihologia modernă a descoperit că orice achiziție psihică pozitivă sau negativă a părinților are tendința de a se transmite genetic la urmași. Unde se înscrie achiziția genetică respectivă? Desigur, în gene, în celulele organismului, apoi se manifestă ca parte integrantă a personalității copilului. Dacă achiziția este pozitivă, ea contribuie la formarea unei personalități pozitive. Dacă este negativă, va țara personalitatea copilului. Am verificat personal această regulă, în familia mea, pe parcursul mai multor generații (străbunici, bunici, părinții mei). Este adevărată și funcționează fără greș. Din străbuni cinstiți și blânzi, nu vor rezulta aproape niciodată urmași necinstiți și violenți. Excepțiile întăresc regula și se pot explica prin doi factori principali: activarea unor gene bestiale ale unor străbuni foarte îndepărtați sau o influență deosebit de nocivă a mediului de formare a personalității.

Printre achizițiile nocive moștenite genetic de generațiile noastre se numără și toxinele religioase achiziționate de străbunii sălbatici din urmă cu câteva sute sau mii de ani. Ele se manifestă în iraționalitate, naivitate, frică de personaje fabuloase (zei, diavoli etc.), superstiții, credințe în informații infirmate de științe. Acești factori slăbesc psihic personalitatea umană, o predispun la boli și-i scurtează viața cu câteva decenii. Cui alte cuvinte, religiile îmbolnăvesc șiucid pe nevăzute miliarde de oameni. O profesoară de biologie intoxicată mistic a elaborat un manual de „biologie creaționistă”, ca replică la teoria darwinistă și a încercat s-o impună în programa școlară din țara noastră. *Fiecare celulă din organismul meu strigă după Dumnezeu, afirma exaltata mistică.* În realitate, fiecare genă din organismul nostru se comportă așa cum a fost educată de-a lungul mileniilor de evoluție umană. Genele respectivei biologie strigau după sălbăcia religioasă, cu care fusese intoxicată prin creierele strămoșilor ei și nimic mai mult.

*Într-adevăr, Dumnezeu produce miracole pe care misticii creatori de religii nu le putea nici imagina, dar numai prin creierele oamenilor de știință, nu ale deliranților religioși. Pentru un individ din urmă cu numai două sute de ani, cele mai banale invenții tehnico-științifice actuale sunt miracole divine (televizorul, telefonul, avionul, becul electric etc.). În ce privește teoria evoluționistă, darwinismul, atât de dușmănită de mistico-religioși, situația e clară: ea este valabilă pentru o mare parte din regnul vegetal și animal, însă nu este aplicabilă integral oamenilor și Societății Umane, din motivele explicate de mine în ultimul capitol al romanului *Codul lui Zamolxe*.*

Dacă luăm în considerare dublura verbală existență între creier și fiecare celulă a organismului, înțelegem în ce situație disperată se află intoxicații mistici. Mai precis, în ce situație neplăcută ne aflăm cu toții, deoarece extrem de puțini pământeni n-au moștenit gene cu informații mistico-religioase, de la străbunii sălbatici. Chiar și cel mai înfocat ateu darwinist, pr. dr. Richard Hawkins de la Universitatea Oxford, posedă asemenea gene, deși nu este conștient de acest fapt. Din această cauză, în volulul *Himera credinței în Dumnezeu*, el formulează întrebarea *De ce, aproape sigur, nu există Dumnezeu?* și nu în forma sigură *De ce nu există Dumnezeu?* În acest volum, îi voi „forfecă” puțin darwinismul exagerat și extrapolat asupra Societății Umane terrene. Acum, mă mulțumesc să observ că fiecare posedăm o rețea mai deasă ori mai rară de erori mistice în organismele noastre, fapt ce ne afectează viața mai mult sau mai puțin. Psihologia ne învață că nu putem smulge această rețea de erori și blasfemii dintr-o singură mișcare, în scurt timp, deoarece ne-am dezechilibrat psihic. *Omul nu poate evolua spiritual prin salturi bruște și radicale, ci prin clarificări treptate, efectuate în durate de timp care să-i permită psihicului său să se adapteze la adevăruri fundamentale negate anterior.*

Din motivele expuse mai sus, eu voi prezenta materialul științific în mod gradat, de la simplu și evident, către complex și demonstrabil. *Sfătuiesc persoanele care se știu puternic intoxicate mistico-religios să sară peste partea a doua a cărții și s-o însușească direct pe a treia.* Abia după ce efectele benefice din a treia parte a cărții se vor produce în ființele lor, ele pot studia și partea a doua, fără riscul de a se enerva, a se revolta, a refuza adevăruri evidente și de a căuta probe puerile în apărarea unor neadevăruri flagrante, demonstrate ca atare atât de științe, cât și de bunul simț.

Acest capitol ar mai fi trebuit să conțină și punctul *d*. Nu l-am inclus și nu-l explic, deoarece eu scriu pentru oameni inteligenți și culti, care pot intui singuri regulile din el, studiind întreaga carte. Informațiile din acest punct sunt deocamdată secrete și în curs de verificare, fapt pentru care prefer să le trec sub tăcere. După ce relațiile dintre Umanitatea terrenă și humanoizii extraterestrii vor deveni un fapt public cunoscut de toți pământenii și tratat ca un eveniment normal, veți descoperi de ce am omis acest punct. Acest eveniment se va produce în următoarele cinci decenii, în cel mai fericit caz. Posibil să se producă și mai devreme, dacă interesele civilizatorilor extraterestrii vor cere-o însă, mai probabil, se va produce către sfârșitul acestui secol. Atunci, toate construcțiile mistico-religioase se vor prăbuși iar Omenirea terrenă, descătușată din semicivilizație, va porni spre infinitul drum al civilizațiilor universale. Mi-ar plăcea să fiu martor ocular la acest eveniment crucial din zbugumata istorie de 500 de milioane de ani a Civilizației Umane terrene. Poate că voi avea și acest noroc...

Vă rog să recitiți acest mic capitol, pentru a înțelege corect cele două care îi urmează! Înțelegerea și însușirea corectă a celorlalte două părți din carte depinde de asimilarea acestei prime părți. Ca orice om pragmatic, nu vă îndemn să însușiți niște informații și reguli de dragul de a părea mai culti. Eu vă îndemn să faceți acest lucru cu scopul de a vă perfecționa personalitățile în direcțiile probate de științele ultramoderne: dezactivarea genelor bestiale și activarea genelor ultracivilizate din organismele dumneavoastră, imunizarea la boli grave, autovindecarea de boli și vicii, conservarea tinereții și vigoriei, prelungirea vârstei active peste limita de o sută de ani. Toate aceste minuni sunt posibile, așa cum este posibil să zburăți cu avionul, însă secretul lor a fost păstrat pentru o minoritate privilegiată. Eu vreau să-l răspândesc în întreaga noastră națiune, profitând și de faptul că numai o minoritate nesemnificativă dintre cetățenii români au fost intoxicați în profunzime cu otrăvurile mistico-religioase. Nu scriu pentru această minoritate intoxicată mistico-religios, deoarece o consider un rebut irecuperabil. Eu scriu pentru majoritatea atinsă superficial sau numai formal de erorile mistico-religioase. Din această majoritate se va ridica o națiune sănătoasă, încrezătoare în Adevărata Divinitate și în științele cu care Adevăratul Dumnezeu ne ajută să evoluăm către poziția de oameni pe deplin umanizați și pe deplin civilizați.

Cap. 2. De ce credința în Adevăratul Dumnezeu este necesară în această perioadă de evoluție a Omenirii terrene?

În expunerea mea, folosesc cu insistență expresiile Umanitate (Omenire) *terrană*, Civilizație Umană *terrană* etc., deoarece, în prezent, știința deține probe sigure că Terra nu este singura planetă din Univers, nici măcar din galaxia noastră (Calea Lactee), pe care trăiesc umanoizi raționali. Infinitul Univers s-a dovedit a fi patria unei infinități de civilizații raționale, dintre care, majoritatea de tip humanoid. Acest adevăr recepționat de Vatican pe căi oculte, încă din timpul papei Ioan Paul al doilea, a determinat Biserica catolică să emită o bulă de scuze față de martirul Giordano Bruno și să-i ridice o statuie a *libertății de conștiință*, exact în piața Campo dei Fiore, în care a fost ars pe rug în anul 1600 e.n. Acest sol divin susținuse exact ceea ce noi știm acum cu precizie: *Universul este populat de o pluralitate de lumi, care trăiesc pe planetele ce orbitează în jurul miliardelor de miliarde de stele (sori)*. De asemenea, folosesc expresiile corecte *î.e.n.* (înainte de era noastră) și *e.n.* (era noastră) și nu cele impuse de religia creștină: *i.Ch.* (înainte de Christos) și *d.Ch.* (după Christos). Pe timpul studierii lucrării, veti înțelege de ce expresiile folosite de mine sunt corecte și celelalte, false. Falsurile au fost introduse în circulație de un călugăr dobrogean, Dionisie Smeritul, prin intermediul Bisericii catolice, după secolul 4 e.n., când un judeu obscur, Jeshua, a fost zeificat sub numele de Isus (Iisus) Hristos (Christos).

Ce argumente îmi puteți aduce în favoarea necesității credinței în Dumnezeu, în această fază de evoluție a Omenirii terrene? Eu voi enumera doar câteva pe care le consider esențiale.

1. Nu putem face saltul de la toporul de piatră la aparatul de operat cu laser, nici de la carul cu boi la naveta spațială, într-o singură zi. Marii creatori ne-au înzestrat organismele cu programe evolutive perfecte, dar noi nu le cunoaștem decât în mică parte și nu le putem folosi integral, deoarece științele care studiază omul, în special genetica, psihologia și medicina, au fost oprimate de întunericul religios iudeo-creștin mai mult de 15 secole. Purtăm în organismele noastre cătușele întunericului și regresului mistico-religios. Majoritatea cetățenilor

planetei sunt închiși în sfere mistico-religioase create de fabulațiile înscrise în creierile lor emoționale, astfel că nu pot ajunge la lumina Divinității. *Un număr foarte mic de pământeni reușesc să spargă sferile întunericului mistico-religios, să recepționeze inspirația divină și să ne ofere toate informațiile necesare evoluției noastre în planul cunoașterii corecte a Lumii, creației utile și perfecționării morale.* Toți pământenii folosesc becul electric, dar numai unul, T. A. Edison, a fost inspirat să-l inventeze. Parcă pentru a ne atenționa că solii divini nu aparțin religiei și nu poartă titluri academice, Edison era ateu și avea ca studii numai trei clase și jumătate. Cunoștea și aplica însă autosugestionarea pozitivă, pentru autoperfecționarea personalității și apărarea de agresiunile psihice ale ignoranților. Majoritatea marilor inventatori care au creat civilizația tehnico-științifică actuală au lucrat în condiții grele, în confruntare cu mulțimile intoxicate religios și cu liderii politico-economici corupți.

Argumentul genetic ne obligă la o credință în supranatural și în suprauman (în divin). Nici cei mai fervenți atei nu-și pot dezactiva integral toate genele cu informații superstițioase moștenite de la străbunii sălbatici, fapt pentru care, în mod voalat, divinizează Universul și legile obiective care se manifestă în el. Ar fi suficient ca ei să înlocuiască cuvântul Univers cu Dumnezeu și legile obiective cu legi divine pentru a deveni credincioși liber cugetători. În prezent, ne putem dezactiva genele sălbatică ce conțin informații superstițioase, cu ajutorul autosugestiei, eliminând frica de zeei și demonii inventați de străbunii sălbatici, frică transmisă nouă prin moștenire genetică. Ateii și liberii cugetători din ultimele două-trei secole, creatorii civilizației tehnico-științifice actuale, și-au dezactivat aceste gene mistico-religioase în mod inconștient și involuntar, prin dezactivarea lor, pe calea rațiunii și moralității.

Dezactivarea genelor ce conțin informații mistico-religioase din toți cetățenii planetei este un proces lung și anevoios. În prima fază, e preferabil să înlocuim pleiada de zeei și demoni mistico-religioși din credințele lor inconștiente cu credința într-o singură Divinitate exclusiv pozitivă, creatoare, atotcunoscătoare, atotputernică, exclusiv spirituală, lipsită de toate defectele de personalitate specifice zeeilor antropomorfi, perfectă, omniprezentă etc. În următorul capitol, voi prezenta câteva probe că această Divinitate chiar există și ne asigură continua evoluție, continua civilizare, continua umanizare. *Numai persoanele care se smulg din atracția sferelor mistico-religioase sălbatică pot ajunge la inspirația, ocrotirea și ajutorul Adevăratului Dumnezeu.* Desprinderea creierului nostru din „magia” sălbatică este posibilă la orice vârstă, însă numai cu îndeplinirea condițiilor pe care le voi prezenta în ultima parte a cărții.

Ați înțeles acest argument? Dacă tot credem în ceva supranatural și suprauman, măcar să credem în Adevărata Divinitate, cu existență probată științific, care ne ajută efectiv pe lungul drum al evoluției umane, din sălbăticie către înalta civilizație a viitorului. Animiștii și atei au impus în limbajul lor uzual termenul de *supranatural*, dar nu și pe cel de *suprauman*, deoarece considerau că oamenii fac parte din natură. În realitate, pe Terra, funcționează trei planuri ierarhice distincte: *natural* (compus din minerale, vegetale și animale), *uman* (manifestat în Societatea Umană desprinsă din legile naturale bestiale) și *divin* — superior Omenirii.

În perioada sălbatică a Omenirii, pământenii au trăit după legile naturale (mai ales bestiale) și și-au creat câteva zeci de mii de zeei, după propriile modele de personalitate (cruzi, violenți, războinici, nedrepti, incestuoși, capricioși, ignoranți etc.). E suficient să studiați Legendele olimpului, textele religiei hinduiste și ale religiei judeo-creștine pentru a vă îngrozi de ce

personaje oribile au imaginat sălbaticii, în locul Divinității deja existente. În ultimele două-trei secole, societatea Umană s-a smuls din leagănul „naturii mamă” idealizată de darwiniști, și-a redus substanțial legile bestiale de viață, în favoarea unor reguli morale și juridice superioare, specific umane. Omul a încetat să mai fie un animal social, spre necazul paraziților mistico-religioși, dar și al darwiniștilor. El a devenit Om.

Omul modern, inteligent și cult aspiră la idealul de OM, prin cunoaștere științifică, creație materială și spirituală superioară și o desăvârșită comportare morală. Propagandiștii mistico-religioși se ridică în calea acestei aspirații evolutive, inspirate divin, încercând să împingă Omenirea înapoi, în mediul natural al zeilor sălbaticii. Ei sunt ajutați de o mare masă de retardați mintal, ignoranți, leneși și imorali care se complac în traiul bestial, de tip tub digestiv înzestrat cu sex. **În acest război nevăzut, o mică elită luminată divin asigură progresul, civilizarea și evoluția Omenirii, într-un ritm lent.** Progresul va lua avânt pe măsură ce numărul creatorilor morali din umanitate va crește. **Și dumneavoastră puteți deveni un creator moral (o creatoare morală), trecând în tabăra Adevăratei Divinități.** Aceasta nu înseamnă că veți adera la o nouă religie, ci pur și simplu veți crede în Adevăratul Dumnezeu, veți cunoaște cât mi corect și mai complet Lumea, veți crea continuu bunuri și valori utile și vă veți comporta cât mai moral posibil. Toate aceste activități devin posibile prin perfecționarea personalității semicivilizate din prezent, adică prin dezvoltarea calităților și reducerea drastică a defectelor de personalitate. **În concluzie la acest prim punct, trebuie să credem în Adevăratul Dumnezeu pentru a evita o confruntare dramatică cu propria zestre genetică mistică și a contribui la evoluția normală a Umanității.** Dacă dorim să scăpăm integral de zestrea genetică mistică, o putem dezactiva și dezintegra complet din organismul nostru, printr-un proces lung de câțiva ani, în care vom folosi autosugestia și imageria mentală. Mă îndoiesc însă de faptul că ne vom putea emancipa și de sub puterea Divinității. De altfel, așa cum vom vedea în următorul punct, nici nu avem vreun interes s-o facem.

2. Credința puternică în Adevăratul Dumnezeu, imprimată profund în creierul limbic alături de emoții pozitive (încredere deplină, speranță totală, siguranța în atotputernicia divină etc.) ne întărește personalitatea până la cote pe care nici un mistico-religios ori un ateu nu le va atinge niciodată. De la bun început, trebuie să facem deosebirea între *credința* în Dumnezeu și *religie*. Religia este o combinație de frică și credință în diverși zei și sfinți sălbatici, prezentați de propagandiștii religioși drept divini (în realitate, nu sunt decât personaje fabuloase sau simpli sălbatici zeificați). Frica de zeii, sfinții și demonii religioși este un sentiment profund negativ, care exclude afectele pozitive destinate Divinității și slăbește personalitatea umană, prin erodarea sistematică a sistemului nervos. *Credința absolută în atotputernicia Divinității creează generează sentimentele pozitive puternice (devotament, siguranță, speranță, curaj, aspirații și idealuri curate etc.), întăresc personalitatea umană, îi mențin deplina sănătate și-i prelungesc viața.*

Câteva exemple concrete sunt bine venite, nu-i așa? În timpul marelui cutremur din 1977, eu nu m-am mișcat din casă, deoarece eram absolut sigur că nimic rău nu mi se va întâmpla. Câțiva musafiri religioși au șters-o însă iepurește, desculți în plin martie, deoarece creierul lor emoțional erau înscrise false credințe, cum ar fi: *Dumnezeu nu ne apără în toate situațiile, Dumnezeu ne pedepsește pentru păcatele noastre.* Religiiile au impus falsa credință că Dumnezeu e un zeu crud și capricios, care poate fi îmbunat cu daruri oferite slujitorilor religioși

și prin rugă, să ierte orice faptă imorală sau infracțională. Datorită acestei credințe false, *în mintile religioșilor funcționează o regulă de troc cu Divinitatea*: plătesc sau mă rog și Dumnezeu mă iartă pentru orice păcat. *Această regulă constituie o instigare inconștientă la săvârșirea de fapte imorale sau ilegale*. De exemplu, cei mai abominabili mafioți italieni (ucigași, estorcatori, șantajști, înșelători etc.) au fost și sunt fervenți judeo-creștini catolici. Ei săvârșesc cele mai grave infracțiuni, convinși că-și vor răscumpăra păcatele cu bani plătiți Bisericii și cu câteva rugă.

În realitate, Adevăratul Dumnezeu nu face troc cu nici un pământean, nici direct, nici prin intermediul vreunui preot, șaman, vrăjitor etc. Interdicția divină de a nu săvârși nici o faptă imorală sau ilegală este absolută dar încălcarea ei atrage automat suferințe de care făptuitorul poate deveni sau nu conștient. *Desigur, vorbim de încălcarea legilor divine, perfect juste, nu de legile elaborate de terrani, legi care pot fi total nedrepte*. De exemplu, eu consider că toate actele normative prin care mie, liber cugetător, mi se smulg taxe și impozite pentru întreținerea clerului, a partidelor politice în care nu cred și a organizațiilor etnice antiromânești sunt total nedrepte, fapt pentru care trebuie anulate. În a treia parte a acestei cărți, vom discuta despre principalele legi divine descoperite de pământenii, legi prin care trebuie să le respectăm necondiționat și în orice situație, cu scopul de a ne asigura ocrotirea dumnezeiască.

Vreți și alte exemple? Religiosul se vaită că Dumnezeu l-a pedepsit cu secetă sau inundații, în timp ce adevăratul credincios sau ateu ia măsuri raționale de prevenire și combatere a acestor calamități naturale (face irigații, indiguiri etc.). De ce procedează astfel credinciosul liber cugetător ori ateul? Deoarece primul face cuvenita discriminare între legile naturale și cele divine iar al doilea (ateul) cunoaște și folosește numai legile naturale. Ambii sunt superiori individului mistico-religios. *Adevăratul credincios acționează cu mult curaj în orice situație, oricât de riscantă sau periculoasă ar fi, deoarece este sigur că Divinitatea îl inspiră, îl ajută și-l ocrotește în orice loc de pe Terra*. Religiosul crescut în cultul fricii și nesiguranței, cu creierul intoxicat de tot soiul de povești sălbătice, acționează șovăielnic și temător, astfel că rezultatele activității sale sunt aproape întotdeauna modeste. El este mereu frământat de gânduri negative, rugă, ritualuri, semne și alte lucruri din arsenalul vrăjitoresc sălbatic (mistico-religios). Mai rău decât un copil, mistico-religiosul crede în puterea unor lucruri confecționate de alți oameni (clădiri, icoane, amulete etc.), în osemintele unor sălbatici zeificați ori sanctificați, în ritualuri salbatice lipsite de orice sâmbure rațional. Din această cauză, psihicul său este într-o veșnică frământare, se uzează prematur și duce la îmbolnăvirea și moartea organismului.

E greu de crezut că acum, în secolul 21 e.n., când pământenii zboară prin Cosmos, mai poți găsi indivizi care se închină la zidurile unor biserici, mănăstiri, temple, geamii etc. Primul martir al sectei iudaice noștri, devenită religia judeo-creștină, sfântul Ștefan, a fost lapidat de farisei, în anul 39 e.n., pentru dezvăluirea către contemporani a marelui secret: *Cel Atotputernic (Dumnezeu) nu încapă în zidirea făcută de mână omenească*. Ce părere aveți despre indivizii care, după 2000 de ani de evoluție, nu sunt în stare să înțeleagă adevărul strigat de sfântul Ștefan? Cam ce inteligență și cultură posedă ei? Nu pricep că mai lesne poți găsi o fecioară într-un bordel, decât pe Dumnezeu într-o biserică? Vom relua discuția pe această temă, în partea a două a cărții.

În concluzie la acest punct, credința în Adevăratul Dumnezeu este necesară, deoarece îl ridică pe credincios deasupra mizeriei morale din societatea semicivilizată în care trăim, îl întărește

psihic și fizic, îi asigură succes în majoritatea acțiunilor pe care le întreprinde, îl obligă să nu săvârșească nici o faptă morală sau ilegală, adică să nu încalce legile divine descoperite de terrani. În toate situațiile, adevăratul credincios este mai puternic psihic decât mistico-religiosul și ateul. Iată un motiv serios de a crede cu putere în Adevărata Divinitate.

3. Societatea Umană actuală este imperfectă, contradictorie, semicivilizată, cu destule reminiscențe bestiale în gândirea și comportarea celor 6,5 miliarde de pământeni care o compun. În haosul planetar organizat numai aparent, se manifestă două tendințe contrare: *progresul și regresul*. *O mică elită iluminată divin luptă pentru progresul, evoluția și deplină civilizare a Omenirii, cu ajutorul cunoașterii științifice, a creației material-spirituale utile și a moralității desăvârșite.* Eu am numit această elită *creatori morali*, deoarece progresul și civilizarea Umanității sunt asigurate de creația utilă (susținută de cunoașterea științifică) și de perfecționarea normelor de simțire, gândire și comportare morală. Genialii din fruntea *creatorilor morali sunt cei mai siguri mesageri ai Divinității, așa cum au fost și predecesorii lor din timpul istoric cunoscut de noi.*

O tabără mult mai numeroasă, cu puternice reminiscențe bestiale în ființele indivizilor care o compun, acționează pentru regresul și sălbăticierea Omenirii, pentru întoarcerea terranilor în leagănul natural din urmă cu câteva mii de ani. Dacă aș fi mistic, aș spune că acești indivizi sunt ispitiți și conduși de satani, demoni, diavoli etc. Ca om de știință, eu trebuie să spun adevărul: retrograzii sunt dominați și manipulați de defectele bestiale din ființele lor, cum ar fi lenea, ignoranța, ura, frica, pizma, sexualitate exacerbată și perversă, lăcomia, credința în zeei și sfinții sălbatici ai religiilor lor, răutatea, cruzimea, violența, lașitatea, teama de infinitatea Universului real și de eternitatea timpului, credința în miracole care să-i ferească fără a învăța și fără a munci etc. Ați înțeles că această tabără cuprinde toți religioșii, toți perversii, toți indivizii cu predispoziții imorale și infraționale, toți ignoranții, toți leneșii etc.? Ei sunt diavolii din poveștile religioase, ei se opun vieții civilizate, sănătoase și fericite a întregii Umanități. Ei întrețin vrajbe, dezbinare, războaie, înșelăciuni, nedreptăți etc.

Majoritatea terranilor oscilează între cele două tabere aflate în conflict dur pentru stabilirea direcției de viitor a Omenirii. La o primă vedere, s-ar părea că retrograzii au atras de partea lor cea mai mare parte a pământenilor, astfel că ne vom întoarce în trecutul sălbatic, al zeeilor cruzi. *Adevărata Divinitate nu poate fi înfrântă însă.* În fiecare zi, progresiștii obțin noi și noi succese în cunoașterea Lumii și a omului, în creația de bunuri și de valori utile, în perfecționarea morală a celor mai potriviți pământeni, din care se vor ridica viitorii creatori morali. Progresăm încă lent, dar cu o viteză mult mai mare decât în urmă cu două secole. De la o zi la alta, progresul creator-moral se accelerează, depășește forțele și fenomenele regresive, ne împinge tot mai puternic către viitorul normal, pașnic, creator, moral, sănătos și fericit.

Noi, românii, simțim mai puțin această accelerare a progresului, din cauză că Oculă regresivă mondială a făcut un experiment de regres științific, cultural, moral și economic pe națiunea noastră. Experimentul a reușit în parte, însă forțele progresului, inspirate de Divinitate, se concentrează deja, pentru a opri agresiunea retrogradă și a porni contraofensiva. Desigur, această acțiune nu se face bătând din palme, în câteva zile, în mod miraculos. Noi, românii, trebuie să ne organizăm lupta pentru progres, deoarece Dumnezeu nu este slugă la ignoranți și leneși. Mafia politico-religioasă care a adus națiunea română în grava criză științifică,

economică și morală actuală intenționează s-o mențină în această poziție. *Numai creatorii morali pot scoate națiunea noastră din criză, printr-un efort colectiv de două-trei decenii. Alinierea națiunii române la axa viitorului progresist depinde în mare măsură de atitudinea și activitatea majorității cetățenilor.* Eu sper că, măcar acum, după ce s-au convins că nici un lider politico-administrativ sau religios nu-i poate salva, majoritatea românilor vor trece în tabăra progresiștilor, se vor mobiliza la învățătură și muncă, se vor lepăda de năravurile bestiale căpătate în așa zisa perioadă de tranziție. Dacă nu vor face-o, vom dispărea din istoria Omenirii în cel mai urât mod cu putință: în mizerie morală și fizică. Eu cred însă că avem un viitor normal și lupt pentru îndeplinirea acestei credințe cu toate mijloacele și puterile mele. Dumneavoastră, cititorii, ce credeți, ce sperați și ce intenționați să faceți pentru viitorul copiilor, nepoților și strănepoților? Sau, mai simplu, măcar pentru viitorul civilizată al dumneavoastră?

Ați intuit concluzia care rezultă din cele expuse la acest punct? **Dumnezeu trebuie să existe pentru a ne arăta cu precizie direcția viitorului și a accelera progresul Omenirii, prin soli divini din rândul creatorilor morali, adică al oamenilor de știință.** Dacă vom studia cu atenție întreaga istorie a Umanității, vom descoperi că Divinitatea n-a trimis un singur sol religios, ci numai luminători prin cunoașterea corectă a Lumii. E clar că Dumnezeu a invalidat toate religiile și a confirmat posibilitățile oamenilor de a cunoaște Lumea și voința divină cu ajutorul științelor naturale și exacte?

4. Majoritatea oamenilor, chiar și cei mai culti, păstrează în creierul emoțional, încă din copilărie, speranța într-un ajutor suprauman și dorința de dreptate, dreptate limitată la propria persoană ori extinsă la nivel de națiune sau Umanitate. Nici o națiune din Societatea Umană terestră actuală nu satisface pe deplin, tuturor cetățenilor, aceste speranțe și dorințe puternic implantate în sufletele lor. Ca urmare, oamenii încearcă să și le îndeplinească cu ajutorul unei forțe supranaturale. În acest scop, mistico-religioșii apelează la zeii și sfinții din religiile lor, liberii cugetători — la Adevărata Divinitate iar ateii speră într-o lege obiectivă a compensației ori acționează personal pentru a-și face dreptate (aceasta explică de ce majoritatea revoluționarilor au fost ateii).

Adevăratul credincios are avantajul că este absolut sigur de ajutorul și de justiția divină, atâta timp cât respectă întocmai normele de morală general umană. În cele mai multe cazuri, credința îi este răsplătită prin ajutor și dreptate divină. Religiosul educat să se adreseze miilor de zei și sfinți, prin ritualuri complicate, deseori intermediare de preoți, tremură nesigur de rezultatul rugilor sale. O mică parte din speranțele și dorințele incluse în rugile religioase se îndeplinesc, datorită autosugestiei sau purei întâmplări. *Expectanțele majorității religioșilor nu se îndeplinesc dintr-o cauză foarte simplă: ei nu invocă ajutorul și justiția Adevăratei Divinități, ci ale unor zei și sfinți imaginați sau fabricați de diverși deliranți mistici sălbatici.* Dacă nu înțeleg că trebuie să spargă sfera mistico-religioasă în care sunt închiși, ei nu vor ajunge niciodată cu rugile lor la Adevăratul Dumnezeu. Cugetați și dumneavoastră un pic! Cum să obțină un religios ajutor divin, când el se roagă la scândură pictată sub formă de icoană, la oasele unor sălbatici pământeni sanctificați ori la alte obiecte? Ca o comparație, dacă vrei să obții ceva de la un președinte de națiune, îi adresezi o rugămintă personală, nu te rogi la stâlpii de telegraf, pietrele de pe drum ori la alte obiecte care nu au nimic de a face cu personalitatea respectivului demnitar.

Ați înțeles de ce, în această fază de evoluție a Omenirii pământenă, trebuie să existe Dumnezeu? Pentru a ne întreține speranța, cel mai puternic și mai stabil sentiment pozitiv omenesc. Speranța în inspirația, ajutorul, ocrotirea și justiția divină întăresc personalitatea umană cu importante calități, cum sunt optimismul, curajul, siguranța de viață și de acțiune, creativitatea, moralitatea, preocuparea constantă pentru progres și evoluție, spiritul pașnic și justițiar etc.

Dacă vă adânciți în gânduri, veți găsi încă mai multe cauze pentru care Dumnezeu trebuie să existe. Vă veți întreba însă de ce în Lumea pământească există atâta injustiție și suferință, dacă Divinitatea există cu adevărat. Preoții oricăror religii vor încerca să justifice toate relele societății semicivilizate în care trăim într-un mod josnic — vă vor spune că Dumnezeu încearcă credința oamenilor, că oamenii ispășesc păcatele străbunilor sau propria necredință (adică lipsa de religiozitate plătită către Biserică), că suferim într-un lung șir de reîncarnări etc. *În realitate, cauzele necazurilor pământenilor sunt mult mai simple și mai clare: suntem încă semicivilizați, cu puternice reminiscențe bestiale în simțire, gândire și comportare, astfel că ne-am organizat și trăim încă în cultul luptei, în care orice înșelăciune, cruzime sau injustiție e permisă.* Societatea viitorului, pe care eu am numit-o *orânduirea creatorilor morali*, va trăi în cultul cunoașterii științifice, al competiției creatoare utile și al unei desăvârșite moralități personale și de grup. *Majoritatea liderilor societăților semicivilizate actuale s-au creat după modelele zeilor cruzi din religii sau după modelul bestial natural.* Deși apar în fața dumneavoastră în piei de miei blânzi, ei aplică în practică dictonul *homo homini lupus*. Numai creatorii morali pot schimba această stare negativă de lucruri, însă acțiunea lor va dura destul de mult, deoarece majoritatea populației planetei este încă semicivilizată și retrogradă.

De ce nu intervine Dumnezeu direct, să schimbe situația printr-un miracol planetar? vă întrebați dumneavoastră, deoarece ați fost educați cu credințe în divinități antropomorfe, așa cum le-au imaginat sălbaticii din urmă cu 2-3000 de ani. Această imagine sălbatică, a unui Dumnezeu antropomorf, de tip moș cu barbă albă, nu rezistă nici măcar la nivel Terra, ca să nu mai spunem la imensitatea galaxiei noastre (100.000 de ani lumină în diametru), la grandoarea sutelor de miliarde de galaxii similare din molecula de Univers cunoscută de noi, la infinitatea întregului Univers. Comparativ cu galaxia noastră (Calea Lactee), Terra este cât un bob de orez iar noi, oamenii, niște găngănii microscopice. Vă puteți imagina un Dumnezeu microscopic, stăpân pe cele 6,5 miliarde de microorganisme umane terrene? Desigur, nu. Divinitatea nu este antropomorfă, nici atât de mică, atât de slabă, atât de ignorantă, atât de crudă, atât de capricioasă etc. pe cât au imaginat-o mistico-religioșii. Chiar dacă Dumnezeu s-ar ocupa numai de planeta noastră și de oamenii ei, tot ar trebui să fie mai grandios decât orice imaginație mistico-religioasă. În realitate, Divinitatea ne-a înzestrat organismele cu programe evolutive și ne impulsionează progresul prin soli din rândul oamenilor de știință, dar nu ne rezolvă măruntele noastre probleme, cum cred mistico-religioșii. Dumnezeu nu este slugă la pământenii ignoranți, bestiali, leneși, mistico-religioși. Ne-a dat și ne dă mereu tot ce avem nevoie pentru a ne rezolva noi gravele contradicții care ne afectează viețile, dar nu muncește în locul nostru. Clar?

Cap. 3. Avem vreo probă sigură că Dumnezeu există?

Specialiștii au identificat, în ultimele trei milenii, mai mult de 2000 de credințe religioase, dintre care circa 200 funcționează ca religii și în prezent. Nu vi se pare că sunt cam multe religii îngrămădite pe un bob de orez, dintr-un sistem solar modest, situat într-un braț interior al galaxiei Calea Lactee, în preajma constelației Orion? Cam mulți zei pentru un fir de praf pierdut în infinitatea Universului, denumit de noi Terra. Religia judeo-creștină catolică are circa 9000 de zei și sfinți, cea ortodoxă — mai mult de 1000, cea hindusă, circa 3000. Începeți să intuiți că ceva e putred în religiile de pe micuța noastră planetă? *Până și cel mai ignorant și mai naiv om își dă seama că firul de praf pe care trăim nu poate avea atât de mulți stăpâni divini.* Fiecare îndoctrinat mistic susține însă că zeii și sfinții lui sunt cei adevărați, iar cei ai altor religii, falși. Puținele probe obținute de oamenii de știință despre Divinitate demonstrează însă că toți zeii și sfinții tuturor religiilor nu au nimic suprauman în ei, nu au nici o putere de a influența viața Omenirii pământene într-un sens ori altul, nu sunt divini cu adevărat. Numele lor pot fi folosite la condiționarea psihică și la sugestionarea pozitivă sau negativă a practicantilor religioși, perpetuând starea de rătăcire psihică, de sălbăticie și regres. Atât și nimic mai mult pot face zecile de mii de zei și sfinți invocați de pământenii îndoctrinați mistico-religios.

Ce probe științifice indică existența și activitatea Divinității?

1. Zecile de mii de mărturii ale unor persoane resuscitate din moarte clinică indică existența unor lumi superioare celei terrene, în care corpurile energetice (sufletele) decedaților trăiesc într-o stare de bine suprem, sub conducerea unor veghetori divini de ambele sexe. Am expus pe larg această problemă, în volumele *Secretele vârstelor de aur și Îngeri rebeli*, fapt pentru care aici voi sintetiza la maxim.

a. *Organismul omenesc este compus din corpul fizic, vizibil cu ochiul liber și corpul energetic (sufletul) care acopera integral corpul fizic și poate fi observat numai de anumiți paranormali sau cu aparatul Kirlian.* Corpul energetic este înzestrat cu propriile organe de simț și memorie, astfel că, la desprinderea de trupul fizic, poate observa și memora ce se întâmplă cu acesta, poate conversa telepatic cu veghetorii din alte lumi, poate reține informații din lumile vizitate, informații pe care le poate transfera ulterior creierului material. În cazurile de moarte clinică, corpul energetic se desprinde și se ridică deasupra trupului fizic, observă medicii care încearcă resuscitarea, înțelege conversațiile lor și le memorează. După aceasta, trece printr-un soi de tunel, pe un fond de sunete și ajunge în altă lume, nu una și aceeași pentru toate persoanele. Nu cunoaștem criteriul după care sufletele sunt ghidate în alte lumi astrale, exclusiv energetice, dar în toate cazurile subiecții acestor experiențe au raportat stări de bine extrem, încât regretau că au fost resuscitați.

b. În majoritatea cazurilor, subiecții resuscitați din moarte clinică au relatat că veghetorii din lumile spirituale le cunoșteau la perfecție viețile și le reproduceau principalele evenimente pozitive sau negative, ca într-un film sau ca la o judecată. Nu li s-a reproșat nimic, nici nu s-au pronunțat condamnări. În mai multe cazuri, sufletele celor din moarte clinică și-au putut întâlni rude și amici decedați mai demult, cu care au conversat telepatic.

c. În momentul resuscitării, subiecții s-au simțit atrași din nou prin tunel și s-au trezit sub ochii medicilor, cu puternice regrete după lumile spirituale din care fuseseră readuși. Ei și-au putut relata în amănunt neobișnuitele trăiri, probă sigură că sufletul (corpul energetic) posedă organe de observare și de memorare. Din această cauză, în lucrările mele, veți întâlni noțiunile de *creier material*, compus din creierul cognitiv și cel emoțional (limbic, reptilian) și *creier energetic*, organul de conducere al corpului energetic (sufletul). După cum observați, rezultatele cercetărilor științifice contrazic imaginea sufletului micuț, ca un omuleț, ascuns în inimă, care părește organismul în momentul decesului.

Zeci de mii de lucrări tratează viața de după moarte, de pe pozițiile resuscitaților din moarte clinică, însă nu toate sunt științifice și obiective, deoarece unele persoane au tendința de a fabula în direcția religiilor cu care au fost intoxicate iar altele urmăresc să câștige bani din astfel de lucrări senzaționale. Eu mă bazez numai pe textele unor medici foarte serioși și responsabili. Mărturiile adunate de ei probează că sufletele noastre sunt nemuritoare și, la deces, se desprind de trupurile materiale, plecând în alte lumi (mai multe!), altele decât iadul, purgatoriul și raiul descrise de textele religioase. *Acest adevăr probat științific ne eliberează de frica de moarte și de cultul inutil al trupului material muritor.*

Lumile în care pleacă sufletele decedaților sunt neasemuit de fermecătoare iar veghetorii lor pot fi numiți divin, în raport cu humanii pământeni. Nici un resuscitat n-a întâlnit liderul sau stăpânul vreunei lumi pur spirituale, însă, în mod normal, ar trebui să existe și să fie Divinul, Dumnezeu. Faptul că veghetorii divini cunosc tot ce a făcut fiecare individ pământean mă determină să cred că suntem într-un permanent contact cu ei, primind inspirație, ajutor și ocrotire în acțiunile noastre creatoare și morale. Ei sunt îngerii veghetori ai fiecărui creator moral. Foarte probabil, infractorii și imoralii nu au îngeri veghetori, fiind considerați rebuturi umane, ale căror suflete vor fi dezintegrate sau trimise spre reîncarnare pe o planetă cu condiții mai vitrege de trai ori chiar în animale. Precizez că această pedeapsă este o simplă părere a mea, neprobată științific. Ea se bazează pe principiul că măcar justiția divină pedepsește faptele imoralilor și infractorilor pământeni.

2. Anumite persoane, denumite convențional paranormale, se pot decorporaliza în mod inconștient și involuntar sau în mod voluntar și conștient. În aceste cazuri, sufletele lor călătoresc în alte lumi, similare celor descrise de cei resuscitați din moarte clinică și conversează cu veghetorii acestora, ființe pur spirituale, de ambele sexe, cu înfățișări humanoide. Aceste experiențe atent supravegheate medical nu trebuie confundate cu „călătoriile astrale” ale unor fanatici mistici care relatează exact ceea ce au fost instruiți să creadă: întâlniri cu îngeri de tip religios (cu aripioare), lupte cu diavoli etc. *În realitate, sufletele misticilor nu zboară în alte lumi.* Acțiunile pe care ei le relatează sunt simple fabulații ale creierelor limbice, creiere în care s-au stocat informațiile și emoțiile mistico-religioase, din copilărie și până la momentul „călătoriei”.

Lumile superioare atinse de adevărații paranormali ar putea fi divine, în raport cu pământenii, în măsura în care ființele superioare care le populează ne supraveghează și ne inspiră evoluția, progresul, deplina civilizare.

3. Medici psihiatri serioși, din clinici de renume, mai ales din SUA și Rusia, au reușit să determine decorporalizări controlate ale unor pacienți, decorporalizări urmate de zboruri către alte lumi universale locuite de humanoizi superiori nouă. Vă recomand să studiați cartea *Călătorie ultimă — Dincolo de frontierele morții* a dr. Stanislav Grof din SUA, apărută la Editura Elena Francisc Publishing, în 2007, pentru a mai reduce din scepticismul privind viața de după moarte. Nu încapă îndoială că sufletele noastre nemuritoare ajung în alte lumi, mult superioare, cauză pentru care le consideram divine. Faptul că ființele din acele lumi cunosc totul despre viețile noastre indica o supraveghere atentă, dacă nu și o îndrumare pe calea evoluției a celor mai iluminați dintre pamânteni.

4. Nu cunoaștem cât de departe în Universul infinit se întinde Hiperconștiința Divinității, dar suntem absolut siguri că ea controlează toate fenomenele vitale de pe Terra, cu o precizie uimitoare. De exemplu, pe planeta noastră, se nasc în fiecare an, un număr de fete aproximativ egal cu un număr de băieți, asigurând echilibrul vieții superioare (umane). Dacă, timp de câteva decenii, s-ar naște numai băieți sau numai fete, Omenirea ar dispărea. Cine menține acest echilibru între sexe, încă din faza de concepție? *Inteligența materiei vii, superior organizată, răspund darwiniștii. În regula, le replic eu, dar cine a înzestrat materia vie cu inteligență și moralitate?* „Natura mamă” nu putea s-o facă, deoarece legile ei se opresc la instincte și inteligențe primare, specifice plantelor și animalelor.

Un alt exemplu. În timpul celui de-al doilea război mondial, au murit circa 70 de milioane de bărbați, în special din Germania și URSS. Statisticile arată că, după război, numărul nașterilor de băieți din aceste țări a crescut, până ce echilibrul dintre sexe s-a restabilit. Cine a determinat acest fenomen? *Și încă un exemplu.* Deja, științele medicale sunt capabile să predetermine sexul noilor născuți. Mulți părinți din națiunile puternic patriarhale și misogine s-au grăbit să comande nașterea de băieți iar medicii au executat comenzile. În compensație, în alte familii din aceleași națiuni ori din cele vecine, s-au născut mai multe fete, astfel că echilibrul dintre sexe s-a păstrat. Acest echilibru nu este perfect de unu la unu, ci ușor favorabil fetelor, deoarece un bărbat poate fecunda mai multe femei. Normal, ne întrebăm ce Creier extraordinar a urmărit concomitent zecile de milioane de cazuri, încă din faza de concepție a copiilor și a luat măsuri de respectare a legii divine. *Faptul că Hiperconștiința divină insistă atât de sever pe respectarea echilibrului dintre sexe mă determină să afirm răspicat că homosexualitatea este o infracțiune anti-divină și o boală mentală ce trebuie tratată prin decon condiționare. Afirmăția este valabilă și pentru transsexuali.*

Legea echilibrului vital, ca lege divină, pare să funcționeze și în mediul animal. De exemplu, pe timpul exploziei nucleare de la Cernobîl — Ucraina (1986), șoarecii de câmp din zonă au murit în masă. Puținii supraviețuitori au acționat ca sub imperiul unei Inteligențe extraordinare. În primii ani de după explozie, s-au născut masiv femele, deoarece un mascul poate fecunda mai multe femele. Astfel, în câțiva ani, echilibrul dintre sexe s-a restabilit în masa rozătoarelor din zonă. Cine a determinat un proces atât de intim și de complicat, cum este predeterminarea sexului? Inteligența naturii mamă, răspund materialistii (darwiniștii). Dacă natura posedă o inteligență atât de înaltă, superioară majorității oamenilor, înseamnă că ea este Divinitatea de pe această planetă, replic eu. Acest lucru nu este însă posibil, deoarece Dumnezeu nu poate fi depășit de oameni în nici un domeniu, iar oamenii au depășit natura în cunoașterea și perfecționarea multor fenomene vitale, începând cu propriile ființe. De exemplu, natura nu

cunoaște morală și justiție, ci numai legile luptei pentru supraviețuire și ale selecției celor mai favorizate exemplare. Omul a descoperit metode de a se autoperfecționa prin autosugestie, imagerie mentală, transplant de organe, coerență cardiacă, clonare, stimulare sau inginerie genetică și alte metode pe care natura nu ni le putea inspira deoarece nu le cunoaște. *Natura evoluează lent, conform legilor darwiniste, însă omul desprins din sânul ei 9din bestialitate), evoluează din ce în ce mai rapid, inspirat de o Hiperconștiință căruia noi îi spunem Dumnezeu, Divinitate.*

Cât timp omul a fost bestial, apariția și evoluția lui se putea explica darwinist, ca a oricărei alte ființe din natură. *De îndată ce măcar o mică parte din omenire s-a ridicat deasupra naturii, prin cunoaștere superioară, creație superinteligentă, comportare morală și autoperfecționare voluntară, progresul uman nu mai poate fi explicat prin evoluția naturală, ci prin evoluție sub inspirație divină.* Oamenii viitorului vor cunoaște mai multe despre Divinitatea care ne-a inspirat și ne inspiră această desprindere din bestialitatea naturală.

5. În fine, existența și activitatea Divinității, sau cel puțin a veghetorilor divini, pare să fie probată de minuni inexplicabile științifice. Nu e vorba de miracole universale imposibile de tipul opritudinii mișcării Soarelui, ca în mitul biblic, deoarece Divinitatea nu-și încalca propriile legi. Nu e vorba nici de fapte mărunte, pe care misticii religioși le cer cu insistență, cum ar fi producerea unor ploii, oprirea unui tsunami, găsirea unor obiecte pierdute, spor la bani, câștigarea unor procese etc. *Este vorba de fapte care în mod vădit, încalcă legile probabilității matematice, de fapte care sfidează regulile științifice după care se produc întâmplările.* În *Secretele vârstelor de aur* am prezentat cazul unui aviator (tatăl meu) care, în repetate rânduri, a scăpat de moarte în evenimente în care milionimile de secundă și micronii formau frontiera dintre a fi și a nu fi. Regula după care se produc întâmplările, sintetizată de Gauss și Ostrogardski, a fost încălcată de o Voință invizibilă, în repetate rânduri.

Literatura de specialitate prezintă o multitudine de vindecări miraculoase, care nu pot fi explicate nici prin cele mai noi metode de lecuire: activarea genelor dorminde, autosugestia-sugestia, coerența cardiacă etc. Pr. dr. Dumitru Constantin Dulcan citează cazul unui aviator grec, cu sistemul nervos distrus aproape complet, care s-a însănătoșit într-o singură zi. *Nu am putut verifica acest caz uimitor și îl prezint sub beneficiu de inventar, deoarece religioșii obișnuiesc să inventeze minuni care să le confirme credințele.* În alte cazuri, însă, scepticismul meu sever s-a văzut nevoit să recunoască că *Cineva* mai presus de înțelegerea umană a intervenit în favoarea unei anumite persoane, salvând-o de la moarte, ridicând-o din cea mai neagră deznădejde și din situații ce păreau imposibil de rezolvat, oferindu-i avantaje pe care nici nu le visase, nici nu le ceruse etc. *Nu vă ascund faptul că, în tratarea acestui punct, acționează și o doză de subiectivism.* În mai multe rânduri, am simțit că o Hiperconștiință atoatecunoscătoare și atotputernică a intervenit în viața mea, în sens pozitiv, oferindu-mi informații și avantaje pe care nici nu le sperasem, nici nu le cerusem cuiva suprauman, deoarece eram ateu. Aceste intervenții repetate, inexplicabile prin științele actuale m-au determinat să devin liber cugetător și să cred într-o Divinitate perfectă, situată deasupra sutelor de religii sălbatice practicate de pământeni.

Cam acestea sunt probele că Dumnezeu există și influențează viețile pământenilor meritoși, prin veghetori divini. Mistico-religioșii pot prezenta numai probe subiective și dictonul *Crede și*

nu cerceta! Dacă Dumnezeu ar fi dorit ca noi să nu cercetăm și să nu cunoaștem Lumea, ne-ar fi creat fără creiere și fără organe de simț. Aveți o altă părere?

Cap. 4. În ce cred românii?

De 19 ani, de când românii nu-și mai ascund credințele de frica ideologiei comuniste atee, îi studiez atent, pentru a înțelege în ce forțe supranaturale și supraumane cred. Concluzia la care am ajuns nu e deloc măgulitoare: *majoritatea românilor cred superficial într-un amalgam de superstiții sălbatice, dar în practica vieții se manifesta ca atei.* La ultimul recensământ, numai 0,1% din populație ne-am declarat liber cugetători și atei. Cred că e un procent normal, în aceasta fază de agresiune religioasă organizată de Oculta mondială regresivă, cu ajutorul cultelor religioase. Circa 98% din populația României s-a declarat adeptă a unei ramuri judeo-creștine, dintre care cei mai mulți, 86,7%, ortodocși. La un asemenea procent de judeo-creștini, legiuitori necinstiți, interesați să manipuleze masele de alegători cu ajutorul propagandiștilor religioși, au elaborat numeroase acte normative prin care au oferit imense privilegii paraziților religioși. Puteti studia câteva dintre ele pe site www.drumulinvigatorilor.ro, forumul *Frăția Creatorilor*. Încă n-am sintetizat complet numeroasele donații în bani, clădiri, terenuri și alte bunuri făcute de guvernanți cultelor religioase, dar, din cele observate pe teren și prin mass media, *rezultă că e vorba de bunuri în valoare de mai mult de 10 miliarde de euro.*

În mod normal, când faci un gest de importanță supremă, declarându-ți o anumită credință religioasă, înseamnă că ți-ai însușit ideologia ei cuprinsă în texte pretins revelate divin, că respecti întocmai poruncile din acele texte și nu practici nici o altă credință ori superstiție. **Această normalitate este încălcată de români în proporție de masă, prin diverse modalități, din care voi exemplifica doar câteva:**

1. *Majoritatea românilor se declară formal judeo-creștini ortodocși, fără să fi studiat textele de bază ale acestei religii, Vechiul și Noul Testament, fără să fi verificat dacă în aceste texte e vorba de Adevăratul Dumnezeu, măcar în perfecțiunea mai modestă în care îl imaginează ei și nu despre niște zei salbatici, cruzi, ignoranți, ilogici, capricioși etc. ai anticilor judei și babilonieni.* Acești formalști îndeplinesc ritualurile religiei judeo-creștine (botez, cununie, sfeștanii, sărbători religioase etc.), în virtutea tradițiilor ori sa fie „în rând cu lumea”, adică în turma religioasă. De regulă, mulți dintre ei încalcă cu seninătate majoritatea poruncilor religioase, convinși că vor face un troc cu Dumnezeu, prin intermediul preotului care îi va ierta. De îndată ce-i prezinți unui asemenea „creștin”, cruzimile și aberațiile din textele de bază ale religiei sale, el sare ca ars și afirmă că trebuie să fie vorba de niște falsuri făcute de atei. Dacă îi arăți textul biblic, pentru a se convinge el însuși, caută alte explicații: poate e vorba de o biblie falsificată de vreo sectă, poate s-a greșit la transcriere. Abia când îi arăți clar că biblia respectiva este aprobată de sinodul Bisericii Ortodoxe Române (BOR), credința lui începe să se clatine și să intre într-o confuzie cumplită.

Dacă e vorba de un om inteligent și cinstit, acesta va căuta o cale de a ajunge la Adevărata Divinitate. Majoritatea însă continuă să practice ritualurile religiei bazate pe texte abominabile, liniștindu-și conștiința că așa fac toți oamenii. Argumentul de tipul *așa cred toți oamenii* este foarte periculos pentru sănătatea mintală și pentru progresul Omenirii. Exemple de false

creințe infirmate de științe: toți oamenii au crezut că Soarele se rotește în jurul Pământului, toți oamenii au crezut că nu se poate zbura cu mijloace mai grele decât aerul, toți oamenii au crezut că telefonul, radioul, televizorul etc. sunt imposibilități. Din această cauză, am afirmat clar și repet că progresul și evoluția Omenirii sunt asigurate de o elită inteligentă, cultă, cutezătoare și morală, nu de masele semidocte. Ca atare, nu e drept ca înalți demnitari (parlamentari) să-mi replice că eu, liber cugetător, trebuie să plătesc impozite și taxe religioase, deoarece așa a cerut majoritatea judeo-creștină a națiunii. *Cine vrea să susțină un cult religios s-o facă personal, pe banii lui. Cine vrea să-și intoxice religioșii pruncii s-o facă acasă, nu în școlile de stat susținute de întreaga națiune. Clar?*

2. *Majoritatea covârșitoare a liderilor politico-economici și administrativi din ultimii 19 ani s-au declarat creștini, au jurat pe biblie să apere interesele naționale și și-au înțesat birourile cu icoane. Aceasta nu i-a oprit să fure ca în codru, să trădeze interesele naționale, să proletarizeze populația în masă și să înstrăineze majoritatea avuției naționale, transformându-ne patria într-o semicolonie a marilor capitaluri străine. Corupția clasei politice, care își afișează zgomotos religiozitatea, este un fapt de necontestat. Corupția clasei religioase, de la patriarh și până la ultimul clopotar, se manifestă în șpăgi, taxe smulse direct de la populație, salarii primite de la stat ori de la consiliile județene, donații etc. a atins cote de nesuportat chiar și de cei care se considera judeo-creștini. În care Dumnezeu au crezut corupții din clasa politică și din cea religioasă? Au respectat ei poruncile divine, ori au acționat ca niște ateii materialişti, așa cum acționează și omologii lor din întreaga Lume terestră? Cugetați și răspundeți dumneavoastră!*

3. *Cum se împacă religia judeo-creștină, declarată de majoritatea românilor, cu practicile mistico-superstițioase sălbaticе, atât de răspândite în populație? Eu voi enumera numai câteva, din sutele de aiureli superstițioase cu care sunt condiționați românii ignoranți: horoscoapele, vrăjile, ghicitul de toate formele, pisica neagră, vărsatul sării, blestemul, deochiul, descântecеle, credința în strigoi și fantome, datul copilului bolnav pe fereastră, credința în puterea ocrotitoare a lucrurilor (icoane, cruci, amulete etc.) sau a ciolanelor unor sălbatici sanctificați, agheazma etc. Profesorul Ghenoiu a prezentat un foarte documentat studiu al acestor practici contrare dogmei creștine, în ziarul *Evenimentul zilei*. Studii similare au fost publicate în săptămânalul AS. Dacă vedeți câte superstitii condiționează negativ românii, vă îngroziți și descoperiți de ce suntem atât de dezorientați, lipsiți de simț practic și de poftă de creație. Ne lipsește legătura directă și unică cu Marele Creator, inspiratorul tuturor faptelor creatoare și morale ale oamenilor.*

După 1990, multe alte superstitii orientale au invadat România, în cadrul războiului psihologic dintre civilizația rațională ariană și cea simbolică asiatică: zodiacе chinezești, feng-shui, yoga, meditație transcendențială, astrologie medicală chineză (a fost și legalizată, de niște parlamentari ignoranți), magie „albă”, șamanism, fals paranormal (adevăratul paranormal este o știință foarte exactă) etc. *Amalgamul de superstitii pătrunse în creierile românilor naivi, din mass media, cărți, filme sau internet, a multiplicat de mai mult de zece ori numărul bolnavilor psihici din România și a scăzut puterea de creație a neamului nostru. În următoarea parte a cărții, vom discuta pe larg despre efectele negative ale practicilor mistico-religioase asupra psihicului omenesc, cu exemple de la noi din țară.*

4. După 1989, religia s-a impus agresiv în toate sferele vieții naționale: politică, justiție, școală, mass media, activitatea legislativă și administrativă, armată, jandarmerie, servicii secrete, penitenciare, orfelinate, azile de bătrâni etc. parcă pentru a demonstra caracterul blasfemic și nociv al religiei, fenomenele negative au explodat în națiunea noastră. Infracționalitatea a crescut de câteva ori față de perioada socialistă atee. imoralitatea este afișată zilnic prin mass media, în cele mai degradante forme (pornografie, homosexualitate, curvășărie etc.). Cei mai cunoscuți infractori și cele mai faimoase curve ne sunt prezentați, prin mass media, efectuând ceremonii religioase (desigur, plătite gras), cum ar fi cununii și botezuri. Nu mai avem adolescente imaculate decât cu titlul de excepție. Rata divorțurilor se apropie de rata căsătoriilor. Avorturile sunt atât de frecvente, încât rata mortalității a depășit rata natalității și națiunea noastră a scăzut cu trei milioane de oameni, numai în 19 ani (un milion - morți, iar restul, emigranți). Alcoolismul a cuprins mase mari de oameni, inclusiv din rândul adolescenților și femeilor. Deși, în statisticile Uniunii Europene, suntem pe locul 26 la nivel de trai, la consum de alcool ocupăm un foarte alarmant loc 3. Lenea, pizma, pâlăvrăgeala, ura, nesiguranța și alte afecte negative au intoxicat mari mase de români, astfel mai mult de 4,5 milioane de hectare de pământ roditor (din totalul de 9 milioane) nu este lucrat.

Națiunea română se descompune moral și cade în mizerie fizică, sub oblăduirea propagandiștilor religioși în care cred mai mult de două treimi din populație. Acești paraziți mistici n-au înșă nimic în comun cu credința, cu creația, cu morala. Ei își folosesc influența pentru a se îmbogăți, pentru a construi tot soiul de șandramale religioase de prost gust, pentru a păcăli populația naivă. Mulți dintre ei au fost descoperiți cu fapte abominabile (homosexualitate, luare de mită, adulter, pedofilie etc.), dar nici un lider religios nu și-a curățat cocina. Ca o culme a ticăloșeniei, homosexualitatea a fost legiferată în România sub guvernare judeo-creștină (CDR) iar liderii religioși au tăcut mâlc. Dacă ar fi vrut, ar fi scos în stradă milioane de creștini, împotriva votării acestei legi incorecte. Acum, se prefac morali, opunându-se legalizării prostituției, o practică naturală benefică din multe puncte de vedere, neincrimată de textele biblice.

Dacă religia judeo-creștină exprimă voința lui Dumnezeu, cum susțin paraziții mistici, de ce efectele ei sunt atât de negative în națiunea noastră? Simpla morală umană din socialism, impusă cu forța statului și a obștiilor de cetățeni, avea efecte mult mai pozitive. Ce concluzie putem trage din această situație profund negativă? Religia nu numai că nu exprimă voința divină, dar este și blasfemică, și instigatoare la fapte imorale, și periculoasă pentru sănătatea mintală a tinerelor generații, și un factor de regres cultural-științific, economic și moral al națiunii. Propagandiștii religioși de orice fel de rang, de la popă și patriarh, până la ultimul episcop, sunt simple unelte ale oculte mondiale retrograde, interesate să producă un sever regres cultural-științific și moral al Omenirii, către un soi de Ev Mediu. Adevăratul Dumnezeu înșă nu doarme, nici nu stă cu mâinile în sân, ca un deus otios imaginat de teoreticienii religiilor... Adevărata Divinitate acționează clipă de clipă în direcția progresului și evoluției Umanității terrene, prin veghetorii divini și solii umani din rândul oamenilor de știință și al perfecționiștilor morali.

Pentru a nu fi bănuț de vreo aiureală mistică, vă precizez că eu nu sunt nici veghetor, nici sol divin. Sunt un simplu pământean care aspiră la poziția de creator moral, prin învățătură, creație și comportare morală. Nu am pretenția că scrierea mea e revelată divin. Pur și simplu, îmi

folosesc cunoștințele de culegere și verificare de informații, precum și cele de analiză și sinteză, cu scopul de a atrage un semnal de alarmă pentru oamenii capabili să-l înțeleagă și propun câteva măsuri de ieșire din criza morală provocată de religii. Alți pământenii, mai apropiați de Divinitate decât mine, mai iluminați și mai culti, vor produce lucrări mai complete pe tema pusă în discuție. *Liderii politico-administrativi iluminați divin vor scoate religia din viața publică, lăsând-o deocamdată în spațiu privat.* Ulterior, urmașii noștri, mult mai luminați și mai civilizați decât noi, vor elimina integral practicile religioase sălbatice din viața Lumii. Acest eveniment se va produce însă cel mai devreme într-un secol. Deocamdată, avem de luptat cu o imensă hidră mondială, formată din paraziți religioși care își apără cu tenacitate privilegiile și din roboți religioși, sclavizați psihic până la fanatizare și bestializare.

Cap. 5. Sunteți de acord că Dumnezeu...?

Chiar și oamenii culti întâmpină greutăți în imaginarea Adevăratei Divinități. Mistico-religioșii au rezolvat problema simplu: au imaginat zei antropomorfi, cam de mărimea oamenilor obișnuiți (în Biblie) ori de dimensiuni uriașe (în miturile hinduiste și chineze). Mult mai înțelept ar fi însă să nu încercăm să imaginăm Divinitatea, ci să-l aflăm voința exprimată în legi a căror respectare ne asigură o viață sănătoasă și fericită. *De ce e mai înțelept astfel? Iată câteva motive:*

a. Molecula de Univers în care evoluăm are circa 13,6 miliarde de ani terrani vechime. E dificil să ne imaginăm o ființă antropomorfă, chiar de dimensiuni uriașe, atât de bătrână. Dacă ne gândim că s-ar putea ca restul infinitului Univers să fie și mai vechi problema se complică și mai mult.

b. În molecula de Univers cunoscută de noi, evoluează câteva sute de miliarde de galaxii identificate de astronomi și de astrofizicieni. Dacă numai o singură galaxie, a noastră (Calea Lactee), are 100.000 de ani lumină în diametru, cum am putea imagina Stăpânul sutelor de miliarde de galaxii din molecula noastră universală? Centrul galaxiei noastre se află în constelația Sagittarius și nu în roiul Pleiadelor, din constelația Taurus, cum susțin misticii apocaliptici care prezic sfârșitul Lumii noastre pe data de 21.12.2012. Probabil, respectivii mistici, care au scris mai multe cărți bazate pe falsuri contrazise de mine în volumul *Taina muntelui ascuns*, folosesc „magia numerologică” judeo-creștină, cu baza 12-21.

c. Comparativ cu Calea Lactee, sistemul nostru solar este cam cât un bob de orez, în pofida faptului că distanța de la Soare la cea mai îndepărtată planetă pitică, Sedna, este de 13,5 miliarde de kilometri. Privit cu ochii niștri de pământenii, sistemul nostru solar este imens, însă, *la nivel galactic, planeta noastră pare un fir de praf.* Vi-L puteți imagina pe Dumnezeu ca pe o ființă galactică microscopică, coborând pe firul nostru de praf, să săvârșească isprăvile despre care vom vorbi în următoarea parte a cărții? Vi-L puteți imagina creând întregul Univers, pornind de la acest fir de praf numit Terra? Nu se poate. Creația s-a făcut de la mare către mic, nu invers. Soarele s-a desprins din discul galactic, Terra s-a desprins din Soare.

d. *Anticii judei, compilatori ai Vechiului Testament, au preluat de la babilonieni o imagine absolut greșită a Universului.* Ei credeau că Terra era plată ca o plăcintă, acoperită de un Cer

tare, care separa apele de sus de cele de jos și servea ca împărăție a zeilor buni. De asemenea credeau că Soarele (luminătorul mare) se rotea în jurul Pământului iar Luna (luminătorul mic) servea pentru marcarea nopții. Stelele erau considerate mici lumini fără o importanță pe bolta din care zeii, mai ales Ilie, ofereau pământenilor ploii, din „apele de sus”. Sub „plăcinta terană” ar fi fost iadul, în care păcătoșii ar fi suferit chinuri, din partea nu se știe cui. De ce nu se știe? Deoarece în Vechiul Testament, Satana era un înger de la curtea zeului Iahve, cu atribuții de acuzator al unor vinovați și de verificator al credinței unor pământeni. Abia în Noul Testament, Satana a fost identificat cu șarpele ispititor iar mult mai târziu, creștinii au inventat diavolii (diabolus — om clevetitor, latină), dracii (draco — șarpe, latină), demonii (daimon — om pătruns de febra cunoașterii și creației, limba greacă)m scaraoțchi (din stâlcirea numelui lui iuda Iscarioteanul). Imaginea celulei noastre de Univers, observată cu cele mai modeste mijloace, nu corespunde nici pe departe cu cea descrisă în Vechiul Testament. *Sunteți de acord că Dumnezeu trebuie să fie stăpân în Universul real, așa cum îl cunoaștem sigur și nu în cel imaginat de sălbatici?* Mă contrazice cineva?

e. Chiar dacă Divinitatea abia întrezărită în Cap. 3 al acestei părți ar fi stăpână numai pe sistemul nostru solar ori numai pe galaxia noastră, tot ar trebui să întrunească unele calități dictate măcar de bunul simț. Eu enumăr numai câteva, deoarece nu există muritor care să-L poată defini pe Dumnezeu:

- Dumnezeu trebuie să posede o Hiperconștiință atotcunoscătoare a tot ce se întâmplă cu viețuitoarele terane, așa cum am văzut în Cap. 3.
- Divinitatea trebuie să cunoască anticipat tot ce vor gândi și vor face oamenii, așa cum am văzut la controlul echilibrului vital între sexe, Cap. 3.
- Atotputernicia divină se manifestă în intervențiile miraculoase despre care am vorbit în Cap. 3.
- Dumnezeu trebuie să fie perfect, pur, creator, pașnic, înțelept, inspirator al cunoașterii corecte și al comportării morale, ocrotitor al oamenilor și a altor viețuitoare, justițiar, drept în aprecierea faptelor oamenilor, lipsit de cruzime, necinste, paranoie sau alte defecte etc. Mă contrazice cineva? E cineva gata să creadă că Dumnezeu poate fi rău, crud, răzbunător, laș etc.? Nu, nici un pământean întreg la minte nu poate atribui Divinității vreun defect uman, deoarece este divin, adică suprauman.
- Dumnezeu nu poate fi inferior oamenilor din nici un punct de vedere: cunoaștere corectă a Lumii, comportare morală, forță (putere), capacitate de creație etc.
- Divinitatea nu poate greși niciodată, deoarece își cunoaște dinainte efectele faptelor, așa cum le cunosc și cei mai înzestrați pământeni.
- Dumnezeu inspiră cele mai creatoare și mai morale fapte ale oamenilor.
- Divinitatea nu aproba și nu instigă oamenii să săvârșească nici o faptă imorală, ilegală, bestială sau necinstită.

Șirul calităților divine ar putea continua, însă mă opresc aici, deoarece cele enumerate sunt suficiente pentru a discuta problemele din a două parte a cărții. Natura nu posedă astfel de calități, fapt pentru care animiștii și ateii care consideră că Dumnezeu este însăși Terra sau numai natura ei se cam înșeală. Nu reușim să obținem imaginea lui Dumnezeu, cum au făcut-o idolatrii, pictându-L ca pe un cap de bătrân cu o barbă, înscris într-un triunghi, sub care scrie Dumnezeu-Sabaot. Nu-L putem reduce la formule gematrice, cum au încercat kabaliștii

speculativi. Nu-L putem defini și aceasta este o situație normală, cu care trebuie să ne împăcăm. De ce? Păi, dacă cei mai grozavi psihologi, înarmați cu cele mai noi descoperiri ale științei și tehnicii, nu pot defini integral personalitatea unui singur om din această etapă de evoluție a Umanității, cum să îndrăznim să credem că vom defini Divinitatea?

Desigur, fiecare puteți adăuga Dumnezeului noi și noi calități, căci Divinitatea este exclusiv pozitivă, dar niciodată nu veți reuși să-L definiți integral. Nici vorbă însă să-i atribuiți defecte de tip uman, cum ar fi cruzime, gelozie, necinste etc. Mă contrazice cineva?

PARTEA A DOUA

Cumplita rătăcire

Inițial, am vrut să intitulez a doua parte a cărții *Religia judeo-creștină este un amalgam de blasfemii și de falsuri grosolane*. Acest titlu nu reușea să cuprindă în totalitate cumplitele blasfemii și orori ale acestei religii, așa cum rezultă ele din textele pretins revelate divin și din documente istorice certe. Am folosit ca motto un citat din gândirea fostului președinte american Thomas Jefferson (1743-1826), cu scopul de a atenționa pseudo-intelectualii religioși că sunt cu cel puțin două secole în urma Umanității prezente, dacă nu cumva cu două milenii. Fanaticii mistici vor încerca să spună că Jefferson, președinte al SUA între 1801-1809, coautor al *Declarației de independență a SUA*, a fost mason și anticreștin. Nimic mai fals! Masonii consideră că Biblia este o carte sacră („lumină”), fapt pentru care o expun în templu, alături de Thora, Coran și Zend Avesta. Jefferson a fost un liber cugetător iluminat, care a reușit să prevină acapararea SUA de paraziții religioși, fiind susținut în acest sens de majoritatea populației doritoare de a trăi într-un stat laic.

Motto: *Va veni ziua în care nașterea mistică a lui Isus, având Ființa Supremă ca tată, din pântecul unei virgine, va fi așezată alături de povestea nașterii Minervei din creierul lui Jupirer.*

Thomas Jefferson, fost președinte al SUA

Thomas Jefferson este un erou al statului laic american, stat în care religia proliferază puternic, prin fundații subvenționate de Oculta regresivă și ignorantă, dar nu reușește să se infiltreze în structurile statale, ca la noi. În urmă cu mai mult de 150 de ani, luminosul Domn Alexandru Cuza a gândit aproape ca Jefferson, încetând plata tributului religios către muntele Athos, secularizând averile mănăstirești și închizând templul masonic din București. Paraziții religioși s-au unit, l-au doborât de la domnie și l-au alungat din țară, să moară printre străini. Un alt mare luminător, Mustafa Kemal Atatürk (1881-1938), a învins fanatismul și întunericul islamic din patria sa, fondând statul național turc laic. *La astfel de personalități ar trebui să cugete politicienii noștri, înainte de a se îngrămădi să participe la ridicole ceremonii religioase*. Ce văd ei acolo? Paraziți mistici îmbrăcați în țoale caraghioase, cu aurul atârând pe ei ca pe niște cocote de lux, behând tot soiul de aiureli. Ce învață ei acolo, la ceremoniile religioase? Că n-ai nevoie de nici o credință curată și sinceră, ci doar că trebuie să te prefaci, pentru a păcăli turmele de naivi religioși. Această practică murdară ne-a dat națiunea înapoi cu cinci decenii și tinde să ne târască în întunecatul Ev Mediu. Treziți-vă, români!

Cap. 1. Cea mai cumplită blasfemie a religiei judeo-creștine

Cea mai cumplită blasfemie a religiei judeo-creștine constă în identificarea lui Dumnezeu cu zeii sălbatici, cruzi, capricioși, necinstiți etc. ai anticilor babilonieni și judei, zei prezenți în întreaga Biblie. Dacă am afirma că un academician doctor în științe, deosebit de cult, de creator și de moral, este un boschetar analfabet și vicios, am săvârși o insultă de miliarde de ori mai mică decât proferează religia judeo-creștină când îl identifică pe Dumnezeu cu zeii biblici. Sunteți de acord cu mine că Divinitatea trebuie să fie perfectă, pură, deplin morală, atotcunoscătoare, atotputernică, pașnică, creatoare, inspiratoare de fapte exclusiv pozitive...? Desigur, nimeni nu mă contrazice, deoarece până și cel mai decăzut individ crede că Dumnezeu este perfect și pur.

Vechiul Testament este o colecție de legende mistice salbatice, similară altor lucrări, ale altor popoare antice (Legendele Olimpului, Vedele și Mahabharata, legendele creaționiste chineze, legendele rasei roșii, Legendele Nordului etc.) Sălbaticii care au compilat Vechiul Testament, după legende mai vechi, vorbesc despre zeii lor tribali, zei imperfecti, imorali, cruzi, etc., așa cum i-au imaginat străbunii lor și mai salbatice. Ei folosesc atât pluralul elohim (zei), cât și nominalizările El Shadai, Eli, Adonai, Șabaot, Iahu (lahve). Forma Yahweh n-a existat în Vechiul Testament, deoarece limba aramaică nu cunoștea literele Y și W, ci este o invenție relativ recentă a misticilor evrei gematici. *În nici un pasaj din Vechiul Testament nu se vorbea de Dumnezeu, ci numai de zeii tribali ai vechilor judei, dintre care unii, preluați de la babilonieni (el înseamnă zeii în limba babiloniană).* În secolul 3 e.n., cu ocazia traducerii Vechiului Testament în limba latină, călugărul Ieronim a săvârșit cumplita blasfemie de a traduce numele zeilor sălbatici ai israeliților prin Dominus Dei, păstrând însă în text toate faptele abominabile puse pe seama respectivelor zei. *Așa a început cumplita rătăcire a unei mari părți din Omenirea terestră, rătăcire care a determinat moartea a mai mult de un miliard de pământeni și a întâziat evoluția Civilizației Umane cu circa 15 secole.* Comparativ cu crimele judeo-creștinismului, despre care vom vorbi în acest capitol, nazismul și comunismul au fost floare la ureche. Eu vă voi exemplifica doar câteva dintre ele, după un exemplar al Bibliei aprobate de sinodul BOR, precizat în bibliografie. Dumneavoastră veți judeca dacă faptele respective, puse pe seama lui Dumnezeu, sunt sau nu blasfemii.

1. Nu-mi pot explica de ce zeii israeliților discutau cu toți sălbaticii, dar Dumnezeu se mulțumește să inspire numai câteva minți luminate de oameni de știință. Să presupunem însă că Vechiul Testament, scrierea de bază a religiei judeo-creștine, chiar spune adevărul și încă despre Dumnezeu, nu despre zeii tribali din textul original! În cartea *Judecătorii, cap. 11 — leftae și făgăduința lui*, aflăm de o faptă abominabilă a zeului Șabaot, zeu tradus de judeo-creștini prin Dumnezeu. Războinicul leftae i-a promis zeului Șabaot că va sacrifica prin ardere prima ființă care îi va ieși în cale din casa lui, dacă îi va da victoria împotriva fiilor lui Amon. Șabaot i-a acceptat promisiunea și i-a asigurat victoria împotriva nevinovaților amoniți (aceștia își apărau cetățile lor). La înapoiere, singura fiică a lui leftae i-a ieșit în cale, dansând și bătând în tamburină, de fericire. leftae, credincios promisiunii, i-a acordat numai două luni să-și plângă fecioria, apoi a ars-o pe rug. *Puteți crede că Dumnezeu a făcut un troc cu leftae, promițându-i o victorie într-un război nedrept, contra unui trup de fecioară pe rug, cu al cărui fum să se desfete? Dumnezeu nu instigă la război, nu asigură victoria agresorilor, nu cere și nu acceptă jertfe umane sau de alt fel (animale). E o blasfemie să pui în sarcina divinității aceasta faptă abominabilă, atribuită zeului tribal israelit Șabaot.*

2. În cartea *Ieșirea, cap. 32 — Vițelul de aur*, Moise, protejat și inspirat de zeul Iahu (tradus de judeo-creștini prin Domnul) îndeamnă membrii tribului lui Levi să ucidă în masă, „fiecare pe fratele său, pe vecinul său și pe aproapele său”, pentru vina de a fi căzut în idolatrie (și-au făcut un vițel de aur, după model babilonian). *Porunca lui Moise a fost executată și trei mii de evrei din alte triburi decât leviții (trib din care se recrutau preoții) au fost uciși. Iahu s-a arătat încântat de acest genocid și a promis să șteargă ucișii din cartea sa. Identificarea lui Iahu din acest pasaj cu Dumnezeu este sau nu blasfemică? Răspundeți, oameni gânditori și civilizați! Nu era mai ușor ca Atotputernicul să schimbe gândurile idolatriilor încă înainte de a construi vițelul de aur? În prima parte a acestei cărți, am văzut că Divinitatea Adevărată cunoaște fiecare gând uman înainte de a fi pus în practică.*

3. În aceeași carte, cap. 11 — *Ieșirea din Egipt (Eghipet)*, Iahve îl sfătuiește pe Moise să-și instruiască israeliții să păcălească egiptenii, prin împrumutarea unor vase de aur sau de argint și a unor haine, cu care să fugă (deci, să înșele și să fure). Lui Moise, zeul respectiv îi dă puterea de a ucide, în noaptea fugii, tot primul născut egiptean, de la fiul faraonului și până la copilul ultimei slujnice, prin simpla sa prezență (iar genocid, deoarece majoritatea egiptenilor nu erau vinovați de înrobirea evreilor). În acest pasaj, judeo-creștinii au tradus Iahve prin Domnul, săvârșind încă o blasfemie.

4. În cartea *Facerea*, cap. 3 — *Căderea strămoșilor în păcat*, zeii apar la plural (elohim), nenominalizați. Acest plural, elohim, apare de circa 2000 de ori în textul Bibliei și a fost tradus de judeo-creștini fie prin Dumnezeu, fie prin Domnul. În art. 21 și 22 al acestui capitol, zeii (elohim) arată slăbiciuni omenești: confecționează cu mâinile lor haine din piele pentru Adam și Eva, apoi își exprimă teama că „Adam s-a făcut ca unul dintre noi, cunoscând binele și răul. Și acum, nu cumva să întindă mâna, să ia din pomul vieții, să mănânce și să trăiască în veci”. *E normală echivalarea acestor elohim mici și paranoici cu Dumnezeu? Dacă au cusut haine pentru Adam și Eva, muritori de statura noastră, înseamnă că erau și ei cam de aceeași statură, conform afirmației anterioare, că elohim i-au creat pe cei doi după chipul și asemănarea lor. Vă puteți imagina un Dumnezeu microscopic cât un om, coborât pe firul de praf Terra, din bobul de orez — sistemul nostru solar, al galaxiei Calea lactee, pentru a se ocupa de niște ființe microscopice?*

5. În cartea *Facerea*, cap. 4 — *Cain și Avel*, zeul El Shadai, tradus de judeo-creștini prin Domnul Dumnezeu, e prezentat cu mai multe fapte oribile, astfel:

- Acceptă jertfa de carne și grăsime a păstorului Avel, dar refuză jertfa de vegetale a agricultorului Cain, fratele lui, determinând gelozia acestuia. Ca urmare, Cain îl ucide pe Avel.
- El Shadai nu-l pedepsește pe Cain pentru fratricid, ci amenință pe oricine l-ar ucide cu o înșeptuită pedeapsă.

Desigur, pasajul este însoțit și de o idiotenie specifică textului biblic. Cain și Avel erau singurii fii ai cuplului primordial Adam și Eva. Cine putea să-l ucidă pe Cain, dacă nu proprii săi părinți? Textul biblic susține însă, în art. 16 și următorul, că ucigașul Cain a plecat în pământul Neid (Nod, în altă traducere), din preajma Edenului, unde și-a cunoscut pe femeia sa, care i l-a zămislit pe fiul Enoh. Care femeie, când pe Pământul primordial exista numai Eva, maică-sa? Cum să fi construit Cain singur o cetate, cu numele fiului său Enoh, cu mâinile goale? Nu era în stare să facă nici o colibă.

Ce părere aveți de identificarea lui „Domnul-Dumnezeu” cu zeul crud, ce pretinde jertfe și crează animozități între frați? *Unde e justiția divină, dacă ucigașul frate este ocrotit împotriva oricui? Blasfemie!*

6. În exemplarul original al Vechiului Testament, cartea *Facerea (Geneza, în alte traduceri)*, între capitolele 5 — *Neamurile patriarhilor* și 6 — *Vestirea potopului*, a mai existat un capitol — *Cartea patriarhului Enoh*. El a fost scos din actuala Biblie, deoarece proba, fără putință de tăgadă, că Dumnezeu a interzis în mod absolut făpturilor divine (îngerii) să procreze cu

pământencele și i-a pedepsit sever pe cei care i-au încălcat porunca (prințul Semyaza și încă 200 de îngeri). *De ce s-a scos acest capitol? Deoarece contrazicea în mod absolut faptul că Dumnezeu — Duhul a fecundat-o pe pământeanca Maria (Miriam), zămislind un prunc, Joshua, zeificat ulterior sub numele Isus Christos.* Capitolul scos n-a putut fi însă distrus ci circulă sub denumirea de *Apocriful lui Enoh* (a fost publicat și în România postdecembristă, la *Editura Miracol*). Urme ale acestei interdicții divine apar însă în cap. 6 — *Vestirea potopului*, articolele 2-4, în care zeul Șabaot, tradus de judeo-creștini Domnul Dumnezeu, a interzis fiilor săi să procreeze cu pământencele, pentru a nu rămâne duh divin în oamenii a căror vârstă maximă a fost limitată la 120 de ani. Compilatorii biblici au uitat această interdicție, astfel că, în textele ulterioare, mulți oameni depășesc 120 de ani.

Din capitolul 6, pe noi ne interesează însă o blasfemie, cuprinsă în art. 6 și 7. În acest capitol se afirmă că Șabaot, întristat de răutățile oamenilor, s-a căit că i-a făcut și a decis să-i distrugă prin potop, împreună cu majoritatea celorlalte vietăți. Cum să crezi că Adevăratul Dumnezeu era un neisprăvit care greșise creația umană și, în loc s-o corecteze cu atotputernicia Domniei Sale, a decis s-o distrugă? Normal că o logică întrebare se ridică: De ce să distrugă și viul inferior, format din plante și animale, care nu greșise cu nimic? Ce părere aveți despre identificarea acestui zeu imperfect, neputincios și ilogic cu Dumnezeu?

7. *În Facerea, cap. 12 — Chemarea lui Avram (Abraham), zeul Șabaot închide ochii asupra unor fapte deosebit de imorale ale protejatului său Avram. Acesta se căsătorește cu sora sa vitregă Sara (incest) și avea atâta „încredere” în puterea ocrotitoare a lui Șabaot, încât, pe timpul șederii în Egipt, a pus la cale o înșelătorie cu soția sa, să nu fie cumva ucis de egipteni. De comun acord, Avram și Sara s-au declarat frați, astfel că Sara a ajuns metresa plătită a faraonului (nenumit, deoarece ignoranții compilatori biblici nu cunoșteau istoria Egiptului). Avram se bucura de daruri câștigate de soție prin prostituție (cămile, viței, oi etc.). Acest exemplu de proxenitism, prostituție și înșelăciune a plăcut atât de mult textierilor judeo-creștini, încât în slujba de cununie actuală se recomandă miresei să se veselească ca Sara, iar mirelui, să se poarte ca Avram. Ce spuneți despre această blasfemie, în care numele zeului Șabaot este înlocuit cu Dumnezeu?*

8. *În Facerea, cap. 17, zeul Șabaot stabilește ca legătură între el și seminția patriarhului Avram tăiatul împrejur. Vă puteți imagina o astfel de preocupare mărunță și intimă din partea lui Dumnezeu? Judeo-creștinii au tradus numele zeului prin Dumnezeu, dar nu respectă legătura indicată în Biblie — tăiatul împrejur. E o blasfemie să afirmi că Dumnezeu se ocupă de penisurile unor pășători sălbatici, ba încă și făcea o legătură cu ei pe aceste organe.*

9. *În Facerea, cap. 18, apare o altă blasfemie: Dumnezeu care mânca ca un căpcăun. În concret, la cortul păstorului nomad Avram, se prezintă zeul Șabaot, tradus Dumnezeu, însoțit de doi îngeri. Avram le oferă la masă un vițel fript, circa 80 de kilograme de azime, unt și lapte. Deci, cel puțin 150 de kilograme de mâncare cu băutura aferentă pe care zeul și însoțitorii o consumă integral. În ce constă blasfemia? În primul rând, Dumnezeu este coborât din plan divin și prezentat ca un zeu antropomorf, care stătea la palavre cu un păstor nomad. În al doilea rând, oricine mănâncă și bea trebuie să urineze și să defecheze. Vi-L puteți imagina pe Adevăratul Dumnezeu defechând și urinând, încât din Cer ar cădea numai produse de vidanjă? Blasfemie*

clară. Dumnezeu este numai Spirit, numai Hiperconștiință atotcunoscătoare și inspiratoare de fapte exclusiv creatoare și morale.

10. *În Facerea, cap. 19*, „piosul” Lot, protejatul zeului Șabaot (tradus Dumnezeu), săvârșește un dublu incest, cu cele două fiice ale sale. Din acest dublu incest, rezultă doi fii — nepoți: Moav, de la fiica cea mare și Aman, de la fiica cea mică. Justiția divină a interzis incestul până și în lumea animală. *Cum să spui că Dumnezeu a aprobat acest incest?*

11. *În Facerea, cap. 22* — *Isaac adus spre jertfă*, judeo-creștinii pun în sarcina lui Dumnezeu o faptă crudă, atribuită inițial zeului tribal Șabaot. Acest zeu, vrând să ispitească credința lui Avraam, i-a cerut să-și jertfească unicul fiu născut de Sara. Avraam și slugile au pregătit rugul de jertfă și au legat copilul deasupra, afectându-l psihic. Dacă un om din zilele noastre ar face așa ceva, asociațiile pentru protecția copilului l-ar declara nebun și ar salva pruncul din mâinile sale. Abia când Avraam a scos cuțitul să-șiucidă fiul, Șabaot s-a îndurat și i-a permis lui Avraam să sacrifice în locul copilului un bebec, din fumul căruia să se hrănească (anticii israiliți credeau că zeii trăiau cu fumul jertfelor de carne arsă). Ca oameni normali, gândiți că, în acest pasaj, este vorba de un zeu sălbatic, crud, ignorant, incapabil să citească credința din creierul lui Avraam sau despre Adevăratul Dumnezeu?

12. *În Facerea, cap. 24* — *Căsătoria lui Isaac*, aflăm cam ce concepții rasiste avea Avraam și cum se practica jurământul la vechii israiliți, mari adoratori ai zeului Șabaot. *Avraam și-a chemat starostele slugilor și l-a pus să jure pe penisul său că nu-i va lua fiului său Isaac nevastă cananeancă*. Jurământul pe falus (penis) era propriu mai multor popoare antice orientale iar concepția rasistă, a păstrării nealterate a seminției israelite, se întinde în tot Vechiul Testament, în Noul Testament și în alte documente religioase ebraice (Talmud, Thora etc.). Chiar credeți că nomadul ăsta sălbatic, Avraam, avea vreo legătură cu Dumnezeu? E o blasfemie să spui că Divinitatea a inspirat credincioșii să jure pe falus și să practice discriminarea rasială.

13. *În Facerea, cap. 25* — *Căsătoria a doua a lui Avraam și 27* — *Binecuvântarea lui Iacov*, ni se prezintă câteva înșelăciuni făcute de Iacov, dreptcredinciosul zeului Șabaot. În primul rând, observăm că, în mai puțin de 100 de ani, sinodul BOR a alterat semnificativ numele multor personaje din Biblie, ca de exemplu Iacov a devenit Iacob, Isav a devenit Isac, hananienii au devenit cananieni etc. Aceste falsuri succesive încearcă să pună de acord textul biblic cu descoperirile istorice.

În cap. 25, aflăm că Isaac, fiul lui Avraam (care murise la 175 de ani, vârstă mai îndelungată decât stabilise Șabaot în cap. 6, pentru toți pământeni), s-a căsătorit cu Reveca și a avut doi fii gemeni Isav (Isac) primul născut și *Iacov (Iacob) cel plăcut lui Șabaot*. *Iacov a profitat de foamea fratelui său, vânătorul Isac și i-a cumpărat drepturile de prim născut cu un blid de linte*. La anticii israeliți, primul născut moștenea tot iar următorii copii trebuiau să pornească de la zero ori să-i fie slugi. Ulterior, același „pios” Iacob, ajutat de mama sa, a smuls binecuvântarea tatălui său orb, prin înșelăciune, substituindu-se părosului său frate Isac, plecat la vânătoare. Orbul Isaac, înșelat, l-a făcut pe Iacob stăpân pe averea familiei și peste ceilalți frați. Normal, vânătorul Isav a încercat să se răzbune, fapt pentru care înșelătorul Iacob, sfătuit de mamă, a șters-o în Mesopotamia, la fratele ei Lavan. N-aș fi menționat această înșelăciune obișnuită între sălbatici, încât o găsim și la alte popoare (mai ales, la greci). Am însă un motiv serios s-o

fac: înșelătorul Iacob este invocat de judeo-creștini cu fervoare, în formula *Dumnezeul lui Avraam și Iacob*. Până și Jeshua (Isus Hristos) îl „vede” pe Iacob în „împărăția cerurilor”, alături de Avraam și Solomon, într-un pasaj din evanghelie pe care îl vom analiza în capitolul 3 al acestei părți. *Acum observă că este o blasfemie să afirmi că Dumnezeu și-a ales ca protejat un individ care și-a înșelat fratele și tatăl, făcându-l genitorul seminției israilite.*

14. În *Facerea, cap 28 — Vedenia lui Iacob*, aflăm despre două lucruri negative, pe care Divinitatea nu le-ar fi comis niciodată:

- Orbul Isaac își sfătuiește ambii fii, Isav și Iacob, în cel mai autentic stil rasist, să nu-și ia soții din rândul canaanenilor. *Acest stil rasist a rămas în religia judeo-creștină până în zilele noastre*, în afirmații grave, cum ar fi „poporul ales de Dumnezeu”, „țara sfântă” etc.
- Deși Iacob era un imoral înșelător de frate și de tată, zeul El (tradus de creștini prin Dumnezeul lui Avraam și Isaac), i se arată în vis și-i promite că pământul pe care dormea (ținutul Haran) va deveni al său, că va da naștere unei seminții mari, pe care o va binecuvânta, că-l va păzi pe toate căile pe care va merge. Iacob, după ce s-a trezit, a replicat ca un autentic negustor: *De mă vei păzi pe calea mea, de-mi vei da pâine să măncânc și haine să mă îmbrac și de mă vei întoarce sănătos în casa tatălui meu, vei fi Domnul Dumnezeul meu.*

Vi se pare corect ca, în aceste pasaje, zeul El să fie identificat cu Dumnezeu? *De când face Dumnezeu târg cu muritorii imorali și salbatici?* Nici măcar acum, în secolul 21 e.n., cel mai luminat pământean n-a discutat cu Dumnezeu, ci a simțit doar inspirația și ocrotirea divină.

15. În *Facerea, cap. 31 — Iacob pleacă de la Lavan*, avem proba clară, în textul sinodic, că judeii din Vechiul Testament se închinau la idoli de lut (terafimi), pe care îi numeau zei (elohim), cuvânt tradus de judeo-creștini prin Dumnezeu (blasfemie îngrozitoare). Iacob a plecat pe furie de la socrul său Lavan, fratele mamei sale, cu cele două fiice ale acestuia, verișoare devenite soții — Lia și Rahila (Rașela). În art. 18 al acestui capitol, se scrie clar: *lavan a fost dus să-și tundă oile și Rahila a furat idolii tatălui său*. În art. 30, Lavan l-a ajuns pe fugarul Iacob și l-a întrebat (textual): *Pentru ce ai furat dumnezeii mei?* Rașela a ascuns însă idolii sub șeaua cămilei, s-a așezat pe ea și s-a scuzat față de tată că nu se poate ridica, deoarece era la ciclu. Așa se face că idolii-dumnezeu au rămas la Rașela. În actuala slujbă de căsătorie, judeo-creștinii îi spun miresei *Să te veselești ca Sara și să te înmulțești ca Rașela!* halal modele morale! În ce privește identificarea Divinității cu niște idoli de lut, blasfemia e cât se poate de clară.

16. În *Facerea, cap. 32 — Rugăciunea lui Iacob*, ni se prezintă o blasfemie și mai mare: Iacob s-a luptat o noapte întregă cu zeul El (tradus Dumnezeu), i-a smuls acestuia binecuvântarea, precum și schimbarea numelui său în Israil, pentru că „te-ai luptat cu El (Dumnezeu) și cu oamenii și ai biruit”. Vă puteți imagina această blasfemie? Stăpânul Universului, al galaxiei noastre sau măcar al întregului nostru sistem solar se luptă cu o gândăciună microscopică și-o binecuvântează pentru curajul ei... *Tare nerod trebuie să fii, pentru a crede că poți agresa Divinitatea fie și numai cu un gând.*

17. În *leșirea*, cap. 2-3, apare o altă blasfemie. Zeul tribal lahu (lahve) îl contactează pe păstorul Moise, ginerele lui Iotor (Ietro) din Madian, fugar din Egipt, unde ucisese un băștinaș, zeul luând forma unui tufiș de spini arzând. Iahve din boscheți îi spune lui Moise că și-a amintit de poporul său israilit și-l trimite în Egipt, unde evreii se stabiliseră de bună voie, încă din timpul lui Iacob, să-i scoată din „robie”. Desigur, nu se precizează nici data acestui eveniment, nici numele faraonilor, deoarece compilatorii biblici erau botă în materie de istorie și geografie. Art. 22 din cap. 3 descrie modul în care *Iahve îi ordonează lui Moise să-i instruiască pe israeliți să jefuiască pe conlocuitorii și vecinii lor egipteni*: „și veți lua vase de argint și de aur și îmbrăcămintă... și veți prăda pe egipteni” (textual). Desigur, judeo-creștinii au tradus Iahve prin Dumnezeu și au săvârșit blasfemia de a-l acuza de instigare la jaf.

18. *Orice om întreg la minte știe că Divinitatea stăpână peste întregul Univers sau măcar peste sistemul nostru solar nu se ocupă de scamatorii mărunte, ci aplică legi foarte sigure, oferindu-ne siguranța de viață*. În *leșirea*, cap. 4, zeul Iahve (tradus Dumnezeu) face câteva scapatorii în fața sălbaticului Moise, *bâlbâit din naștere*: transformă un toiag în șarpe, îi face mâna albă ca zăpada. Asemenea „minuni” se întâlnesc în poveștile tuturor popoarelor fără pretenția de a fi divine.

O altă scamatorie mult invocată de judeo-creștini este „focul din Cer” care coboară pe mormântul lui Ieshua (Isus Hristos) din Ierusalim. Scamatoria a fost probată ca pur umană, de mult timp, însă continuă să păcălească naivii, inclusiv din rândul pseudointelectualilor plini de diplome și titluri științifice, dar cu grave lacune în cultura generală. În primul rând, mormântul la care se oficiază slujba nu este al lui Ieshua (Isus Hristos), deoarece acest reformator judeu, după ce a fost ciomăgit de farisei, a plecat în Shrinagar, unde a trăit până la moarte (acolo se află o biserică cu mormântul lui). În al doilea rând, „focul din Cer” are o explicație științifică, descoperită de englezi, pe timpul protectoratului asupra Palestinei. Fâșiile de vată pe care preotul oficiant le pune pe mormânt sunt îmbibate într-un amestec de magneziu umed și fosfor. În timp ce preotul se roagă, magneziul se usucă și se autoaprinde iar fosforul întreține arderea. *Aceași compoziție este folosită și la fitilele lumânărilor care se autoaprind pe timpul slujbei de înviere*.

Nu credeți că e o blasfemie să afirmi că Dumnezeu si-a ales ca mesager un păstor nomad, bâlbâit și ucigas? Este. Judeo-creștinii și unii evrei au înnegrit sute de mii de pagini, pentru a-i crea lui Moise altă personalitate decât cea descrisă în Vechiul Testament. Până și Sigmund Freud a participat la această operă de mistificare a personalității și faptelor lui Moise, în lucrarea *Moise și monoteismul*. Judeo-creștinii mai înfocați i-au găsit chiar descendență faraonică iar unele apocrife ni-l prezintă ca general egiptean. *Cum textul de bază al religiei judeo-creștine, Vechiul Testament, e pretins revelat divin, trebuie să ne limităm la cele scrise în el*: Moise era un evreu gângav, fugit din Egipt pentru uciderea unui băștinaș, ajuns păstor la oile socrului său Ietro (Iotor) din Madian. Într-o zi, a văzut un tufiș în flăcări și i s-a părut că auzea glasul zeului Iahve, poruncindu-i să plece în Egipt, să elibereze israeliții (de cine?), folosind ca orator pe fratele său Aaron levitul, care se putea face înțeleș. *Nu era mai simplu ca Dumnezeu să-i impună faraonului gândul bun de a elibera israeliții? Așa ar fi fost, dacă Iahve ar fi fost Dumnezeu*. El era însă un zeu boschetar, imaginat de niște sălbatici israiliți.

19. În *leșirea*, cap. 7-10, se precizează că *lahve* era numai zeul evreilor, nu și al altor popoare orientale, ca să nu mai spun de întreaga Omenire pământeană, galaxie, Univers. În concret, în cap. 7 art. 14-16, *lahve* îi poruncește lui Moise să meargă la faraon și să-i spună: *Zeul lahve al israeliților m-a trimis la tine... Dacă până și Vechiul Testament precizează clar că lahve era un zeu particular, al unei populații orientale nomade, cum își permit judeo-creștinii să-l identifice cu Atotputernicul Dumnezeu? blasfemie*. Ignoranții compilatori biblici nu cunoșteau nici măcar numele râului care trecea prin Egipt, Nilul, fapt rezultat din art. 20 - 25 al aceluiași capitol.

20. În *leșirea*, cap. 7, 8, 9 și 10, compilatorii biblici pun pe seama lui *lahve* (tradus Dumnezeu) tot soiul de fapte oribile, nedemne de Divinitate: transformarea apelor în sânge, acoperirea pământului egiptean cu broaște, atacul egiptenilor (nu și ale israeliților!), îmbolnăvirea populației egiptene cu bube produse de spuză din cuptor, ploi cu piatră încinsă, invazie de lăcuste, întuneric timp de trei zile, numai asupra egiptenilor. În toate aceste capitole, se folosește clar titlul *lahve zeul israeliților*, fapt pentru care nu-mi explic ce idiot a tradus aceasta prin Dumnezeu. În al doilea rând, scamatoriile vrăjitoarești descrise în aceste capitole n-au fost posibile și nu sunt consemnate în nici un text egiptean. Adevăratul Dumnezeu n-ar fi stat să se bată cu faraonul în „minuni”, de dragul unui trib de robi israeliți, ci i-ar fi slobozit pur și simplu, blocând mental orice împotrivire din partea faraonului și a altor egipteni. De ce să fi făcut însă acest lucru? De bine, de rău, egiptenii edificaseră un început de civilizație umana, în timp ce judeii erau simpli păstori nomazi. *E clar că lahve era un zeu al triburilor nomade israilite, nu Dumnezeu.*

21. În *leșirea*, cap. 11, art 2 și 3, se afirmă că *lahve* le-a dat evreilor „har” să păcălească și să jefuiască egiptenii între care trăiau. Cum să spui că Dumnezeu a săvârșit asemenea faptă imorală, de dragul unor nomazi idolatri și lipsiți de orice virtute? Ce blasfemie!

22. În *leșirea*, cap. 12 — *Mielul Pascal*, zeul *lahve* este prezentat în trei ipostaze:

a. Îi învață pe israeliți să sacrifice miei și iezi pascali, să le consume carnea friptă iar cu sângele, să ungă stâlpii și pragurile ușilor, pentru ca el să poată recunoaște casele de evrei.

b. În miezul nopții pascale, *lahve* trece prin tot Egiptul și ucide fiecare nou născut egiptean, de la fiul faraonului și până la cel al ultimei slujnice (un soi de genocid).

c. *lahve* dă „har” israeliților să păcălească și să jefuiască egiptenii.

Ni se precizează și cifra israeliților bărbați din noaptea genocidului: 600.000 de pedestri. Deci, cu femei și cu copii, ar fi trebuit să fie mai mult de două milioane, o cifră deloc neglijabilă.

Ce putem comenta la acest articol, în care judeo-creștinii înlocuiesc numele zeului lahve cu Dumnezeu? E sălbatic, neadevărat și blasfemic. Dumnezeu nu se ocupă cu astfel de ticăloșii. Cum să se coboare Divinitatea perfectă, pură, creatoare, pașnică etc. între asemenea sălbatici? Compilatorii au fost corecți, precizând că, în poveste, e vorba de lahve zeul israeliților. Traducătorii și cei care susțin această gravă blasfemie sunt cumplit de vinovați

23. În *Ieșirea, cap. 17 — Apă din piatră*, ni se mai precizează o faptă criminală, pusă pe seama lui Dumnezeu: israeliții, inspirați de Iahve, au trecut prin sabie tribul lui Amalic, trib aflat întâmplător în calea lor.

24. *Ieșirea, cap. 20, Cele zece porunci*, precizează clar, în art. 20, scopul religiei pe care o va impune: *A venit Iahve la voi, să intre frica lui în voi, să nu păcătuiți*. În fapt, regulile din acest capitol, prea mărunte pentru Divinitate, sunt formulate de societatea pastorală israelită.

25. *Ieșirea, cap. 21 — Rânduieli pentru căsnicii și pentru ucideri* cuprinde reguli de viață socială cristalizate la popoarele din Orientul Apropiat, mai ales la egipteni și babilonieni, fără nici o intervenție divină. *Toate sunt inspirate din legea talionului — Ochi pentru ochi, dinte pentru dinte și moarte pentru moarte, însă judeo-creștinii actuali nu le mai respectă, în pofida faptului că susțin că au fost revelate divin*. La fel, ei nu respectă porunca din următorul capitol (22), de a pedepsi cu moartea zoofilia și vrăjitorii.

26. *Ieșirea, cap. 23 — Despre sărbători*, cuprinde o regulă neblasfemică, pe care le-o amintesc judeo-creștinilor (art. 2): *Să nu te aduni cu cei mulți spre rău, să nu te ascunzi în mulțime, ca să abați judecata!* Dacă un sălbatic din urmă cu 2000 de ani a intuit această regulă de psihologie contrară legii turmei violente și nedrepte, gata să greșească în bloc, cum pot fi calificate persoanele din timpul nostru care n-o respectă? Restul poruncilor sunt prea mărunte (despre animale, despre împrumuturi etc.), ca să fie de origine divină. Ele au fost compilate după mai multe legi și cutume contemporane cu textierii biblici. *Interdicția din art. 13, de a nu pomeni zei străini, arată clar că autorii nu-l considerau pe Iahve singurul zeu, fapt ce acuză pe judeo-creștinii care l-au declarat Dumnezeu*.

26. *Ieșirea, cap. 23*, cuprinde însă câteva pasaje blasfemice, în care Iahve este tradus prin Dumnezeu:

a. Art. 22, Iahve promite israeliților că va fi vrăjmașul vrăjmașilor lor. Divinitatea nu este nici partinică, nici războinică.

b. Art. 23, Iahve promite nomazilor israeliți că-i va zdrobi pe amorei, hetei, ferezei, hananei (probabil, canaanieni), gheresei, evei și ievusei, dându-le lor pământurile acestora. E clar că avem de a face cu un zeu războinic și cotropitor, nu cu Dumnezeu cel drept și pașnic.

c. Art. 24, Iahve poruncește israeliților să distrugă templele și locurile de rugă ale altor zei, la care se rugau alte popoare. Avem de a face cu o poruncă umană, pusă de miticul Moise în gura lui Iahve (tradus Dumnezeu — de judeo-creștini). *Adevăratul Dumnezeu nu se teme de concurența vreunui zeu inventat de sălbatici, probă că nici nu se amestecă în certurile dintre cele mai mult de 200 de religii actuale*. Cei care se ceartă, se lovesc și se distrug sunt fanaticii din religiile respective, nu Dumnezeu.

d. Art. 27 indică foarte clar că Iahve era un zeu tribal războinic. El promite israeliților că-i va înarma cu frica, încât să îngrozească toate neamurile împotriva cărora vor acționa aceștia.

e. Art. 30. *Iahve promite israeliților că-i va înmulți și întări, încât vor moșteni Pământul, o teză rasistă, răspândită prin sionism și religia judeo-creștină.* În realitate, procesul de globalizare progresivă, aflat în plină desfășurare, indică intenția Divinității de metisare a națiunilor și raselor, până la formarea unei singure populații planetare. Desigur, acest proces evolutiv lent va dura câteva milenii terrene, timp care, la scara Universului, nu înseamnă nici măcar o milionime de secundă, iar israeliții vor dispărea integral..

27. În *leșirea, cap. 24* — *Moise se suie a doua oară pe muntele Sinai, ni se prezintă o jertfă sălbatică, adusă zeului Iahve (tradus Dumnezeu).* În art. 5, se descrie jertfirea unor viței, cu ritualul adunării sângelui acestora și turnarea lui pe jertfelnic, spre desfătarea lui Iahve. *Obiceiul sălbatic de a jertfi animale pentru îmbunarea zeilor nu are nimic în comun cu credința în Adevăratul Dumnezeu. Divinitatea nu ne cere jertfe umane sau animale, ci cunoașterea corectă a Lumii, intensă creație utilă progresului și o desăvârșită comportare morală.* Gestul prin care Moise stropește evreii cu sângele vițelilor uciși e de-a dreptul barbar și dezgustător. *Cum să spui că, prin sângele bietilor vitei, Dumnezeu s-a legat cu triburile israelite? Blasfemie!* Nimeni nu-i poate impune lui Dumnezeu vreo legătură, nici prin jertfă, nici prin șiretenie, nici în alt mod. În art. 10 din același capitol, *se precizează clar că Iahve era zeul lui Israil și nimic mai mult.* Cum au îndrăznit preoții judeo-creștini să săvârșescă blasfemia de a traduce numele acestui zeu tribal prin Dumnezeu?

28. În *leșirea, cap. 25 și 26, Iahve e prezentat ca un mărunț zeu, care îi dă nomadului Moise indicații în treburi deloc divine:* să adune de la populație aur, argint, aramă, mătase, păr de capră etc., să confecționeze un chivot pentru păstrarea „legii”, chivot străjuit de doi heruvimi (boi înaripați, preluați din religia babiloniană) și un cort în care Iahve să discute cu Moise. *Dacă personajul Moise a existat cu adevărat, atunci a fost un mare impostor (cum spunea Spinoza), punând în gura zeului Iahve propriile preocupări mărunte.* Desigur, a afirma că Adevăratul Dumnezeu s-a ocupat de asemenea mărunțișuri, ale unor nomazi sălbatici, e o blasfemie. *Blasfemia continuă și în cap. 27, în care Iahve (tradus Dumnezeu) îi indică lui Moise cum să construiască altarul jertfelor. Numai sălbaticii obișnuiau să aducă jertfe zeilor lor, deoarece Dumnezeu Creatorul nu cere nici un fel de jertfă umană, animală sau vegetală.* Preoții cereau și cer astfel de jertfe, pentru a se îndopa cu ele.

29. În *leșirea, cap. 28-30, apar alte mărunțișuri discutate, chipurile, de Iahve cu Moise și puse pe seama lui Dumnezeu: cum să se confecționeze hainele preoților, cum să se „sfințească” acești preoți, prin sacrificarea unor viței și berbeci, cu al căror sânge să-și ungă hainele, ce fel de carne să se pună pe altar etc.* Dacă am vedea acum pe cineva săvârșind un astfel de ritual, l-am considera un sălbatic crud și idolatru. Cum sunt cei care susțin că acest text este divin și revelat? *Judeo-creștinii își bat joc de măreția lui Dumnezeu, identificându-L cu acest mărunț zeu tribal, preocupat de aiureli, cum ar fi construirea unui altar, tămâierea, respectarea sâmbetei nelucrătoare, cioplirea unor table ale legii (în perioada respectivă ar fi putut folosi scrierea pe papirus ori pe table de metal nobil).*

30. În *leșirea, cap. 34* — *Alte table ale legii, Iahve îi poruncește lui Moise să distrugă triburile întâlnite în cale (amoreii, hananeii, ferezeii, heteii, eveii, ghergheseii și ievuseii), să le dărâme templele, să ardă chipurile „dumnezeilor” lor, să nu mănânce cu ei și să nu se metiseze cu ei,*

deoarece s-ar „curvi” la alți zei. *Cum să spui că Divinitatea a poruncit asemenea ticăloșii? Blasfemie!*

31. În cap. 35 al aceleași cărți, Moise pretinde că iahve (tradus Dumnezeu_ cere ca fiecare evreu să-i aducă daruri cât se poate de materialiste: aur, argint, aramă, țesături de mătase și de păr de capră, piei de berbeci, untdelemn de candelă, miresme pentru ungere, tămâie, pietre de sardiu etc. pe care să le depună la „cortul sfânt”. *Dumnezeu, stăpân pe un Univers infinit, pe o galaxie cu diametrul de 100.000 de ani lumină sau cel puțin pe sistemul nostru solar, cu diametrul de 13,5 miliarde de kilometri, se transformase într-o mărunță gănganie pământeană, grăind cu nomazii israiliți, despre asemenea mărunțișuri? Blasfemie!* La fel de blasfemice sunt și următoarele capitole din carte, 36, 37, 38, 39 și 40, care tratează numai mărunțișuri fără noimă, privind construirea „cortului sfânt” și a veșmintelor preoțești. *Am auzit diverse injurii la adresa lui Dumnezeu, dar că ar fi fost și corturar, numai după citirea Bibliei.* Mare mizerie în sufletele și mințile celor care au coborât imaginea pură a Creatorului în salbăția „poporului ales” de lahve, până acolo că au afirmat că Dumnezeu a intrat în cortul respectiv!

33. În *Leviticul, cap. 1-9*, găsim rădăcina judeo-creștină a ideii că se poate face troc cu Dumnezeu, pentru îmbunare și iertarea păcatelor. Iahve (tradus Dumnezeu) cere să i se aducă jertfe arse, „miros de bună mireasmă pentru el”, carne de boi și de berbeci, făină cu untdelemn, turte (azime) etc., precizând, ca un măcelar sadea, cum să se taie animalul, ce părți să se ardă și ce părți să rămână preoților. E clar că avem de a face cu reguli întocmite de preoți (leviți), în folosul lor, dar în frica de lahve. *E o blasfemie să afirmi că Dumnezeu se ocupa de mărunte treburi măcelărești și ierta păcatele contra unor jertfe (plăți în natură), însușite de preoți (leviți).* Cap. 7 insistă asupra faptului că lahve a decis ca părțile cele mai bune din jertfe să fie luate de preotul Aaron și de fiii lui leviți, ca „lege veșnică” pentru fiii lui Israil. Dumneavoastră chiar credeți că Divinitatea se hrănește cu miresmele jertfelor? Nici un om normal la cap, chiar mai puțin cult, nu poate crede în această blasfemie.

33. *Leviticul, cap. 33, relatează o crimă săvârșită de iahve (tradus Dumnezeu), dintr-un motiv absolut illogic.* Preoții Nadav și Aviud au fost arși de vii, de lahve, pe motiv că sau prezentat cu cădelnițele cu tămâie aprinsă, în semn de cinstire, fără să li se fi poruncit aceasta. Chiar atât de crud e Dumnezeu? Nu se poate! *E blasfemie!*

34. *Leviticul, cap. 14 — Curățirea leprei*, prezintă un șir de vrăji absolut iraționale de lecuire a leprei, pe care, chipurile, lahve (tradus Dumnezeu) i le-a dezvăluit lui Moise. Recomand înalților propagandiști judeo-creștini, începând cu papa și patriarhii, să contracteze lepră și să se lecuiască conform acestor „remedii sacre”, fără a apela la medici și farmaciști moderni. *De ce, voi, blasfemicii, târâți numele lui Dumnezeu în asemenea vrăjitorii sălbătice, pe care orice om le poate infirma, la cea mai mică verificare?*

35. *Leviticul cap. 15 — Lege pentru curățirea bărbaților și femeilor*, pune pe seama lui lahve (tradus Dumnezeu), sfaturi privind ciclul menstrual al femeii și ejacularea spontană la bărbat. *Blasfemie!*

36. *Cap. 16 și 17 din Levitic* vorbesc, în cei mai sălbatici termeni, despre alte jertfe de animale pretinse de lahve (tradus Dumnezeu). Mare nerozie, mare blasfemie!

36. *Leviticul, cap. 18* — *Spița neamului de sânge*, pune în seama lui Iahve, tradus Dumnezeu, un lung șir de interdicții de a descoperi organele genitale ale unor rude mai apropiate sau mai îndepărtate, precum și interzicerea zoofiliei. Ca să-l citez pe marele inventator Edison, *Dumnezeu are prea multă treabă în Cer, să se ocupe de măruntele noastre probleme*. Capitolul ne arată că Moise ori alt legiuitor antic israelit încerca să interzică, cu spaima de Iahve, practici incestuoase și zoofilice din rândul „poporului ales”. Avem de-a face cu legi umane cristalizate la alte popoare, cu mult timp înainte de scrierea Bibliei.

37. În *Leviticul, cap. 19*, Iahve repetă de vreo zece ori „*eu sunt zeul zeilor voștri, să vă temeți de mine*” (tradus să te temi de Dumnezeul tău: eu sunt Domnul Dumnezeuul tău). *În ce constă blasfemia?* Teama este un sentiment negativ generator de alte sentimente negative. Compilatorii nu cunoșteau această regulă de psihologie, nici faptul că teama naște ură la adresa celui care o inspiră (Iahve, în cazul dat). Ei sperau că sălbaticii contemporani vor fi oprți de a face fapte rele cu teama de Iahve. *Prostia și blasfemia lor s-au perpetuat în religia judeo-creștină, prin faimoasa sintagmă „cu frică de Dumnezeu”*. În realitate, darurile divine sunt oferite cu blândețe și înțelepciune, încât să înalțe omul, prin sentimente pozitive. Regula biblică s-a perpetuat însă până în zilele noastre, schilodind miliarde de suflete și oprind Omenirea în faza semicivilizată din prezent. Abia asociațiile de psihologi care interzic folosirea spaimei și violenței în educarea copiilor au pus o piatră de temelie la drumul normal de evoluție, prin educație, nu prin îngrozire.

38. În *Leviticul, cap. 20* — *Pedepse pentru păcate, Iahve (tradus Domnul) poruncește israiliților să ucidă cu pietre (lapidare) orice închinător la zeul Moloh, precum și pe cei care nu aplică aceasta măsură radicală*. E clar că aici avem de a face cu o poruncă preoțească, de interzicere a zeului fenician Moloh, divinizat un timp în Cartagina și Palestina (sec. 4-3 î.e.n.). Vi-L puteți imagina pe Atotputernicul Dumnezeu instruind judeii să ucidă cu pietre adoratorii altui zeu decât Iahve? Blasfemie!

În același capitol, Iahve (tradus Dumnezeu) ordonă să se pedepsească cu moartea următoarele păcate: blestemarea părinților, adulterul (se ucideau ambii vinovați), incestul, relațiile sexuale dintre socru și noră (ambii - uciși), pederastia, căsătoria concomitentă cu o fată și cu mama ei (toti - uciși), zoofilia, vederea organelor genitale ale sorei sau mamei, întreținerea relațiilor sexuale cu o femeie la ciclu (ambii - uciși), practicarea descântețelor și vrăjilor. Zeul are însă memoria cam proastă, uitând că alesul sau Avraam (Abraham) s-a căsătorit cu sora sa vitregă Sara. E clar că mareața Divinitate nu se ocupa de asemenea mizerii specifice triburilor sălbatice de israeliți? Faptul că ele sunt interzise, sub amenințarea zeului Iahve, ne demonstrează că se practicau frecvent la vechii israeliți. Acest lucru rezultă și din multe alte pasaje ale Bibliei, ca de pildă uciderea homosexualilor din Sodoma și Gomora, incestul lui Lot, fraticidul săvârșit de regele Solomon etc.

39. În *Leviticul, cap. 24*, Iahve poruncește uciderea cu pietre a fiului lui Salomit, din treburile lui Dan, pe motiv că *l-ar fi hulit, iar israiliții îi îndeplinesc porunca*. Chiar credeți că Dumnezeu își pune mintea cu măruntele făpturi umane, interpretând și pedepsind toate greșelile lor? *Dacă ar fi procedat astfel, toți indivizii care au identificat Divinitatea cu zii sălbatici din Biblie, hulind-O cumplit, ar fi fost deja morți*. La fel ca în tot textul biblic, expresia *eu Iahve, zeul vostru* apare

obsesiv, repetat, cu scopul de a se imprima în creierele israeliților sălbatici. Judeo-creștinii au copiat metoda, folosind obsesiv eu, *Domnul Dumnezeu*.

40. În *leviticul, art. 25 — Anul jubileu*, găsim o idee rasistă, exprimată clar, idee care se repetă și în alte pasaje ale Bibliei (inclusiv în Noul Testament), *Zeul Iahve afirmă că el este sfânt și sfințește fiii lui Israil, însă celelalte neamuri sunt nemernice* (art. 45). Ca atare, nici un israelit nu trebuie să aibă robi decât din rândul „nemernicilor”. Ulterior, vom vedea cum această idee rasistă este dezvoltată în Talmud. *Cei care au tradus cuvântul Iahve prin Domnul Dumnezeu au savârșit o blasfemie*, deoarece Divinitatea nu este rasistă, n-a sfințit poporul lui Israil și nu l-a înmulțit ca stelele Cerului (cum promisese Iahve), ci i-a destinat un program de supraviețuire în suferință.

41. În *Leviticul, cap. 26 — Blestemul și binecuvântarea*, Iahve amenință, ca un autentic zeu sălbatic, că va pedepsi toți israeliții care nu-l vor asculta cu lipsuri, gălbinare, orbire, sterilitate, slăbiciune în fața vrășmașilor, închiderea Cerului (de fier), secătuirea pământului (să nu dea roade). Continuă cu amenințarea celor care nu-l vor asculta cu „șapte răni”: va asmuți fiarele salbatice să-i mănânce pe ei și vitele lor, va aduce asupra lor sabie și moarte, îi va da pe mâinile vrășmașilor, le va produce canibalism, le va distruge casele și cetățile, le va refuza mirosul jertfelor, îi va risipi printre alte neamuri, îi va lovi cu frică, îi va mânca pământul vrășmașilor etc. Art. 46 precizează că aceasta este legea lui Iahve pentru israeliți, dată în muntele Sinai, prin Moise. *Ați întâlnit vreă blasfemie mai cumplită? Dumnezeu blestemă și amenință, sau inspiră, educa și ajută?* Sălbaticul care a adunat aceste amenințări, crezând că-i va face pe israeliți să asculte de poruncile date de Moise în numele lui Iahve, nu știa că *frica exclude automat credința absolută, încrederea, siguranța, devotamentul și alte sentimente pozitive pe care orice om normal le nutrește față de Divinitate*. Numai o parte din animale se dresază cu frica. Să fi fost israeliții atât de bestializați, încât să fi fost nevoie de spaimă? Posibil, dar aceasta nu scuză propagandiștii judeo-creștini care pun și acum astfel de sălbăticii în sarcina lui Dumnezeu. Blasfemie!

42. *leviticul, cap. 27 — Făgăduințe și zeciuiele, aduce o nouă blasfemie. În concret, îl prezintă pe Iahve (tradus Domnul) precizându-i lui Moise prețurile pentru fiecare suflet, datorate zeului: 50 de drahme de argint pentru un bărbat între 20 și 60 de ani, 30 de drahme pentru o femeie, pretul unui baiat până la 5 ani — 5 drahme iar al unei fetițe — 3 drahme etc. Nelegiuitor propagandiști judeo-creștini, I-ați făcut pe Dumnezeu și receptor de biruri pe suflete? Restul capitolului e la fel de blasfemic, pretinzând că Iahve (tradus Domnul) a stabilit și reguli pentru alte afaceri făcute de preoți (primirea ca gaj a casei sau pământului, ipotecarea și vânzarea bunurilor ipotecate etc.). În final, se stabilește zeciuiala datorată de fiecare israelit preoților, „pentru Iahve”.*

43. În *Numerii, cap. 3*, Iahve poruncește ca preoții leviti să fie deasupra celorlalți israeliți și să fie plătiți în argint de membrii celorlalte triburi. Triburile „plebeie” au strâns 1364 de sicli de argint, plătind tributul ordonat de „Domnul” Iahve. Nu e o blasfemie să spui că Dumnezeu obligă populația să plătească dări preoților?

44. În *Numerii, cap. 5 — Curățirea taberei...*, se pune în gura lui Iahve (tradus Domnul) un șir de vrăjitorii și blesteme aplicate asupra femeii bănuite de adulter. Cum să credem că Atotputernicul stăpân al Universului se ocupa de aceste mărunte și murdare treburi umane?

45. În *Numerii, cap. 7*, se face un inventar al darurilor și jertfelor aduse preoților leviți, de către ceilalți israeliți, pentru „Domnul” Iahve, începând cu obiecte de argint și terminând cu capre, iezi și alte dobitoace. Cică acesta a fost porunca lui Dumnezeu. *Dumneavoastră, cititorii, ce credeți?* În Vechiul Testament se vorbește atât de des și de detaliat despre animalele dăruite, încât ai crede că aceasta era cea mai mare preocupare a zeului Iahve. În realitate, regulile respective au fost impuse de hapsânii de preoți din tribul Levi.

46. În *Numerii, cap. 9 — Paștile*, întâlnim două afirmații blasfemice, repetate în multe alte pasaje din Vechiul Testament: *cine s-a atins de un mort este spurcat iar străinii sunt nemernici (textual)*.

47. *Numerii, cap. 12* — Iahve o îmbolnăvește de lepră pe Mariam pentru că a cârtit împotriva lui Moise, împreună cu preotul Aaron (acesta nu este însă pedepsit). Comentati dumneavoastră!

48. În *Numerii, cap. 13, Iscoadele pamântului Hanaan* (Canaan), Iahve organizează prima misiune de spionaj din Biblie: îi ordonă lui Moise să trimită iscoade în pământul hananeenilor, pe care intenționa să-l ia cu sila și să-l dea israeliților. Dublă blasfemie: Dumnezeu nu jefuiește și cunoaște tot ce se întâmplă pe Terra, încât nu are nevoie de iscoade.

49. *Numerii, cap. 15, prezintă o nouă blasfemie*: Iahve (tradus Domnul) poruncește israeliților să ucidă cu pietre un om care-și aducea lemne sâmbăta iar pedeapsa este executată. Ar fi făcut Adevăratul Dumnezeu așa ceva? Are Dumnezeu vreo zi de odihnă? Dacă un om necăjit i se roagă duminica, exact când este în necaz, Dumnezeu îi refuză ruga, pe motiv că e în ziua liberă? Atunci de ce foarte mulți judeo-creștini se duc duminica la biserici și se roagă? *Cam illogică povestea cu ziua liberă a Divinității*.

50. *Numerii, cap. 16 — Pedeapsa răzvrătiților*, prezintă un act de genocid săvârșit de Iahve (tradus Dumnezeul duhurilor), împotriva triburilor lui Core, Datan și Aviron, pe motiv că ar fi sfidat leviții: toți au fost îngropați de vii, în iad. A doua zi, alți 14.700 de israeliți au fost arși de Iahve, deoarece i-au acuzat pe Moise și pe fratele său Aaron (șeful leviților) de uciderea triburilor lui Core, Datan și Aviron. *E o mare blasfemie să pui în sarcina lui Dumnezeu astfel de fapte criminale și ilogice*. Toată această poveste urmărește de fapt să îngrozească religioșii, să-i facă să se teamă de preoți, care, chipurile, ar fi slujitorii lui Dumnezeu. Ai cui slujitori sunt, de fapt?

51. *Numerii, cap. 18* prezintă, în cel mai autentic stil negustoresc, modul în care Iahve hotărăște ce daruri și zeciuiele să ia fiecare preot, pentru fiecare eveniment sau faptă din viața israeliților. Cum să îndrăznești a spune că Iahve este Dumnezeu?

52. *Numerii, cap. 21 — Șarpele de aramă* prezintă o altă ticăloșie de-a lui Iahve (tradus Domnul). Ajunși în pustiul de lângă Edom, unii israeliți „au cârtit” pentru lipsă de hrană și apă.

În replică, Iahve a aruncat asupra lor șerpi otrăvitori și a ucis mulți dintre ei. *Să mai creadă cineva că Iahve e Dumnezeu?* În continuare, ni se prezintă două fapte foarte „divine” ale lui Iahve: îi ajută pe israeliți să cucerească cetățile amoreilor, să ardă de vii femeile din cetatea Moav și să ucidă toată suflarea din Vasan (n-au lăsat măcar un singur rob viu). Comentați dumneavoastră fapta individului care a scris în text, în loc de Iahve, Dumnezeu!

53. *Numerii, cap. 25 — Pedepsa pentru idolatrie și desfrânare* prezintă uciderea a 24.000 de israeliți pe care Iahve se mâniase, deoarece se combinaseră cu madiencele din Satin, mâncaseră din jertfele lor și se închinaseră zeului Velfegor. Probabil, era vorba de zeul moabit Belphegor din Palestina și de moabite, nu de madience. De la o ediție la alta, bibliile aprobate de sinodul BOR diferă sensibil, atât între ele, cât și față de documentele istorice certe. Compilatorii și traducătorii lor au avut mari lacune în probleme de mitologie și istorie. În orice caz, *un zeu mânios și crud, care a poruncit măcelul de mai sus, nu putea fi Dumnezeu.* Finalul acestui capitol, art. 17-18, o dovedește din plin. Iahve ordonă lui Moise: *Învrăjbiți-vă cu madianitenii și-i omorâți pe ei!*

54. *Numerii, cap. 31 ni-l prezintă pe Iahve ordonând israeliților să atace și să jefuiască cetatea Maidan.* Porunca a fost executată, cu rezultate ceva cam umflate de compilatorii biblici. Se afirmă că au fost uciși cinci împărați madianiți (o mică cetate nu putea avea atât) și toți bărbații din cetate. Femeile au fost înrobite, averea și vitele au fost jefuite, iar casele și cetățile au fost arse. Madianiții nu erau cu nimic vinovați de faptul că trăiau pe traseul urmat de fugarii israeliți. Nici măcar nu s-a tratat cu ei, să li se ceară să se supună etc. *Credeți că Adevăratul Dumnezeu ar fi poruncit acest măcel și acest jaf?* Nu, în nici un caz. Sălbaticii antici, din majoritatea popoarelor, își justificau jafurile și omorurile prin poruncile zeilor lor. *Cei care au îndrăznit să identifice un crud și mărunț zeu tribal oriental cu Divinitatea au săvârșit o groaznică blasfemie.* Capitolul se încheie cu împărțirea de către Iahve a „prăzii, de la om la dobitoac”, între leviți și cei care luptaseră. Comentați dumneavoastră!

55. *A doua lege, cap. 2, art. 32-35* descrie măcelărirea locuitorilor cetății Ezevion, condusă de împăratul Sion. Au fost uciși toți oamenii, bărbați, femei și copii, oprindu-se numai prada de dobitoace. Cum să pui în seama Divinității o faptă atât de josnică? Blasfemie!

56. *A doua lege, cap. 3* descrie uciderea locuitorilor cetății Vasan, condusă de Og, de „nu le-a mai rămas sămânță”. Comentați!

57. *A doua lege, cap. 6, art. 14-15* precizează clar că zeul Iahve este gelos și se mânie rapid împotriva celor care vor „umbla cu zeii celor din preajma voastră”. E clar că preoții israeliți își îngrozeau triburile cu zeul ales de Moise, să nu se închine altor zei, mai atracivi. Cine și-a permis să identifice acest mărunț zeu războinic, inventat de Moise ori preluat din credințele mai vechi ale israeliților, cu însuși Dumnezeu, a săvârșit o blasfemie.

58. *A doua lege, cap. 7* începe cu un fals săvârșit de traducătorii creștini târzii, deoarece se intitulează *Oprirea prieteniei cu păgânii*. Termenul *paganus*, de origine latină, a apărut abia în secolul 3-4 e.n., după ce secta judaică *noțri* a pătruns în Imperiul Roman, cucărind orășenii, sub numele de religie creștină (în Christos). *Țăranii necreștinați erau paganus*. De fapt, în acest capitol, *Iahve îi instruieste pe israeliți să urască toate celelalte popoare din jur, să le jefuiască și*

să leucidă. Art. 2 precizează: *lahve (tradus Domnul Dumnezeuul tău) îi va da pe ei în mâinile tale, îi vei bate pe ei, cu ucidere să-i ucizi pe ei, să nu-ți fie milă de ei, să nu faci legătură cu ei!* Instigarea la jaf, ucidere și nemilă nu este deloc divină. Nici porunca de a refuza metisarea cu alte popoare din jur nu este divină. Priviți cum au tradus blasfemiei numele lui lahve și indignați-vă măcar cât m-am indignat eu pentru blasfemia săvârșită! Porunca clară din art. 16 *Vei mânca toate prăzile neamurilor pe care lahve ți le va da ție, să nu treci cu ochii peste ele!* ne vorbește de un tâlhar nemilos, nu de Dumnezeu. Mă întreb dacă primul traducător, călugărul Ieronim, a fost întreg la minte când a făcut aceste identificări, între un mărunț zeu hoț, jefuitor, crud etc. și Atotputernicul Dumnezeu. *De bună seamă, o cumplită rătăcire îi cuprinsese mintea.* El avea scuză că era un sălbatic lipsit de toate cunoștințele științifice moderne, inclusiv de normele de morală. *Ce scuză au însă propagandiștii judeo-creștini actuali, de la papi și patriarhi și până la ultimul predicator? Nici una! Sunt blasfemici, condamabili pentru faptele lor injurioase.* Sfaturile de izolare și ură etnică din acest capitol vor fi reluate, mai târziu, de judeii care au compus Talmudul.

59. *A doua lege, cap. 13 justifică războiul de cotropire, în art. 29: După ce lahve va pierde neamurile cărora tu mergi să le moștenești pământul, să nu faci cum făceau neamurile acelea zeilor lor!* Într-adevăr, de la apariția religiei judeo-creștine și până în prezent, multe popoare creștine au purtat războaie de cotropire, inclusiv asupra altor națiuni creștine. *Cele două războaie mondiale s-au purtat, mai ales, între judeo-creștini.*

60. *A doua lege, cap. 13, art. 12-16 prezintă porunca lui lahve de a ucide toți locuitorii cetăților care se închină la alți zei, oprind numai avuțiile lor. Judecați și dumneavoastră, cititorii, dacă porunca e divină sau tâlhărească!*

61. *A doua lege, cap. 17 pune în gura zeului lahve două porunci de ucidere. Art. 2-6, să fie ucis cel care crede în alți zei, dacă există cel puțin două mărturii în acest sens. Art. 12 — să fie ucis israelitul care se va sumeți să nu asculte preotul. Vă las să judecați dumneavoastră dacă e corectă traducerea cuvântului lui lahve prin Domnul Dumnezeu.*

62. Caracterul războinic și nedrept al mărunțului zeu iahve rezultă cu claritate din *A doua lege, cap. 20 — Legi pentru război.* Acest capitol cuprinde sarcini pentru preoții care vor îmbărbăta războinicii, pentru cărturarii care îi vor instrui etc. Regulile au fost preluate în practica religiei judeo-creștine, în ciuda poruncilor *Să nu ucizi!* și *Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși!* Și în prezent, majoritatea armatelor din națiunile judeo-creștine au preoți instigatori la război în rândul lor. Cum vă explicați această contradicție? Inițial, legile din V. T. precizau *Să nu ucizi alt israelit!* și *Să iubești pe aproapele tău israelit ca pe tine însuși!* Străinii, numiți deseori nemernici, trebuiau chiar să fie urâți și uciși, așa cum am văzut din paginile anterioare. Preoții judeo-creștini au instigat inițial la uciderea păgânilor, apoi n-au mai făcut deosebirea dintre inamicii creștini sau necreștini, cum nu fac nici în prezent. De exemplu, în timpul războiului din fosta Iugoslavie, trupele NATO formate din judeo-creștini au atacat sârbii creștini și în ziua de Paști, folosind bombe pe care scriseseră *Happy Easter (Paște fericit!).* *Concluzia? Rădăcinile deosebit de violente, de crude, de nedrepte și de sălbatice ale religiei judeo-creștine instigă oamenii să se poarte mai rău decât fiarele.*

63. *A doua lege, cap. 21* precizează clar pedeapsa pentru fiul neascultător — va fi ucis cu pietre de bărbații din cetatea lui. Următorul capitol, 22, stabilește că mireasa care nu va fi fecioară să fie ucisă cu pietre, adulterinii să fie uciși împreună, violatorul și violata să fie lapidați, dacă fapta s-a produs în cetate iar dacă s-a produs pe câmp, unde femeia nu putea striga, să fie ucis numai violatorul. E clar că avem de a face un un soi de legi penale umane, care nu au nimic divin în ele? *Dumnezeu nu se ocupă de măruntele probleme umane.*

După moartea lui Moise, locul său a fost luat de Isus Navi. Iosua sau Isus era un nume destul de comun la israeliți, fapt pentru care nu trebuie confundat cu Jeshua, zeificat ulterior sub numele de Isus Christos. Cartea lui Isus Navi (Iosua) începe cu o nouă poveste de spionaj: Navi trimite două iscoade peste râul Iordan, în cetatea Ierihonului, iar aceștia sunt găzduiți de o prostituată „pioasă”, Raav.

64. *Cartea Iosua, cap. 6* descrie dărâmarea cetății Ierihonului de către israeliți, la porunca lui Iahve, prin simpla plimbare a „siciului legii” și scoaterea unor sunete de trâmbiță. Deja, alături de cruzimile obișnuite, compilatorii biblici încep să inventeze și minuni. Art. 21 este cât se poate de crud: *Și au dat pieirii toate câte erau în cetate, de la bărbat la femeie și de la tânăr la bătrân și până la vițel și oaie și asin, cu ascuțișul sabiei. Numai curva Raav, care ascunsese spionii, a fost exceptată de la măcel.* Spuneți dacă această cumplită fapta a fost inspirată de Dumnezeu, cum se scrie în textul biblic judeo-creștin sau de sălbăticia israeliților instigați de Navi, în numele zeului lor Iahve, cum scrie în textul original!

65. Cartea Iosua, cap. 7, prezintă lapidarea și arderea lui Ahar, israelitul care a îndrăznit să ia din Ierihon câteva bunuri lovite de anatema, destinate „visteriei lui Iahve” (tradus Domnul Dumnezeu). Judecați dumneavoastră fapta și chestia cu „visteria Domnului”!

66. *În Iosua, cap. 8, Iahve instigă israeliții să ocupe cetatea Ghe, să-i măcelărească populația și să împartă avuțiile între ei.* Cetatea a fost atacată cu 30.000 de israeliți, a fost incendiată. cei 12.000 de locuitori au fost uciși, indiferent de sex și vârstă, iar avuțiile ei au fost împărțite între agresori. Împaratul Gheii a fost prins viu, a fost torturat o zi, prin spânzurare, iar seara a fost ucis cu pietre la poarta cetății sale. Cronicarul biblic afirmă cu mândrie că resturile cetății n-au mai fost locuite de atunci.

67. *În Iosua, cap. 10, însuși Iahve participă la luptă împotriva unei coaliții formată de împaratul Ierusalimului, ucigând cu pietre de grindină aruncată din Cer mai mulți oameni decât ucisesera israeliții cu săbiile.* Aceasta e culmea blasfemiei! Dumnezeu Creatorul ucide oameni nevinovați, care își apărau pământurile lor? Cică, pentru a avea timp să-i ucidă pe toți, Iahve a oprit Soarele pe Cer (art. 13). Sălbaticii compilatori biblici nu știau că ziua e produsă de rotirea Pământului în jurul axului propriu și nu de mișcarea aparentă a Soarelui în jurul Terrei. Cum să crezi că Dumnezeu nu cunoaște măcar această mărunță regulă de mecanică cerească? Dacă Terra s-ar fi oprit din rotire numai o milionime de secundă, cădea în vidul universal. La fel, dacă Soarele s-ar opri o fracțiune de secundă din rotația în jurul centrului galactic, întregul nostru sistem solar s-ar prăbuși. Indirect, *cei care au tradus Iahve prin Domnul au afirmat că Dumnezeu e ignorant, necunoscător măcar al sistemului nostru solar.*

Din același capitol, aflăm cum Iosua a torturat și a ucis pe împărații care se opuneau invaziei, din Ierusalim, Hevron, Ierimut, Lahis și Obolam, cum le-a căsăpît oștile, apoi a tăbărât asupra Machidei, măcelărind întreaga populație. Desigur, nu veți găsi în nici o carte de istorie aceste cetăți. Dacă ele au existat cu adevărat, au fost mărunte așezări de păstori, distruse în mod sălbatic, de sângeroșii israeliți, pe motiv că așa le-a poruncit zeul Iahve. *Mai e cazul să vă amintesc în ce constă blasfemia din această legendă războinică?* Sălbăticia și violența din acest capitol, puse pe seama lui Dumnezeu, mi-au produs o teribilă indignare. Dacă doriți, îl puteți citi, să vă lămuriți cu câtă seninătate descriu cronicarii judeo-creștini cele mai teribile cruzimi.

68. *Cartea lui Isus (Iosua) Navi, cap. 11 — Stârpirea hananeilor* precizează genocidul chiar din titlu. *Iahve îl îndeamnă pe Iosua să nu aibă milă de cei care se opuneau expansiunii israelite iar acesta și oastea lui măcelăresc de-a valma luptători, femei, copii.* Oribil! Cum să spui că Biblia e o carte sfântă și să pui demnitarii unor națiuni să jure pe ea? **Biblia este cea mai oribilă colecție de crime, jafuri și alte fapte abominabile.**

În capitolul următor, 12, din aceeași carte a lui Iosua sunt enumerați „împărații” ucisi de israeliți, cu o mândrie de criminal sadic. Ce cumplită blasfemie, să alături numele Domnului de acești tâlhari, ucigași și jefuitori! Oare, nici un propagandist religios ceva mai școlit n-a observat aceasta? Eu cred că majoritatea preoților moderni știu adevărul, fapt pentru care sunt ateii și-și joacă rolurile numai din interes material.

După moartea lui Iosua (Isus Navi), Iahve ar fi dat pământul în stăpânirea lui Iuda. *Observăm că zeul Iahve era cam mărginit, deoarece cunoștea numai despre teritoriile micilor state cetăți din Orientul Apropiat, dar nimic despre continentele Terrei.* Cum să crezi că un asemenea zeu crud și mărginit era însuși Dumnezeu? Nici măcar un copil modern nu poate crede această blasfemie. Domnia lui Iuda este descrisă în cartea *Judecătorii*.

69. *Judecătorii cap. 1 începe cu fapte abominabile.* Israelii au măcelărit 10.000 de hananei și ferezei, l-au prins pe Adonivezec, regele Ierusalimului, i-au tăiat degetele de la mâini și de la picioare, apoi au ars cetatea sa. Deci, Ierusalimul, capitala religioasă a statului Israel, a fost cândva o cetate a altui popor.

70. *Judecătorii, cap. 3, art. 8* arată că Iahve (tradus Domnul) *s-a înfuriat* pe israeliți pentru faptul că au îngăduit unele cazuri de metisare cu alte neamuri (hateii, amoreii, ferezeii etc.) și *i-a pedepsit* cu robie la Husarasatem, împăratul Siriei. Lăsând la o parte faptul că sirienii n-au avut niciodată un astfel de împărat, cum să afirmi că Dumnezeu s-a mâniat pe un mic trib sălbatic de israeliți pentru o metisare absolut firească? *Dumnezeu nu are slăbiciuni și defecte umane, cum ar fi ura, mânia, pizma, gelozia, cruzimea etc. Mă contrazice cineva?* În acest caz, blasfemia constă în coborârea imaginii perfecte și pure a Divinității, din plan divin superior, în plan uman inferior, atribuindu-i defecte de câine, hienă, șobolan etc.

71. *În același capitol, ni se descrie o faptă mișelească, poruncită, cică, de Iahve (tradus Domnul):* israelitul Aod l-a ucis prin înșelăciune pe Eglom, împăratul Moavului, apoi, împreună cu cotribalii săi, au măcelărit zece mii de moaviti. *Desigur, Dumnezeu nu inspiră și nu aprobă astfel de fapte bestiale.* Ținând cont de micimea teritoriului din Orientul Apropiat pe care se descriu evenimente biblice, din actuala Sirie și până în actuala Iordanie, trebuie să înțelegem că

„împarații” din mitul biblic erau mărunți conducători de state-cetăți, proprii unor triburi semite. Majoritatea nu sunt menționați nici în istorie, nici în geografie.

72. *Judecătorii* continuă cu fapte bestiale, inspirate de zeul lahve, tradus Dumnezeu. În prima parte, ni se prezintă măcelul oștilor hananite iar într-a doua uciderea „împăratului hananit” Sisara, de către israelianca Iail, soția lui Haver Kineul, prin baterea unui țăruș în cap. Sisara se refugiase în cortul ei, deoarece erau prieteni de familie. *În nici un caz, Divinitatea nu inspiră trădarea prieteniei, uciderea și genocidul.*

73. *Judecătorii, art. 6-8 prezintă mai multe fapte care explică cumplita rățăcire judeo-creștină.* Israelii, uitând de zeul lor lahve, au fost copleșiți de madianiți. Au strigat însă la lahve (tradus Domnul) și acesta le-a trimis un înger cu pretenția sa de iertare: să-i fie jertfit un ied și câteva azime. Jertfa a fost îndeplinită de Ghedeon-Ierovaal, pe motiv că el ar fi fost alesul zeului. Ca să-și arate puterea, lahve i-a poruncit lui Ghedeon să aleagă numai trei sute de luptători, să nu creadă israeliții că au câștigat lupta prin forțe proprii. Acești trei sute de israeliți au efectuat, cică, un atac de noapte în tabăra madianiților (cam ca raidul nocturn al lui Vlad Țepeș), au determinat confuzie și ucidere, apoi i-au prins pe cei doi domni madianiți, Oriv și Ziv, lichidându-i. Desigur, totul s-a făcut sub directa conducere a „Domnului”. Măcelul este completat cu torturarea și lichidarea bătrânilor și bărbaților din cetatea Skhot, deoarece au refuzat să le dea alimente luptătorilor lui Ghedeon. Dacă dumneavoastră găsiți ceva divin în această poveste, vă rog să-mi spuneți și mie! Eu văd numai bestialitate și injustiție. De moralitate, nici nu e cazul să mai vorbim, Ghedeon, „alesul Domnului”, avea 70 de fii, de la numeroase țifoare.

Judecătorii, cap. 9 ne prezintă o faptă foarte „pioasă” a lui Avimeleh, fiul lui Ghedeon, zis și Ierovaal: a adunat o bandă de ucigași, și-a prins 68 dintre frați și i-a ucis, scăpând numai mezinul Ioatan, care se ascunsese. Ca răsplată pentru cumplitul fratricid, a fost uns împărat, în numele lui lahve (tradus Domnul), la stejarul din Sichem (loc „sacru”). Amicii mei cititori, e vorba de o blasfemie sau nu? Cum să îngăduie Dumnezeu un fratricid atât de cumplit, ba să-l și aleagă pe ucigaș drept omul Domniei Sale? Am folosit pronumele de politețe Domnia Sa pentru Dumnezeu, deoarece adresarea judeo-creștină, la persoana a doua singular, este complet nerespectuoasă. Un judeo-creștin se adresează unor mărunți funcționari de stat cu *dumneavoastră* sau *Domnia Voastră*, iar lui Dumnezeu, cu *tu*. Am raționat corect sau nu?

Ca răsplată pentru ungerea ca împărat, Avimeleh și gașca lui au atacat cetatea Sichem, i-au ucis toată suflarea, apoi au ars-o și au presărat sare peste resturi, să nu mai crească nimic. **Cine spune că Biblia e o carte sacră, inspirată divin, e șarlatan sau nebun de legat.** Nici măcar scenariștii de groază de la Hollywood nu imaginează asemenea torturi, cruzimi, jafuri și măceluri absolut iraționale.

75. *Judecătorii, cap. 12 prezintă o faptă abominabilă, repetată deseori de judeo-creștini, până în zilele noastre.* Tribul lui Galaad, condus de Ieftae, se luptă cu tribul frate al lui Efraim și ucide 42.000 de efraimiți. *Cine inspiră războiul fratricid, Dumnezeu sau sălbăticia din oameni?* De la impunerea judeo-creștinismului în Europa, la începutul secolului 4 e.n., câteva sute de milioane de arieni s-au ucis între ei, din cauze religioase (măcelărirea păgânilor), teritoriale și economice. Ce făcea zeul lor, Isus Christos, când adoratorii lui se măcelăreau ca fiarele, pentru aiureli

ideologice sau datorită unor interese economice? *De ce nu-i oprea, dacă este parte din Divinitatea văzută ca o „sfântă treime”?* Să credem că Divinitatea e neputincioasă în fața bestialității Umanității semicivilizate ori că, în realitate, judeo-creștinii nu s-au adresat lui Dumnezeu, nu i-au ascultat poruncile și nu au respectat legile divine, ci s-au lăsat mânați în măceluri de modelele studiate în Biblie? Acesta este răspunsul: modelele bestiale din Biblie, imprimate în creierele limbice ale judeo-creștinilor, îi conduc ca niște diavoli ucigași, să săvârșească cele mai abominabile fapte. Vom vedea și demonstrația științifică a acestui adevăr, în alt capitol din această parte a cărții.

76. Istoricii apreciază că întreaga carte *Judecătorii* a fost redactată după secolul 5 î.e.n., sub influența feniciană și greacă, astfel că triburile israelite au renunțat la crudul lahve, impus de monoteistul Moise, adoptând și alți zei. Pretenția de monoteism, terminată odată cu *Judecătorii*, a adus însă o nouă invenție: *în locul zeului suprem, se prezenta un înger al acestuia, fapt recunoscut anterior*. Un astfel de înger a vestit nașterea celebrului Samson din tribul lui Dan, viteazul care a ucis o mie de filistini (palestinieni) cu o falcă de asin. Înșelat însă de Dalila, el ajunge să se roage unui zeu nou, importat din panteonul grec (Adonis): *Adonae, Doamne al puterilor, adu-ți aminte de mine și mă întărește încă o dată, Dumnezeule!* (cap. 16, art. 29). Același zeu, împreună cu zeul Eli, au fost invocați de Joshua, devenit zeul creștin Isus Christos.

Procesul de renunțare la crudul lahve a continuat, astfel că, în *Judecătorii, cap. 18*, israiliții din tribul lui Dan își însușesc idoli — terafimi. Judeo-creștinii au pastrat *terafimii* (idoli de lut) în religie, prezentându-i ca *serafimi*, adică niște îngeri fără trup, înzestrați cu aripioare. Însușirea noilor zei n-a schimbat însă caracterul sălbatic al judeilor din tribul lui Dan: *cap. 18, art. 27* prezintă măcelărirea de către ei a populației din cetatea Lesa și distrugerea cetății prin foc, fără nici un fel de motiv.

77. *Judecătorii, cap. 19* — *Nelegiuirea din Gavaa* prezintă obiceiurile homosexuale ale bărbaților acestei cetăți și misoginismul specific religiilor orientale. Un levit și cu țitoarea sa au fost găzduiți la tribul Veniamin, în cetatea Favaa, de un om cumsecade. Mai mulți bărbați din cetate i-au cerut gazdei să le dea levitul, să-l violeze. Gazda le-a oferit în loc pe fiica sa și țitoarea levitului. perversii au violat țitoarea toată noaptea, până ce a murit. În replică, levitul, preot, „om sfânt”, a tăiat trupul ei în 12 părți și le-a trimis triburilor israilite. Dacă așa ceva se scrie într-o carte sfântă, merită să ne ghideze rațiunea către Divinitate, atunci ce se mai scrie în romanele porno și de groază? Blasfemia este clară.

78. *Judecătorii, cap. 19*, prezintă războiul dintre tribul lui Veniamin și celelalte triburi israelite, pentru răzbunarea țitoarei levitului din capitolul precedent. Cele 11 triburi nevinovate au furnizat 400.000 de luptători, împotriva a 25.000 de apărători din tribul Veniamin veniți în ajutorul locuitorilor din Gavaa. În ciuda disproporției, în prima zi, fiii lui Veniamin au ucis 22.000 de israiliți. Aceasta i-a determinat pe israiliți să „plângă înaintea Domnului” și să întrebe dacă mai are rost să lupte împotriva fraților din tribul Veniamin. „Domnul” le-a poruncit să continue războiul. Și iar au ieșit fiii lui Veniamin din cetate și au ucis 18.000 de israiliți. Înfrânți au plâns din nou în fața Domnului și au întrebat dacă să mai lupte împotriva fraților lor. „Domnul” le-a poruncit să atace din nou, căci îi va da pe mâinile lor. *În a treia zi, oștirile aliate, îndrumate de „Domnul”, au ucis 25.100 de luptători din tribul Veniamin, apoi încă 18.000, apoi încă 5.000, apoi, pe măsură ce veniaminii se retrăgeau, încă 2.000*. Măcelul nu s-a oprit însă. Fugarii din

tribul Veniamin s-au retras în pustie, la Remon, însă cetățile lor au fost trecute pe sub ascuțișul sabiei, de la om la dobitoc și distruse prin foc. Seminția lui Veniamin a scăzut până aproape de dispariție. *Comentați dumneavoastră caracterul divin și revelat al acestui măcel!*

79. *Judecătorii, cap. 21, prezintă un alt măcel irational: israiliții au atacat frații lor din lavis Galaad, au ucis toți bărbații și toate femeile, păstrând numai 400 de fecioare, pe care le-au oferit supraviețuitorilor din tribul Veniamin, să se refacă. Divine fapte, nu?*

Începând cu cele patru cărți ale împăraților Vechiul Testament îi numește Dumnezeu și pe zeii Șabaot (Savaot), Adonai, Eloie etc. distrugând complet alegația de rădăcină monoteistă a creștinismului. Demnitarii iresponsabili, care au introdus în Parlament, în Justiție și în alte instituții statale jurământul pe Biblie și studierea acesteia în școli, au îndemnat populația să se depărteze de Adevăratul Dumnezeu, cel existent de miliarde de miliarde de ani și *au impus populației românești niște zei sălbatici inventați de populațiile din Orientul Apropiat, în urmă cu 2-3000 de ani (elohim, Eli, Iahve, Adonai și Sabaot). Cunoașteți vreo blasfemie mai cumplită decât aceasta? Populația este închisă și izolată de Divinitate, într-o sferă de credințe politeiste sălbaticе. Să vedem și câteva din blasfemiile săvârșite de cei care l-au identificat pe Dumnezeu cu noii zei adoptați de israiliți.*

80. *Cartea întâi a împăraților începe cu un fals și o rugă politeistă. Cică, Anna, soția lui Elcana, s-a prezentat la „Biserica Domnului” și s-a rugat, la Iahve, Adonae, Eloie, Savaot, cerând să i se nască prunc. În realitate, israiliții n-au avut niciodată biserică, ci cort sau templu de rugăciune, iar cuvântul Iahve, alăturat zeilor respectivi, a fost tradus prin Domnul. Ce să caute Adevăratul Dumnezeu, cel existent în realitate, între zeii inventați sau preluați de israiliții de la alte popoare orientale? Blasfemie!*

81. În *Cartea întâi a împăraților, cap. 4, descoperim rădăcinile salbatice ale credinței judeo-creștine în puterea lucrurilor pretins sacre (amulete, iconițe, moaște etc.). „Sicriul zeului Iahve” (tradus Dumnezeu) ajunsese, la circa 4-5 secole de la moartea lui Moise, în Silom, în templul întreținut de preotul Ili și cei doi fii ai săi — Ofni și Finees. Originea babiloniană a „sicriului” este probată de faptul că se sprijinea pe doi heruvimi, adică boi înaripați, din cei adorați în templele babiloniene. Sicriul nu mai făcea însă minuni. Israiliții, atacați de un „neam străin” (filistini), au încasat succesiv mai multe înfrângeri, pierzând 4.000, apoi, încă 30.000 de luptători, printre care și preoții tineri — Ofni și Finees. Mai mult, inamicii au capturat „sicriul sacru”. În ce constă blasfemia? Dumnezeu există și acționează, concomitent pe întreaga planetă, dacă nu și mai departe. Ca atare, nu poate fi înlocuit de lucruri despre care se pretinde că ar poseda puteri supraumane (divine), cum ar fi sicriul, chivotul, moaștele, icoanele și alte invenții salbatice. În al doilea rând, dacă, prin reducere la absurd, Dumnezeu ar dăruia cuiva un lucru înzestrat cu puteri supraumane, acest lucru n-ar putea fi luat de la cel căruia i-a fost dăruit de nimeni.*

82. În *Cartea întâia a împăraților, cap. 5, aflăm cum i-a pedepsit Savaot pe filistenii care au furat „sicriul legii” și l-au dus cu ei în Azoton, în templul zeului Dagon: în timpul nopții, a distrus statuia zeului Dagon, apoi „i-a spusit cu bube ele în c.r” și a produs o invazie de șoareci. Filistenii au mutat „sicriul lui Iahve” în Ghet, însă locuitorii acestei cetăți au fost loviți cu „bube în c.r” și cu invazie de șoareci. Vă vine a crede că un blasfemic a inventat și a pus pe seama lui Dumnezeu astfel de mărunte fapte de răzbunare? Ca o ironie a Divinității, multe femei judeo-*

creștine poartă ca talisman „piatra lui Dagon”, o bijuterie fără valoare, vândută de niște șarlatani, ignorantelor care n-au habar nici măcar de religia din care pretind că fac parte. Și mai ironic, reclama pentru vânzarea pietrei lui Dagon s-a făcut prin reviste cu pronunțat caracter religios, alături de anunțuri privind diverse evenimente judeo-creștine. **V-am spus eu că neamul românesc nu are nici religie, nici credință, ci numai un amalgam de superstiții exploatare de preoți.**

83. În *Cartea întâia a împăraților, cap. 6*, descoperim și „gheșeftul” prin care filistenii scapă de necazuri: construiesc niște obiecte de aur de forma locurilor rănite (c.r) și a șoarecilor agresori, le pun într-un car, cu tot cu sicriul lui Iahve și returnează obiectele israeliților. Israeliiții din Vetsamis, care secerau, au văzut întoarcerea sicriului și s-au bucurat teribil, dar Iahve s-a supărat (de ce?) și-a ucis 50.070 de bărbați dintre ei. Abia când preoții leviți din țarina lui Ozie au preluat sicriul, daravera s-a încheiat. *E blasfemic și illogic să spui că Dumnezeu a ucis atâta popor și că a primit aproape umoristic (textul precizează câte cu...ri de aur a dat fiecare cetate filistină). În realitate, acest text a fost confecționat de leviți, cu două scopuri clare: să-i sperie pe israeliți că, fără „sicriul lui Iahve”, vor fi bătuți de orice alt neam (primul motiv) și să justifice de ce nici un israelit obișnuit nu avea voie să vadă „sicriul domnului Iahve”, apanaj al preoților leviți, fără să moară. Vreun curios ar fi putut băga mâna în lădoiul respectiv și ar fi găsit numai niște pietre, fără nici un efect. Povestea trebuia să îngrozească totii israelitii, după principiul că frica păzește bostănăria (și religia, desigur).*

84. În *cartea întâia a împăraților, cap. 8*, „domnul Iahve” se supără pe israeliții care-i cereau lui Samuil să le dea un împărat, pe motiv că respectivii „s-au lepădat de mine, să nu împărățesc peste ei”. Ca să vezi ce înalt ideal își propusese Dumnezeu! Să împărățească peste câteva triburi salbatice, dintr-un colț arid al Terrei. *Blasfemicilor, Dumnezeu e stăpân într-un Univers infinit, populat cu o infinitate de lumi superioare celei atinse de noi. Cum să-l coborâți în plan antropomorf, să-i atribuiți defecte de personalitate specifice sălbaticilor israeliți din urmă cu 2500 de ani?*

85. Începând cu *Cartea întâia a împăraților*, compilatorii biblici au descoperit că zeii, la fel ca oamenii, au spirit, duh, astfel că au început să înlocuiască prezența fizică a zeului cu duhul lui. În cap. 11, Saul, uns împărat de Samuil, „peste care s-a pogorât duhul Domnului (Iahve)” a adunat o oaste de 670.000 de israeliți din triburile lui și i-a învins pe amoniții conduși de Naas. Cam greu de crezut că Dumnezeu se ocupă de astfel de fapte războinice, nu?

86. *Cartea întâia a împăraților, cap. 12 este integral redactată de leviți, pentru a sugestia israeliții să le asculte întocmai poruncile și ritualurile, făcute în numele „Domnului”. Ei le promit ocrotire divină, dacă vor asculta glasul Domnului (aiureală, deoarece Dumnezeu nu discută cu toți muritorii), dar și pedeapsă divină, dacă nu vor respecta legile stabilite de leviți, încă din timpul lui Moise. E o blasfemie să vorbești în numele lui Dumnezeu, mai ales când ești un salbatic păstor și agricultor antic. În realitate, în timpul istoric cunoscut de actuala Civilizație Umana, singurii care au „vorbit” cu adevărat în numele lui Dumnezeu, prin faptele lor creatoare și morale, au fost oamenii de știință și reformatorii morali (nu religioși!). De exemplu, reformele morale prin care au fost dezrobite anumite popoare (țiganii din Europa, negrii din SUA etc.) și s-au acordat femeilor drepturi egale cu bărbații au fost făcute de soli divini, în contra textelor religioase care justificau sclavia femeilor, negrilor, țiganilor și altor categorii de persoane.*

Capitolul respectiv se termină cu îndemnul împăratului Saul *Temeți-vă de Domnul!*, îndemn care s-a perpetuat, la fel de sălbatic, în religia judeo-creștină actuală. *Psihologia demonstrează că persoana care se teme de cineva, nu crede în acel cineva, ci îl urăște instinctiv, visează să scape de frică etc.*

87. În *Cartea întâia a împăraților, Cap. 16*, aflăm un lucru nou: Dumnezeu își arată voința prin tragere la sorți sau la zaruri. Această falsă credință era practică de hinduși cu vreo mie de ani înaintea redactării textului biblic, ei având chiar și un zeu suprem al jocului de zaruri. Davapara, zeu care marca începerea decăderii rasei umane. În art. 44, aflăm că sorții au fost aruncați între împăratul Saul și fiul sau Ionatan, iar câștigul fiului a trezit mânia tatălui, în pofida „voinței divine” exprimată în zaruri. *Vă imaginați blasfemia? Cei mai aleși „fii ai Domnului” ar fi jucătorii de barbut, care freacă zarurile toată ziua. În realitate, voința lui Dumnezeu se manifestă în conștiința oamenilor cuți, creatori și morali, chiar dacă zarurile arată altceva.* Sorții din zaruri sau din alte obiecte se supun legii probabilității matematice, ca orice alte fenomene aleatorii (întâmplătoare). *Voința lui Dumnezeu este Lege hiperconștientă, nu hazard orb, cum cred sălbaticii, inclusiv superstițioșii din timpul nostru.* E blasfemic să crezi că Atotputernicul se coboară între oameni, să le rotească zarurile.

88. *Cap. 15 din Cartea întâia a împăraților* ne arată că și Șabaot era un zeu războinic, lipsit de preocupări creatoare și civilizatoare. El îi poruncește lui Saul, în art. 3, următoarele (textual): *Și acum să mergi și vei bate pe Amalic și pe Jerim, și nimic din ei să nu cruți! Să-i pierzi pe ei, să-i dai pierzării pe ei și toate ale lor! Să nu-ți fie milă de ei, ci să ucizi de la bărbat până la femeie și de la prunc până la sugător, și de la vițel până la oaie, și de la cămilă până la asin! Ce cumplită blasfemie! Cum să identifici un asemenea zeu răz bunător, irational, ucigaș, însetat de măceluri etc. cu Dumnezeu? Dumneavoastră ce părere aveți? Desigur, porunca a fost executată, cu o cruzime pe care n-a reușit s-o reproducă nici un film de război modern.*

89. În *Cartea întâia a împăraților, cap. 16*, zeul Șabaot conspiră cu preotul Samuil, înlocuindu-l pe împăratul Saul cu păstorul David, „în care coboară duhul său”. În schimb, același duh îl chinuie pe Saul. *În ce constă blasfemia și prostia compilatoilor biblici? În primul rând, ei au uitat că, de la bun început, în Facerea, cap. 6, Șabaot a interzis ca duhul său să pătrundă în vreun pământean. În al doilea rând, chiar și un simplu zeu nu s-ar fi ocupat de chinuirea unui împărat decăzut. Adevăratul Dumnezeu nu chinuie niciodată vreun om, ci-i acordă alinare, vindecare, întărire. Desigur, pentru aceasta, omul trebuie să creadă în Dumnezeu, nu în zeii salbatici din Biblie și alte scrieri vechi.*

90. *Cartea întâia a împăraților, cap. 18, art. 17* introduce o expresie blasfemică și sângheroasă, care a făcut carieră mai mult de zece secole: războaiele Domnului. În realitate, Marele Creator n-a instigat și n-a aprobat nici un război, nici o luptă, nici o crimă. Toate acestea le-au făcut oamenii sălbatici, instigați de preoti sălbatici, închinători la zei războinici și cruzi. În art. 27 al aceluiași capitol, ni se prezintă și modalitatea prin care David a ajuns ginerele lui Saul: *a ucis 100 de filistenii, le-a tăiat penisurile neconforme cu „legea Domnului” și le-a prezentat public, să se vadă că nu erau tăiate împrejur. Blasfemie! Marele Creator ne-a creat exact cum trebuie, fapt pentru care nu trebuie să jertfim din trupul nostru nimic (nici prepuț, nici testicul, nici buze etc.).*

91. *Cartea întâia a împăraților, cap. 19-26 ne prezintă dovada că Șabaot nu era nici pe departe un zeu puternic.* Astfel, deși zeul îl alesese pe David, împăratul Saul, cel urât de „Domnul Șabaot”, îl gonește și-l torturează pe păstor în fel și chip. *Aceasta explică și necredința judeo-creștinilor în atotputernicia lui Dumnezeu, necredință încifrată în proverbul Până la Dumnezeu te mănâncă sfinții și în teama de funcționarii statali, de parcă ar fi zei.* În realitate, cine este ocrotit cu adevărat de Dumnezeu, pentru faptele sale creatoare și morale, nu se teme de nimeni și de nimic din această Lume. *mă contrazice cineva?* Condiția este însă ca omul să fie demn de ocrotirea divină, nu un păcătos care face toate relele, apoi se prezintă la popă, să-l ierte. Astfel de indivizi mistici nu vor ajunge niciodată sub ocrotirea divină.

92. *Cartea întâia a împăraților, cap. 28 — Saul la vrăjitoarea din Endor* explică bazele spiritismului atât de răspândit printre judeo-creștini. Împăratul Saul apelează la vrăjitoare, să-i aducă spiritul preotului Samuil, să-l sfătuiască ce are de făcut. Sălbaticii israiliți aveau scuza ignoranței și sălbăticiilor lor, dar ce scuza au imbecilii contemporani care cred în spiritism? Științele ne arată că, odată cu moartea trupului fizic (care se și descompune ori se arde), corpul energetic părăsește pentru totdeauna această planetă, fără posibilități de a se întoarce, fie chemat, fie din proprie inițiativă (ca strigoii, spirit bântuitor etc.). *Cei care cred în spiritisme sunt la fel de blasfemici ca oricare alții, deoarece încalcă o lege divină, legea separării nete dintre lumea vie terestră și alte lumi, în care migrează sufletele.* Ei pot fi simpli șarlatani, care folosesc trucuri de ventriloc pentru a imita spiritele sau alienați mintal, autosugestionati că discută cu spiritele morților. În acest caz, psihologia a făcut lumină: cei care cred că văd spiritele morților și conversează cu ele, cum făcea B. P. Hașdeu, își produc imaginile decedaților din memorie și discută cu ele direct din partea cea mai sălbatică a creierului (implicit, cea mai naivă) — creierul emoțional sau limbic.

93. *Cartea întâia a împăraților, cap. 30 a instituit un obicei care continuă și în zilele noastre: să prazi pe „vrăjmașul Domnului” (art. 26) și să împarți prada între „dreptcredincioși”.* Liderii politico-militari au avut mereu această scuza „divină” — jefuim dușmanii Domnului. În realitate, Dumnezeu nu are nici un dușman pământean sau de altfel, din cauză că este atotcunoscător și atotputernic. Sălbaticii lacomi și șireți au folosit acest tertip pentru a jefui pe cei mai slabi. Probabil, George Bush, îndoctrinat biblic de un negru baptist, a atacat și a jefuit Irakul în baza acestui principiu. *Blasfemia aceasta este o frână cumplită în calea evoluției pașnice, creatoare și morale a Omenirii.*

94. În *Cartea a doua a împăraților, cap. 5, art. 24*, zeul Șabaot (tradus Domnul) intervine din nou direct în lupta dintre triburile israilite și străini: *„că atunci va ieși Domnul înaintea ta, să taie în război pe cei de alt neam”.* Blasfemie! Atotputernicul putea anihila, cu un cuvânt, o oștire mai mare decât Terra, dar a pus mâna pe sabie, să ucidă pentru „iubitul său David”, ajuns „împărat” peste triburile lui Iuda și ale israiliților?

95. Începând cu *Cartea a doua a împăraților, cap. 6*, compilatorii numesc „sicriul lui Iahve („Domnul”) din textele anterioare — *chivotul Domnului.* Transportul acestei relicve, care a existat sau nu, a determinat mare veselie printre israiliți, cu cântece și dansuri. *Cu această ocazie, David s-a lăsat dus de val, expunându-și public organele genitale.* Halal carte sacră și revelată!

96. Începând cu Cartea a doua a împăraților, cap. 7, preoții introduc o inovație în relațiile cu „Domnul”. Aceștia (Iahve, Șabaot etc.) nu mai discută direct cu conducătorii israeliți, cum procedaseră anterior, ci folosesc „văzători” și „prooroci”, ca intermediari. *E un semn al începutului subordonării puterii laice celei religioase, subordonare care a continuat până la finele Evului Mediu creștin, cu toate consecințele ei nefaste pentru evoluția vieții umane.* În acest capitol, Șabaot îi promite lui David, prin proorocul Natan, că din seminția lui se va naste „un fiu al Domnului”, care va zidi casa numelui (probabil, templu) și va domni veșnic. *Această profeție a constituit baza religiei judeo-creștine de mai târziu (cam după o mie de ani de la pronunțarea ei).* Textierii biblici susțin că Șabaot a anunțat astfel apariția lui Mesia, căruia el, zeul, să-i fie tată. Șabaot a avut însă pretenția să nu-i mai fie mutat chivotul din cort în cort, ci să i se zidească lăcaș. Și așa au început să se construiască șandramalele mistice care au umplut planeta... *Nu e o blasfemie să afirmi că Atotputernicul Stăpân al Universului încapă într-o zidire făcută de mâna omenească (templu, biserică, geamie, sinagogă etc.)? Ba este!*

97. *Cartea a doua a împăraților, cap. 10, prezintă o minciună gogonată, infirmată de textele istorice: cică, israeliții conduși de Ioan, fiul lui David, i-ar fi înfrânt pe sirieni. În realitate, David din tribul judeilor a domnit între anii 1013-973 î.e.n., s-a confruntat numai cu triburi filistine, amorite și moabite și a stabilit capitala statului său la Ierusalim, unde urma să zidească „casa Domnului”. Sirienii erau prea puternici să fie învinși de triburile israelite. Cine a „revelat” minciuna, într-o carte „sacră”?*

98. *Cartea a doua a împăraților, cap. 11, prezintă o mare mârșăvie săvârșită de „alesul Domnului” David. Acesta a corupt-o pe Vârsaviea, soția lui Urie Heteul și i-a trântit un prunc. Și-a desăvârșit ticăloșia trimitându-l pe Urie Heteul să moară în război cu amoniții, în cel mai expus loc, apoi a adus-o pe Vârsaviea în casa lui din Ierusalim, alături de celelalte neveste și și-a făcut-o soție. Un corupător, adulterin și ucigaș să fie alesul Domnului? Blasfemie!*

99. În *Cartea a doua a împăraților, cap. 12*, însuși zeul (Iahve ori Șabaot) săvârșește o ticăloșie: *ucide pruncul născut din adulterul lui David. Ce vină avea bietul copil? Nu era mai drept să ucidă vinovatul? Ce vină are individul care a tradus numele zeului sălbatic prin Dumnezeu? Isprava zeului continuă însă pe alt ton: îi dăruiește lui David alt prunc, de la aceeași femeie, copil ce este numit Solomon. Interesant este faptul că, la timpul respectiv, David avea în harem 800 de țiitoare. Ce morală o fi impus zeul ăla în mințile sălbaticilor judei? Capitolul se termină cu un măcel bestial al amoritilor înfrânți: i-au tăiat cu ferăstraiele ori i-au aruncat de vii în cuptorul de ars cărămidă. Desigur, cununa regelui amonit a fost înșușită de David iar prăzile, de poporul său.*

100. Așa morală la tată, așa morala la fiu. În *Cartea a doua a împăraților, cap. 13* ni se descrie un viol și un incest petrecut în „casa piosului David”. *Primul său născut, Amnon, și-a violat sora de tată, Tamara, născută din altă concubină. David nu i-a reproșat nimic, dar Avesalom, fratele de sânge al Tamarei (după mamă), a organizat uciderea vinovatului. Cam aceasta era atmosfera morală în rândul „poporului sfințit de Iahve, mai presus de toate celelalte neamuri”. Niște sălbatici cruzi, cu pretenții de „popor ales”. E o blasfemie sau nu să afirmi că aceste bestii numai aparent umane formau și formează „poporul sfânt și ales”?*

101. Replica „morală” a lui Avesalom, prezentată în cap. 16-18 ale aceleași cărți, nu întârzie să apară. Fiul își izgonește tatal (David) din Ierusalim și „intră la țiiitoarele lui, înaintea ochilor a tot Israilul” (în văz public). După aceasta, urmează o cruntă luptă între devotații lui David și adepții lui Avesalom, în care cad vreo 20.000 de bărbați iar rebelul fiu este rănit și acoperit cu pietre, deoarece se credea că murise. Toate aceste fapte se petreceau sub ochii „Domnului”. Blasfemie!

102. *Caracterul pur vrăjitoresc și sălbatic, al așa zisei religii monoteiste israilite este demonstrat clar în Cartea a doua a împăraților, cap. 21.* David, constatând că foametea lovise trei ani la rând, oferă șapte bărbați din „casa lui Saul”, să fie sacrificați de gavaoniteni: „și i-au spânzurat pe ei în munte, înaintea Domnului”. Vă las să apreciați dumneavoastră despre ce „Domn” era vorba.

103. *Ca o culme a nerușinării, după toate acestea, în cap. 23, cart. 2, David afirmă: „Duhul Domnului a grăit în mine și cuvântul lui, pe limba mea”.* Un sălbatic se închipuia alesul lui Dumnezeu iar alți sălbatici actuali, judeo-creștinii, îi susțin această alegație, desi textele publice ni-l prezintă ca pe un infractor. Ce blasfemie!

104. *Cartea a doua a împăraților, cap. 24, ni-i prezintă pe zeii lahve și Șabaot complet iraționali:* pedepsesc poporul israilit cu ciumă, omorând 70.000 de oameni, pe motiv că David păcătuisese, făcând recensământul populației apte de luptă. Mânia lor irațională nu s-a liniștit, până ce David n-a zidit jertfelnic în aria lui Orna și le-a sacrificat câțiva boi. *Judecați și dumneavoastră cu cine îl identifică judeo-creștinii pe Dumnezeu!*

105. *Cartea a treia a împăraților, cap. 1 începe cu un „gheșeft” făcut de „proorocul” Natan cu Vârsaviea, mama lui Solomon, în timp ce David trăgea să moară.* Natan o sfătuieste să-i ceară soțului domnia pentru fiul ei Solomon și-i promite că el îl va lămuri pe David că aceasta este voia „Domnului”. Conspiratorii reușesc și David poruncește preotului Sadoc să-l ungă împărat pe Solomon, în Sion, prin vărsarea unui corn de ulei pe capul său. Acest ritual al ungerii cu ulei, pur vrăjitoresc, continuă și astăzi la judeo-creștini, prin mirungere.

106. *Cartea a treia a împăraților, cap. 2 prezintă primele fapte ale „înțeleptului rege Solomon, cel uns de Domnul”:* și-a ucis fratele mai mare, eventual concurent la tron, Adonias, a alungat preotul tatălui său, Aviatar (fără motiv) și si-a însușit haremul de 800 de țiiitoare al tatălui sau. Niște fapte foarte pioase și plăcute „Domnului”, nu?

107. *Cap. 3 din Cartea a treia a împăraților începe cu o minciună sfruntată, infirmată de textele istorice.* Cică, Solomon s-ar fi căsătorit cu fiica faraonului Egiptului. Nu se precizeaza nici numele faraonului ca de altfel în întreaga Biblie, nici numele fetei. În realitate, Solomon a domnit între anii 973-933 î.e.n., în timpul dinastiei 21 egiptene, care nu permitea căsătoria prințeselor decât în cadrul familiei (de obicei, cu propriul frate). Nu numai că Solomon n-a avut relatii cordiale cu Egiptul, dar, în anul 930 î.e.n., faraonul Sheshonk din Bubastis, întemeietorul dinastiei 22, a ocupat și a jefuit Ierusalimul, inclusiv templul pe care Solomon în construisese pentru „duhul Domnului din chivot”. Dacă în chivot ar fi fost cât de mică putere supranaturală, egiptenii nu l-ar fi putut atinge.

În acest capitol, „minunile” se reiau. În noaptea după ce Solomon a făcut o jertfă de o mie de arderi, în Gavaon, „Domnul” i s-a arătat și i-a permis să-i ceară ceva pentru el. Solomon a cerut înțelepciune, iar Domnul, încântat, i-a promis că-i va lungi zilele vieții, dacă îi va asculta poruncile, așa cum le ascultase tatăl său David. *Multă aiureală și multă blasfemie în mintile celor care au tradus numele zeului Iahve prin Domnul.* Uitaseră ei, oare, că David săvârșise un lung șir de fărădelegi care îl mâniaseră pe „Domnul”? Uitaseră ei că Solomon săvârșise deja un fratricid, crimă de neiertat în orice lege divină sau umană?

108. *triburile lui Iuda și Israel nu s-au putut lepăda niciodată de politeismul babilonian, însușit pe timpul robiei.* Solomon a construit templul „Domnului”, dar nu s-a putut abține să nu-l împodobească cu doi heruvimi (boi înaripați), după obiceiul religios babilonian. *Câtă minte au cei care scriu, prin cărți de religie pentru elevi, că heruvimii erau îngerii lui Dumnezeu? Să nu-i plesnească cineva pentru blasfemie? Această construcție, descrisă în cap. 6 al Cărții a treia a împăraților, a fost tradusă de sinodul BOR prin cuvântul biserică, cuvânt apărut o mie de ani mai târziu, după creștinare, din grecescul basilica (casa basileului). În ciuda părerii multor judeo-creștini formalști, că venirea lui Ieshua a eliminat salbăția Vechiului Testament, întreaga organizare bisericască creștină se bazează pe regulile din acest text murdar și blasfemic.*

109. *Cartea a treia a împăraților ne prezintă o gogoasă pe care n-o poate înghiți nici cel mai naiv pământean (cap. 8). În art. 10-12, se afirmă că însuși „Domnul” s-a prezentat la sfințirea templului (sinodul BOR a tradus templu prin biserică), sub forma unui nor. Chiar așa să fi fost? Dumnezeu are timp să umble prin toate șandramalele construite de sălbaticii idolatri și blasfemici? Tema norului revine obsedant în religia judeo-creștină, chiar și acum, când toți oamenii ar trebui să știe din ce e făcut un nor. În acest an, am văzut o fanatică mistică profetind, pe un post de televiziune din București, că Isus Christos va veni pe un nor, să judece viii și morții. Imediat, în mintea mea s-a născut o imagine hazoasă: Isus, îmbrăcat în gealabeaua tradițională, călare pe nor, depășit de un turbo-jet plin de pasageri moderni. **Nimeni, absolut nimeni, nu poate împăca religiile sălbatice cu marile realizări ale lumii moderne.***

La o așa sfințire de templu, nu puteau lipsi jertfele de tip sălbatic. Art. 64 precizează că s-au jertfit 20.000 de boi și 120.000 de oi, sfințind „Casa Domnului”. *Aceasta e sfințire sau măcel?*

110. În *Cartea a treia a împăraților, cap. 11, Solomon nu ne mai apare atât de înțelept ca în pilde ci ca un desfrânat: avea 700 de femei stăpâne și 300 de țiitoare, de mai multe neamuri (egiptence, moavitence, amanitence, sirience, idumence, sidonence, hetence și amorence). Sub influența lor, a ridicat statui „altor dumnezei”: Astarte din Sidon, Hamos din Moav, Moloh din Amon etc. Bănuiești că „Domnul” Iahve s-a înfuriat? Exact aceasta a făcut: l-a amenințat că-i va rupe împărăția. Pentru prima dată, Biblia precizează și un nume de faraon, Sasac, la care s-ar fi retras Ierovoam, dușmanul lui Solomon. Istoria egipteană nu confirmă acest nume; în vremea respectivă, faraon era Sheshonk din Bubastis. *Să mai creadă cineva că Biblia e carte revelată de „porumbelul divin”?**

111. *Cartea a treia a împăraților pune din ce în ce mai mult accent pe prooroci din popor, care intermediuau relațiile dintre muritori și zei. E un semn că, prin secolul 8 î.e.n., puterea militară a regilor scădea în fața puterii religioase. Uneori, proorocii spuneau lucruri de-a dreptul*

blasfemice, în numele „Domnului” (Iahve, Şabaot, Adonai etc.). De pildă, în cap. 14, proorocul Ahia îi spune soţiei „împăratului” Ierovoam că fiul ei va muri, deoarece tatăl n-a respectat voia Domnului, cum o respectase David (vezi păcatele lui David, exemplificate anterior!). *Ahia o anunţă că Domnul va surpa „împărăţia” lui Ierovoam şi pe „cei care se pişă pe pereţi” (textual, art. 10). Vi-l puteţi imagina pe Atotputernicul pândind din Cer, să surprindă păcătoşii care se pişă pe pereţi? Blasfemie!*

Acelaşi capitol precizează că iudeii, sub domnia lui Rovoam, au revenit la obiceiurile pederaste, fapt pentru care „Domnul” a permis faraonului Susachim să-i înfrângă şi să-i jefuiască. Istoria foarte exactă a egiptenilor nu confirmă palavrele „revelate divin” ale compilerilor biblici.

112. *Cartea a treia a împăraţilor, cap. 15 prezintă războaiele fratricide dintre tribul lui Iuda şi alţi israiliţi, toate din porunca „Domnului”. În realitate, aceste războaie indică scăderea fricii de Iahve şi sălbăticia populaţiilor respective. Regele judeu Asa a plătit cu mult aur sirienii să-i bată pe israiliţii din triburile Dan, Avel, Maahei şi Neftali. „Împăratul Vaasa” a măcelărit tribul lui Navat, urmaşul lui Ierovoam, „care îl întăţatase pe Domnul”, până la totala dispariţie a tribului. Blasfemie!*

113. Cap. 16 din aceeaşi carte ne prezintă un *Dumnezeu mânios* pe israiliţii lui Vaasa, căruia îi trimite cuvânt, prin proorocul lu, fiul lui Anani”: *Pe cel mort al lui Vaasa în cetate îl vor mânca câinii şi pe cel mort pe câmp îl vor mânca păsările Cerului”. Vi-l imaginaţi pe Dumnezeu grăind aceste cuvinte? Într-adevăr, în următoarele articole (8-14), Ila, feciorul lui Vaasa, a fost detronat şi ucis de şeful cavaleriei sale, Zamvri. Învingătorul a ucis tot tribul lui Ila, de n-a lăsat „nici să se pişe pe perete” (textual, art. 11). Acestea sunt fapte şi cuvinte demne de o carte sfântă, dragi cititori? Compilerii sunt şi contradictorii: ei afirmă că Zamvri a ars de viu în casa părintească, pentru „păcatele făcute în faţa Domnului”. Anterior, tot ei spusese că Zamvri va îndeplini voinţa Domnului, transmisă prin prooroc.*

114. *Cartea a treia a împăraţilor, cap. 17-19 constituie baza minunilor din evanghelia judeo-creştină (Noul Testament). Începând de la acest capitol, proorocii fac şi minuni, pe lângă misiunea de a transmite oamenilor poruncile „Domnului” (Iahve, Şabaot etc.). Proorocul din aceste capitole, Ilie Tesviteanul din Galaad, săvârşeşte, cică, mai multe minuni: înmulţeşte făina şi uleiul din casa unei văduve la care locuia, îi învie acesteia pruncul mort, aduce foc divin, din Cer, pentru aprinderea unui jertfelnic, etc. Desigur, violenţa bestială nu putea lipsi nici din acest „ales al Domnului”: Ilie a ucis cei 400 de prooroci ai lui Baal şi cei „400 de prooroci ai desişurilor” care îi făceau concurenţă (prin înjunghiere). Ulterior, Ilie Tesviteanul a rătăcit prin deşert 40 de zile (cum vom vedea şi la Jeshua-Christos), hrănit cu turte de orz şi apă, de „un înger al Domnului”. Cam sărac zeul ăsta care nu avea decât turte de orz...*

După cum se schimbă moda religioasă, „Domnul” i s-a arătat lui Ilie şi i-a poruncit să plece în Asiria, să-l ungă pe Azail împărat, apoi să se întoarcă, să ungă împărat peste israiliţii pe lu şi pe Eliseu, prooroc în locul lui. Ilie a pornit la drum şi, exact ca în evanghelia de mai târziu, Eliseu îşi parăseşte familia şi-l urmează, cum apostolii îl vor urma pe Jeshua-Christos.

115. *Cap. 21 din aceeaşi carte ne prezintă un „Domn” care folosea şi argoul, mai ceva decât cei mai spurcaţi la gură. „Împăratul” Ahav a determinat moartea lui Navute israilitul, cu scopul de*

a-și însuși via acestuia (un împărat interesat de o vie amărâtă?). Imediat, „Domnul”, uitând ce sarcini îi dăduse anterior lui Ilie Tesviteanul, l-a trimis pe acesta la Ahav, să-i spună: „*În locul în care au lins porcii și câinii sângele lui Navute, acolo vor linge câinii sângele tău și curvele se vor spăla cu sângele tău*”. Vă puteți imagina că Dumnezeu folosea un astfel de limbaj, coborându-se la nivelul unor sălbatici bestiali? În cap. 22, art. 38, blestemul „Domnului” se împlinește întocmai.

Începând cu cartea a treia a împăraților, rolul proorocilor, numiți inițial văzători, crește, în detrimentul poruncilor cu caracter civilizator date de împărați, în numele Domnului. Începând cu această perioadă, orice delirant mistic, chiar bolnav mintal, se putea declara prooroc și afirma că vorbește în numele „Domnului”. Acest obicei blasfemic s-a prelungit, prin judeo-creștinism, până în zilele noastre. În realitate, Dumnezeu nu vorbește prin gura nici unui delirant mistic, preot, vrăjutor etc. Dumnezeu inspiră doar oamenii de știință angrenați în marele efort al evoluției umane, oameni care nu afirmă niciodată că vorbesc în numele Domnului.

116. Cartea a patra a împăraților debutează cu minuni deloc pioase făcute de Proorocul Ilie Tesviteanul. „Împăratul” Ohozia din Samaria, fiind bolnav, a trimis soli în Acaron, să obțină însănătoșirea de la zeul Belzebut, zeu transformat ulterior de judeo-creștini în căpetenia diavolilor. Ilie, păros și încins numai cu o curea, exact cum va apărea ulterior Ioan Botezătorul, a trimis înapoi solii, pe motiv că israiliții au propriul Domn. Ca să le facă proba cât de puternic este el, Ilie a ars cu foc din Cer două trupe de câte cincizeci de călăreți nevinovați, trimiși de Ohozia să-l invite la palatul său, să-l vindece. *Ilogic, barbar și blasfemic!* Totuși, aceste blasfemii puse pe seama lui Ilie Tesviteanul constituie baza de compunere a Noului Testament.

În cap. 3 al acestei cărți, Ilie îi predă ștafeta lui Eliseiu, sub forma cojocului său și se ridică la Cer, în „car de foc mare”. Eliseiu începe să facă minuni, cu „blesteme” de la „Domnul”. În Vetil, blestemă niște copii care râdeau de chelia lui și 42 dintre ei sunt uciși imediat, de o ursoaică ieșită din pădure. *Să credem că această faptă a fost inspirată și produsă de Divinitate?*

117. Cartea a patra a împăraților, cap. 4 — Minunile lui Eliseiu pregătește psihic populația israilită și naivă pentru minunile ulterioare ale lui Jeshua-Christos. Eliseiu ajută o văduvă să i se înmulțească uleiul în vase, să-l vândă mereu și să poată trăi, exact ca în basmele arabe, dar și ca în evanghelie (înmulțirea unei somanitence, exact cum Jeshua-Christos îl va învia pe Lazăr. Minunile lui Eliseiu, învățăcelul lui Ilie Tesviteanul, continuă cu înmulțirea a 20 de turte de orz și a unei legături de smochine, de a hrănit tot poporul din Galgala, ba încă a și rămas. *Vă sună ceva cunoscut în aceste minuni imposibile?*

118. Minunile lui Eliseiu, din Cartea a patra a împăraților, cap. 5 și următoarele sunt similare multor povești ale altor neamuri, dar pregătesc populația, prin repetare, să creadă în minuni, fenomen negativ perpetuat până în zilele noastre. Intoxicatul religios nici măcar nu mai observă contradicțiile flagrante, apărute de la un capitol la altul. De pildă, în cap. 5, Eliseiu îl vindecă de lepră pe Neeman, căpetenia oastei siriene, prin simpla scufundare de șapte ori în apa Iordanului, dar în capitolul 6, ajutat de „Domnul”, bate siriienii cu orbire, cu ajutorul unor care de foc, la care erau înhămați cai de foc. În același capitol, Eliseiu determină o secure de metal să plutească pe apă, e inspirat de „Domnul” să ghicească prețul de a doua zi al orzului și al

făinii. *La fel ca în toate fabulațiile biblice, compilerii repetă cu stăruință de sugestionari că numai zeii israiliți au putere, numai ei vindecă, numai ei asigură victorii miraculoase, încât până și inamicii recunosc cu umilință că sunt atotputernici. Sugestionarea a pătruns în masele israilite și, prin judeo-creștinism, în alte populații, determinând părerea greșită că respectivii zei (Iahve, Șabaot, Eli, Adonai, El Shadai) ar fi chiar Dumnezeu.*

Faptele istorice bine probate contrazic toate aceste laude aduse zeilor israiliți: majoritatea timpului, israiliții au fost salbatici, cruzi, desfrânați, înfrânți și robiți de alte popoare din Orientul Apropiat. De exemplu, micuțele triburi israilite nu i-au bătut niciodată pe sirieni, egipteni și babilonieni, ca să nu mai amintesc ce au pățit de la romani. Sugestia de masă, indusă de preoți și prooroci, a funcționat însă pentru salbaticii israiliți antici, astfel că aceștia au crezut cu puterea în poveștile naive și blasfemice din Vechiul Testament. La fel de naivi și de blasfemici sunt judeo-creștinii actuali, nu numai pentru cele prezentate în acest capitol, ci și în cele următoare.

119. *Cartea a patra a împăraților, cap. 9, pune pe seama lui Dumnezeu alte blasfemii, transmise, cică, prin „Eliseiu omul Domnului”. Acesta își trimite un ucenic la lu, să-l ungă împărat al israiliților pe furis, în cămară și să-i spună profeția: Vei stârpi casa lui Ahaav, până la cel ce se pișe pe perete... și pe Iezavel o vor mânca câinii pe câmpul Iezreel și nu va fi cine s-o îngroape”. Vă las pe dumneavoastră să judecați dacă aici e vorba de Dumnezeu ori de niște salbatici blasfemici. Capitolul se încheie cu „pioasa” faptă a „alesului Domnului lu”. Acesta poruncește slugilor s-o arunce pe prințesa Iezavel de la etaj și „s-a stropit cu sângele ei peretele și caii o călcară pe ea”. Acestea sunt fapte de ales al Domnului și demne de a fi consemnate într-o carte sacră?*

120. *Cap. 10 din aceeași carte începe cu un măcel bestial: „alesul Domnului” lu a poruncit samaritenilor să-iucidă pe cei 70 de fii ai lui Ahav și să le aducă capetele în coșuri, la el, în Iezreel. A depozitat capetele în grămezi la poarta cetății și a ținut o cuvântare, în numele Domnului, să îngrozească israiliții. Ulterior, i-a prins și pe cei 42 de frați ai regelui Ohozia din Iudeea și i-a înjunghiat, din „râvnă pentru Domnul Șavaot”. A intrat apoi în Samaria și a ucis toată suflarea din tribul lui Ahaav, așa cum fusese porunca „Domnului”, dată prin Eliseiu. Și-a continuat măcelul cu uciderea proorocilor, popilor și robilor zeului Baal, probând că nu era nici un fel de ales al lui Dumnezeu, ci numai un salbatic crud, care ucidea pe închinătorii la alți zei, cu scopul de a-și impune zeii proprii. După modelul său, judeo-creștinii au ucis circa un miliard de oameni, pentru a impune zeul Ieshua-Christos. A avut Divinitatea vreun amestec în aceste lupte pentru impunerea unuia sau altuia dintre zei? Categorie, nu! Adevăratul Dumnezeu ne-a învățat că viața umană este suprema valoare de pe această planetă, fapt pentru care trebuie ocrotită și ajutată să evolueze.*

Art. 32 din cap. 10 al acestei cărți precizează: „Și **au** zis Domnul (plural-elohim? Șabaot și Iahve) către lu: pentru că bine ai făcut ce este drept în ochii mei și toate cele ce erau în inima mea ai făcut casei lui Ahaav, fiii tăi până în al patrulea neam vor ședea pe scaunul lui Israil”. E blasfemie sau nu este, să afirmi că Dumnezeu a spus așa ceva?

121. *Cartea a patra a împăraților, cap. 11, ne prezintă un paricid atât de obișnuit în „sacra” Biblie, încât nici nu ne mai impresionează. După moartea regelui Ohozia și a 42 din frații săi de*

la alte mame, mama fostului rege, Gotolia, a luat conducerea Judeei. Sora lui Ohozia a ascuns pe unul din fiii acestuia loas, până la maturitate. Atunci, cu ajutorul preotului Iodae, l-a pus domn peste tribul (regatul) lui Iuda. Mama lui Ohozia a considerat fapta nepotului ei răzvrătire, fapt pentru care preotul Iodae a poruncit să fie lichidată. Ioas n-a făcut nimic pentru a-și apăra bunica, ci s-a bucurat „întru Domnul”, a distrus templul lui Baal și i-a ucis preoții. E clar că în acest pasaj nu e vorba de Dumnezeu, ci de niște zei sălbatici și cruzi?

122. Foarte probabil, intoxicații judeo-creștini nu observă contradicțiile din textele biblice, deoarece în capetele lor domnește un haos bestial. În *Cartea a patra a împăraților, cap. 23, art. 24, se precizează clar că terafimii erau idoli pe care regele Iosia i-a scos din „casa Domnului”, pentru a respecta legea lui Moise. Așa cum am văzut anterior, chivotul lui Iahve se sprijinea pe doi heruvimi (boi înaripați — idoli zoomorfi). Religia judeo-creștină a pastrat până în prezent idolii terafimi, sub forma de serafimi, imaginați ca niște capete umane cu aripi. Blasfemie!*

123. *Credeti că vreun lucru cu adevărat divin poate fi distrus? Eu cred că nu, deoarece tot ce e făcut de Dumnezeu e indistructibil. Cei care au numit templele și bisericile „casa Domnului” au fost niște blasfemici ignoranți. În a patra carte a împăraților, cap. 25, art. 9, ni se spune că oștirile babiloniene ale lui Nabucodonosor au ars „casa Domnului” din Ierusalim. Într-adevăr, babilonienii au distrus templul zeilor israeliți, însă nici vorbă ca aceștia să fi fost Domnul. Identificarea este blasfemică.*

124. Caracterul divin și revelat al amalgamului blasfemic din Vechiul Testament este contrazis și de neadevăruri flagrante, probate istoric. De pildă, Cartea lui Esdra, cap. 1, susține că împăratul perșilor, Kir, ar fi afirmat că Domnul Dumnezeu i-a poruncit să-i zidească casă în Ierusalimul din Iudeea. Apoi, Kir s-ar fi adresat cu umilință robilor iudei și israeliți, spunându-le să meargă în Ierusalim, să zidească casa Dumnezeului lui Israel, „căci el este Dumnezeul cel din Ierusalim”. În textul original, nu existau cuvântul Domnul și Dumnezeu, ci *zeii lui Israel cei din Ierusalim. Cine a făcut echivalarea a săvârșit o groaznică blasfemie. În al doilea rând, „porumbelul divin” care le-a dictat textul compilatorilor era un ignorant în materie de istorie a Orientului, ca să nu mai spunem despre întreaga Terra și de întregul univers. În realitate, perșii au stăpânit Palestina între anii 539-332 î.e.n. iar cel care a permis iudeilor să-și refacă templul din Ierusalim, pentru zeii lor proprii (Iahve, Șabaot, Adonai, Eli, elohim) a fost împăratul Darius I. Eroarea compilatorilor este cu atât mai mare cu cât descriau evenimentele trăite în timpul vieții lor, căci Vechiul Testament a fost redactat în secolul 5 î.e.n.*

125. Începând cu cap. 2 din Cartea lui Esdra, Vechiul Testament folosește termenul jidov (jidani) pentru israeliții și iudeii întorși din captivitatea babiloniană. Nu-mi explic de ce sioniștii actuali consideră acești termeni jignitori, când strabunii lor l-au purtat cu mândrie, până în secolul 19 e.n. Probabil, la mijloc e vorba de vreo țicneală gematrică, specifică rabinilor evrei închinători la semne (litere și cifre din „alfabetul sacru”). În cap. 3 al acestei cărți, compilatorii biblici au relatat că jidovii au ridicat jertfelnic în Ierusalim, cum era scris în legea lui Moise, *omul zeului Iahve. Judeo-creștinii au tradus încă Iahve prin Dumnezeu, săvârșind o blasfemie. Dacă Iahve ar fi Dumnezeu, înseamnă că Societatea Umană terestră ar fi o hoardă de sălbatici cruzi și desfrânați, care trebuie dresați cu frică, durere și moarte.*

126. *Cap. 5 și 6 din Cartea lui Esdra abundă în blasfemii de tipul „în țara jidovească se construiește casa Dumnezeului cel mare”. „Dumnezeu al cărui nume locuiește în casa din Ierusalim” etc. În textul original, se spune clar că era vorba de un templu al zeilor jidovești, în care se făceau jertfe de animale, cu scopul de a „aduce miresme bune zeilor”, zei imaginați antropomorf și hrănindu-se din fumul cărnii arse. Numai la sfințirea templului nou construit s-au jertfit o sută de viței, două sute de berbeci, patru sute de miei și 12 iezi, pentru „păcatul a tot Israilul”. Începând din aceste capitole, compilatorii biblici își numesc zeii „zei ai Cerului și ai Pământului” iar judeo-creștinii au tradus cuvântul zei prin Dumnezeu. Cap. 7 din aceeași carte, art. 24, instituie o regulă care, din nefericite pentru Civilizația Umană, mai funcționează și astăzi: slujitorii templului, de la preoți și până la ultimul portar, să nu plătească bir la fel ca și ceilalți oameni.*

127. *Cartea lui Esdra, cap. 9 și 10 ne prezintă un zeu suprem rasist, lahve, așa cum imaginase Moise la început, care socotea căsătoria jidovilor cu persoane de alt neam un păcat mare și o murdărie. În adunarea jidovilor din Ierusalim, ei îl îndeamnă pe preotul Esdra să îngrozească întregul popor cu mânia lui lahve, încât toți căsătoriți cu femei din alte triburi să-și lase soțiile și copiii născuți din ele. Preotul Esdra a făcut întocmai, adunând bărbații din triburile Iuda și Veniamin la judecată și la despărțire de soții. Evreii au perpetuat acest obicei până în zilele noastre, spre paguba lor, deoarece lipsa metisării a produs multe exemplare nereușite. Salvarea le-a venit de la evreice mai puțin habotnice, care au făcut prunci din afara căsătoriei ori în adulter, cu bărbați din alte popoare și rase. Așa se face că, printre evrei, găsim destul de mulți lipsiți de fizionomia tipică subrasei semite, cu înfățișare ariana (blonzi, șateni sau roșcați, cu ochi albaștri, verzi ori căprui). Jeshua din Nazaret, cel zeificat mai târziu ca Isus Christos, a fost rodul unei astfel de relații, între evreica Miriam și soldatul roman Pandera (conform Talmudului). Rasismul judaic este mai puțin susținut de ei înșiși și mai mult de religia judeo-creștină, religie care consideră și susține că triburile judeo-israelite sunt „popor ales de Dumnezeu” iar patria lor actuală, Israelul, „țara sfântă”. Aceste manifestări rasiste trebuie reprimite la fel ca oricare altele.*

128. *În exemplarul original al Vechiului Testament, Satan, cel atât de hulit de creștini, era un înger de la curtea zeului lahve, care se ocupa de acuzarea celor vinovați de fărâdelegi. În Cartea lui Iov, îl aflăm într-o postură mai deosebită, însă judeo-creștinii i-au tradus numele prin diavol. Falsul este mai mult decât evident, deoarece, așa cum am văzut până acum, evreii antici nu cunoșteau noțiunea de diavol, ci aveau o vagă idee despre iad. Pedepsele pentru păcate se aplicau în această lume și în această viață. Cartea lui Iov a fost scrisă în secolul 5 î.e.n., în aramaică, iar termenul diabolus (om bârfitor) a fost inventat prin secolele 3-4 e.n., după traducerea evangheliilor în limba latină.*

Ce ne spune Cartea lui Iov? Un jidov foarte bogat, cu numele Iov, avea o familie numeroasă (șapte feciori și trei fete) și era „cinstitor de lahve” (tradus Dumnezeu). La curtea lui lahve (tradus Dumnezeu), s-au adunat mai mulți îngeri, printre care și Sataniel (Satan). lahve l-a întrebat pe Satan pe unde a mai umblat și acesta i-a răspuns că a ocolit pământul. lahve s-a interesat dacă l-a văzut și pe robul său cel devotat Iov. Satan i-a replicat că nu l-a văzut, dar credința lui Iov este determinată de darurile cu care lahve îi asigurase viața. Dacă ar pierde acele daruri, ar pierde și credința. Atunci, minune mare pentru judeo-creștini, lahve face prinsoare cu Satan pe credința lui Iov. În concret, îi permite lui Satan să-i ia lui Iov tot ce are,

numai de dânsul să nu se atingă, pentru a-i verifica credința. Satan acceptă rămășagul și-l supune pe Iov unui lung șir de torturi: i-a ucis copiii, i-a risipit averile etc. La toate acestea, credinciosul Iov rămânea senin și spunea *Iahve a dat, Iahve a luat, fie numele lui Iahve binecuvântat!*

Deci, toată Cartea lui Iov este o pildă făcută pentru jidovi, să îndure toate necazurile, cu credința în suflet că Iahve îi va recompensa până la urmă, așa cum s-a întâmplat cu Iov. Textierii judeo-creștini au tradus această poveste ca pe un pariu pus de Dumnezeu cu diavolul, pe credința lui Iov. *E blasfemie sau nu?* Chiar și gândul că Dumnezeu are un contracandidat rău (Satan, diavolul), care ispitește credința oamenilor este o blasfemie. *În ce privește pariul, cum să fie Dumnezeu atât de josnic, încât să permită unui torționar să-i chinuie un credincios, pentru a-i verifica credința?* Evreii și judeo-creștinii folosesc termenul sclavagist *rob* în loc de *credincios*, deoarece textele biblice s-au conceput și s-au finalizat în epoca sclavagistă. *În realitate, Divinitatea știe exact câtă credință avem fiecare, chiar dacă n-o afișăm în ceremonialuri și rugi publice, așa că nu mai era nevoie să-l verifice pe Iov. În al doilea rând, cum să imaginezi, pe seama lui Dumnezeu, o metodă atât de josnică și de dureroasă de verificare a credinței? Blasfemie!*

Povestea ispitirii lui Iov va fi reluată în evanghelie, sub forma ispitirii lui Ieshua din Nazaret, deoarece textierii biblici nu stăteau prea bine la capitolul imaginație.

129. Din Cartea lui Iov, mai merită reținut cap. 38-42, în care însuși zeul Iahve (tradus Dumnezeu) își laudă atotputernicia și înțelepciunea sa, de la facerea Lumii și până la zi. Compilerii biblici au uitat că, în cartea *Facerea*, au folosit pluralul *elohim*, pluralul repetat în Vechiul Testament de circa 2.000 de ori și pun pe seama zeului următoarele fapte cu care se laudă:

- A întemeiat Pământul și a pus funie peste el.
- A pus stâlpi de susținere a Terrei și piatra ei unghiulară.
- A făcut stelele, de l-au lăudat toți îngerii săi.
- A creat „lumina de dimineață” și Luceafărul.
- A creat oameni din lut.
- Porțile morții i s-au deschis de frică și portarii iadului s-au înspăimântat de el.
- Îl întreabă pe Iov dacă a aflat distanța dintre Pământ și Cer.
- Îl întreabă pe Iov „în ce pământ locuiește lumina și ce loc are întunericul”.
- Afirmă că el deține visteriile zăpezii, grindinei, brumei și ploilor.
- Îl întreabă pe Iov dacă cunoaște legăturile Găinușei, adică ale constelației Cloșca cu Pui (norul Pleiade din Taurus n.n.) și dacă a deschis „îngrăditura Orionului”. Aceste preocupări astronomice au apărut abia după robia babiloniană, deoarece în prima parte a Vechiului Testament nu se pomenește de ele.
- Îl provoacă pe Iov să deschidă zodiile. Iar avem de a face cu o influență babiloniană, deoarece Moise interzisese închinarea la stele (astrolatria).
- Afirmă că a zidit Pământul ca pe o piatră cu patru muchii (influență babiloniană).
- Îl întreabă pe Iov cine a învățat pe femei să țesească.
- A creat animalele de pe Terra și le-a înzestrat pe fiecare.

La toate acestea, Iov recunoaște că a greșit față de zeul Iahve, dar acesta, ca un autentic procesoman, îl întreabă: *Au strici judecata mea și mă faci pe mine vinovat, să te arăți pe tine drept? Zeul Iahve continuă cu următoarele afirmații:*

- El tună cu glasul său.
- Poate determina fiarele carnivore să pască iarbă, ca boii (temă reluată în evanghelie).
- Îl provoacă pe Iov să prindă balaurul cu undița și să-i pună căpăstru (temă folosită în mitologia multor popoare).
- Afirmă că tot ce este sub Cer este al său și amenință că oricine îi va sta împotriva va suferi.

Am enumerat principalele afirmații ale zeului Iahve, pentru a vă da seama că sălbaticii care l-au imaginat și i-au pus „minuni” în sarcină nu aveau habar măcar de modul în care sunt organizate sistemul nostru solar și sfera cerească aparentă. Cu alte cuvinte ne-au prezentat un zeu ignorant și lăudăros, care pune pe seama puterii sale mărunte fenomene naturale sau cosmice. **Preoții judeo-creștini au săvârșit însă blasfemia de a traduce numele zeului prin Dumnezeu, afirmând, implicit, că Divinitatea e ignorantă și lăudăroasă.**

Dragi cititori, în acest capitol, v-am prezentat numai câteva exemple de murdării și fapte abominabile care probează ce cumplită blasfemie au săvârșit preoții judeo-creștini care au identificat Divinitatea cu zeii tribali ai anticilor evrei. În realitate, ele sunt mult mai multe, dar eu n-am avut privilegiul scriitorului Leo Taxil, de a studia în taințele Vaticanului cele mai vechi exemplare ale Vechiului Testament, în limbile aramaică și latină. După cum știți, publicistul francez Leo Taxil s-a „pocăit” în anul 1885 și a devenit un calugăr iezuit „foarte pios” și foarte studios. După 12 ani de studiu, a publicat *Biblia hazlie*, document de importanță mondială, în care se descriu falsurile, blasfemiile și neroziile din Vechiul Testament. Lucrarea sa, publicată inițial în Franța, s-a tradus în câteva zeci de limbi, făcând ocolul Terrei. *În urmă cu 112 ani, ea a zdruncinat puternic Biserica creștină și întunericul spiritual răspândit de această instituție blasfemică.* *Biblia hazlie* a contribuit serios la revoluția tehnico-științifică modernă și la dezrobirea sclavizaților psihic din lanțurile sălbaticiei religioase. Vă recomand să studiați neapărat această carte, căci va produce o imensă lumină în creiere și o mare ușurare sufletească.

Nu mi-a plăcut deloc să scriu acest capitol, deoarece fiecare blasfemie citată, fiecare injurie la adresa Adevăratului Dumnezeu, îmi producea suferință. În unele zile, nici n-am putut mânca, din cauza mizeriilor citite în Vechiul Testament (mi se strângea stomacul de repulsie).

Cap. 2. Vechiul Testament prezintă mari neadevăruri despre Lume

Dragi cititori, sunteți de acord că o carte dictată direct de Divinitate trebuie să conțină informații complet adevărate, perfect morale și de o mare importanță pentru Umanitatea terriană? Vi-L puteți imagina pe Dumnezeu dictând o rețetă culinară unei gospodine? Puteți crede că Atoatecunoscătorul poate face grave erori de cunoaștere? Vi-L puteți imagina poruncind pământenilor să săvârșească fapte abominabile, de tipul celor deja exemplificate? Nu, nici cel mai naiv pământean nu crede că Dumnezeu ar putea greși vreodată, s-ar putea

coborî la măruntele noastre greșeli umane, ar putea nutri sentimente negative (mânie, cruzime, ură, infatuare, gelozie etc.) ar putea greși vreodată în probleme de cunoaștere a Lumii.

În capitolul anterior, am văzut că blasfemiile traducători ai Vechiului Testament au identificat Divinitatea cu mărunții zei tribali ai israeliților (elohim, El, Eli, Adonai, Șabaot, El Shadai, Iahve) coborând-O din plan divin, în plan uman (antropomorf) și punându-I în sarcina tot felul de însușiri negative, specifice sălbaticilor creatori ai mitului biblic. Vă propun ca în acest capitol să analizăm și câteva erori grave de cunoaștere din Vechiul Testament, atribuite zeilor israeliți, pe care blasfemiile preoți judeo-creștini îi identifică cu Dumnezeu.

1. Zeii din Vechiul Testament nu aveau habar cum era organizat sistemul nostru solar, ca să nu mai spunem de galaxii și de Univers, desi ei ar fi fost creatorii „Cerului și Pământului” (Facerea, cap. 1, art. 1). Ei nu știau nici măcar cum era organizată Terra, ci numai o mică porțiune din Orientul Apropiat, prin care migrasera triburile israelite antice. E clar că, de fapt, salbaticii creatori ai Vechiului Testament își expuneau propriile fabulații făcute pe baza celor observate sau auzite de la alte popoare vecine? *E imposibil de imaginat că Dumnezeu nu-și cunoaște exact Universul, molecula universală în care locuim noi, galaxiile din această moleculă, sistemul nostru solar și Terra.* Totuși, așa este prezentat în Vechiul Testament, prin identificare cu zeii tribali ai israeliților, zei care, într-adevăr, nu aveau elementare cunoștințe despre Lume.

Fanaticii judeo-creștini își apără aberațiile cosmologice din Vechiul Testament cu argumente perverse, pe care ignoranții le însușesc. De regulă, ei afirmă că tehnologiile de măsurare a vârstei galaxiilor și sistemului solar sunt greșite, că metoda de datare a unor urme de pe Terra cu Carbon 14 nu dă rezultate corecte, că tot ce spun oamenii de știință din cele mai diverse domenii ale cunoașterii exacte sunt „rătăcirii”. *Vedeti cât pot fi de nerușinați propagandiștii judeo-creștini, ca și ai altor religii? În viața de zi cu zi, recunosc și folosesc toate cuceririle științelor, de la telefon și până la avionul supersonic. Când e vorba însă de aparatele care le contrazic aiurelile mistice, acestea sunt „greșite”, iar cele spuse de marii savanți, „erori păcătoase”. V-am atenționat asupra acestei metode parșive de apărare a mitului biblic, din fanatism sau din interes material, pentru că, în viață, vă veți confrunta cu mulți indivizi de acest fel și va trebui să-i învingeți cu forța argumentelor științifice, logice, morale și de bun simț.*

Primul capitol v-a pus la dispoziție unele exemple pe care le puteți folosi ca argumente morale, logice și de bun simț. Acum vom discuta câteva argumente strict științifice. Majoritatea sunt culese din tratate de științe exacte care ar trebui să se învețe în școli iar o parte, din reviste științifice ale unor instituții de prestigiu, din SUA, Rusia, Germania etc. *Sfătuiesc scepticii să nu se îndoiască de seriozitatea articolelor de informare din revistele de știință, deoarece vremea șarlataniilor ascunse sub mantia unor științe s-a terminat cu mai bine de un secol în urmă.* Acum nici un savant nu-și permite să mnintă câtuși de puțin într-o problemă, deoarece știe că aceasta va fi verificată de foarte mulți specialiști, din mai multe țări. Globalizarea informațiilor este deja o realitate și ea contribuie din plin la informarea corectă a miliardelor de pământeni. Excepțiile, trogloditii care invadează diverse situri din Internet, expunându-și aberațiile și perversiunile, sunt neglijabile, comparativ cu imensa cantitate de informații corecte și *pot fi evitați de orice persoană instruită.* Eu nu scriu pentru ignoranți, chiar dacă unii dintre ei au căpătat diplome de studii superioare ori titluri științifice. *Eu scriu pentru oameni culti, de bună*

credință, corecți în aprecierea informațiilor și a regulilor prezentate. Atunci când expun păreri insuficient fondate, precizez că e vorba de ipoteze în curs de verificare.

Cosmologia biblică este contrazisă zdrobitor de informații științifice, de la cele mai simple, învățate în școala elementară și până la cele mai complicate, cunoscute doar de marii specialiști în astrofizică. Vechiul Testament afirmă că elohim (zei-plural) ar fi creat Cerul și Pământul în anul 3760 î.e.n., an precizat în calendarul ebraic „de la facerea Lumii” și în inscripțiile judeo-creștine de pe diverse catedrale și mănăstiri. Puteți găsi astfel de inscripții și în România, în mai multe lăcuse creștine, ca de exemplu, la mănăstirea Putna.

Data „facerii Lumii” indicată de Vechiul Testament este ridicolă, în comparație cu vârstele reale ale corpurilor cerești cunoscute. Astfel, astrofizicienii au ajuns la concluzia aproape unanimă că molecula de Univers observabilă de pe Terra are o vechime de circa 13,6 miliarde de ani. Vârsta Soarelui a fost calculată cu destulă precizie, pe baza schimbării temperaturii elementelor care îl compun (în principal, heliu și hidrogen) și a fost apreciată la circa 4,6 miliarde de ani terestri. Vechimea Pământului, de circa 4,56 miliarde de ani, a fost măsurată cu cea mai mare precizie, pe baza studiului celor mai vechi roci terrane și timpului de transformare a anumitor substanțe chimice. Comparați aceste vârste cu cea „revelată divin” compilatori biblici!

În Cartea Facerea, cap. 1, compilatorii mitului biblic prezintă o variantă total greșită a organizării sferei cerești observabile de pe Terra, sferă pe care ei o reduc numai la Pământ și Cerul identificat ca bolta cerească observabilă. Concepția lor greșită era răspândită la mai multe populații antice din Orient (babilonieni, hinduși etc.) de unde, probabil, au preluat-o. Această concepție geocentrică considera că Pământul se afla în centrul Universului și era acoperit de un Cer tare (boltă, tărie) care conținea deasupra un imens rezervor de apă, din care zeii dădeau ploaie. Geneza Universului ar fi început cu „zidirea” Pământului și a bolții cerești de deasupra.

E suficient să luați un atlas de astronomie, să observați poziția sistemului nostru solar în galaxia noastră (Calea Lactee), pentru a înțelege că geneza Universului n-a început de pe o planetă mică cât un fir de praf, comparativ cu galaxia, ca să nu spun cu Universul. Atlasul astronomic din bibliografie vă va arăta că, numai în molecula noastră de Univers, evoluează vâteva sute de miliarde de galaxii, cel puțin la fel de mari ca a noastră, adică 100.000 de ani lumină în diametru. Galaxia noastră are formă de disc spiralat și conține circa 400 de miliarde de sisteme solare similare cu al nostru, astfel că „lumina Soarelui” pare, față de galaxie, ca un bob de orez față de Terra. Soarele nostru, o stea galbenă de mărime medie, evoluează cu cele 12 planete ale sale, într-un brat interior al Căii Lactee, în lateral de steaua Betelgeusa a constelației Orion. El se rotește, cu întregul său sistem, în jurul axului galactic, ax aflat în constelația Sagittarius și nu în Taurus, cum credeau sălbaticii biblici. *Poziția periferică a sistemului nostru solar, față de axul galaxiei noastre, indică faptul că geneza universală n-a început de la el.*

În al doilea rând, cele câteva sute de miliarde de galaxii similare cu a noastră, care se îndepărtează mereu de Calea Lactee, ne arată că *geneza Universului nu s-a făcut nici în galaxia noastră, ci în alt loc, dacă acceptăm teoria big-bangului. Eu n-o accept, deoarece consider, în mod argumentat, că Universul este necreat, infinit în spațiu și etern în timp.* Explozia supernovei care a generat sutele de miliarde de galaxii din molecula noastră de Univers este un fenomen specific numai acestor zone observabile, dar nu și întregului Univers. Universul exista înainte de

big bang, ca o matrice spațială infinită, în care evolua și supernova care a generat galaxiile observabile, alături de o infinitate de alte supernove, galaxii constelații etc. Ați reținut măreția moleculei de Univers în care evoluează sistemul nostru solar și sutele de miliarde de galaxii cu diametre de cel puțin 100.000 de ani lumină? E vorba de sute de miliarde de galaxii, nu de câteva fire de praf cum arată planeta noastră față de Univers. *Puteau niște mici zei antropomorfi să facă toate aceste lumi galactice imense, pornind de pe un fir de praf care încă nu se născuse?* Terra s-a smuls din Soare în urmă cu 4,6 miliarde de ani, la 40 de milioane de ani după ce Soarele s-a desprins din galaxie și la 9 miliarde de ani după ce galaxia noastră s-a desprins din supernova primară. *Această lume grandioasă, care e de fapt numai o moleculă din infinitul Univers, nu putea fi creată de niște zei microscopici (elohim), de pe un fir de praf, Terra.*

Compilerii Vechiului Testament au scris, în cartea Facerea, cap. 1, că zeii (elohim) au început geneza primară cu o simplă poruncă — *Să se facă lumină!* (art. 3). Lumina s-a făcut din nimic, a fost despărțită de întuneric de către aceiași zei și a fost numită ziua iar întunericul a fost numit noapte”. *„Și s-a făcut seară și s-a făcut dimineață, în ziua întâi a genezei” (art. 3-5, cap. 1 — Facerea).* În ce constă aiureala mistică total neadevărată?

a. *Sălbaticii compileri biblici credeau că lumina este o substanță în sine, nu o radiație electromagnetică emisă de o sursă externă.* Această concepție greșită a durat, sub întunericul religios judeo-creștin, până în 1676, când astronomul danez Ole Christensen Römer a prezentat, în fața Academiei Franceze, demonstrația că lumina este o undă emisă de Soare ori de alte surse, care se deplasează cu viteza de 300.000 km/sec. Römer a estimat-o numai la 225.000 de km/sec., dar a avut meritul de a demonstra faptul că, *dacă nu posedăm sursă radiantă, nu avem nici lumină. Elohim nu puteau crea lumina, deoarece încă nu creaseră Soarele.* Acesta ar fi fost creat abia în a patra zi a genezei din anul 3760 î.e.n. (ridicol).

b. *Salbaticii compileri ai mitului biblic nu știau că lumina și întunericul de pe Terra sunt produse de expunerea succesivă a emisferelor estică și vestică către Soare, în timpul rotației de 24 de ore a Pământului în jurul axei sale.* Acest fenomen determină ziua, noaptea, dimineața, seara și asigură numărătoarea zilelor calendaristice. *Cum putea exista zi calendaristică, ziua întâi a genezei, dimineața și seara, dacă Soarele încă nu fusese făcut iar Pământul nu se rotea în jurul axei sale?* Eroare grosolană cu ziua întâi a genezei! Eroare nescuzabilă, deoarece egiptenii, la care israiliții fuseseră robi, cunoșteau sistemul adevărat, heliocentric. Pitagora l-a aflat de la ei în secolul 5 î.e.n. și l-a transmis compatriotului sau Aristarh din Samos, care l-a prezentat în Europa. Judeo-creștinismul l-a interzis, înșua, în favoarea modelului geocentric imaginat de Ptolemeu, deoarece acest model fals nu contrazicea aberațiile din Vechiul Testament. Abia în secolul 16 e.n., savantul polonez Mikolaj Kopernik a redescoperit sistemul heliocentric și l-a prezentat, cu frică de Biserica judeo-creștină, sub numele latinizat Nicolaus Copernicus. Religia judeo-creștină l-a combătut timp de un secol, până când, *către jumătatea secolului 17 e.n., savanții din nordul și vestul Europei l-au recunoscut ca adevărat.* Vă dați seama de gravitatea faptelor? Aproape 22 de secole Omenirea terestră a fost mințită de religioși, în numele zeilor, cu privire la adevărata organizare a sistemului nostru solar. *Am pierdut 22 de secole de civilizare și, cică, această eroare gravă ar fi fost inspirată divin.*

În ziua a doua a genezei, elohim ar fi creat țaria Cerului și ar fi despărțit cu ea apele de deasupra de apele de sub ea. Eroare grosolană! Nu exista o țarie a Cerului (bolții cerești),

deoarece Universul este deschis în toate direcțiile, la infinit. Deasupra bolții nu exista un rezervor cu apă („apele de sus”), cin care zeei varsă câte puțin, producând ploaie. Ca oameni moderni, știți cum se produc ploaia, grindina și ninsoarea: apa de pe Terra se evaporă datorită căldurii solare, vaporii se ridică până întâlnesc un strat de aer rece, se condensează și cad sub formă de picături de ploaie, de grindină sau ca fulgi de zăpadă. Oamenii din timpul nostru au creat tehnologii atât pentru producerea ploii artificiale, cât și pentru alungarea norilor de ploaie, grindină și zăpadă (rușii și americanii le folosesc frecvent). Astfel, oamenii moderni au încetat să depindă în mod absolut de capriciile naturii. *În ciuda acestor cuceriri, mulți judeo-creștini cred și acum că fenomenele naturale analizate sunt produse de Dumnezeu și se roagă pentru producerea ori pentru încetarea lor.* Ei cred aceasta în contra informațiilor învățate încă din școala primară și în ciuda faptului că nici o plimbare de moaște pe câmpuri, sub conducerea preoților, n-a produs efectele dorite (ploaie sau oprirea ploilor). Cum să-i tratăm pe acești indivizi care se bucură de toate produsele științelor moderne, dar gândesc ca niște sălbatici din urmă cu 2.000-2.500 de ani? *Desigur, ca pe niște indivizi cu discernământ redus, datorită intoxicării cu date false din religie.*

Cartea Facerea, cap. 1, art. 9-13, prezenta „minunile” făcute de elohim în a treia zi a genezei: au despărțit uscatul de ape și au creat vegetatia pe uscat. În ce constau erorile grave ale compilatorilor biblici?

a. *În urmă cu 4,56 miliarde de ani, când Pământul s-a rupt din Soare, acesta era o planetă arzândă, lipsită de atmosferă și de apă.* Pe uscatul ei nu se putea cultiva nimic. Atmosfera și oceanele s-au format în circa un miliard de ani, prin reacții chimice produse de vulcanii planetei și prin contribuția primelor microorganisme combinatoare de hidrogen și oxigen (apa — H₂O). *Acestea sunt probele științifice certe, materialiste și darwiniste.* În volumul SF *Codul lui Zamolxe* și în alte cărți, eu am avansat ipoteza că atmosfera pământeană ar fi fost creată de către o expediție de extraterestri civilizatori. Amintesc celor care sunt gata să se revolte împotriva unei ipoteze că *ipoteza este o simplă părere nedemonstrată științific ori susținută de prea puține sau prea fragile argumente.* Ca scriitor SF, am dreptul să imaginez ipoteze, însă, în cazul dat, aceasta este situația — pe Terra primară din urmă cu 4,56 miliarde de ani (nu în 3760 î.e.n., cum scrie în Vechiul Testament), nu exista nici apă, nici vegetație.

b. *Sălbaticii compilatori biblici nu știau că vegetația nu poate trăi în lipsa luminii solare.* Dacă Soarele nu fusese încă creat, cum se producea fotosinteza în iarba și pomii descriși în art. 11 și 12?

În ziua a patra a genezei, descrisa în cartea Facerea, cap. 1, art. 14-19, elohim ar fi creat Soarele, pentru lumina zilei și Luna, pentru noapte, în anul 3760 î.e.n. Elohim ar fi spus că aceste corpuri cerești vor fi folosite și pentru măsurarea zilelor și anilor, crezând, total greșit, că Soarele se rotește în jurul Pământului. Data „confecționării” Soarelui și Lunii, cu „verbul divin” - *Să se facă!*, este ridicol de greșită. Sensul în care s-a făcut creația este, de asemenea, greșit. Pământul s-a smuls din masa solară, în urmă cu 4,56 miliarde de ani, nu Soarele a fost creat de pe „firul de praf”, Terra, cu ajutorul unei formule (Să se facă!) rostită de niște zei antropomorfi atât de mici comparativ cu corpurile cerești create, încât nu puteau fi văzuți nici la microscop.

2. Compilatorii biblici și-au imaginat total eronat apariția vieții inferioare și superioare (omul) pe Terra.

a. În cartea *Facerea*, cap. 1, art. 11-12, au imaginat crearea întregii vegetații în lipsa Soarelui, într-o singură zi, pe un Pământ fierbinte, lipsit de apă. Savanții din domeniul botanicii îi contrazic însă în mod argumentat. Conform datelor științifice, vegetația de pe Terra, cu zeci de milioane de specii, n-a fost creată dintr-o dată, ci a evoluat în timp îndelungat. Unele specii s-au „dezlipit” din altele, evoluând în alte moduri, astfel că găsim și specii vii „fosile”, și specii tinere. Compilatorii biblici nu pot explica de ce ziii (elohim) au creat și vegetale nefolositoare ori chiar dăunătoare pentru viața animalelor și a oamenilor (ciuperce parazite, buruieni etc.). Oare, elohim voia să chinuie oamenii cu ele? E drept că nici naturaliștii nu pot explica de ce natura a produs și specii dăunătoare. Eu am avansat ipoteza că speciile vegetale dăunătoare au fost folosite ca armament biologic, într-un război dintre două civilizații extraterestre care își disputau Terra.

b. În *Facerea*, cap. 1, art. 20-23, se afirmă ca elohim ar fi poruncit apelor să scoată „vietăți cu suflete vii și păsări zburătoare pe sub tăria Cerului”. Nașterea lumii animale din supa primordială terană” este o variantă a teoriei darwiniste. Să scrii însă ca toate vietățile marine, târâtoarele și păsările au fost create de elohim într-o singură zi, a cincea din anul 3760 î.e.n., este o eroare enormă. Pe uscatul și în apele Terrei, trăiesc mai mult de 200 de milioane de specii de animale, cu limite de apariție foarte diferite. Încă mai găsim fosile vii, vechi de milioane de ani, alături de specii mai noi. Paleontologii descoperă mereu fosile în urmă cu zeci și sute de milioane de ani în urmă. *Cum se împacă vechimea acestor fosile, de sute de milioane de ani, cu vârsta biblică a Terrei, de numai 5769 de ani?*

c. *Ziua a șasea a Genezei biblice, cuprinsă în cap. 1, art. 24-31, este mai bogată în evenimente aberante:*

- *Art. 24-25 susțin că elohim ar fi poruncit pământului să scoată toate „hiarele și dobitoacele”, lucru îndeplinit întocmai. Naturaliștii au făcut multe experiențe pentru a verifica dacă viața poate fi creată din substanțe minerale, așa cum conține pământul, însă fără nici un rezultat. Mineralele nu nasc viață. Majoritatea oamenilor sălbatici au considerat însă pământul ca mamă primordială, au zeificat glia cu diverse nume și i s-au închinat. Gestul lor ar fi ascuns un sâmbure rațional de adevăr, dacă ei ar fi cunoscut relația exactă dintre Pământ și Soare. Noi, pământeni, suntem dependenți total de aceste două corpuri cerești. Dacă s-ar sfârâma Terra, în urma unui cataclism nuclear sau dacă Soarele s-ar stinge prematur, am muri cu toții, indiferent de rasă, etnie sau religie. Suntem absolut siguri că Soarele mai are combustibil (heliu și hidrogen) pentru 4,5 miliarde de ani, însă viața Terrei depinde de comportarea noastră, a pământenilor încă semicivilizați, încă iraționali în multe privințe, încă violenți și războinici, încă inconștienți sau nepăsători față de distrugerile pe care le producem planetei vieții noastre. Dacă nu vom schimba cât mai curând cultul luptei cu cel al creației, teoria echilibrului terorii nucleare cu relații mondiale pașnice și societatea de consum irațional al bogățiilor terrene cu o societate a creatorilor morali, avem toate șansele să dispărem chiar în acest secol, cu tot cu planeta noastră. Aceasta n-a spus-o elohim, ci un om rațional din secolul 21 e.n.*

2. Compilatorii biblici au făcut grave greșeli despre antropogeneză.

- *Art. 26-30 din cap. 1 al Facerii conțin informații complet iraționale și neadevărate.* Mai mult, unele afirmații vin în contradicție cu altele, din capitolul următor. De exemplu, în *art. 27, se afirmă că elohim l-au creat pe om după chipul și asemănarea lor, bărbat și femeie dar în următorul capitol, 2, art. 7-20 se afirmă că omul creat era bărbat și se numea Adam.* Înțelegeți ceva din această aiureală? Niște zei antropomorfi mici cât oamenii, făcuseră deja Cerul, Soarele etc. Un microorganism născuse un elefant. *Cum stă însă treaba cu facerea omului bărbat și femeie dintr-o dată?* Era androgin? Textul biblic nu explică dar elohim le poruncește să crească, să se înmulțească și să stăpânească pământul.

d. *Cap. 2 al Genezei cuprinde ziua a șaptea, în care zeii (elohim) și tot ce creaseră ei s-au odihnit, căci elohim a sfințit-o. În fapt, nici o zi nu poate fi sfințită, căci toate sunt la fel, le putem numi cum vrem și numără de la orice limită din trecut vrem.* Cei care ați studiat istoria măsurării timpului ați descoperit multe calendare, cu date total diferite, folosite de oameni numai în ultimii 2.500 de ani. Și în prezent, pământeni folosesc mai multe calendare, în care a șaptea zi nu coincide: calendarul creștin devenit laic, calendarul hinduist, calendarul islamic, calendarul creștin copt, calendarul creștin de rit vechi etc. *Ideea că o anumită zi din șapte este sfântă a fost impusă de preoți, nu de dragul odihnei oamenilor, ci pentru a-i aduna la temple și a-i jumuli de dări.* Tot ei au stabilit sărbătorile religioase din timpul anului, cu același scop. *Omul Modern și cult lucrează oricând este nevoie și cât este nevoie.* Când această regulă de viață va pătrunde în creierile tuturor românilor, vom scăpa de sărăcie.

Erorile din cap. 2 al Genezei încep cu art. 7 și continuă până la finele lui (art. 25). *Compilatorii reiau povestea confecționării primului om din pământ, în art. 7.* De data aceasta, susțin că elohim (zeii) l-au făcut numai bărbat și i-au dat suflu de viață din suflul lor. Vi-l puteți imagina pe Adevăratul Dumnezeu de formă umană și de dimensiuni liliputane, comparativ cu dimensiunile Terrei pe care este stăpân, ca să nu-L mai compar cu sistemul solar, cu galaxiile și cu Universul, modelând din lut o copie a Domniei Sale? Chiar dacă ar fi fost ceva mai mare, cum cum arată scheletele de uriași din Agayant — Filipine (5,18 metri înălțime), tot n-ar fi putut fi Dumnezeu pe întreaga Terră, pe sistemul solar, pe galaxii și pe Univers. *E clar că atribuirea unei înfățișări antropomorfe Divinității este o eroare gravă. Mai degrabă putem crede că Dumnezeu este o Hiperconștiință exclusiv spirituală (energie, informație etc.) care înconjoară întreaga Terră.* Dacă n-ar fi astfel, n-ar putea produce fenomenele descrise în prima parte a cărții.

Facerea, cap. 2, art. 8-14 prezintă o eroare a compilatorilor biblici, „inspirați divin”. În anul 3760 î.e.n., forma continentelor, mărilor și râurilor era aproape identică cu cea din prezent. Compilatorii afirmă că, în 3760 î.e.n., elohim au creat raiul în Eden (Edem), „în răsărit”, pe un râu care se împărțea în alte patru râuri: Fison (râu inexistent), Gheon care ar înconjura tot pământul Etiopiei (inexistent), Tigru și Eufrat. Luați o hartă și încercați să puneți toate aceste elemente la un loc, pentru a identifica raiul! Etiopia e tocmai în estul Africii, despărțită de Orient prin Marea Roșie și nu are nici un fluviu care s-o înconjoare. Tigru izvorăște din Munții Taurus, nu din alt fluviu, străbate antica Mesopotamie și se unește cu Eufratul, formând fluviul Shatt al Arab. Eufratul izvorăște din Podișul Armeniei, nu din pretinsul fluviu care străbătea raiul din grădina Eden. Puteți localiza raiul? Nu! Elohim erau ignoranți în materie de geografie?

Art. 9 și 16-17 din cap. 2 al Genezei afirmă că elohim ar fi plantat în mijlocul raiului pomul vieții și pomul cunoașterii binelui și răului. I-au interzis însă lui Adam să mănânce din pomul cunoașterii binelui și răului, căci „*orice veți mânca din el, cu moarte veți muri*”. Adam e singur, fapt pentru care nu se explică de ce elohim folosea pluralul. Abia în art. 21-25, elohim îl adoarme pe Adam, îi scoate o coastă și ceva carne de pe el, confecționând o femeie, Eva. Cam măcelăresc procedeul, nu? Nu era mai simplu ca elohim să folosească formula „divină” *Să se facă!*, în loc să modeleze lutul și să practice chirurgie pe Adam, cu scopul de a-i face o soție cu același sânge, adică, cu aceeași grupă sanguină și același Rh? *Imensele lucrări cosmice fuseseră făcute cu „verbul divin”, iar mărunta creație a primilor oameni terrani cu propriile mâini ale zeilor?* Cum zeii (elohim) erau mai mulți, nu ni se explică care dintre ei l-a modelat pe Adam din pământ jilav și care a făcut-o pe chirurgul, creând-o pe Eva. Preoții judeo-creștini au rezolvat problema simplu și blasfemic — au identificat pe elohim cu Dumnezeu.

Povestea creației cuplului primordial Adam și Eva, în anul 3760 î.e.n., adică numai cu 5769 de ani în urmă, este contrazisă de datele științifice verificate temeinic, astfel:

a. În 1974, o expediție de antropologi, formată din Maurice Taieb, Donald Johanson și Yves Cappen, au descoperit cea mai veche fosilă de hominid de pe Terra, în Valea Awash din Etiopia. Ea a fost botezată Lucy și i s-a stabilit vârsta la 3,2 milioane de ani, deci cu mult timp înaintea antropogenezei biblice.

b. În anul 1962, Constantin Nicolăescu-Plopșor a descoperit, în Valea lui Grăuceanu, din Bugiulești — Tetoiu, jud. Vâlcea, România, o tibie și un peroneu ce păreau de hominid. Fiul său, Dardu Nicolăescu-Plopșor, director al Centrului Etnografic din Craiova și membru corespondent al Academiei Române, a dus fosilele la Moscova, pentru identificare și datare. Sovieticii i-au stabilit o vechime de 1,8 milioane de ani. Cel mai pregătit antropolog al aceluși timp, dr. Raymond Dardd din Africa de Sud, a fost invitat în România pentru a studia fosila. Acesta a confirmat originea hominidă, astfel că fosila a intrat în discuția specialiștilor sub numele *Pescarul de la Lacul Getic*. Revista Muzeelor a publicat concluziile specialiștilor iar universitățile din Edinburgh și Londra au organizat congrese pe această temă. În final, cele două oase au ajuns la Vasile Boroneanț, doctor în arheologie, din București, iar specialiștii le-au uitat. unii au afirmat chiar că ar fi oase de urs. Și urs vechi de 1,8 milioane de ani de-ar fi fost, tot ar fi contrazis creația biblică.

c. Antropologii și arheologii au descoperit în paleoliticul inferior, situat mult înaintea genezei biblice (1.000.000 - 100.000 î.e.n.) o mulțime de centre de cultură umană, bazate pe folosirea focului, prelucrarea pietrei, a oaselor și a lemnului. În paleoliticul mijlociu, situat între anii 100.000 - 50.000 î.e.n., mult înaintea genezei biblice, oamenii terrani aveau deja preocupări abstracte, cum ar fi ritualuri religioase, înmormântări, cizelarea „artistică” a unor unelte, „decorarea” peșterilor în care trăiau etc. Focul era produs în mod curent, prin percuție sau prin frecarea unor lemne. *În paleoliticul superior, situat tot înaintea datei genezei biblice (50.000-10.000 î.e.n.), homo sapiens fossilis era deja divizat în trei rase principale, europidă (ariană), engroidă și mongoloidă și avea două subrase apărute în a doua jumătate a perioadei: semită, subrasă a rasei ariene meridionale și roșie, subrasă a rasei mongoloide.* Rețineți această informație, deoarece, dintr-o singură pereche primordială, Adam și Eva, de rasă incertă (Biblia susține că era semită), cu aceeași grupă sanguină și același Rh (Eva fusese confecționată din

Adam), nu puteau deriva aceste rase, cu patru grupe sanguine, fiecare cu Rh pozitiv și negativ! Taina creației raselor umane trebuie căutată într-o intervenție extraterestră sau în mai multe mutații genetice (cum susțin darwiniștii).

În anul 2002, Erik Trinkaus, profesor de antropologie la Washington University din Saint Louis, Missouri, SUA, a descoperit, într-o peștera de lângă Anina, Carpați Apuseni, România, fragmente dintr-un craniu „european modern”. A fost botezat Ioan de la Anina, a fost datat cu o vechime de 35.000 de ani și a fost inclus în circuitul științific mondial. Pe baza fragmentelor de craniu, i s-a reconstruit figura, nu foarte depărtată de a europenilor actuali. Unii artiști robi ai mitului biblic, care plasează geneza umană mai către Africa și Orient, i-au refăcut figura și i-au dat culorii pielii tente mai întunecate, iar buzelor și nasului, forme mai apropiate de tipul african. Această părere convențională, că nasterea omului s-ar fi produs în Africa, este contrazisă de înfățișarea nord-europenilor: blonzi sau roșcați, cu pielea albă și cu ochi albaștri, verzi sau căprui, înalți. Așa ceva nu putea evolua din tipul african, negru la piele, cu ochii negri și părul negru, nici din tipul mongoloid, cu ochii negri și mignalați, păr negru și piele brun gălbuie. Rețineți că Ioan de la Anina trăia cu mult timp înainte ca elohim să fi creat Cerul și Pământul. În ce privește enigma diferențierii rasiale, eu am o altă opinie (ipoteză) decât cea darwinistă și cea creaționistă, ipoteză pe care voi expune-o în ultima parte a acestui capitol.

În paleoliticul superior, situat mult înaintea creației biblice, oamenii aveau deja un anumit grad de inteligență, de cultură, de morală și de religie comparativ cu ale vechilor israeliți descriși în Biblie. Ei posedau un panteon bogat de zei cărora le aduceau jertfe pentru îmbunare, locuiau în case construite din lemn și lut, practicau gravura, sculptura și pictura pe diverse suporturi (piatră, os, fildeș, lemn). Societățile umane erau organizate deja în ginți matriarhale, încă din perioada 40.000-18.000 î.e.n., iar în Europa domina cultul idolilor feminini. Culturile Solutreană și Magdaleniană din Europa, situate între anii 18.000 și 10.000 î.e.n., au atins apogeul în picturile rupestre de la Altamira, Lascaux, Miaux etc., precum și prin așezări închegate, de tipul celor din Banatul românesc și sârbesc (Lepenski Vir, Cuina Turcului, Ostrovul Banului etc.).

Și mezoliticul este anterior datei la care biblia susține că elohim ar fi creat Pământul și Cerul (10.000-2.500 î.e.n.). În această perioadă, homo sapiens recens a pornit în mari migrații, din centrul de formare, către alte ținuturi. Europizii vedici au invadat India, înfrângând negrozii băștinași (dravidienii). Alți arieni au ajuns până în Japonia, Caucaz și Orientul Apropiat. Clasele dominante din civilizațiile hindusă, egipteană și babiloniană erau formate din europizi (arieni), fapt demonstrat de arheologi și istorici prin mai multe probe:

- Poemul lui Ghilgameș din Sumer și Babilon susține că străbunul eroului, Utnapiștim, se afla în Europa.
- Vedele indiene și Mahabhrata sunt probe indubitabile ale originii ariene a stăpânilor din antica Indie.
- Semnul crucii, simbol arian vechi de circa 8.000 de ani, este întâlnit la europizii migratori în India (crucea gamată - zvastica) și Egipt (crucea cu ankhă sau cheia vieții). Crucea simplă, de formă + sau X, a fost folosită de arienii din Europa ca simbol sacru cu multe mii de ani înaintea apariției judeo-creștinismului. Ea a pătruns și în matematică, înainte de creștinare, cu sens pozitiv, de adunare și de înmulțire.

Chiar și mezoliticul din Orientul Apropiat contrazice creația biblică din 3760 î.e.n. Culturi vechi de 10.000-8.000 de ani, din Heluan (Egipt), Natufian (Palestina) și Karim Shahir (Irak) atestă faptul că locuitorii din aceste zone, presupus loc al Edenului, erau vânători, pescari și agricultori, înainte ca elohim să creeze Lumea.

Mai aveți vreo îndoială că Biblia conține date complet eronate despre apariția oamenilor pe Terra? Sa continuăm analiza textului biblic, pentru a vă risipi ultimele îndoieli. Cartea *Facerea*, cap. 3 susține aberația că șarpele era cel mai înțelept dintre „toate fiarele de pe Pământ”. În realitate, așa cum știți, pe Terra trăiesc destule animale inteligente, dar reptilele nu fac parte dintre ele, iar șerpii, și mai puțin. Acest șarpe biblic ar fi ispitit cuplul primordial, Adam și Eva, prin femeie, să guste din pomul cunoașterii binelui și răului. *Șerpi vorbitori se pot întâlni numai în legende, nu într-un text revelat divin.* În al doilea rând, în ce limbă a discutat șarpele ispititor cu Eva, dacă primii oameni discutau numai cu zeii (elohim), în limba zeilor, neprecizată de Biblie? Adam și Eva ar fi gustat din fructul oprit, săvârșind *păcatul primordial* al Omenirii. Noțiunea de *păcat primordial* al întregii Umanități, care ar trebui răscumpărat de cineva, a fost inventată mult mai târziu după redactarea Bibliei (cam după 7-8 secole), de către judeo-creștini, pentru a justifica sacrificarea lui Jeshua — Christos.

Zeii elohim au reacționat irațional la gestul normal făcut de Adam și Eva. În primul rând, au discutat între ei cam paranoic, spunând: *Iată, Adam s-a făcut ca unul dintre noi, cunoscând binele și răul. Acum, să nu cumva să întindă mâna, să ia din pomul vieții, să mănânce și să trăiască în veci.* Ca atare, elohim le-a cusut celor doi „păcătoși”, cu mâinile lor, haine din piele și i-au izgonit din rai.

Păcatul cunoașterii binelui și răului, atât de invocat de judeo-creștini, este o mare nerozie. Binele poate fi cunoscut numai prin comparație cu răul, fără excepții. Cunoașterea Lumii nu este un păcat, cum considera Biserica judeo-creștină, autoare a poruncii *Crede și nu cerceta! Cunoașterea Lumii este prima poruncă a Adevăratului Dumnezeu.* Dacă n-ar fi fost așa, Dumnezeu nu ne-ar fi înzestrat cu creiere perfectibile, nu ne-ar fi instigat și ajutat la cunoașterea Lumii și n-am fi atins actualul nivel de civilizație. De observat că majoritatea descoperirilor și invențiilor Omenirii moderne s-au produs în ultimele 3 secole, când jugul întunericului religios s-a mai înmuiat (dar n-a dispărut).

Antropogeneza biblică continuă, în cap. 3 al cărții Facerea, cu un șir de aberații pe care nici un copil de 10 ani n-ar trebui să le creadă. Adam și Eva produc doi fii, Cain și Abel (Avel), mărinind numărul locuitorilor Terrei la 4. Abel se face păstor (cum a îmblânzit animalele într-o viață atât de scurtă?) iar Cain, agricultor (ce cultiva un individ neinstruit?). În mod inexplicabil, acești doi fii simt că trebuie să jertfească din produsele lor câte ceva pentru „buna mireasmă a zeilor-elohim”. *Cine le spuse să facă jertfe, când părinții lor nu procedaseră astfel nici nu primiseră poruncă s-o facă?* Elohim ar fi primit numai jertfa de miros de carne arsă de Abel, dar nu și vegetalele lui Cain, stârnind gelozie între frați. *Ilogic! De unde au știut cei doi fii că elohim a primit sau nu jertfa?* Veniseră elohim în fața lor, antropomorfi, să le ia produsele? Nu. Mirosiseră doar fumul. În continuare, gelosul Cain și-a ucis fratele Abel, dar elohim l-a iertat și-a amenințat că oricine îl va ucide va fi pedepsit înșeptit. Cine să-l ucidă, dacă pe Terra existau numai părinții săi? *Aberația continuă:* Cain a plecat în țara Neid (Nod), în preajma Edenului, a cunoscut o femeie și a produs un fiu, Enoh. *Ce femeie să fi cunoscut, dacă pe Terra exista numai*

mama lui, Eva? Din fiul său s-au născut un șir de bărbați, fără existența unor femei: Gaidad, Maleleil, Matusala (Matusalem) și Lameh. Adam și Eva au mai zămislit un fiu, Sit (Set), fiu din care s-a născut miraculos, fără femeie, un băiat Enos, care, cică, a „nădărdit a chema numele zeilor elohim”.

Ați întâlnit o aiureală mai mare decât pretinsa antropogeneză biblică? Omenirea nu se putea naște numai din bărbați. Nu se putea naște nici numai din băieți și fete făcuți de Adam și Eva, cum adaugă cap. 5, art. 4, din *Facerea*. De ce? *Deoarece toți oamenii ar fi fost de o singură rasă, cu o singură grupă sangvină și un singur tip de Rh, toate moștenite de la străbunii primordiali, Adam și Eva.* În al doilea rând, dacă Omenirea s-ar trage din câțiva băieți și fete ale cuplului primordial (Biblia nu precizează câți erau), ar fi degenerat și ar fi dispărut de mult, deoarece incestul repetat distruge genetic urmașii. În fine, din câțiva copii ai lui Adam și ai Evei, născuți cam prin anii 3720 e.n., n-ar fi rezultat cei 6,5 miliarde de pământeni actuali, împărțiți într-o mare varietate de tipologii rasiale, subrasiale, etnice etc., într-un timp atât de scurt.

Concluzia? Antropogeneza biblică este complet falsă și trebuie exclusă din orice discuție serioasă. Personajele Adam, Eva, Cain, Abel, Set și alți copii nenominalizați ai cuplului primordial n-au existat niciodată în realitatea vieții pământene, așa cum n-au existat nici elohim ,ciudații zei antropomorfi, ignoranți și capricioși. Dacă rădăcina mitului n-a existat în realitate, nici construcția biblică făcută pe această rădăcină nu este adevărată și trebuie exclusă din viața noastră. Suntem oameni moderni și maturi, responsabili fața de evoluția vieții omenești terrene. Nu ne putem intoxica mințile cu mituri, chiar dacă ele au fost transformate în religii, deoarece avem treburi mai importante de rezolvat. *Ca atare, toate religiile trebuie să dispară, rămânând doar subiect de studiu pentru istorici și analiști ai miturilor de orice fel.*

Antropogeneza biblică este falsă, la fel ca și cele din alte religii și mituri. *Să credem în antropogeneza materialistă (darwinistă), deoarece este probată de descoperiri antropologice și arheologice?* Eu am crezut în ea, până ce am întâlnit câteva ciudațenii inexplicabile prin această teorie care susține că antropogeneza terrenă ar fi început în urmă cu 70 de milioane de ani. Atunci, mai multe specii de maimuțe (Propliophitecus, Dryopithecus, Ramapithecus etc.) ar fi început lungul drum al evoluției către homo sapiens fossilis, drum încheiat în urmă cu circa 3,2 milioane de ani, când trăia femela Lucy și ceata ei sau în urmă cu un milion de ani.

Probele materiale privind prezența pe Terra a unor hominizi cu mult timp înainte de începerea antropogenezei evoluționiste (darwiniste) mi-au clătinat credința în această teorie. Sunt un tip foarte sceptic când e vorba de informații senzaționale și am fost instruit, timp de 18 ani, să verific foarte atent orice informație, pe cât mai multe căi (eram ofițer de contrainformații militare). Ca atare, din noianul de informații privind paleoastronautica sau străvechi civilizații umane căzute în sălbăticie, am reținut numai pe acelea care prezintă girul unor instituții științifice serioase. Cele câteva exemple pe care vi le voi prezenta în continuare au apărut în reviste științifice de specialitate din SUA, Rusia, China și alte țări, în analele unor universități de prestigiu și în comunicări științifice făcute la diverse congrese. Ca atare, ele nu pot fi citate integral, în limbile în care au fost redactate. Persoanele care doresc să meargă la rădăcina lor primară, pentru a le verifica în profunzime, trebuie să folosească internetul multe zile și cu multă răbdare. V-aș recomanda să studiați sinteza acestor „minuni” făcută de Sorin Ștefănescu

în volumul *Sfidarea timpului* (cu 153 de surse bibliografice) și lucrările lui Dan D. Farcaș, doctor în matematică, specialist în ufologie (le găsiți pe internet).

Lată câteva ciudățeni care contrazic atât creația „divina biblică”, cât și evoluția darwinistă:

a. În luna iunie 1968, geologul amator W. J. Meister explora zona Antelope Spring, din statul Utah, SUA. Cu această ocazie, a găsit o urmă de picior încălțat, lungă de 26 de cm., într-o rocă din cambrian. Savanții au bănuțit că era vorba de o șarlatanie, respectiv, faptul că urma fusese sculptată într-o *rocă veche de 500 de milioane de ani*. Ca atare, au studiat-o la microscop și au stabilit că era autentică, fusese făcută prin apăsare cu piciorul, strivind un trilobit, vietate nevertebrată specifică primei ere paleozoice, cambrianul, adică, în urmă cu 500-600 de milioane de ani. Descoperirea a fost viu comentată în revistele de specialitate, apoi asupra ei s-a lăsat tăcerea. De ce? Deoarece nici una din taberele mondiale aflată în conflict, religioasă (creationistă) și materialistă (evoluționistă, darwinistă) nu poate explica enigma acestei urme de picior uman încălțat, care ar corespunde numărului 40 din sistemul actual românesc pentru încălțăminte (mi-am măsurat propriile cizme). *Cine putea călca pe Terra încă necreată de elohim din Biblie?* Un extraterestru! veți exclama dumneavoastră. Nu se poate! replică religioșii biblici (creștinii, mozaicii și musulmanii), deoarece elohim a creat numai Terra cu viață umană, iar Cerul și l-au destinat lor, ca împărăție. Primele capitole din *Facerea* indică însă că zeii antropomorfi elohim trăiau pe Terra, în raiul din grădina Eden. *Mult mai târziu, a apărut ideea că zeii ar trăi într-o împărăție cerească, pe bolta cerească numită și Cer.*

Religia judeo-creștină este șocată de această descoperire și de multe altele, despre care vom mai vorbi. Cea mai modernistă parte a ei, Biserica catolică, și-a luat câteva măsuri pentru a reforma cumva religia și a pune-o de acord cu realitatea universală cunoscută prin științe:

- *Cardinalii din Vatican au început, încă în urmă cu trei ani, să rescrie textele biblice.* Ei sunt în posesia textelor canonizate dar și a apocrifelor nedate publicității decât recent și parțial, astfel că *au aflat cât de aberante sunt miturile de bază. În fața acestor texte, papa și cardinalii se comportă ca autentici atei. Ei știu exact că preoții sălbatici au creat zeii biblici și le-au pus în seamă propriile lor păreri.* Ca atare, Vaticanul se comporta ca un administrator de Dumnezeu, inclusiv de Christos, așa cum vom vedea în următorul capitol, pentru manipularea maselor în folosul propriu. Acum, în fața exploziei cunoașterii științifice, nu știu cum să adapteze textele biblice și caută scăparea în altă direcție.
- *În anul 2008, Gabriel Funes, șeful observatorului astronomic al Vaticanului și consilier al papei Benedict, a dat un interviu intitulat Fratele meu extraterestru.* În acest interviu, prelatul catolic s-a depărtat de textul biblic, afirmând că extraterestrii există, sunt și ei creația lui Dumnezeu, dar mai aproape de Divinitate decât terranii, deoarece nu au săvârșit păcatul primordial. Foarte probabil, interviul a fost dictat de dorința Bisericii catolice de a se pune la adăpost, în fața apropiatei dezvoltări a relațiilor deja existente între pământeni și unele rase de humanoizi extraterestri.
- *În săptămâna 9-15.11.2009, Vaticanul a adunat un congres de specialiști în mai multe ramuri științifice de vârf, pentru a discuta posibilitatea existenței vieții extraterestre, a contactelor acestora cu terranii și a efectelor pe care le-ar produce această descoperire asupra Bisericii judeo-creștine.* Mai mulți participanți la congres au afirmat că probele privind viața extraterestră rațională vor fi prezentate destul de curând.
- *Anterior, în anul 2002, papa Ioan Paul al doilea a emis o bulă de scuze pentru uciderea savantului Giordano Bruno și a dispus construirea unei statui a acestuia în piața Campo dei*

Fiore, unde a fost ars pe rug de Inchiziție, în anul 1600 e.n. Giordano Bruno a fost considerat eretic de religia judeo-creștină deoarece, în contra mitului biblic, *a susținut că Universul conține o pluralitate de lumi similare celei terrene.* Cum acest fapt s-a confirmat prin observații științifice, statuia sa a fost numită a *Libertății de Conștiință.* Prea târziu, însă. Un sol divin adevărat, care dezvăluisse contemporanilor săi semisălbatici un adevăr universal, a fost torturat în închisoare timp de opt ani, apoi, ars pe rug.

Adevăratul Dumnezeu pedepsește ticăloșii religioși în cel mai simplu mod: le arată, prin soli din rândul oamenilor de știință, că nu au dreptate și determină Omenirea să evolueze pe direcția științelor. Religia judeo-creștină este în mare impas și va intra în agonie, căci textele ei de bază sunt contrazise din toate direcțiile științifice. Apariția extraterestrilor îi va da lovitura de grație și clipa aceasta nu este foarte depărtată. Deocamdată, urma de picior veche de 500 de milioane de ani e o probă în favoarea vizitării Terrei virgine de către humanoizi extraterestri.

b. După cum știți, diversele feluri de cărbuni de pământ s-au format din materiale lemnoase, supuse procesului de incarbonizare, *în ultimii 280-400 de milioane de ani. Orice obiect încastrat în ei are aceeași vârstă.* Ce ne facem, însă, dacă obiectele respective sunt moderne sau chiar depășesc tehnologiile cunoscute de Civilizația Umană actuală? Recunoaștem sau nu că ele au fost pierdute de exploratori extraterestri sau de o mică civilizație străveche, mult superioară nouă, despre care nu se vorbește nici în miturile laice, nici în cele religioase? *Lată câteva exemple de acest fel:*

- În anul 1885, într-o mină de cărbuni din Schöndorf — Austria, a fost descoperită o prismă de oțel, cu un brâu incizat pe ea. Cine fabrica oțel în urmă cu 300 de milioane de ani, când nici cei mai vechi zei religioși (4,2 milioane de ani vechime), nu existau?
- În anul 1869, într-o mină de cărbuni din Ohio, SUA, la adâncimea de 20 de metri, a fost descoperită o placă de ardezie încastrată în cărbune. Placa este acoperită cu semne gravate necunoscute Civilizației Umane actuale. Cine scria în urmă cu circa 250 de milioane de ani, vechime care i s-a stabilit plăcii respective, prin expertiză?

Aceste descoperiri șocante au fost analizate de savanți, în reviste de specialitate, au fost făcute și publice, pentru scurt timp, prin mass media, apoi au fost date uitării. De ce? Deoarece nu se încadrează în nici una din cele două ipoteze fundamentale, creaționistă și materialistă. Ele există însă și ne întrebă de ce nu verificăm corect informațiile pe care le conțin.

c. Aluminiul a fost descoperit de Civilizația Umană actuală în 1827 iar producția lui industrială a început în 1854. *Cum se explică atunci prezența aluminiului în cataramele de centură ale generalului chinez Ciu-Su (265-316 e.n.)? Cum se explică prezența aluminiului în piesa în formă de picior de robot, scoasă dintr-o mină de lângă Aiud, România, în 1973? Piesa era încastrată în roca de sedimentare și, la datare cu carbon 14, a indicat o vechime de circa 18.000 de ani. Chiar dacă metoda C14 este contestată de religioși, cum se explică vechimea ei de cel puțin 400 de ani, stabilită de chimiștii elvețieni, prin studierea stratului oxidat? Piesa a fost depusă la muzeul din Cluj-Napoca, a fost prezentată o singură dată de un post de televiziune românesc, dar tăcerea o înconjoară. E o enigmă care contrazice aberațiile mistice, într-o fază în care națiunea română este supusă unei intense agresiuni religioase, cu scop de imbecilizare și manipulare.*

d. În 1930, în localitatea Berea, statul Kentucky, SUA, au fost descoperite 10 urme de pași umani vechi de 250 de milioane de ani. Au fost studiați și răsstudiați de oamenii de știință, însă tăcerea tinde să acopere și această descoperire care pune în pericol fixismul religioșilor și al darwiniștilor.

e. În perioada 1991-1993, mai mulți căutători de aur din localitatea Narada din Uralul de est, Rusia, au găsit niște piese ciudate, pe fundurile unor râuri, la 6-12 metri adâncime. E vorba de niște spirale metalice foarte mici, cu lungimea de 3 cm și grosimea de 0,003 mm. Nanotehnologia actuală încă nu le poate reproduce, însă ele au fost datate cu Carbon 14 și au o vechime mai mare de 20.000 de ani. *Cine le-a pierdut în râuri, la vremea când elohim nu făcuse încă Lumea?*

f. În 1961, un american căutător de minerale semiprețioase a cules o geodă, de pe o culme a munților Coso, din California. *Geoda a fost datată cu 500.000 de ani vechime, dar la tăiere a prezentat o surpriză: în interiorul ei se afla o piesă ceramică cu miez metalic, ca o bujie. Cine a confecționat piesa, în jurul căreia s-a format geoda?*

g. În 1939, arheologul german Wilhelm Koenig efectua săpături în localitatea Khujut Rabu'a din Irak (anticul Babilon). Cu această ocazie, a descoperit o pilă electrică mai veche de 2.000 de ani, pilă care a fost reprodusă de un inginer american, Willard Gray și funcționează perfect. Civilizația Umană actuală cunoaște că prima pilă de curent continuu a fost confecționată de italianul Alessandro Volta, în anul 1800 e.n. Înaintea erei noastre, egiptenii cunoșteau și foloseau curentul electric, pentru poleirea obiectelor cu aur (galvanoplastie) și pentru sperierea populației din temple, cu „fulgere divine”. Surse neverificate susțin că romanii ar fi receptat de la egipteni „magia electricității”, în timpul împăratului Numa Pompilius și ar fi folosit-o până în anul 642 î.e.n., când împăratul Tullus Hostilius ar fi fost electrocutat de imensa pilă galvanică folosită (populația a crezut că a fost fulgerat de Jupiter). În orice caz, suntem siguri că egiptenii foloseau electricitatea, deoarece avem obiectele produse prin galvanoplastie ca probă și fresce cu preoți care transportă cabluri electrice și becuri de mari dimensiuni. Cele mai sigure probe sunt însă obiectele acoperite prin galvanoplastie. Eu cred mai ales în ele, deoarece au fost găsite în Theba și Memphis, au fost datate și nu puteau fi contrafăcute.

*De unde au aflat anticii egipteni și babilonieni tainele electricității? De unde au aflat egiptenii, încă în secolul 6. î.e.n., sistemul heliocentric, astfel că Pitagora (560-500 î.e.n.) l-a putut învăța și transmite către Aristarh din Samos? Materialiștii pot spune că acestea au fost descoperiri întâmplătoare, ale unei populații antice. Eu mă îndoiesc de afirmațiile lor, mai ales că am fost în Egipt și am studiat problemele la fața locului. Egiptenii și babilonienii antici erau idolatri și zoolatri, probă că nu i-ar fi dus mintea către descoperiri atât de importante. Cine i-a învățat? Cine? Scrierile babiloniene susțin că bazele cunoașterii lor (agricultura, prelucrarea metalelor, reguli de morală etc.) le-au fost dezvăluite de zeul amfibiu Oannes. istoricul Berossos îl descrie pe Oannes în lucrarea *Babyloniaka* ca pe un scafandru și precizează că ieșea zilnic din Golful Persic, instruia oamenii, nu mânca deloc, iar seara se întorcea în ape. *Era un acvanaut, dintr-o civilizație superioară veche sau un extraterestru?* Încă nu știm. Înflorirea bruscă a civilizațiilor babiloniană și egipteană nu se poate explica prin evoluția treptată.*

h. În secolul I î.e.n., matematicianul grec Heron folosea forța aburului pentru a deschide uși monumentale, pentru a suna din trompete ca din sirena cu aburi și pentru a produce diverse sunete prin ciocurile unor păsări metalice. A urmat întunericul religios creștin, astfel că, în secolul 17 e.n., francezul Salomon de Quoy a fost internat în ospiciu pentru că a afirmat că forța aburului poate fi folosită la tracțiune. Un secol mai târziu, în 1807, americanul Robert Fulton a construit primul motor cu abur. Eu mă întreb însă dacă Heron descoperise pe cont propriu modul de folosire a aburilor sau secretul îi fusese dezvăluit de altcineva, mai instruit.

i. În anul 1984, o expediție a Academiei de Științe din RSS Turkmenă a descoperit, în sud-estul țării lor, *urme de picioare desculțe de homo sapiens, intersectate cu urme de dinozaur, vechi de 150 de milioane de ani*. Descoperirea a fost dezbătută de analele Academiei, a fost publicată în reviste de științe din URSS și din țări occidentale, dar misterul acestor urme n-a fost elucidat. Conform teoriei darwiniste, homo sapiens fossilis a apărut în urmă cu un milion de ani, iar conform teoriei creaționiste judeo-creștine, abia în urmă cu 5769 de ani. *Cine era omul din urmă cu 150 de milioane de ani? Un extraterestru eșuat, ajuns în mizerie? Un supraviețuitor dintr-o civilizație mai veche, care s-a stins ulterior? Nu putem răspunde, dar urmele există, au fost datate și nu le putem nega*.

j. În mai multe locuri de pe planeta noastră au fost găsite schelete de uriași, datate și păstrate în muzee, schelete care nu se încadrează în creația biblică, nici în cea darwinistă. Cel mai înalt schelet, de 5,18 m, a fost descoperit în Gargayan — Filipine, zonă în care populația mongoloidă este de talie mică (sub 1,7 m). Un schelet de 3 metri, vechi de 300.000 de ani, a fost descoperit în China. În zona Agadâr (Kazahstan) au fost găsite urmele unui uriaș de 4 metri înălțime, vechi de circa 30.000 de ani. În localitatea Alguetca din Caucaz au fost descoperite schelete de 3 metri, în 1964.

j. În 1959, o expediție sovieto-chineză a studiat o arie din pustiul Gobi, unde nisipul fusese transformat în sticlă. Temperatura pentru producerea sticlei este de 1400-1600 de grade Celsius și nu poate fi obținută prin arderea lemnului în aer liber. În plus, în preajma deșertului de sticlă, s-au găsit urme de bocanci similari celor purtați de cosmonauții actuali, vechi de sute de mii de ani (datate imprecis). Un imens deșert de sticlă de culoare verde, similar celui din pustiul Gobi, poate fi studiat de oricine în Iran. *Cine și cum a transformat nisipul în sticlă, în acele deșerturi? Acum când am văzut cum decolează navele spațiale, putem emite ipoteza că temperatura unei astfel de lansări e răspunsul la întrebare*.

Probe de acest gen se găsesc cu sutele, pe întreaga planetă. Majoritatea au fost discutate imediat după descoperire, în cercuri științifice, apoi date uitării. Izolarea politică a omenirii (capitalism-comunism) a determinat ascunderea multor probe de acest tip. Ne lipsește o instituție științifică serioasă, de nivel mondial, care să restudieze și să reverifice fiecare probă în parte, pentru a-i descoperi secretele. După ani de cercetări serioase, această instituție ar putea prezenta o lucrare completă, excluzând toate poveștile senzaționale fabricate de diverși jurnaliști. Lucrarea lor, pur științifică, ar fi un best-seller. Eu am folosit aceste date pentru a imagina ipoteza originii extraterestre a Omenirii, în romanele din seria *ORIGINI (Codul lui Zamolxe și Luptele zeilor)*.

3. Cronologia personajelor și evenimentelor biblice este aberantă.

În mod normal, o carte revelată divin, cum se pretinde Biblia, ar trebui să conțină informații strict exacte și adevărate pentru eternitate. În acest subcapitol, voi scoate în evidență mai multe erori flagrante din Biblie, erori ce indică faptul că ea nu este o carte sacră, ci o compilație de mituri preluate de anticii evrei de la egipteni, babilonieni și mesopotamieni. Cronologia lor este atât de greșită, încât ajung cu unele fapte și evenimente în perioade istorice bine cunoscute și bine consemnate de istoricii din popoarele vecine.

a. *Pentru început, vă voi prezenta lista descendenților din Adam și Eva, până la Noe, așa cum este ea „revelată” în cartea Facerea, cap. 5. Această listă ne va ajuta să demonstrăm falsitatea unor evenimente ulterioare.*

Adam, creat în anul 3760 î.e.n., ar fi trăit 930 de ani, iar la vârsta de 230 de ani, l-ar fi procreat pe Set (sit), adică în anul 3530 î.e.n. Biblia trece pe „linie moartă” descendenții din Cain, cei născuți fără femeie, prezentați în cap. 4 al Facerii și continuă cu descendenții din Set și una sau mai multe din surorile sale (nu ni se precizează).

- Set, născut în anul 3530 î.e.n., a trăit 912 ani și, la vârsta de 205 ani, l-a procreat pe Enos (în anul 3325 î.e.n.)
- Enos, născut în anul 3325 î.e.n., a trăit 905 ani și, la vârsta de 190 de ani, l-a procreat pe Cainan (în anul 3135 î.e.n.).
- Cainan, născut în anul 3135 î.e.n., l-a procreat pe Maleleil, la vârsta de 170 de ani, în anul 2965 î.e.n. și a trăit 910 ani.
- Maleleil, născut în 2965 î.e.n., a trăit 895 de ani, iar la vârsta de 165 de ani, l-a făcut pe Iared, în anul 2790 î.e.n.
- Iared, născut în anul 2790 î.e.n., a trăit 962 de ani, iar la vârsta de 162 de ani, l-a creat pe Enoh, în anul 2628 î.e.n. Conform apocrifului lui Enoh, aparut și la noi în țară, la Editura Miracol, cu un comentariu de dr. Dan D. Farcaș, în timpul vieții lui Iared, 200 de „îngeri ai Domnului” (elohim, Șabaot?), sub conducerea prințului Semyaza-Azazel, au coborât pe muntele Hermod de pe Pământ, și-au luat soții pământence și au procreat metiși. Acest apocrif, scos din Vechiul Testament din motivele pe care le vom analiza în următorul capitol, este însă amintit vag în cartea Facerea, cap. 6, art. 2-4.
- Enoh, născut în 2628 î.e.n., a trăit 365 de ani, iar la vârsta de 165 de ani, l-a creat pe Matusala (Matusalem), în 2463 î.e.n. Conform apocrifului său, el ar fi fost iubit de „Domnul” numit și Duhul, fapt pentru care a putut pârî ce fapte urâte faceau metișii rezultați din pământence și „îngerii răzvrățiți”. Duhul i-a ascultat plângerea, apoi a trimis îngerii Mihael, Gabriel, Rafael și Uriel să-i pedepsească pe vinovați în mod exemplar: metișii să fie uciși în fata părinților iar Semyaza-Azazel să fie „aruncat în măruntaiele Pământului pentru 77 de vârste”. Sălbatici compilatori biblici nu știau că miezul Pământului e format din magmă topită, care arde tot, ci își imaginau că era un fel de scobitură, în care se putea trăi. Singurul care a apreciat că porunca Duhului era prea aspră a fost Mihael, însă a participat la aplicarea grozavei pedepse. Pentru fapta sa, Enoh a fost luat de „Domnul” în „împărăția cerurilor”.
- Matusala, născut în 2463 î.e.n., a trăit 969 de ani, iar la vârsta de 187 de ani, l-a zămislit pe Lameh, în anul 2276 î.e.n.
- Lameh, născut în anul 2276 î.e.n., a trăit 753 de ani, iar la vârsta de 188 de ani, l-a procreat pe Noe (Noah), în anul 2088 î.e.n. Pruncul Noe era albinos, fapt pentru care Lameh și-a bănuț soția că l-a produs cu un „fiu al Cerului”. Femeia s-a jurat că era copilul lui Lameh a mers pentru sfat la tatăl său. Matusalem l-a informat că pruncul era un ales divin și l-a sfătuit să-l păstreze.

- Noe, născut în anul 2088 î.e.n., a trăit 950 de ani, iar la vârsta de 500 de ani, a zămislit trei fii: Sem, Ham și Iafet. Acesta se întâmpla în anul 1588 î.e.n., într-un timp istoric relativ bine cunoscut din sursele sumeriene, babiloniene și egiptene.

Ce constatăm până acum? În primul rând, că „patriarhii” descendenți din primul om făcut de zei, Adam, prin fiul cel mic, Set, trăiau foarte mult. Această afirmație este contrazisă de antropologi și istorici. Nici un om din această perioadă antică sălbatică n-a depășit suta de ani. De regulă, datorită condițiilor precare de trai, rezistau până la maxim 60-70 de ani. Nici un schelet atât de longeviv n-a fost descoperit pe teritoriul presupusului Eden (rai) din Mesopotamia. Scrierile mesopotamiene, babiloniene și egiptene din presupusele perioade de viață ale patriarhilor Enoh, Matusalem, Lameh și Noe indică faptul că teritoriul „Edenului” era frământat de lupte sălbătice pentru cuceriri. Luptele erau purtate de regi și faraoni nominalizați, care își scriau cronicile vieții și activității lor cu exactitate (toate viețile erau mai scurte de 60-70 de ani).

În fine, nu putem să nu ne întrebăm de unde apăruseră popoarele contemporane cu patriarhii (urii, sumerienii, sosii, babilonienii, egiptenii, akkadienii, kasiții, hitiții). Doar „porumbelul divin” a „revelat” că patriarhii coborau din Adam, prin Set. Ceilalți urmași, din Cain, pe care nu avusese cum să-i procreeze, deoarece nu avusese femeie, sunt cât se poate de dubioși: Enoh, Gaidad, maleleil, matusala, Lameh. Se vede clar că sălbaticii compilatori biblici au confundat unii din urmașii lui Cain cu ai lui Set. Descendența din Cain se încheie cu trei bărbați, Iovil, Iuval și Iovel și o femeie Noema.

Concluzia? „Revelația” biblică despre patriarhii de până la Noe este integral falsă. Probabil, ea s-a inspirat din surse mitologice sumeriene, babiloniene și egiptene, mai târziu.

b. Mitul potopului și apariția raselor umane sunt atât de aberant „revelate”, încât am simțit că trebuie să le tratez într-un punct separat. Zeii biblici, mâniți de răutățile pământenilor sălbatici, au procedat absolut irational. În loc să-i educe pe bieții muritori, au decis să-i distrugă printr-un potop mondial. Desigur, judeo-creștinii au tradus zeii prin Dumnezeu. Alături de oameni, însă, zeii au decis să distrugă cu potop și animale (implicit și plantele), lucru absolut ilogic deoarece acestea nu săvârșiseră „răutăți”.

Biblia nu explică de ce tocmai Noe a fost ales să supraviețuiască potopului, împreună cu familia sa și cu câte o pereche de animale din fiecare specie. *Modul de supraviețuire indicat de zeii biblici este ridicol:* Noe trebuia să-și construiască o arcă cu următoarele dimensiuni: 300 de coți lungime, 50 de coți lățime și 30 de coți înălțime. Cotul antic, măsurat de la cot la încheietura mâinii, varia între 45 și 50 de centimetri. Aceasta înseamnă că arca salvatoare avea, în cel mai bun caz, 150 de metri lungime, 25 de metri lățime și 15 metri înălțime. *Ca marinar, vă spun clar că o astfel de construcție, cu circa 25.000 metri cubi spațiu, nu putea pluti nici cu ordinul zeilor, deoarece construcția ei nu respecta proporțiile unei ambarcațiuni.* Se vede că fabulatorul biblic nu construisese niciodată o corabie și nu navigase niciodată. În spațiul acestei arce, ar fi putut încăpea doar Noe și familia sa, cu alimentele necesare supraviețuirii perioadei de potop (30 de zile sau un an, în alte versiuni). În nici un caz, n-ar fi putut încăpea cele două sute și ceva de milioane de specii de animale terrene, cu hrana lor ierbivoră și carnivoră. În fapt, n-ar fi putut încăpea nici o pereche de elefanți cu hrana lor. *Desigur, ne întrebăm cum au reușit Noe și fiii săi*

să adune atâtea animale de uscat și din aer (păsări, lilieci etc.), cum au strunit ferocele carnivore să nu mănânce blândele ierbivore etc. Vă puteți imagina scena adunării tuturor perechilor de animale și de păsări pe o arcă ceva mai mare decât grădina mea? **Trebuie să fii complet imbecil să crezi o astfel de enormitate.**

În fine, după 150 de zile de potop, precizate în art. 24 al cap. 7 din *Facerea*, în contradicție cu art. 17 din același capitol, care indică numai 40 de zile, zeii și-au amintit de Noe, au „*încuiat izvoarele adâncurilor și jgheburile Cerului, oprind ploaia*” (art. 2, cap. 8, *Facerea*). Apa a scăzut încă 150 de zile, până ce Noe a atins pământul, pe muntele Ararat din Armenia. *În ce constau erorile?* Ploaia nu este produsă de jgheburile Cerului, ci așa cum știm din școala elementară. Cel mai înalt vârf muntos care trebuia să iasă din ape era Everestul, nu micuțul Ararat. *De ce nu gândesc deloc științific și logic oamenii care și-au însușit acest mit ca pe un adevăr și-l propagă chiar și în prezent, prin mass media?* De exemplu, în 1876, lordul Bryce, în timp ce se plimba pe o culme înaltă de 4500 de metri a muntelui Ararat, a descoperit un buștean izolat și a glumit că acesta trebuie să fie o bucată din chila navei lui Noe (citat după L. G. Frazer — *Folclorul în Vechiul Testament*). Ulterior, judeo-creștinii au răspândit variante de dezinformare privind găsirea arcei lui Noe, fie de expediții arheologice, fie din satelit etc. Ați auzit și dumneavoastră asemenea prostii.

Biblia nu precizează din ce motive zeii au permis lui Noe să ia cu el și vietăți nocive (virusi, paraziți, muște, păduchi, țânțari etc.), nici cum a reușit Noe să facă aceasta (era un păduchios plin de purici?). De asemenea, ignoranții compilatori biblici nu precizează ce s-a întâmplat cu vegetația care stătuse mai mult de 300 de zile sub ape. Desigur, aceasta murise integral din lipsă de lumină solară și aer. Cum a apărut din nou vegetația după potop? Nici un răspuns din partea propagandiștilor judeo-creștini.

După cum știți, curcubeul este un fenomen natural, produs prin descompunerea luminii solare care trece prin picăturile de apă rămase în aer, după ploaie. „Sfânta scriptură” afirmă însa cu totul altceva: curcubeul a fost dat de zeii biblici, după potop, ca semn de legătură între ei și toate vietățile terrene, începând cu Noe și familia lui.

*Capitolul 9 — Curcubeul, din cartea Facerea, conține și o faptă complet illogică, folosită de judeo-creștini pentru a justifica sclavia rasei negroide. Ajuns pe pământ uscat, Noe ar fi plantat vie, ar fi făcut vin și s-ar fi îmbătat. De unde a luat butasi pentru vie și semințe pentru alte plante pe care le vedem în prezent, dacă toate fuseseră distruse de potop? În timp ce era beat, s-a dezgolit complet și cel mai tânăr fiu, Ham, l-a văzut și a spus fraților săi ce se întâmplase. Aceștia, Sem și Iafet, ar fi mers cu spatele, să nu-și vada tatăl gol și l-ar fi acoperit. După ce bețivanul s-a trezit, a aflat ce se întâmplase și l-a blestemat pe fiul mezinului Ham: *Blestemat să fie Canaan, pruncul tău, slugă să fie la frații tăi!* Vasăzică, după ce că era vinovat de beție, își mai și blestema nepotul care nu participase în nici un fel la această întâmplare. În schimb pe Sem și Iafet i-a binecuvântat să se înmultească și să-i aibă pe urmașii lui Ham slugi la ei.*

Dacă data potopului este cea precizată în Biblie, când Noe avea 600 de ani (1488 î.e.n.), însemna că acesta a trăit până în anul 1138 î.e.n., conform art. 28, cap. 9 din *Facerea*.

Potopul din anul 1488 î.e.n. nu este confirmat de nici o sursă istorică contemporană mitului biblic. Dimpotrivă, în anul respectiv, popoarele mesopotamiene trăiau și se războiau pe teritoriul de lângă Eden (rai). *Acest mit, pretins revelat divin, a fost preluat după un mit babilonian mult mai vechi, pe care savantul babilonian Berossos ni-l descrie în cunoscuta-i lucrare Babiloniaka.* Berossos precizează că e vorba de o legendă foarte veche, deși el a trăit în secolele 4-3 î.e.n. Legenda respectivă spune că, în timpul domniei celui de-al zecelea rege babilonian, Xisuthros, s-ar fi produs un potop, anunțat de zeul Ea. La indicația acestui zeu, regele a scris istoria lumii și a îngropat-o în cetatea Sippar, apoi și-a construit o corabie, pe care s-a îmbarcat cu familia, prietenii, animale etc. (exact ca în mitul lui Noe). După potop, regele, soția și fiica lui ar fi fost luați de zei în Cer, *de unde le-au comunicat supraviețuitorilor să se teamă de zei și să dezgroape cartea din Sippar, reluând viața normală, după cunoștințele din ea.* Potopul n-a durat însă decât câteva zile. Tema potopului apare în mitologiile orientale (inclusiv hinduse) și ale subrasei roșii, derivate din rasa mongoloidă, semn că un diluviu a lovit o anumită zonă orientală, înainte de migrarea rasei roșii peste istmul Behringia (deci, înainte de 10.000 î.e.n.). **Potopul biblic nu e un adevăr revelat divin, ci un simplu mit preluat din legendele altor popoare.**

Cele mai grave aberații din mitul potopului le găsim însă în cap. 10 — *Seminția și urmașii lui Noe*, din cartea Facerea. Biblia afirmă că din cei trei fii născuți din Noe și soția sa, în anul 1588 î.e.n., Sem, Iafet și Ham, ar fi derivat toate rasele și popoarele pământene. Judeo-creștinii au încercat să depășească mitul biblic, susținând că, din Iafet, s-a născut rasa albă, din Sem, cea semită iar din Ham, negrozii, uitând cu totul de rasa mongoloidă. **Descendența raselor terrene din Noe și soția sa, prin fiii lor și soțiile acestora, nu este posibilă, din următoarele motive:**

- Noe și soția, descendenți din Set, erau de aceeași rasă și aveau aceeași grupă sangvină și același Rh, moștenite de la Adam și Eva. Orice medic vă poate spune că pruncii moștenesc însușirile fiziologice și psihologice, grupa sangvină și Rh-ul unuia dintre părinți.
- Soția lui Noe trebuia să fie concepută de cei trei fii cu trei bărbați din trei rase diferite, fiecare cu altă grupă sangvină și alt Rh, închât să nască metiși de rase diferite, cu grupe sangvine și Rh diferite. Cum pe Terra existau numai bărbați urmași din Adam, iar Noe se născuse albinos, putem crede că urmașii acestuia prezentau trăsături albinoase, dar nu negre sau mongoloide.
- *Nici transformarea rasială sub influența condițiilor de mediu, susținută de darwinisti, nu poate explica apariția raselor din cei trei fii ai lui Noe, în numai 3550 de ani de la maturarea lor, din anul 1540 î.e.n. și până în prezent.* Mai mult, sursele istorice certe, scrise de sumerieni, egipteni și babilonieni, indică existența rasei negroide încă în urmă cu 5000 de ani, fapt ce ar fi însemnat că cei trei frați născuți din Noe și soție erau deja de trei rase diferite.

Concluzia? „Revelația divină” privind modul de apariție a raselor și subraselor pământene este complet falsă. Nici teoria darwinistă nu poate explica modul în care, în locuri cu aceleași condiții de mediu, pe ecuator, de pildă, au apărut rase diferite (mongoloidă și negroidă). Din această cauză, eu am emis ipoteza că una sau mai multe civilizații extraterestre au intervenit în diferențierea rasială, prin mai multe procedee posibile: ingineria genetică făcută pe maimuțe, sălbăticirea urmașilor unor extraterestri eșuați, colonizarea unor bioroboți de rase diferite (noi, pământeni) etc.

c. Dacă urmărim cronologic urmașii lui Noe, vom constata că intrăm în contradicții flagrante cu probe istorice certe și ieșim din timpul istoric actual, fapt cu totul absurd.

- *Facerea, cap. 10*, tratează superficial evoluția celor doi fii mai mici al lui Noe, Iafet și Ham. Nu se precizează nicăieri că Iafet ar fi străbunul rasei albe și Ham, al rasei negre, cum au fabulat niște teoreticieni judeo-creștini. În fapt, compilatorii biblici din sec. 9-5 î.e.n. nu cunoșteau de existența raselor mongoloidă, ariană și neagră, nici de subrasa roșie. Întreaga lor atenție s-a concentrat asupra subrasei semite, pe care ei o considerau rasă descinsă direct din Sem, primul născut al lui Noe cu drepturi superioare asupra celorlalte. Cauza acestei omisiuni e simplă: compilatorii biblici au avut vagi informații despre Orientul Apropiat dar nu cunoșteau nimic despre restul Terrei și populațiile ei.
- **Dacă urmărim atenți evoluția „rasei lui Sem” descoperim grave erori, contrazise chiar de istoria cunoscută a evreilor.** Voi prezenta lapidar evoluția „rasei semite”, de la Sem și pâna la Avram (Abraham), punând în paranteze anii nasterii și decesului fiecăruia, așa cum rezultă din analiza cap. 11 din *Facerea*. Sem (1588-985 î.e.n.) a avut șase fii, din care ni se prezintă numai urmașii lui Arfacsad, fiul născut la doi ani după potop (1487-950 î.e.n.). Acesta a avut următorii urmași, *născuți nu se știe din ce femei, deoarece singurele supraviețuitoare ale potopului fuseseră bunica sa, soția lui Noe și cele două mătuși de la tată, sotiile lui Iafet și Ham*: Cainan (1350-890 î.e.n.), Sala (1220-770 î.e.n.), Ever (1090-585 î.e.n.), Faleg (956-617 î.e.n.). Ever a mai avut un fiu, lectan, care a dat naștere la 12 băieți, despre care nu se mai spune nimic. Genealogia lui Faleg continuă cu Ragav (826-487 î.e.n.), Seruh (694-494 î.e.n.), Nahor (564-260 î.e.n.) și Tarà (385-145 î.e.n.). Tarà a fost tatăl faimoșilor eroi biblici Avram, Nahor și Aran, toți născuți în jurul anului 315 î.e.n. Avram s-a însurat cu Sara, sora sa vitregă, de la o altă soție a lui Tarà. Aran a dat naștere la trei copii, Lot, Melha și Iesha, apoi a murit, înaintea tatălui său. Nahor și-a luat de soție pe Melha, nepoata sa de frate. În jurul anului 260 î.e.n., Tarà a plecat din Caldeia, către Canaan, în ținutul haran, însoțită de Avram (fiu), Sara (noră) și Lot (nepot de la Aran). Acolo a murit Tarà, în anul 60 î.e.n.

Această genealogie, strict luată din Vechiul Testament, *Facerea* cap. 11, dă peste cap întreaga istorie a evreilor și toate ele trei religii derivate din el — mozaică, creștină și islamică. Vă puteți imagina că, numai cu 60 de ani înaintea nașterii „mântuitorului” Jeshua-Christos, patriarhul Avram (Abraham) abia era în Haran - Canaan? Atunci, unde mai încap restul evenimentelor din Vechiul Testament și istoria israeliților, așa cum apare ea în documentele vremii? Conform datelor furnizate de istorie și arheologie, triburile ebraice s-au stabilit în Palestina canaanenilor în secolul 13 î.e.n. În secolul următor, evreii se confruntă cu filistenii, unul din „popoarele mării” plecat în expansiune, din Țara Mării, fondată în 1675 î.e.n., în jurul Golfului Persic. În anul 1025 î.e.n., Saul din tribul beniamitilor (veniamiților) a unificat triburile israilite în lupta împotriva filistenilor și amoriților. *Conform genealogiei din Vechiul Testament, deja expusă, el nu era încă născut.* Între anii 1013-973 î.e.n. David din tribul iudeilor a devenit rege și a ridicat Ierusalimul, ca mare centru religios al cultului zeului Iahve, zeu impus de miticul Moise. *Nici unul dintre ei nu se născuse încă, conform Vechiului Testament.*

Conform istoriei adevărate, a urmat la tron Solomon (973-933 î.e.n.), Roboam, Ieroboam (rege peste irailiți) și urmașii lui Solomon, în statul judeu desprins de cel israilit. În sec. 9 î.e.n., au apărut cele mai vechi inscripții ebraice cu alfabet fenician. Istoria ne arată, mai departe, ridicarea la tron a generalului Omri (880-871 î.e.n.), apariția proorocilor politico-religioși Amos și Hoseea (sec 8 î.e.n.) și supunerea judeo-israeliților de către asirienii regelui Tiglatpalasar al III-lea (740 î.e.n.). Israelul este transformat în provincie asiriană, de către regele Sargon al II-lea, în 721 î.e.n. În anul 621 î.e.n., regele judeu Iosia (Iosua) descoperă și impune *Cartea Legii*, producând o reformă naționalist-religioasă. În anul 597 î.e.n., regele Nabucodonosor al II-lea al Babilonului cucerește Judeea și duce o mare parte din populație în captivitate. Între anii 539-332

î.e.n. Palestina a fost dominată de perși iar regele Darius I a aprobat reconstrucția Ierusalimului distrus de babilonieni. În secolul 5 î.e.n., s-au redactat definitiv primele 6 cărți din Vechiul Testament, pe baza unor texte mai vechi, din secolele 9-6 î.e.n. În anul 332 î.e.n. Palestina a fost inclusă în imperiul lui Alexandru cel Mare (Macedon).

Ați înțeles că mitul biblic, profund eronat în cronologie, prezintă fapte total neadevărate, în contradicție chiar și cu istoria poporului evreu? Mai credeți că acesta este un text revelat divin?

d. *Vechiul Testament explică diferențierea lingvistică dintre popoarele Orientului Apropiat (judeo-creștinii susțin că dintre toate popoarele terrane) într-un mod ridicol, în cap. 11, Facerea.* Se afirmă că urmașii fiilor lui Noe au decis să ridice un turn înalt până la Cer, din cărămizi arse, turnul Babilonului (Vavilonului), Zeii (elohim) au coborât însă pe Terra, au studiat turnul și s-au speriat că scopul lui va fi atins (o nerozie, deoarece Universul nu este limitat de bolta cerească aparentă). Zeii au decis (plural, elohim, art. 7-9): *Veniți si pogorându-ne să amestecăm acolo limba lor, sa nu se înțeleagă nici unul cu aproapele lui. Și i-au împrăștiat pe ei elohim (zeii), de acolo peste toată față Pământului, de-au încetat a zidi cetatea și turnul.*” Mai trebuie să precizez că blasfemiei judeo-creștini au tradus elohim prin Dumnezeu? Ați întâlnit o explicație mai idioată a diversității limbilor vorbite pe Pământ? Istoricii, arheologii și lingviștii au stabilit că limbile vorbite și scrise de mulțimea de populații terrane s-au format în cadrul vieții sociale comune, funcție de specificul activității fiecărui popor. De exemplu, popoarele de pe litoralul mărilor au dezvoltat limbaj legat de pescuit, navigație, etc., în timp ce cele preocupate de păstorit și agricultură au dezvoltat un alt limbaj. Evoluția limbajului continuă și în prezent, deoarece orice nouă descoperire științifică trebuie numită într-un fel.

c. *povestea vieții patriarhului Abraham (Avram) continuă în Vechiul Testament, încât ajunge să se suprapună peste data nașterii „mântuitorului” Jeshua-Christos, în Facerea, Cap. 12 și următoarele.* Avram, născut din tată Tarà , în jurul anului 315 î.e.n., căsătorit cu sora lui vitregă, a fost dus de tatăl său în ținutul Haran din Canaan, în jurul anului 260 î.e.n. și a trăit împreună cu acesta, cu soția și cu nepotul Lot împreună, cel puțin până la moartea tatălui, în anul 60 î.e.n. După moartea tatălui, zeul Șabaot i s-ar fi arătat, poruncindu-i să părăsească Haranul canaanitilor, când Avram avea 75 de ani, adică în anul 240 î.e.n., fapt contrazis de capitolul anterior, privind viața tatălui său, Tarà . „Porumbelul divin” era beat când revela aceste date ori Avram și-a părăsit tatăl singur, în ținutul Haran? Să presupunem că era un fiu rău, așa că a plecat din Haran în anul 240 î.e.n., împreună cu nepotul Lot.

Avram devenise păstor așa că și-a stabilit tabăra de corturi lângă Vetil, în locul Sihem, lângă un stejar înalt. Și iar i s-a arătat zeul Șabaot (tradus Dumnezeu) și l-a îndemnat să meargă în Egipt, pentru a scăpa de foamete. Avram a mers în Egipt, așa cum am văzut în capitolul precedent, și-a cedat soția faraonului (care?), ca un autentic proxenet, pentru mari avantaje materiale. În realitate, în anul 240 î.e.n., Egiptul lagid, cu puternice influențe grecești, era condus de Ptolemaios al III-lea Euergetes, Alexandria era un puternic centru cultural al lumii elenistice și Vechiul Testament fusese deja tradus în limba greacă. Voi continua încă puțin cu cronologia aberanța a mitului biblic, până ce vom ajunge la aberanta situație că Jeshua-Christos s-ar fi născut înaintea legiuitorului Moise și mult înainte de redactarea Vechiului Testament. De ce procedez astfel? Deoarece Noul Testament se bazează integral pe Vechiul Testament, pe care

Jeshua-Christos îl citează în mai multe rânduri, căci îl studiase și-l credea cu adevărat. Cum îl studiase, dacă faptele din el nu se produsese încă iar textul nu fusese încă redactat? După cronologia Vechiului Testament, Jeshua-Christos ar fi trebuit să se nască prin secolul 13 e.n., lucru imposibil, deoarece la acea dată era deja zeificat și impus multor popoare cu titlul de fiul lui Dumnezeu, ba chiar și parte din Dumnezeu văzut ca „sfânta treime”.

Deci, să observăm aberațiile din Vechiul Testament, cel puțin până ajung în era noastră, împingând istoria antică ebraică peste sclavagismul și feudalismul european. În jurul anului 239 î.e.n., Avram este alungat din Egipt împreună cu soția Sara și nepotul Lot. Se întorc în pustie, între Vetil și Anghe, localități imposibil de identificat în geografia timpului. În urma unei certe, Lot a plecat cu turmele sale către malul râului Iordan, stabilindu-se în cetatea Sodoma. Zeul Șabaot s-a arătat iar lui Avram, i-a poruncit să privească de jur împrejur, căci tot ținutul acela îi va fi dăruit lui, pentru urmașii săi. Ciudat zeu, nu? Discuta foarte amical cu un păstor nomad, ignorant și proxenet. Avram i-a ascultat porunca, mergând în Hebron, lângă stejarul Mamvri. *Promisiunea lui Șabaot de a face din neamul lui Avram unul atât de mare cât stelele Cerului nu s-a împlinit, nici nu se poate îndeplini vreodată, deoarece numai în galaxia noastră putem observa circa 400 de miliarde de sisteme solare.* De unde să apară atâția israeliți, când neamul lor, puternic metisat, e pe cale de stingere? Nici promisiunea lui Șabaot de a da seminției lui Avram țara dintre Nil și Eufrat nu s-a adeverit (Facerea, cap. 18, art. 18).

În anul 234 î.e.n., când Avram avea 86 de ani, slujnica sa egipteană Agar i-a dăruit un fiu numit Ismail. În anul 221 î.e.n. când Avram avea 99 de ani, zeul Șabaot i s-a arătat din nou, l-a rebotezat Avraam (o idioțenie) și a stabilit ca legătură „sacră” între ei tăierea împrejur a bărbaților (altă idioțenie). Să vă amintesc că, în toate aceste întâmplări puerile, judeo-creștinii au tradus numele zeului Șabaot prin Dumnezeu? În final, i-a spus că soția sa, Sara, de 99 de ani, se va numi Sarra și va avea un prunc numit Isaac.

În anul următor, 220 î.e.n., Avraam a ajuns în Gherara iar Avimeleh, împăratul local, s-a îndrăgostit de „tinerica” lui soție. Avraam a uitat că era protejat de Șabaot și și-a oferit din nou nevasta împăratului, mintind că era sora lui bună (era numai vitregă). *Patriarhul Avraam și soția sa, Sarra, dați ca modele de comportare în slujba judeo-creștină de cununie, stăteau foarte bine cu morala, nu?* În același an, Sarra l-a născut pe promisiul Isaac. Ca atare, Agar și pruncul ei Ismail au fost alungați să trăiască în pustie, de către „cuviosul” Avraam, la porunca „cuvioasei” Sarra.

În anul 193 î.e.n., la vârsta de 127 de ani, Sarra și-a dat obștescul sfârșit. După înmormântare, Avraam și-a chemat starostele slugilor, i-a prezentat penisul și l-a pus să jure pe el că-i va lua fiului său Isaac soție din neamul său, din Mesopotamia, și nu vreo canaaniancă. Jurământul pe falus era un obicei larg răspândit la salbaticii antici din Orient, dar să pui treaba asta într-o carte „revelată divin”? Sluga a plecat să îndeplinească porunca și, printr-o minune cum numai în povești găsești, a întâlnit-o pe Reveca, nepoata lui Nahor, fratele lui Avraam, luând-o de soție pentru Isaac. *Cum vedem și din „sfânta scriptură”, la anticii evrei se practica în mod curent incestul, căsătoria cu nepoata de frate sau de văr, adulterul etc.*

În anul 192 e.n., Avraam, în vârstă de 129 de ani, și-a luat o nouă soție, Hetura, care i-a născut prunci, în următorii șase ani (până în 186 î.e.n.). Savanții n-au găsit un singur bărbat antic care

să fi trăit măcar o sută de ani, dar să mai zămislească la vârsta de 125 de ani? *Judecati mitul si apreciați singuri dacă e un adevăr divin sau o poveste naivă!* În anul 146 î.e.n., Avraam, în vârstă de 175 de ani, a murit.

În jurul anului 191 î.e.n., Reveca, soția lui Isaac, a născut gemenii Isav (primul) și Iacov (Iacob) al doilea, despre care am mai discutat anterior. Copiii au crescut și au devenit Isav vânzător iar Iacob, om de casă, preferat al mamei. Isaac a plecat cu familia în Gherara, și-a prezentat soția drept soră, să nu fie ucis de băștinași, în ciuda faptului că Șabaot îl asigurase de întreaga sa protecție, înainte de plecare (halal credință!).

A fost observat de regele Avimeleh în timp ce se giugiulea cu soția sa (înțelegeți ce făceau, nu?). Iar discuții pentru femeie, iar daruri bogate etc.

În anul 151 î.e.n., Isav și-a luat două soții hetee — Iudit și Vasimat. Fratele lui, Iacob, l-a păcălit așa cum știm: i-a cumpărat dreptul de prim născut cu un blid de linte și i-a furat binecuvântarea tatălui său orb, cu ajutorul mamei sale. De frica fratelui său furios, a fugit în haran, Mesopotamia, la unchiul său dinspre mamă, Lavan (Laban). Tatăl, Isaac, a binecuvântat fuga și l-a sfătuit să-și ia o nevastă din fiicele unchiului său Lavan, nu o hetee, ca Isav. Iacob a îndeplinit porunca, a luat de soții pe cele două fiice ale unchiului său, Lia și Rașela, după 14 ani de muncă la el (127 î.e.n.). Și-a păcălit însă socrul, însușindu-și o mare parte din turma acestuia. Ulterior, a zămislit o mulțime de plozi și cu slujnicele soțiilor, așa cum era obiceiul la anticii sălbatici. În jurul anului 110 î.e.n., Iacob și-a luat soțiile, cei 12 fii și averea, plecând înapoi la tatăl său, unde s-a împăcat cu fratele său Isav. Pe drumul către casă, Iacob s-a luptat o noapte cu Iahve, iar zeul l-a rebotezat Israil (Israel) și i-a promis un viitor strălucit pentru urmașii săi.

În anul 40 î.e.n., Isaac, fiul patriarhului Avraam, a murit. Ne apropiem de era noastră, numită de judeo-creștini anul Domnului sau după Christos dar mitul biblic n-a ajuns nici măcar la Moise. Trecând peste alte amănunte la fel de naive, reținem faptul că unul dintre cei 12 fii ai lui Iacob, Iosif, a fost vândut de frații săi, dar a ajuns mare dregător la curtea faraonului egiptean. Faraonul e nenominalizat, ca de obicei, deoarece compilatorii biblici erau botă în materie de istorie. În fapt, între anii 47-30 î.e.n., perioadă la care se referă textul, Egiptul era condus de Cleopatra a VII-a, aliată a romanilor și nu de vreun faraon. Textul biblic susține că Iosif și-ar fi iertat frații și, pe timpul unei secete de șapte ani (nemenționată în timpul Cleopatrei!) și-ar fi invitat familia să se mute în Egipt. *Rețineți faptul că familia lui Iacob-Israil a venit de bună voie în Egipt și a primit daruri, privilegii etc., de la Iosif, „mare dregător al faraonului”!* Ulterior, se va folosi insistent expresia *robia egipteană*, compilatorii dând dovadă de lipsă de logică și de bun simț. *Din Facerea, cap. 47, art. 9*, rezulta că Iacob-Israil avea 130 de ani la intrarea în Egipt, adică era în anul 61 î.e.n., în timpul lui Ptolemeios al XII-lea Auletes, dar aceasta nu schimbă prea mult datele problemei.

După această dată, urmează o altă gogomănie infirmată de toate sursele istorice: Iosif ar fi cumpărat de la egipteni, pentru faraon, tot pământul Egiptului și toate vitele, în locul grâului oferit drept hrană. Așa ceva nu s-a întâmplat niciodată în Egiptul elenistic. Mai mult, nici un fel de evreu, Iosif ori altul, nu figurează printre dregătorii egipteni din jurul anului 61 î.e.n. Biblia susține însă ca familia lui Iacob, rebotezat Israil (Israel) de însuși zeul Iahve, a crescut și s-a înmulțit în zona Ghesem a Egiptului ptolemeic, zonă inexistentă Art. 29-30, cap. 47, din *Facerea*

reia jurământul pe falus. *De această dată, Iosif jură pe falusul tatălui său bolnav că-i va repatria oasele în pământul părinților săi, în peștera cumpărată de Avraam, pentru soția Sarra, lucru îndeplinit întocmai.*

Conform art. 22, cap. 50, Facerea, cel mai mic fiu al lui Iacov-Israil, Iosif, a trăit 110 ani, adică până în preajma anului zero al calendarului creștin. Conform cărții Ieșirea, cap. 1, art. 8 și următoarele, un nou faraon s-a ridicat în Egipt și aceasta nu cunoștea despre faptele bune ale lui Iosif, fapt pentru care a luat măsuri de a reduce numărul israilitilor care locuiau în regatul său, deoarece „se înmulțiseră și se întăriseră mai mult decât egiptenii”. Vechiul Testament fabulează cumplit. Încă de la 30 august 30 î.e.n., Egiptul era provincie romană. Ca atare, toate poveștile care urmează, despre Moise și luptele israiliților cu egiptenii, sunt pure fabulații care merg în paralel cu povestea „mântuitorului” Jeshua-Christos. Discrepanța cronologică este de 1300 de ani, așa cum puteți vedea în manualele de istorie menționate în bibliografie. Unul dintre ele e scris de un evreu, dr. Alfred Hârlăoanu, așa că nu veți crede că am fost părtinitor cu opiniile unor specialiști cu păreri antievreiești. Dacă am urmărit cronologia biblică, Jeshua Christos ar fi trebuit să se nască abia în secolul 13 e.n.

Ce am vrut să subliniez în acest capitol?

- *Întregul Vechi Testament este o compilație de mituri fabulate de indivizi care nu aveau nimic în comun nici cu Dumnezeu, nici cu științele (geografia, istoria, logica, rațiunea, bunul simț). Ca atare, Vechiul Testament trebuie tratat ca orice altă lucrare de mitologie, fără nici o valoare istorică, fără nici un fel de caracter sacru, divin, revelat. De aceeași părere au fost mulți gânditori din timpuri mai puțin dominate de științe decât secolul nostru, cum ar fi Thomas Jefferson, citat deja și Georg Bauer, autorul lucrării Mitologia ebraică din Vechiul și Noul Testament, în paralel cu mitologia altor popoare, în special grecii și romanii, lucrare apărută la Leipzig, în 1802. Nu-mi explic cum atât de mulți contemporani de-ai mei, cu pretenții de intelectuali rasați, sunt cu trei sau patru secole în urma lui Giordano Bruno, Georg Bauer, Thomas Jefferson, Leo Taxil și alții (adică sunt niște intoxicați cu religia judeo-creștină).*
- *Poporul lui Israil, de care se face atâta caz, își are origini mitice într-un escroc amoral care și-a înșelat tatăl, fratele, socrul și proprii zei, iacov rebotezat Israel, adică Cel ce se lupta cu zeul. Triburile israilite ar fi fost fondate de cei 12 fii ai săi rezultați din două soții Lia și Rașela, precum și din relații extraconjugale cu mai multe slujnice. Această mitologie, pe care unii vor s-o transforme în istorie, după ce alți iresponsabili au transformat-o în religie, nu e deloc măgulitoare pentru poporul evreu.*
- *În fine, subliniez faptul că antropologii au demonstrat faptul că n-a existat niciodată o rasă semită, coborâtore din miticul Sem, ci numai rasele europidă (ariană), negroidă și mongoloidă. Rasa ariană meridională a creat, prin expansiune în Orientul Apropiat, subrasa denumită impropriu semita. De fapt, această subrasă s-a format prin metisarea îndelungată, de cel puțin 6.000 de ani (deci, înaintea genezei biblice), a rasei albe (ariene) cu anumite tipologii negroide. Populația faraoneș din Egiptul antic și populația babiloniană prezentau trăsături tipologice similare celor ale subrasei „semite”. Cei mai vechi mesopotamieni, sumerienii, erau însă albi, așa cum erau și membrii claselor conducătoare din Babilon și Egipt. Puritatea rasială a acestor clase conducătoare era reglementată prin norme atât de severe, încât, mult timp, faraonii se căsătoreau cu propriile surori, pentru a rămâne „fii ai Soarelui”. Subrasa roșie s-a format din triburi mongoloide care au migrat în America, peste Behringia, în urmă cu mai mult de 10.000 de ani. Și în prezent, populațiile „roșii” din America Centrală și de Sud prezintă trăsături fiziologice mongoloide.*

Cap. 3. A doua blasfemie de neiertat a religiei judeo-creștine

A doua cumplită blasfemie a religiei judeo-creștine nu poate fi imputată evreilor, așa cum nu poate fi imputată nici prima. Ea a fost săvârșită de episcopii judeo-creștini sălbatici și de împăratul Constantin, în primele patru secole ale erei noastre. **Această blasfemie cuprinde două fapte îngrozitoare pentru orice om rațional, cult și cinstit:**

1. Zeificarea unui tânăr naționalist judeu din Nazaret, *Jeshua*, sub numele de *Isus Christos*, ca „fiu al Domnului” și ridicarea ulterioară a acestuia chiar la rang de Dumnezeu, privit ca parte a „sfintei treimi inventate de un grec sălbatic, *Atanasios*. Avem de a face cu ridicarea unui humanoid semisălbatic în planul superior, divin, de către preoții judeo-creștini. V-ar conveni dacă vreun animal din planul inferior, bestial, ar fi ridicat în plan uman? Nu! Atunci, cum credeți că privește Divinitatea ridicarea unui humanoid, din plan inferior, uman, în plan superior, divin? Cum percepe Dumnezeu sentimentele sutelor de milioane de fanatici judeo-creștini, poate și mai mulți, care se închină acestui humanoid zeificat, în loc să se adreseze Divinității, să-i cunoască legile de viață și să le aplice întocmai?

2. Zeificarea unei jidovcuțe semisălbatică, *Maria (Miriam)*, mamă a șapte copii, dintre care unul făcut înainte de căsătorie (*Jeshua*, fiul soldatului roman *Pandera*), sub forma de zeiță *Fecioară*, *sfânta Fecioară*, *Maica Domnului* etc. Iarăși avem de a face cu ridicarea forțată a unei ființe inferioare, din plan uman, în plan superior, divin.

Aceasta este cumplita rătăcire în care aproape jumătate din Omenirea terestră se zbate de aproape 1700 de ani. Mă mir că Adevăratul Dumnezeu ne mai rabdă pe această planetă. E drept că ne rabdă, dar nu ne ajută, *cauză ce explică cumplitele suferințe prin care a trecut Umanitatea de la creștinare și până în prezent.* Noi, românii, nu avem nici o scuză pentru creștinare, deoarece străbunii daci aveau o religie mult mai curată decât creștinismul, din care ar fi putut evolua mai rapid către credința în Adevăratul Dumnezeu. Noi, daco-românii, am plătit rătăcirea creștinării cu foarte multă suferință, astfel că, din marele nostru neam, am rămas doar câteva milioane și ne vom stinge în acest secol, dacă nu luăm măsuri de îndreptare.

Să ne mirăm că soarta ne mai doare
Și-n cupa vieții plouă cu venin,
Când ne-am vândut străbunii prin oboare
Și Dumnezeul l-am schimbat pe vin?

Când zeii surzi și sumbri din icoane
Sunt mărfuri procurate din import,
Iar popii jehudei ne murmură în strane
Că viitorul nostru e trecut și mort?

Da, noi, daco-românii, l-a fel ca și alți arieni, ne-am lepădat străbunii mitici și am îmbrățișat zei dubioși, confecționați în Orientul Apropiat, de către o populație sălbatică, cu obiceiuri imorale total diferite de morala severă a geto-dacilor.

1. Cum a fost posibil?

Orice om sănătos mintal, chiar cu o cultură mai modestă, își va pune întrebarea din titlu, după ce va studia cu atenție Vechiul și Noul Testament, adică textele de bază ale judeo-creștinismului. Restul scrierilor religioase, de tipul Viețile sfinților, Apocalipsa lui Ioan etc., nu mai au nici o importanță, dacă descoperim că documentele de bază sunt blasfemice și pline de erori grosolane. *Să vedem cum a fost posibil ca întinse populații să fie sclavizate psihic de întunericul judeo-creștin!* Faptul că această religie folosește des cuvintele *lumină* și *adevăr* nu înseamnă că ne și oferă lumina spirituală ori mari adevăruri științifice, revelate divin. Ea folosește lumina fizică (de candelă, de lumânare, electrică etc.), nu pe cea divină și mari falsuri prezentate ca adevăruri absolute.

Jeshua din Nazaretul Judeii nu e cunoscut ca personalitate istorică, deoarece nici unul dintre istoricii care au tratat perioada pretinselor sale minuni nu l-a menționat. Josephus Flavius, istoric evreu, autor al volumului *Antichități iudaice*, l-a amintit doar pe anahoretul Ioan Botezătorul, ca pe un bătrân ce îndemna poporul judeu la o viață morală și curată după botezarea în râul Iordan. N-a precizat însă că Ioan l-ar fi cunoscut pe tânărul Jeshua, că l-ar fi botezat și ar fi recunoscut în el pe mântuitorul Mesia așteptat de misticii evrei.

Eu presupun că Jeshua a existat totuși și a inițiat o mișcare religioasă reformistă, *secta noștri*, sectă la care au aderat mai ales judei săraci, atrași de promisiunile unei justiții divine. Probabil, atitudinea foarte critică a lui Jeshua la adresa bogaților, în bloc, fără nici un fel de diferențieri, să-l fi determinat pe Josephus Flavius, bogătaș aliat cu ocupanții romani, să-l treacă cu vederea. Noi vom analiza textul Noului Testament pornind de la ipoteza că Jeshua a existat cu adevărat și că episcopii creștini primitivi (sălbatici, ignoranți) n-au inventat povestea lui în întregime.

Voi folosi mai ales numele ebraic Jeshua, pentru a sublinia în mod repetat caracterul străin de neamul arian al acestui mitic, așa cum proceda și el cu populațiile de altă origine decât israilită. De regulă, le numea străini sau câini, însă textele judeo-creștine au înlocuit cuvântul *străini* cu *păgâni*, săvârșind un fals. Secta lui Jeshua se numea *noștri* iar termenul *paganus* (*țăran*) a apărut în Imperiul Roman, prin secolul 4 e.n., după ce creștinismul învinsese în orașe. Ca atare, Jeshua nu putea folosi acest termen, cum nu putea folosi nici alții la fel de falși, pe care-i vom analiza împreună. În acest capitol.

Talmudul precizează că Jeshua a fost conceput de o tânără evreică, Miriam, cu un soldat roman, Pandera, deși era logodită cu tâmplarul Iosif din Nazaret. Apocrifele susțin că, la descoperirea faptului că logodnica sa era însărcinată, „*Iosif a început să tremure din toate încheieturile, s-a lovit peste față, s-a trântit pe rogojină și a plâns amar*nic”. Inițial, a vrut să-șiucidă logodnica infidelă, după legea lui Moise, dar s-a răzgândit. Precis, fanaticii judeo-creștini vor replica că textele talmudice și apocrife mint, că numai cele patru evanghelii canonizate spun adevărul. Talmudul, mult mai îngrijit scris decât Vechiul și Noul Testament și apocrifele *sunt texte ebraice la fel de credibile* ca și cele pe care s-au fondat religiile mozaică, creștină și islamică. *Dacă apocrifele, Talmudul și cele circa 36 de evanghelii necanonizate nu sunt adevărate, nici Vechiul și Noul Testament nu sunt adevărate, deoarece au fost compilate tot de evrei.* Noi știm deja că nu sunt, dar vom supune unei amănunțite analize evangheliile, deoarece

mulți judeo-creștini susțin că Isus Christos nu are nimic în comun cu blasfemiile, murdăriile și erorile din Vechiul Testament.

Contradicțiile și falsurile încep încă de la nașterea lui Jeshua. Conform profeției lui Mica (Vechiul Testament, Mica, cap. 5, art. 2) Mesia trebuia să se nască în Bethleem, din „sămânța lui David”, deci, judeu. Când s-au scris primele evanghelii, la aproape un secol după moartea lui Jeshua, nimeni nu mai știa unde se născuse cu adevărat. Evanghelia după Ioan subliniază faptul că „*Unii au spus: Cristosul trebuia să vină din Galileea? Nu spune scriptura că Cristos a venit, din sămânța lui David, în orașul Bethleem?*” Judeo-creștinii au rezolvat problema rapid: au inventat un recensământ roman, în care, cică, populația trebuia să se prezinte la locurile de obârșie tribală, de parcă n-ar fi putut fi numărați oriunde se aflau. Așa au explicat de ce Iosif și Maria însărcinată au plecat din Nazaret, la Bethleem, unde ea va da naștere lui „Mesia”. În realitate, în respectivul an, n-a fost nici un recensământ roman, care să-l oblige pe Iosif, judeu din David să se prezinte la Bethleem.

Falsificatorii s-au dat singuri de gol în privința altui semn al lui „Mesia” — trebuia să fie din tribul judeu, descendent din regele David, mort de aproape o mie de ani (în 973 î.e.n.). Cine păstrase vreo genealogie atâta timp, în acele vremuri atât de frământate pentru poporul evreu (scindarea statului israilit, luptele fratricide, ocupația siriană, captivitatea babiloniană etc.)? Nimeni. *Poate cineva dintre dumneavoastră să-și numească vreun străbun din urmă cu o mie de ani?* Eu am făcut eforturi disperate să-mi întocmesc arborele genealogic patern pe ultimii 300 de ani, de la Războiul curuților (1704-1711) și până la zi, dar n-am reușit integral, deși am profitat de bunici și străbunici foarte longevivi. În lipsa datelor exacte, au intervenit legendele evanghelice, care se bat însă cap în cap. Culmea e că evanghelia canonizată după Matei ne oferă cele mai sigure probe pentru a demola mitul nașterii miraculoase a lui Jeshua-Mesia.

Conform evangheliei după Iacob, prezentată apocrif în *Mituri biblice*, pag. 209, Maria (Miriam) era din neamul lui David, prin părinții săi Ioachim și Ana și locuia în satul Nazaret din Galileea. Acolo ar fi găsit-o îngerul Gabriel, trimis de zeul El-Duhul, s-o caute. Evanghelia după Iacob susține că a găsit-o la un izvor care există și astăzi, dar cea după Matei precizează că întâlnirea a avut loc în coliba fetei, formată din două odăițe sprijinite de un deal. În 1730 e.n., călugării franciscani au construit o biserică pe locul respectiv. Evanghelia după Matei, art. 20 susține însă că Iosif ar fi fost din neamul lui David, pentru împlinirea proorocirii. Aceasta însă exclude însemințarea Mariei de către El Duh și-l indică pe Iosif drept tată, lucru contrazis de textele analizate anterior. Probabilitatea ca amândoi părinții, Iosif și Maria, să fi fost din neamul lui David e ca și inexistentă, după atâtea lupte fratricide, robii și ocupații străine. Să trecem însă peste această „făcătură” a textierilor judeo-creștini, care au vrut ca neapărat Jeshua să se încadreze în profeția lui Mica despre un mântuitor al neamului judeu — Mesia.

Marea problemă a religiei judeo-creștine începe de-abia acum. Iosif, tulburat de sarcina logodnicei sale, a căzut în somn și un înger l-a vestit în vis că pruncul din pântecul Mariei fusese zămislit de zeul El Duh, se va numi Isus, va împlini proorocirea că fecioara va naște pe Emanuel și-și va „mântui norodul său de păcatele lui” (Matei, cap. 1, art. 20-23). În alte exemple ale aceleiași evanghelii după Matei, ordinea relatărilor diferă, semn că textierii judeo-creștini au modificat textele cum le-a trecut prin cap. În ce constă problema? Conform Vechiului Testament, cap. 6, art. 3, zeul Șabaot a zis: „*Nu va rămâne duhul meu în oamenii aceștia în*

veac, pentru că trupuri sunt și vor fi zilele lor numai de 120 de ani." Desigur, judeo-creștinii au tradus ambii zei Șabaot și El Duh, prin cuvântul Dumnezeu. *Dacă Dumnezeu a interzis îngerilor săi să semene duh divin în pământence, cum de și-a încălcat propria poruncă, zămislind prunc cu o copilă semisălbatică, dintr-o colibă?* Apocriful patriarhului Enoh e și mai categoric: cei 200 de îngeri conduși de prințul Semyaza — Azazel au procreat totuși cu pământencele, dar pruncii rezultați au fost uciși din porunca Duhului chiar în fața părinților. Deci, Jeshua trebuia ucis, la fel ca ceilalți metiși. Concluzia? *Conform textelor de bază ale religiei judeo-creștine, Jeshua-Christos nu se putea naște din El Duh, zeul ebraic tradus de judeo-creștini prin Sfântul Duh. Deci Cristos nu a fost nici măcar făptură semidivină.*

Acum urmează lovitura de grație aplicată de științele despre care autorii sălbatici ai celor circa 40 de evanghelii nu aveau habar. Un copil se concepe prin unirea unui spermatozoid masculin cu un ovul feminin din aceeași specie (homo sapiens sapi-ens). *Nu se poate procrea între vietăți din planuri diferite, respectiv între cel bestial, cel uman și cel divin.* Chiar dacă un bărbat întreține relații sexuale cu o femelă dintr-o specie de animale (zoofilie), din această relație nu pot rezulta metiși, cu o singură excepție, gorilele. În 1962, un mascul de gorilă a fecundat o exploratoare, însă fetusul a fost avortat. *Vă puteți imagina pe Dumnezeu antropomorf, fecundând-o pe Maria prin somn? Divinitatea pur spirituală s-a coborât în planul inferior, materialo-spiritual uman, pentru a produce spermatozoizi materiali, cu scopul de a fecunda o sălbatică? Imaculata concepție teoretizată de judeo-creștini nu putea avea loc, deoarece spiritul, fie și divin, nu conține zestre genetică materială, ca spermatozoidul. În al doilea rând, cu ce e mai curat ovulul feminin decât spermatozoidul masculin? În fine, dacă Marii Creatori ne-au stabilit înmulțirea prin sex, cum să spunem că e murdară? Nu pot accepta afirmația că Dumnezeu e mascul antropomorf și s-a coborât în mizeria noastră umană, pentru a procrea un metis cu o pământeană semisălbatică.* De altfel, cunoștințele și faptele ulterioare ale lui Jeshua n-au avut nimic divin în ele, probă că tatăl său era totuși soldatul roman Pandera. Jeshua a fost un semisălbatic ignorant, naționalist, intoxicat cu miturile blasfemice, imorale, murdare și neadevărate din Vechiul Testament, închinător la zeii tribali ai neamului său, lipsit de cunoștințe științifice civilizatoare. Nu știm sigur dacă putea citi și scrie, deoarece apocrifele privind copilăria sa ni-l prezintă ca un prunc recalcitrant, care și-a rănit învățătorul, refuzând să învețe. *După cum știți, Jeshua n-a lăsat scris măcar un singur cuvânt, lucru care a determinat mulți savanți să se îndoiască de faptul că ar fi existat ca personalitate istorică.*

A doua lovitură este dată de genetică. Ca pământeană, Maria avea gene umane, iar genomul uman este construit din același tip de „cărămizi” ca și cel al plantelor sau al animalelor. Vi-l puteți imagina pe Dumnezeul Terrei, ca să nu mai spun al galaxiilor și Universului, construit din aceleași elemente de bază ca și omul? Atunci, nu mai e Dumnezeu, ci un om. În al doilea rând, în timpul procreării, genele celor doi părinți, din spermatozoid și ovul, se combină, asigurând moștenirea genetică (genotipul). *Vă puteți imagina blasfemia că genele unei pământence semisălbatică, cum erau toți oamenii antici, s-au combinat cu genele Divinității, pentru a crea un metis semidivin?* Eu pot accepta multe, dar nu și această blasfemie, mai ales că Jeshua s-a dovedit un simplu mistic rasist. În fine, dacă am accepta că Dumnezeu posedă gene și că genele s-au combinat, cum se face că un metis a fost declarat însuși Dumnezeu, văzut ca „sfântă treime”? Ajungem la blasfemia că o parte din genele Măriei s-au contopit în Divinitate. Genele ei, însă, veneau de la David, Sem, Noe, Set, Adam și Eva, prin moștenire genetică. *S-a contopit Creatorul cu urmașii păcătoșilor izgoniți din rai, ridicându-i la rang divin (în plan divin)?* În acest

caz, ce rost a mai avut să-i alunge pe Adam și Eva din rai, să nu le permită să guste direct din pomul vieții, pentru a ajunge imediat asemenea zeilor elohim?

Vedeți ce aberații a putut genera identificarea sălbaticilor zei tribali ai israeliților cu Dumnezeu? Dar să continuăm povestea lui Jeshua cel zeificat drept Cristos și parte din Divinitate! Conform apocrifelor, Iosif și Maria au plecat din Nazaret, au ajuns la Bethleem și au poposit într-un grajd amenajat într-o grotă, deoarece nu au găsit alt loc. Acolo, Maria l-a născut pe Jeshua, pe data de 28 martie. Judeo-creștinii au oscilat mult cu data nașterii, până la zeificarea lui Jeshua ca Isus Cristos, încât au fost criticați de contemporani pentru schimbările repetate de texte. Până la zeificarea din secolul 4 e.n., nașterea lui Jeshua s-a mai sărbătorit la 18 aprilie și 29 mai. După zeificare, creștinii din Est au ales ziua de 6 ianuarie iar cei din Vest, 25 decembrie deoarece se suprapunea peste sărbătoarea ariană Sol Invictus (Soarele învingător de după solstițiul de iarnă). Apocrifele susțin că nașterea a avut loc pe o Lună plină, într-o noapte de primăvară blândă și înstelată (28 martie), încât mai mulți păstori s-au oprit la grotă, să vadă pruncul.

Evanghelia după Matei, cap. 2, prezintă evenimentele miraculoase de după naștere imposibil de produs în Univers: o stea mergea înaintea magilor care, cică, se prezentaseră la Ierusalim, pentru a se închina „împăratului iudeilor cel nou născut”. Până destul de recent, ignoranții au crezut că stelele sunt un fel de lumânări sau făclii, pe care îngerii le aprind seara și le sting dimineața. În realitate, stelele sunt corpuri cerești arzânde exact ca și Soarele nostru.

Povestea continuă la fel de naiv și de aberant. Irod, împăratul Judeii, s-a speriat de spusele magilor și a ordonat uciderea tuturor copiilor mai mici de doi ani, din Bethleem, lucru executat. *Faptul nu e nici consemnat istoric, nici credibil.* De ce să se sperie un rege de nașterea unui prunc? Absolut nimic nu vestea că va deveni cineva important. Jeshua a scăpat însă, deoarece îngerul s-a ivit din nou în mod miraculos, în somn și l-a prevenit pe Iosif să fugă în Egipt, pentru a salva fiul soției, căci al lui nu era cu siguranță. Familia „sfântă” a fugit imediat în Egipt, în câteva zile, deși israeliților lui Moise le trebuiseră 40 de ani. *Care dintre texte minte, leșirea sau evanghelia?* Într-adevăr distanța dintre Bethleem și Egipt poate fi parcursă ușor în câteva zile, însă dacă textul lui Moise minte, nici Jeshua nu mai are credibilitate și legitimitate, căci el fusese vestit ca viitorul Mesia în Vechiul Testament. *În mari încurcături se zbate religia judeo-creștină, dar orbii cu ochi nu văd.*

După ce prigoana lui Irod a încetat, familia s-a întors în Judeea, unde Maria a mai născut șase prunci, menționați atât în apocrife, cât și în evangheliile: Iacob, Iosif, Iuda, Simon, Melha și Eșa. E singura fecioară cu șapte prunci cunoscută în istorie. La conciliul al treilea ecumenic de la Efes (431 e.n.), a fost declarată Maica Domnului și sfânta Fecioară, după modelul altor zeițe fecioare ce născuseră prunci în mod miraculos (Devaki — mama zeului Krișna și Isis mama zeului Horus). Episcopii judeo-creștini care au votat aceasta batjocură la adresa Divinității aveau motive întemeiate s-o facă: majoritatea proveneau din săraci sau chiar din sclavi și căpătaseră putere religioasă asupra bogătaşilor. Cum să renunțe ei la privilegiile, dacă populația mistică cerea o zeiță supremă, după modelul zeiței-mamă adorată de arienii primitivi? Cred că și acum, sinodul BOR ar vota că regina porno din România este fecioară, dacă ar fi amenințați că li se vor anula subvențiile statale. Paraziții religioși sunt în stare de cele mai abominabile fapte, numai să-și păstreze privilegiile ori să capete altele noi.

Copilăria lui Jeshua-Cristos este ascunsă de evangheliile canonizate, însă o putem afla din cele necanonizate și din apocrife. Încă de la vârsta când ar fi trebuit să învețe carte, i se pun mai multe miracole în seamă: ucidea copiii care îl necăjeau apoi îi învia sau îi transforma în porci, orbea părinții copiilor afectați, și-a rănit învățătorul care voia să-l învețe alfabetul, l-a jignit pe Iosif, pe motiv că nu era tatăl lui adevărat. Conform evanghelistului Luca, la vârsta de 12 ani, Jeshua a fost dus la templul din Ierusalim, unde s-a pierdut de părinți. Aceștia l-ar fi găsit în templu, în fața unui grup de rabini uimiți, cărora le punea întrebări și le analiza răspunsurile. Această afirmație este mincinoasă, deoarece nici un rabin n-ar fi acceptat să-l provoace un țănc de 12 ani, ci i-ar fi tras un șut în fund. Luca insistă că faptul ar fi adevărat, ba că Jeshua le-ar fi spus părinților că el trebuia căutat în casa Tatălui, indicând deja o trezire a conștiinței divine. Dacă minunile din copilăria lui Jeshua ar fi existat, ar fi stârnit mare vâlvă și ar fi fost consemnate în izvoare istorice romane și ebraice (poate și în cele ale altor popoare). Ele sunt însă simple legende născocite de cei care i-au atribuit lui Jeshua o biografie fabuloasă.

Biografia lui Jeshua face un salt de la 12 ani, la 28 sau 29 de ani, în al cinsprezecelea an de domnie a lui Tiberiu (conform evanghelistului Luca). Nu știm ce a făcut în acest timp, dar imaginația judeo-creștinilor a brodat tot soiul de legende. Cele mai cunoscute sunt cartea *Viața sfântului Issa*, scrisă de rusul Nikolai Notovici (1887), scrierile soților Nikolai și Elena Roerich (inclusiv după revoluția bolșevică din Rusia) și compilația *Anii pierduți ai lui Iisus*, de Elisabeth Clare Prophet (un pseudonim, cu certitudine). Acestea susțin că, la 13 ani, Jeshua a plecat cu o caravană de cămile în India, a studiat Vedele, a învățat taumaturgia prin cuvânt (hipnoza) și a predicat pentru clasele inferioare, stârnind mânia brahmanilor. Cam multe minuni pentru un adolescent antic, care nu cunoștea mai mult de 2000 de cuvinte în limba maternă. Issa ar fi călătorit apoi în Nepal și Tibet, unde ar fi însușit „științe sacre”. Dacă aveți curiozitatea să studiați aceste lucrări absolut inutile, veți descoperi că au fost încercări puerile de a combina religia creștină cu cea hindusă. Și în prezent, mii de predicatori fac eforturi în această direcție, deoarece creștinismul din vestul Europei este muribund, astfel că numai terenul fertil al proverbialei ignoranțe americane mai poate primi sămânța acestor aiureli.

În jurul anului 29 e.n., un anahoret din pustiu a inițiat o campanie ciudată de curățire a judeilor: îi chema la Iordan, îi punea să se spovedească, apoi îi boteza în apă, într-un gest de purificare, fapt pentru care a fost numit Ioan Botezătorul. Ca orice neștiutor de carte, ura fariseii și saducheii, amenințându-i că cel ce va veni după el „îi va boteza cu foc și duh sfânt”. În acel an, Jeshua s-a prezentat la botez și legende mai vechi au fost reluate și puse pe seama sa. *Populația judaică era pregătită psihic să înghită orice ideologie, deoarece era nemulțumită de clerul corupt, de bogătașii nemiloși și de ocupația romană.* Numai sosirea lui Mesia îi putea salva, credeau cei mai blânzi. Cei mai duri, zeloții, pregăteau eliberarea Judeii cu forța armelor.

Prima minune miroase a făcătură proastă. În timp ce Jeshua era botezat pe malul stâng al Iordanului, la Bet-Hogla, s-ar fi deschis cerurile, un porumbel ar fi coborât pe creștetul lui și un glas s-ar fi auzit „*Tu ești fiul meu cel iubit, întru tine am binevoit*”. Iar se apucaseră zeii tribali să se joace cu judeii, nu? Ioan Botezătorul l-ar fi recunoscut imediat pe Jeshua ca Mesia. De fapt, cum cunoașteți din astronomie, deasupra Terrei nu există nici un fel de ceruri închise. În ce privește zeul care comunică prin porumbei, vă las să apreciați dumneavoastră.

Capitolul 4 al evangheliei după Matei începe cu o nerozie: Duhul îl duce pe Jeshua în pustie, să fie ispitit de diavol. Care zeu își pune propriul fiu la torturi? De unde apăruse diavolul, căci anterior, în Vechiul Testament, zeii luptaseră numai împotriva răutății și sălbăticiei israiliților ispitiți de alți zei? Să fie vorba de îngerul Satan, cel de la „curtea cerească” a lui Iahve, care îl chinuse și pe Iov, să-i verifice credința? De ce s-o mai verifice, dacă El Duh îl procrease și-l recunoscuse pe Jeshua drept fiul iubit? Contradicții flagrante, nu? Termenul diabolus a apărut mult timp după moartea lui Jeshua, la romani și însemna om clevetitor sau bârfitor, nicidecum un adversar al zeilor sau chiar al lui Dumnezeu.

În pustiu, Jeshua a postit 40 de zile și 40 de nopți. Compilerii biblici au reluat povestea proorocului Ilie Tesviteanul care a postit tot atât, lângă „muntele Horiv”. În discuțiile ulterioare, între Jeshua și ispititor, aflăm că acesta era totuși Satan, dar nu era cine știe ce periculos. Nu rezultă ca nici Satan, nici Jeshua să fi dat dovadă de vreo inteligență scilicet, în discuțiile purtate. Dacă vreți să vă convingeți, puteți studia art. 3-10, cap. 4, Matei.

Racolare a adeptilor pentru noua sectă religioasă plănuită de Jeshua, prezentată în art. 18 și următoarele din cap. 4. Matei, copiază modelul în care Ilie Tesviteanul l-a racolat pe plugarul Elisei și l-a transformat în prooroc. Deși oamenii erau săraci și aveau treburi multe, părăseau totul la chemarea lui Jeshua. Aceasta ar putea-o crede baba Maria, cea prezentată prin unele televiziuni românești, povestind despre călătoriile ei „astrale” împreună cu „îngerul oltean”. De la început, a racolat patru pescari: Andrei și Simon-Petru, frați și Iacov și Ioan, frați. Să credem basmul că aceștia, fără nici o pregătire anterioară, și-au lăsat treburile și l-au urmat, să se facă „pescari de oameni”? Eu nu-l cred și veți vedea ulterior din ce cauză.

În ultimele trei articole din cap. 4 Matei, aflăm că Jeshua a străbătut Galileea, *anunțând apropierea împărăției cerurilor și vindecând tot felul de boli*, printre care „îndrăciți și lunatici” (epileptici). Un preot din comuna Tanacu, județul Vaslui, România, Daniel Corogeanu, a încercat să-i repete figura, exorcizând-o pe măicuța Irina Comici, să „alunge dracii din ea”. Cunoașteți, din mass media, rezultatul: fata a murit iar preotul a fost condamnat numai la câțiva ani de închisoare, dar tot a cârțit, pe motiv că diavolul nu se vindecă cu pastile. *Unde vom ajunge, dacă, la instigarea sălbaticilor religioși, vom renunța la medicină, psihologie și la alte științe care servesc omul? Să vă reamintesc faptul că papa Ioan Paul al doilea a trăit aproape jumătate de viață numai datorită îngrijirilor medicale? Dacă era reprezentantul lui Dumnezeu pe Pământ, cum se prezintă papii, de ce nu se vindeca cu rugă?*

Începând din cap. 5 al evangheliei după Matei, înțelegem ce urmărea Jeshua: o reformă religioasă și politico-economică favorabilă exclusiv săracilor din neam judeu. Greșea cumplit în câteva probleme fundamentale, probleme în care au greșit și comuniștii, în secolul trecut. Jeshua considera că toți bogații, în bloc, erau răi și nu meritau împărăția cerurilor despre care el credea cu putere că va veni, să-i izbăvească de bogați și de stăpânirea romană (era un mistic adevărat). În al doilea rând, credea că orice sărac și ignorant era virtuos și demn de împărăția cerurilor. Viața ne-a arătat că există destui bogați care și-au strâns averea prin muncă cinstită și au comportări morale, pline de umanism. Totodată, viața ne arată că majoritatea ignoranților duc o viață bestială (tuburi digestive înzestrate cu sex) și destui săraci sunt vicioși (leneși, bețivi, palavragii, pomanagii etc.). *Secta noștri, care începuse să se adune în jurul lui Jeshua, era formată mai ales din astfel de săraci nemulțumiți de starea lor, care sperau la o viață mai bună,*

fără a învăța științele și fără a munci (exact cum s-a întâmplat și în prima fază a comunismului). Jeshua venea în întâmpinarea acestor dorințe ascunse ale sărăcimii și le promitea o viață de vis, în împărăția cerurilor. Vedea sosirea acesteia atât de iminentă, încât le-a precizat celor care îl ascultau, de două ori, că împărăția cerurilor se va instaura pe pământul Judeii chiar în timpul vieții lor. Promisiunea lui nu s-a adevărit, nici atunci, nici acum, după 2000 de ani, dar propagandiștii judeo-creștini continuă s-o repete iar ignoranții continuă să spere. Sancta simplicitas!

În ce privește religia, Jeshua era un mistic Judeu ceva mai avansat. Studiase Vechiul Testament și credea în el ca într-un text divin și revelat. Se simțea însă chemat să-l împlinească, adică să completeze unele lacune și să modifice unele reguli ce nu se mai potriveau cu viața evoluată a judeilor din timpul său Matei, 5, 17: *Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau proorocii! Nu am venit să stric, ci să împlinesc*, Jeshua chiar credea în misiunea sa divină, trasată de zeii tribali ai lui Iuda și Israil, cărora li se închina (mai ales, lui Eli, Adonai, Iahve și Șabaot). Din această cauză, precum și datorită faptului că nu posedea elementare noțiuni despre organizarea Universului, sistemului nostru solar și a Terrei, Jeshua nu avea noțiunea de Divinitate. Pentru el, Pământul se reducea la o micuță zonă din Orientul Apropiat pe care o cunoștea iar împărăția cerurilor, la coborârea zeilor tribali în Judeea, cu scopul de a o elibera de romani și a impune justiția divină. Era un visător mistic, dar naționalist, dacă nu cumva și rasist: credea că numai poporul iudeo-israelit era merit să beneficieze de împărăția cerurilor, așa cum fusese instruit de pasajele rasiste și xenofobe din Vechiul Testament. La fel ca Ioan Botezătorul, Jeshua avea aversiune față de cărturari și de farisei, ca o reacție firească la repulsia pe care i-o arătau aceștia (el era un fel de autodidact).

Sfaturile pe care Jeshua le da adeptilor micuței secte noștri erau, în general, de bun simț și în completarea sau în reluarea unor reguli din Vechiul Testament, pe care le studiase și asupra cărora meditase. Se abătea însă destul de mult de la legile aspre ale lui Moise (legea talionului — *Dinte pentru dinte, ochi pentru ochi*), fapt ce-i va aduce ura rabinilor. Probabil, ura acestora, care avea să-l ducă la pierzanie, a fost mult dezvoltată și de sfatul din Matei, cap. 6, art. 5-6, de a nu se ruga în public, ca fățarnicii, ci acasă, în cea mai liniștită cămară, direct zeului pe care el îl numea *tată*. Prin aceasta, îndemna poporul, în mod implicit, să nu meargă la templu. Probabil, în sinea lui, Jeshua chiar se credea fiul zeului Eli, deși în relațiile cu apostolii prefera să i se spună învățător sau fiul omului. O excepție de la această modestie o găsim în evanghelia după Petru, evanghelie necanonizată, cu toate că Vaticanul e considerat cetatea sfântă a lui Petru iar scaunul papal, tronul lui Petru. *De ce n-au canonizat episcopii primitivi tocmai evanghelia apostolului Petru pe care Jeshua considera că-și va ridica religia lui?* Pasajul respectiv ne dă un răspuns. *Cine sunt eu?* întrebă Jeshua. *Tu ești un mare învățător*, răspunde Petru, din grupul de apostoli. *Eu sunt alfa și omega, eu sunt începutul și sfârșitul, eu sunt calea, adevărul și viața* etc. își dezvăluie Jeshua păreriile despre propria persoană. Desigur, aici avem de a face cu un fals, deoarece alfabetul aramaic folosit de evrei nu avea literele alfa și omega, acestea provenind din limba greacă, limbă pe care Jeshua nu o vorbea.

Jeshua gândea însă ca un sălbatic în problemele fundamentale ale evoluției umane: cunoașterea și creația. El lauda pe „cei săraci cu duhul” și îndemna conaționalii să adune „averi în Cer”, adică să se dedice cu trup și suflet credinței, jertfindu-și averea, familia și viața personală. De exemplu, a convins pe ucenicii săi, deveniți ulterior apostoli, să-și vândă țarinile și

alte obiecte valoroase, punând banii la dispoziția micii lor comunități de noștri. Nu și-a pus problema cum vor trăi familiile acestora, fără pământ și fără sprijinul lor. **Dimpotrivă, în această problemă, și-a însușit tonul orgolios, gelos și crud al zeului Iahve. În Matei, cap. 12, art. 30 și cap. 40, art. 21 și 34-38, Jeshua își dezvăluie adevărata fire maniheistă, eseniană și crudă:**

- *Cel ce nu este cu mine este împotriva mea și cel ce nu adună cu mine risipește (cap. 12, art. 30). Maniheism și instigare la dezbinare.*
- *Cel ce iubește pe tatăl său sau pe mama sa mai mult decât pe mine nu este vrednic de mine. Cel ce iubește pe fiu sau pe fiică mai mult decât pe mine nu este vrednic de mine (art. 37). Orgoliu inuman.*
- *Să nu credeți că am venit să aduc pace pe pământ! N-am venit să aduc pacea, ci sabie (art. 34). Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de maică-sa și pe noră de soacră-sa (35). Și omul va avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui (36). Cruzime bestială.*
- *Fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl, pe copiii lui. Copiii se vor scula împotriva părinților lor și-i vor omorî (art. 21). Bestie criminală.*

Într-adevăr, Jeshua a fost un vizionar al efectelor pe care noua religie, profesată de secta noștri, va produce-o în viitor. Ea a determinat dezbinarea din familii, popoare și națiuni, războaie mondiale, purtate mai ales între judeo-creștini. Numai în cele două războaie mondiale, au murit circa 120 de milioane de oameni nevinovați, cu numele lui Jeshua (Isus Christos) pe buze. *El însă venise să aducă sabie și dezbinarea, nu pacea și conviețuirea normală.*

Intoxicarea religioasă judeo-creștină și instigările criminale ale lui Jeshua, deja exemplificate în textele evanghelice citate, produc efecte negative în familii și în zilele noastre. De exemplu, în ziua de 30 august 2009, fostul boxer Alexandru Gavrilă (25 de ani) și-a ucis fetița Alesia (3 ani), cu mai multe lovituri de cuțit, pe motiv că era un diavol. Anterior, în urmă cu vreo șase ani, un tânăr oltean intoxicat religios și-a ucis ambii părinți, deoarece vedea în ei încarnarea lui Satan. Numai în România actuală, zeci de mii de familii sunt dezbinat din cauză că membrii lor sunt adepți ai unor ramuri creștine diferite. Pe forumul *Frăția Creatorilor*, din site www.drumulinvingatorilor.ro, un tânăr din județul Vaslui, scăpat de intoxicarea religioasă, relatează la ce chinuri îi supuneau părinții săi pe cei trei copii, cu scopul de a-i îndoctrina religios. Acestea nu sunt decât câteva exemple, din milioanele de crime ce se produc anual pe Terra, în familii, din cauza diferențelor de opinii religioase judeo-creștine. Situația devine și mai cumplită, când analizăm conflictele violente dintre diverse religii. *Religiileucid anual mult mai mulți oameni decât fumatul, dar manipulatorii ne abat atenția asupra tutunului, cu scopul ca nu cumva să descoperim că suntem sclavii unor infractori și paraziți religioși (ca să nu-i mai menționez și pe cei politico-economici și administrativi).*

Dacă aruncăm o privire în istorie, ne îngrozim de modul în care viziunea lui Jeshua (Isus Christos) privind efectele religiei sale s-au adeverit cu vârf și îndesat. Împărăteasa Irina a Bizanțului i-a scos ochii fiului ei, din cauză că refuza să se creștineze. Cu ceva mai mult de un secol în urmă, călugării și preoții creștin-ortodocși greci organizau vânători de creștin-ortodocși macedo-români, pe motiv că nu vorbeau „limba îngerilor” (greaca). În acest scop, aplicau întocmai porunca lui Iahve, dată lui Iosua zis și Isus Navi: ucideau copiii prin zdrobirea capetelor de pietre, înjunghiau sau împușcau păstorii izolați, ucideau soț și soție surprinși în somn etc.

Jeshua era ferm convins că avea drept tată un zeu din ceruri, Eli, cum îi sugerase Ioan Botezătorul în discuția avută înainte de botez. *Devenise atât de fanatic și de inuman supus propriei viziuni religioase, încât își nega rudele de sânge, începând cu propria mamă.* Matei, cap. 12, art. 47-50 ni-l prezintă refuzând să discute cu mama și frații săi, pe motiv că ucenicii lui sunt adevărata mamă și adevărații frați ai săi. Și-a explicat gestul prin „*Oricine va face voia tatălui meu din ceruri acela este fratele meu, sora și mama mea*” (art. 50). Acest fanatism ideologico-religios îmi amintește de un erou bolșevic din cărțile copilăriei mele — Pavlik Morozov. Acest copilăș de vreo 12 ani ne era dat ca exemplu de devotament față de „puterea sovietică”, deoarece își denunțase bunicul că era chiabur și ascunsese unele bunuri supuse dărilor. *Dacă veți cugeta un pic, veți constata că adevărata lege divină nu este fanatismul politico-religios, ci relațiile strânse din familii de sânge, celule de bază ale unor societăți naționale, rasiale și mondiale.* Numai în familii, copiii se pot instrui și educa, pentru a fi transformați în oameni. În lipsa familiei de bază, copiii crescuți în diverse instituții statale sau obștești rămân cu anumite sechele psihice, datorită lipsei de afectivitate. Eu presupun, ca ipoteză, că Divinitatea determină nașterea fiecărui copil într-o anumită familie, cu anumite scopuri care nouă ne scapă. *În spiritul acestei ipoteze, adevărații soli divini, geniile științifico-creatoare și morale, se nasc și evoluează în anumite familii, cu anumite situații care să le permită îndeplinirea misiunilor lor civilizatoare.* Chiar dacă această ipoteză n-ar fi adevărată, *lepădarea familiei de sânge, de dragul unei ideologii politice sau religioase, este un gest inuman.* Mama mea, creștină naivă, s-a purtat foarte aspru cu mine întreaga ei tinerețe și maturitate, dar eu nu i-am răspuns cu aceeași măsură iar acum îi susțin o bătrânețe liniștită, în pofida faptului că sunt liber cugetător și am dese contradicții religioase cu ea. *Sângele apă nu se face* este legea ariană, încifrată într-un proverb românesc. *Cei care și-au trădat rudenii de sânge (familială, națională și rasială) de dragul unor ideologii religioase (judeo-creștinismul, în cazul nostru) sau politice (comunismul, de exemplu) n-au prea strălucit prin fapte demne.* Dimpotrivă, uitarea glasului sângelui a determinat măceluri îngrozitoare între americani (războiul de secesiune), ruși (revoluția bolșevică), coreeni (scindarea capitalism-comunism), chinezi etc. Ideologiile religioase s-au dovedit la fel de dezbinătoare și de instigatoare la vărsare de sânge ca și cele politice.

Pildele puse pe seama lui Jeshua (Christos) sunt de o banalitate și de o lipsă de înțelepciune care nu vădesc vreo iluminare divină a creierului său. Unele dintre ele sunt chiar imorale, ca de exemplu pilda despre stăpânul viei care a plătit la fel toți muncitorii, indiferent de câte ore lucraseră (îmi amintește de socialismul românesc) sau cea despre zeul Eli, văzut ca un cămătar care împrumută trei oameni cu 1, 2 și 5 talanți. *Un adevărat sol divin n-ar fi vorbit în niște pilde interpretabile, ci ar fi spus direct, pe înțelesul fiecărui om, informații și reguli de civilizare a populației „viciene și desfrânate” din Judeea* (am folosit epitetul repetat de „mântuitor”). Toate pildele ne dau impresia unui palavragiu de cârciumă, care făcea pe înțeleptul. Această senzație ne este întărită de relatările evanghelice din care rezultă că Jeshua bea vin cot la cot cu vameșii și alți decăzuți din societate, fapt criticat de cărturari și farisei. Scuza că numai astfel îi putea îndrepta pe păcătoși este puerilă. Beția nu pare să fi fost singurul viciu al lui Jeshua. După ce vom afla integral textul evangheliei după Maria Magdalena, vom vedea dacă întreținerea și relații sexuale cu ea, fapt ce ar fi explicat de ce a promis că vameșii și curvele vor intra mai curând în împărăția cerurilor, deoarece au crezut în el și în Ioan (Matei cap. 21, art. 31-32). După cum știți, Maria Magdalena a fost curvă, i-a însoțit pe cei 12 apostoli (ea susține că era apostol) și a stat lângă Jeshua în perioada crucificării și morții, împreună cu mama sa, Maria.

Nici o probă din evangheliile și apocrife nu confirmă ipoteza francezului Robert Charoux că Jeshua era pederast, partener al tânărului ucenic Ioan.

Ignoranța lui Jeshua (Christos) în probleme științifice și credința lui în informațiile din Vechiul Testament, pe care noi le-am demonstrat deja ca blasfemice și false, ni-l indică drept un sălbatic intoxicat cu miturile israelite. El voia doar să le reformeze în anumite privințe, conform propriei viziuni, viziune pe care o credea inspirată de zeul Eli, tatăl lui din „împărăția cerurilor”. Câteva exemple sunt necesare, pentru susținerea acestei afirmații. *Toate sunt din evanghelia după Matei (canonizată, deci).*

- *Noi am demonstrat deja că Adam și Eva n-au existat, și, deci, n-au existat nici urmașii lor, Cain, Avel, Set.* Jeshua promite însă că împărăția cerurilor va răzbuna tot sângele nevinovaților, începând cu cel al lui Avel, probă că „mântuitorul” credea eronatele mituri din Vechiul Testament și nu era conștient de cumplitele orori puse pe seama zeilor israeliți (omor, instigare la genocid, cruzime etc.). *Unde e blândețea și iubirea de oameni a „mântuitorului” Isus Christos, dacă se închină unor astfel de zei? Cine se închină la zeii biblici este un idolatru naiv sau ignorant, așa că nici vorba ca Jeshua (Christos) să fi fost fiul lui Dumnezeu, ba chiar și parte din Divinitatea văzută ca o „sfântă treime”.*
- *În viziunea lui Jeshua (Christos), în împărăția cerurilor existau deja niște personaje din Vechiul Testament pe care noi le-am descoperit cu grave abateri de la morală, idolatre și criminale: Avraam (incestuos, proxenet, idolatru), Solomon (ucigaș de frate, desfrânat etc.), Iacov (înșelător de tată, frate și socru, idolatru, desfrânat etc.) etc.* Dacă „împărăția cerurilor” era populată cu astfel de sălbatici idolatri, ce fel de metis divin era Jeshua (Christos)? *Nu era nici un fel de creație a Divinității, prin miracolul „imaculatei concepții”, ci un sălbatic intoxicat cu legendele blasfemice și eronate din Vechiul Testament.* Iată că visul fostului președinte american Thomas Jefferson s-a împlinit: legenda nașterii lui Jeshua din Dumnezeu nu este adevărată nici măcar cu o singură literă.
- **În perioada vieții lui Jeshua, popoarele cunoscute de judei dețineau informații științifice utile, despre care „mântuitorul” nici nu avea habar. Ce fel de „fiu al Domnului” era Jeshua, dacă nu cunoștea nici măcar ce cunoșteau contemporanii săi mai luminați?** Dacă ar fi fost măcar metis divin, ar fi dezvăluit judeilor informații utile evoluției lor pe calea civilizării mult superioare altor neamuri. Vă amintesc că, în zilele vieții lui Jeshua, egiptenii și babilonienii cunoșteau sistemul heliocentric și foloseau electricitatea, grecul Heron folosea forța aburului iar egiptenii foloseau irigațiile care ar fi fost foarte utile și judeilor. Pitagora dezvăluise deja secrete ale matematicii și geometriei. Cu 1700 de ani înainte de apariția lui Jeshua, mesopotamienii își cristalizaseră primul cod de legi laice pe *Stela lui Hammurabi*. Între secolele 10-12 înainte de Jeshua, mesopotamienii și egiptenii creaseră literatură laică de bună calitate: *Învățămintele lui Amenemhat, Povestirea lui Sinuhe, Poemul creațiunii, Poemul lui Pentaur, Povestea celor doi frați etc.* În secolul 10 î.e.n., chinezii produseseeră *Cartea versurilor*, cea mai veche culegere literară națională. În secolul 8 î.e.n., poetul anatolian Homer compusese poemele *Iliada* și *Odiseea*. Un secol mai târziu, Hesiod din Ascra a scris poemele *Munci și zile* și *Theogonia*. Între 668-626 î.e.n., regele Asurbanipal întemeiasă la Ninive, în Asiria, o *bibliotecă de circa 20.000 de tăblițe, cu informații din toate domeniile vieții*. De ce „mântuitorul” Jeshua nu cunoștea măcar atât cât era scris acolo? În secolul 6 î.e.n., grecii au dat lumii antice adevărați înțelepți, ca Thales din Milet, Anaximandros, Xenophanes etc. Ce a dat Jeshua, la 600 de ani după ei? Palavre mistice! În secolul 5 î.e.n., Heraclit din Efes a pus bazele dialecticii. I-ar fi prins bine și lui Jeshua să le fi citit.

Continuăm exemplele? Între 484-425 î.e.n., a trăit Herodot din Halicarnas, „părintele istoriei”. De ce „înțeleptul și mântuitorul” Jeshua (Cristos) nu a cunoscut măcar cât a scris acesta? Între 460-377 î.e.n., a trăit cel mai renumit medic al antichității, Hippokrates din Kos. Știa Jeshua să lecuiească măcar cât el, ori toate minunile sale sunt simple fabulații? Da, sunt simple fabulații produse prin reluarea și amplificarea minunilor puse pe seama „proorocilor” Ilie Tesviteanul și Eliseiu. În secolul 5 î.e.n., grecii Leucip și Democrit au fondat teoria atomismului, teorie confirmată în timpul modern. Avea habar Jeshua ce înseamnă un atom? Nu! Tot secolul 5 î.e.n. este plin de dramaturgi greci ale căror opere ne încântă și acum (Sofocle, Pindar, Cratinos, Aristofan etc.). Între 384-322 î.e.n. Aristotel din Stagira produce *Fizica*, *Metafizica* și *Poetica*. În anul 330 î.e.n., Pytheas descria călătoria din Atlanticul de Nord, în lucrarea *Despre Ocean*. Știa ignorantul „divin” Jeshua (Isus Christos) măcar cum era organizată planeta pe care se născuse? Nu!

Trebuie să continuăm exemplele, pentru a scoate în evidență ignoranța lui Jeshua, prin comparație cu titanii cunoașterii din antichitate. În 307 î.e.n., filosoful Epicur a întemeiat Școala epicuriană iar în anul 300 î.e.n. Zenon din Kilton a pus bazele filosofiei stoice, între anii 299-279 î.e.n., Sostratos din Cnidos a construit farul din Alexandria, una din cele șapte minuni ale lumii antice. Între anii 280-260 î.e.n., istoricul babilonian Berossos a scris Babiloniaka, lucrare deja analizată. A cunoscut-o Jeshua, să înțeleagă cum evoluase lumea antică? Nu! El s-a limitat la fabulațiile din Vechiul Testament. În anul 250 î.e.n., Aristarh din Samos a prezentat public teoria heliocentrică, teorie despre care Jeshua (Isus Christos) nu avea habar iar ignoranța sa, ajunsă religie, a costat Civilizația Umană terană 19 secole de viață în întuneric și teroare.

În anul 200 î.e.n., senatorul roman Quirinus Fabius Pictor a prezentat prima istorie romană — *Anale*. În 184 î.e.n., îi urmează istoricul Marcus Porcius Cato cu *Origines*. Între 160-125 î.e.n., Hipparchos din Niceea, cel mai însemnat astronom antic după Aristarh, face observații astronomice serioase în Rhodos și Alexandria. *A studiat Jeshua rezultatele lor? Nu! El era intoxicat cu o concepție primitivă, complet eronată, despre modul în care era alcătuită zona din Univers în care locuim, încât credea că stelele se pot da jos de pe bolta cerească, ca niște lumânări.* În anul 56 î.e.n., au apărut *Antichitățile*, capodopera celui mai strălucit enciclopedist roman Terentius Varro. În 27 î.e.n., Titus Livius a început să publice primele cărți ale unei istorii a romanilor — *Ab urbe condita*. În anul 25 î.e.n., romanul Vitruvius Pollio a publicat unicul tratat de arhitectură antică păstrat până astăzi, *De arhitectura* iar Diodor din Sicilia, o bogată istorie universală (40 de volume). Știa Jeshua ceva despre ele? În anul 18 e.n., când Jeshua (Isus Christos) ar fi trebuit să stea cu burta pe carte, să descopere lumea în care se născuse, Strabon din Ama-seia, cel mai important geograf al antichității, a terminat redactarea celor 17 cărți ale *Geografiei*. În anii următori, Iunius Moderatus Columella și-a publicat tratatul de agricultură — *De re rustica*. Măcar atât de-ar fi studiat „mântuitorul” Jeshua (Isus Christos) și ar fi aflat ceva util nației sale.

Concluzia? Ignoranța lui Jeshua (Isus Christos) în orice fel de știință a timpului său ne arată că era un simplu palavragiu care „profețea” prin sinagogi, în fața unor judei la fel de ignoranți ca și el. Nu întâmplător cărturarii judei contemporani, instruiți științific de greci și romani, îl disprețuiau sau îl ignorau pur și simplu.

Xenofobia și naționalismul exacerbat manifestate de Jeshua, atât în textele canonice, cât și în apocrife, ne spun cu claritate că nu era un divin cu vocație universală, ci un mărunt judeu intoxicat cu repetatele porunci xenofobe și naționaliste, puse de Moise și urmașii săi preoți, „împărați” și „prooroci” în gurile zeilor tribali israeliți. Nu folosesc termenul rasist, deoarece, așa cum am văzut, israeliții n-au fost o rasă, ci niște triburi semite scindate în două state, Judeea și Israelul. Semiții nu s-au redus și nu se reduc la jidovi, ci sunt o subrasă distinctă a rasei ariene meridionale, rasă cu care s-au și metisat puternic. Câteva exemple sunt necesare:

- *Jeshua (Isus Christos) le-a precizat apostolilor că a venit numai pentru „oile rătăcite din turma lui Israel”. Ca atare, le-a poruncit să nu intre în case de străini (nu de păgâni, cum au falsificat judeo-creștinii textul), nici măcar de samariteni, în pofida faptului că Samaria fusese cetate israelită.*
- *În textul canonic al evangheliei, Jeshua (Isus Christos) îi numește pe canaanieni „câini” nedemni de „pâinea” sa (vindecarea miraculoasă). Se vede clar că a fost influențat de repetatele afirmații din Vechiul Testament că numai israeliții sunt popor sfințit de zei. Aceste afirmații apar și în Talmud, în forme foarte jignitoare pentru popoarele Terrei, așa cum vom vedea ulterior.*

Ignoranța și rătăcirea mintală l-au determinat pe Jeshua (Christos) să introducă în ideologia sectei sale noștri cel puțin următoarele elemente fundamental greșite, care au otrăvit și otrăvesc sute de milioane de oameni naivi, dacă nu cumva mai mult. Noțiunea de *drac* nu era cunoscută în Vechiul Testament, unde lupta se ducea pentru impunerea unuia sau a altuia dintre zeii tribali israeliți ori ai altor popoare (Belzebut, Baal, Moloh etc.). Satan, menționat în cartea lui Iov și în cea a lui Zaharia, era un înger de la curtea lui Iahve, cu atribuții de acuzator sau de verificator al credințelor. Foarte probabil, numele lui deriva de la cuvântul oriental *stan* (țară, pământ), deoarece avea atribuții de a hoinări pe pământ și a cerceta cele ce se întâmplau. Jeshua a introdus însă noțiunea de drac (draco - șarpe, latină), cu sensul de duh rău care stăpâna sau chinuia anumiți oameni. Ulterior, preoții judeo-creștini i-au creat acestuia o înfățișare feroasă, după modelul unor măști rituale europide și l-au impus în subconștientul naivilor creduli, de unde produce efecte psihice foarte nocive (anxietate, frică, confuzie etc.).

Un propagandist judeo-creștin din România, se pare Arsenie Boca, a lansat teoria perversă că marea abilitate a dracilor constă în convingerea oamenilor că ei nu există. Vă dați seama unde țintește această teorie? Vrea să mențină credința în draci, ca divinități negative, *pentru a ascunde faptul că autorii faptelor negative sunt oameni cu personalități negative în subconștient (bestiali, sălbatici) sau în conștiință (caractere prost întocmite)*. Științele care studiază omul (genetica, medicina, psihologia, sociologia etc.) au stabilit însă cu precizie că *dracii nu există ca divinități spirituale invizibile negative*. Ei există numai în imaginația sălbatică a religioșilor, ca niște creații psihice negative, transmisibile telepatic către alte persoane, cărora le otrăvesc creierul limbic (implicit, subconștientele). *Din această cauză, în țările cu mare fervoare religioasă, numărul suferințelor psihice este foarte mare, comparativ cu cel din țările neafectate religios*. După 1989, numărul bolnavilor psihici din România a crescut de mai mult de zece ori, iar mulți dintre ei prezintă semnele intoxicației psihice religioase. De exemplu, în ospicii dar și în libertate, avem mai multe persoane care se declară Dumnezeu, Fecioara Maria, Isus Christos, sfinți și „aleși ai Domnului”, de la care primesc mesaje, prin îngeri sau direct. *Medicina a constatat că „îndrăciții” sunt, de fapt, bolnavi psihici (mai ales, epileptici) care pot fi tratați cu medicamente și psihoterapie.*

În ce privește existența strigoilor, problema e și mai clară. Evanghelia după Matei îi descrie în cap. 8, art. 28-32 ca pe niște morți îndrăciți ieșiți din morminte, pe care Jeshua i-a trimis să intre într-o turmă de porci. Aceștia s-au supus poruncii „mântuitorului”, iar porcii au alergat în mare și s-au înecat. Unii specialiști în mituri susțin că, de fapt, aceste articole erau un fel de vrăjitorie sau de blestem asupra legiunii romane din Judeea, care avea drept simbol un vier. *Preoții judeo-creștini au indus însă în populația semisălbatică și ignorantă teama de strigoi și vampiri, teamă perpetuată până în zilele noastre.* În fiecare an, de ziua sfântului Andrei, superstițioșii judeo-creștini ung ușile și ferestrele cu mujdei de usturoi, împotriva strigoilor. O întreagă literatură de groază s-a dezvoltat pe tema strigoilor și vampirilor, îmbolnăvind psihic consumatorii ignoranți. Nici măcar în textele mult mai sălbatice ale Vechiului Testament, nu exista o asemenea superstiție idioată. *După cum am arătat în prima parte a acestui volum și în alte cărți, oamenii de știință au demonstrat că nu există strigoi sau vampiri.* La deces, trupurile fizice sunt descompuse pentru totdeauna, prin ardere (la arieni) sau prin putrezire (la judeo-creștini, mozaici și musulmani), iar corpurile energetice (sufletele) pleacă definitiv în mai multe lumi pur spirituale, fiecare în aceea pe care o merită pe baza faptelor săvârșite în viața pământească. *Nici un trup nu capătă din nou spirit, pentru a deveni strigoi sau vampir și nici un corp energetic nu mai poate vizita Terra, decât cu câteva excepții total ne semnificative.*

Vechiul Testament abundă de porunci date israiliților de preoți, în numele zeilor lor tribali, de a nu se închina altor zei, căci vor fi lipsiți de ocrotire zeiască, se vor „spurca” și vor suferi boli sau înfrângeri. Jeshua (Christos) a dat acestor sfaturi un caracter maniheist, prin declarația sa belicoasă, analizată anterior — *Cine nu e cu mine e împotriva mea.* Din acel moment, cine n-a aderat la secta noștri și nu l-a recunoscut pe Jeshua drept „alesul tatălui divin” a devenit dușman de moarte. Sălbaticul Jeshua a ajuns până acolo încât a blestemat ca o vrăjitoare orașele în care populația nu manifestase entuziasm pentru secta sa (Matei, cap. 11, art. 20-24). Obiceiul sălbaticului Jeshua (Christos) de a blestema orice nu-i convenea îl regăsim și în Matei, cap. 21, art. 19, în care „blândul mântuitor” blestemă un smochin să se usuce numai pentru faptul că, întâmplător, nu avea roade când lui îi era foame. Sălbatic, nu? *Din momentul îndoctrinării în secta noștri, adeptii se prefăceau doar că erau blânzi ca porumbeii, dar se purtau precum șerpii, constat eu, parafrazând spusele lui Jeshua.* Ei vedeau în orice persoană de altă părere un dușman, așa cum vor vedea și judeo-creștinii de mai târziu, când secta noștri va ajunge religie dominantă. *Nici măcar acum, în plin avânt al cunoașterii științifice, obiceiul iudeo-creștinilor de a vedea în orice persoană străină de ideologia lor un dușman n-a dispărut.* Sunt sigur că „blânzii mielușei creștini” mă vor ataca foarte dur pentru această lucrare, cu cele mai diverse mijloace, începând de la injuria simplă și până la amenințarea cu moartea.

Concepția generală despre viață și Lume a lui Jeshua, expusă în Matei, cap. 6, art. 25-34, l-a determinat pe scriitorul francez Robert Charoux să califice secta noștri „un grup de hipioți sălbatici”. Într-adevăr, evanghelia ni-i prezintă pe Jeshua și ucenicii săi hoinărind, predicând, „făcând minuni”, participând la chefuri oferite de alții, dar niciodată, muncind ceva, cât de puțin. Dacă aveți curiozitatea de a citi articolele indicate, veți descoperi că Jeshua își îndemna ascultătorii să abandoneze orice grijă pământească și să se dedice cu trup și suflet ideologiei ciudate și contradictorii prezentate de el. *La fel ca darwinistii de mai târziu, el credea că oamenii pot trăi după legile naturii, fără a învăța si a munci, dăruiți mereu cu tot ce trebuie de „tatăl ceresc”.* Dădea de exemplu păsările care „nici nu seamănă, nici nu treieră, nici nu adună în hambare”, dar sunt hrănite de „tatăl ceresc” și crinii, care nu munceau deloc pentru

splendidele lor veșminte. *Jeshua (Christos) greșea cumplit când îndemna oamenii să nu-și pună întrebări esențiale pentru viața lor (Ce vom mânca? Cu ce ne vom îmbrăca? etc.), să nu-și planifice activitățile viitoare și să nu muncească pentru îndeplinirea lor, ci să se lase în voia sorții, căci vor fi întreținuți de „tatăl ceresc”. Cei care au aplicat această poruncă au ajuns niște ratați, întreținuți de alții sau muritori de foame. Progresul Omenirii a fost asigurat de cei care au încălcat aceste pilde și porunci, conștienți de faptul că omul nu evoluează după legile naturii, ci după propria conștiință și voință, inspirat și ajutat, numai din când în când, de Divinitate. Viața ne arată că Dumnezeu nu e slugă la ignoranți și leneși, cum credea Jeshua, că Dumnezeu ne ajută, dar nu ne pune în traistă (proverb românesc), că oamenii civilizați nu mai evoluează după legile naturii, ci după alte legi, mult superioare, foarte probabil, inspirate de Divinitate.*

Ce s-ar fi ales de Umanitate, dacă toți terranii ar fi aplicat întocmai indicațiile sălbaticului Jeshua (Christos)? Am fi rămas în epoca sclavagistă de evoluție, simple tuburi digestive dotate cu sex, fără preocupări de cunoaștere, creație și perfecționare morală. Natura, pe care Jeshua (Christos) o dădea ca exemplu, nu e deloc morală, ci nemiloasă în aplicarea legilor ei inexorabile. *Lupta nemiloasă pentru existență, aplicarea unor mijloace inteligente de înșelare a dușmanilor sau a prăzii, sacrificarea celor mai slabi și evoluția extrem de lentă sunt legi ale naturii pe care le observăm cu ușurință. În zadar se zbate marele biolog darwinist Richard Hawkins să ne convingă că omul a învățat morala de la natură! Argumentele sale, din lucrarea menționată în bibliografie (Himera credinței în Dumnezeu), sunt artificiale, fragile și ușor de demolat, chiar și de către un adolescent. De la natură, omul este animal, așa cum sunt și rămân copiii pierduți prin jungle. El poate ajunge moral numai prin educație în familie și societate, iar această educație morală n-a fost inspirată de „natura mamă”, ale cărei legi le-am văzut deja, ci de o Hiperconștiință civilizatoare, în care eu văd o latură a Divinității. Dumneavoastră ce credeți și ce vedeți? Am învățat de la natură să nu ne ucidem și să nu ne consumăm între noi, oamenii, chiar dacă murim de foame, ori de la Altcineva? Canibalismul a fost stârpit din rasa ariană de circa trei milenii, însă unele popoare asiatice l-au practicat până în secolul trecut, conform legilor naturale că individul mai puternic ucide și consumă pe cel mai slab.*

Concepția despre „natura mamă” și „tatăl ceresc”, prezentată de Jeshua (Christos) și însușită de judeo-creștinii fervenți, devine complet caducă în timpul nostru, când oamenii au descoperit mijloace de a se smulge din legăturile naturale, de a domina „natura mamă” și a se perfecționa în direcții încă nebănuite (prin inginerie genetică, donare, transplant de organe, autosugestie și imagerie mentală etc.). Natura nu mai poate învăța oamenii secolului 21 e.n. nici o lege, deoarece i-ar opri din evoluție. E posibil ca, pe timpul cât au fost sălbatici, oamenii să fi evoluat după legile naturii, asemenea animalelor, părând a confirma teoria darwinistă. Acum, când aceste legi au devenit o frână în calea evoluției noastre către deplina civilizare și deplina umanizare, *se simte nevoia altui dascăl decât natura, se simte nevoia evoluției umane conform inspirației divine. Dumnezeu și-a smuls Omenirea din brațele geloase ale naturii și zeilor sălbatici, arătându-i un viitor cu adevărat omenesc, contrar concepțiilor lui Jeshua (Christos). Dacă veți studia accelerarea extraordinară a progresului științific, creator și moral din ultimele două secole, veți ajunge la aceeași concluzie cu mine.*

Mai mulți specialiști în analiza miturilor și-au pus problema dacă nu cumva, la întocmirea evangheliilor, s-au folosit surse diferite și contrare, de la esenieni și noțri, fapt pentru care *Jeshua (Christos) prezintă o personalitate contradictorie: blând și violent, tolerant și cumplit de*

intolerant, umil și teribil de orgolios, milos și crud etc. Posibilitatea combinării a două texte diferite este întărită de mai multe articole din evanghelie, vădit introduse doar pentru a demonstra că s-au îndeplinit spusele vechilor proroci despre Mesia. **lată câteva contradicții flagrante, care ar trebui să pună pe gânduri persoanele care se grăbesc a se declara judeo-creștini, fără a cunoaște ideologia inumană a acestei religii:**

a. Poruncile *Să nu ucizi! Petre, bagă sabia în teacă, căci cine ridică sabia, de sabie va pieri! Să nu te împotrivești vrăjmașului ci, dacă te-a lovit pe un obraz, să-l oferi și pe celălalt! Iubește-ți aproapele judeu ca pe tine însuși!* etc. sunt cât se poate de pașnice și par civilizatoare. *Ele sunt însă contrazise imediat de alte afirmații, cum ar fi* N-am venit să aduc pacea, ci sabia, căci am venit să despart... (am prezentat anterior citatul). La fel ca în Vechiul Testament, porunca de a iubi alți oameni (aproapele) este limitată la judeu (naționalism) care au aderat la secta noștri (judeo-creștinism). Ceilalți oameni sunt dușmani, conform principiului *Cine nu este cu mine e împotriva mea*.

b. Deși Jeshua (Cristos) îndemna oamenii să trăiască după legile naturii, îngrijiți de tatăl zeu ceresc, el afirmă că lupul și mielul vor trăi împreună, lucru imposibil, deoarece carnivorele nu pot deveni erbivore, decât poate în zeci de milioane de ani de evoluție.

c. În repetate rânduri, Jeshua (Cristos) și-a anunțat ucenicii că el, autoindicat drept fiul omului, va fi sacrificat pentru mântuirea neamului său judeo-israelit. Nu a întregului neam omenesc, deoarece majoritatea Omenirii nu se trage din Sem, nici după Vechiul Testament, nici conform adevărilor probate de știință. Această viziune mântuitoare limitată la un mic popor oriental, ocrotit de un mic zeu antropomorf (tatăl Eli), *contrazice pretenția de mondialitate ba chiar și de universalitate ridicată de judeo-creștinii intoxicați cu credința în Jeshua-Cristos*. Mai mult, deși Jeshua (Cristos) era convins că „tatăl ceresc” îi hotărâse sacrificiul, la „cina cea de taină”, el amenință cu groaznice pedepse pe cel care „îl va vinde”. Această „vânzare” este un fals ușor de demolat, chiar dacă nu luăm în seamă argumentele din evanghelia după Iuda (apocrif). În primul rând, Iuda era prea bogat să poată fi cumpărat cu o sumă infimă de 30 de arginți. E ca și cum ai spune că cel mai bogat om din lumea pământeană, Bill Gates, a făcut un compromis fundamental, pentru a câștiga o sută de dolari. În al doilea rând, conform evangheliilor canonizate, Jeshua (Christos) era foarte cunoscut de populația judaică din Ierusalim, unde și predicase. De ce mai era nevoie să-l sărute Iuda, pentru a-l indica slugilor arhierelui, când acestea îl cunoșteau foarte bine? În fine, dacă voința „tatălui ceresc Eli” era ca Jeshua să fie sacrificat, de ce el amenință apostolul care ajută la împlinirea acestei voințe? *Contradicții flagrante*.

d. *Judeo-creștinii se străduie să ne convingă că Jeshua era (după părerea lor încă este) blând, plin de iubire, civilizată etc.* Evanghelia după Matei ni-l prezintă folosind un limbaj murdar, de tip *pui de năpârci, nebunilor, neam viclean și curvar etc.* Uscarea smochinului care nu avea rod exact când îi era lui foame este de-a dreptul o cruzime (poate fusese cules de altcineva, poate urma să rodească etc.). Scena din templu, când Jeshua răstoarnă mesele zarafilor, îl arată nervos, violent și lipsit de autostăpânirea omului civilizat. În evangheliile necanonizate, în număr de circa 36 (după Petru, după Iuda, după Toma, după Bartolomeu, după Iacob, după Filip, după Maria Magdalena etc.), *Jeshua (Christos) este prezentat încă și mai sălbatic, mai violent și mai crud*.

e. *Ce fel de sol divin era Jeshua, dacă pleda pentru traiul în mizerie fizică?* Conform evangheliei după Matei, fariseii i-au reproșat că el și apostolii nu se spălau pe mâini înainte de a mânca. „Înțeleptul” Jeshua a replicat imediat cu o pildă de tip sofist, în apărarea lor. *Pilda, însă, era complet greșită. Nu ceea ce intră pe gură spurcă pe om, ci ceea ce iese pe gura lui*, afirma el. Complet greșit! Scatofagii (mâncătorii de fecale), consumatorii de cadavre umane etc. nu se spurcă, atunci când bagă pe gură respectivele produse? În al doilea rând, ceea ce iese pe gura unui om nu este produsul inimii, ci al creierului. Ignorantul Jeshua (Cristos) își însușise concepția religioasă că sediul sufletului și al gândirii este în inimă, cu toate că savanții timpului său, mai ales europizii, cunoșteau deja că oamenii gândesc cu creierul. Învățătorul Jeshua (Cristos) le-a explicat ucenicilor că orice intră pe gură se mistuie în burtă iar cele rele sunt eliminate prin anus. Iată că am aflat că Jeshua era conștient de natura sa umană, de băutor de vin, de consumator de ce-i cădea în gură și de defecator. *Unde era atunci esența sa divină?* Poate un copil care refuză să-și spele mâinile înainte de a mânca să invoce exemplul lui Jeshua (Christos)?

Contradicțiile între spusele și faptele lui Jeshua (Christos) sunt mult mai multe, dar cred că am prezentat destule. *Cei care veți avea curiozitatea să studiați atent cele câteva zeci de pagini ale evangheliei, pentru a verifica dacă sunteți sau nu posesorii dogmei noastre (judeo-creștine), veți găsi multe alte păcate și contradicții.* De pildă, vă veți întreba de ce a strigat Jeshua *Eli, Eli, de ce m-ai părăsit?*, pe drumul Golgotei, dacă era convins că misiunea sa pământească era să mântuiască neamul judeo-israilit prin moartea sa? Contradicție, nu?

Cum s-a ajuns ca un muritor sălbatic, Jeshua, să fie zeificat, apoi identificat cu Divinitatea văzută ca „sfânta treime”, o blasfemie fără margini? Dacă studiem și cele câteva evanghelii apocrife, smulse cu greu din mâinile slujitorilor judeo-creștini ai Vaticanului, vom constata că, în timpul vieții sale, guralivul petrecăreț Jeshua (Christos) n-a avut pretenția să i se spună zeu, ci doar învățător și, ocazional, fiu al omului. Dacă el credea că fiul omului, fiul zeului Eli și fiul lui Dumnezeu sunt sinonime, se înșela amarnic. Omul este și va fi o ființă din planul mediu, dintre cel divin și cel bestial. Eli, Adonai, Iahve și Șabaot, zei cărora „mântuitorul” Jeshua se închina și-i numea tată, erau simpli zei bestiali, ai vechilor triburi semito-israelite, așa cum am văzut în capitolele 1 și 2. *În fine, Jeshua nu avea măcar imaginea Divinității grandioase, pure, exclusiv spirituale, superinteligente, supercivilizate etc.* El își imagina că tatăl ceresc era un soi de împărat de tip uman, la curtea căruia numită rai se adunau îngeri și eroi mitici judeo-israiliți (am văzut care), spre a mânca, a bea, a defeca, la fel cu muritorii pământenii. Această imagine sălbatică, de coborâre a Divinității în planul uman imperfect, impur etc., era și este blasfemică. Jeshua a avut o scuză pentru blasfemia sa: era un sălbatic ignorant, intoxicat cu miturile religioase tribale ale neamului său. *Ce scuză au însă judeo-creștinii moderni care îi repetă greșeala, ba încă îl mai și ridică pe sălbaticul Jeshua în planul superior, perfect și pur al Divinității?*

Nici la redactarea evangheliilor, în secolul 1 e.n., cam la 60-70 de ani după moartea lui Jeshua și a celor care îl cunoscuseră direct, primii evangheliști nu l-au numit fiu al Domnului și Dumnezeu, ci numai învățătorul, fiul omului, mântuitorul. Abia în secolul 4 e.n., când secta noastră se infiltrase în toate structurile Imperiului Roman, devenind religie creștină, Jeshua a fost declarat Isus Cristos, Fiul Domnului, Fiul din Divinitatea văzută ca „sfântă treime”. *Cine și de ce l-a declarat divin, săvârșind blasfemia și punând bazele cumplitei rătăcirii judeo-creștine?* Inițial,

călugărul Ieronim a tradus textele biblice în latină, folosind, în locul numelor de zei judeo-israeliți, cuvântul Dominus Deus. Ulterior, în anul 325 e.n., la primul conciliu ecumenic de la Nikeia, episcopii creștini primitivi au întărit blasfemia, declarându-l pe Jeshua Fiul lui Dumnezeu. Mulți dintre episcopii votanți la Nikeia proveneau din clasele sărace ori chiar din sclavi eliberați și erau foarte încântați că obținuseră o putere extraordinară, zeiască, asupra foștilor stăpâni, a marilor bogătași, a marilor demnitari. Împăratul Constantin, creștinat de mama sa Elena, era conștient de acest fapt, cât și de natura umană temătoare de moarte a episcopilor votanți. Ca urmare, a introdus în conciliu gărzi înarmate și a poruncit episcopilor să voteze blasfemia amintită. Aceștia au votat fără a crâcni. Ulterior, un sălbatic mistic grec, Athanasios, a avansat ideea că Tatăl, Fiul și Sfântul Duh ar forma împreună Divinitatea, ca „sfântă treime” (teoria consubstanțialității). În zadar s-a zbatut religiosul Arius să combată această blasfemie, susținând că Divinitatea nu e compusă din substanță materială, ci numai din spirit pur, etern, nenăscut etc. A fost condamnat pentru erezie, prigonit și forțat să moară. Pentru acest fapt oribil, zeificarea lui Jeshua, judeo-creștinii au sanctificat atât pe împăratul Constantin, cât și pe mama sa Elena. *Compromisul, oricât de josnic, de dragul impunerii religiei, a fost și a rămas specific judeo-creștinismului, fapt criticat încă din perioada de incubare a acestuia.* Ciudat, dar liderul bolșevicilor ruși, V. I. Lenin, avea aceeași concepție ca și judeo-creștinii: *Scopul scuză mijloacele.*

Cine a fost în realitate Jeshua (Isus Christos), ce a făcut și de ce a fost sacrificat?

a. *În realitate, Jeshua a fost un tânăr judeu născut dintr-o relație dintre un soldat roman, Pandera și o jidovcuță de 16 ani, Maria (Miriam).* Pentru vremea lui, era destul de inteligent, dar prea leneș să se cultive cu informațiile științifice aflate la îndemâna judeilor. A aprofundat însă Vechiul Testament și, sub influența sugestiei făcute de anahoretul Ioan Botezătorul, a început să creadă că avea misiunea divină de a împlini legea lui Moise. Cum soțul mamei sale, Iosif tâmplarul din Nazaret, nu-l prea recunoștea drept fiu, *el s-a imaginat zămislit de un tată ceresc, respectiv, de unul dintre zeii tribali judeo-israeliți, Eli.* Nu știm după ce criterii l-a ales tocmai pe Eli, când la modă erau Iahve și Șabaot.

b. Ca fire, Jeshua era o personalitate duală, predispus la petreceri cu vin și mâncare, dornic de afirmare și adulație, excesiv de vorbăreț (palavragiu). Nu suntem siguri că grăia în pilde, deoarece compilatorii evangheliilor au preluat multe legende și pilde din folclorul judeo-israelit.

c. *Ca mistic, Jeshua a imaginat eliberarea Judeii de sub jugul roman pe cale pașnică și miraculoasă, respectiv, prin coborârea „împărăției cerurilor” cu zeii tribali israeliți pe pământul țării sale, nu pe teritoriile altor state.* Din această cauză, printre apostolii săi a fost un singur zelot (zeleții plănuiau eliberarea Judeii cu forța armelor). *În evangheliile canonizate, Jeshua a promis ucenicilor săi că „împărăția cerurilor” va coborî pe pământ în timpul vieții lor, de cel puțin două ori. Promisiunea lui nu s-a adevărit, dar, în mod cu totul illogic, judeo-creștinii au sperat și speră mereu să se îndeplinească.* În cei aproape 2000 de ani de judeo-creștinism, sosirea iminentă a „împărăției cerurilor” a fost anunțată de mistici, de câteva zeci de ori. În preajma anului 2000, la nivel mondial, au apărut zeci de Cristoși, zeci de Fecioare Maria, zeci de alți mântuitori (cei mai mulți, în Rusia). În prezent, judeo-creștinii așteaptă „marea trecere” pe data de 21.12.2012, trecere vestită prin cărți, filme, predicatori etc. În realitate, avem de a face cu o glumă proastă a unor mistici numerologici, care au stabilit respectiva dată funcție de

numărul sacru al judeo-creștinilor, 12, citit dextrograd și sinistrograd. Pe această formula numerică, s-a creat o literatură profetică mincinoasă combătută de mine în volumul *Taina muntelui ascuns (Kaput apocalipsa 2012!)*. *Delirul unui mistic judeu ignorant și cu o comportare dubioasă, Jeshua (Christos), nu avea și nu are nici o șansă să se confirme, nici în Judeea, nici pe Terra, cu atât mai puțin, în galaxie sau în Univers. Trebuie să fii cumplit de ignorant, să crezi așa ceva.*

d. Jeshua a fost sacrificat de preoții evrei, cu asentimentul mulțimii instigate să-l urască, din următoarele cauze concrete:

- Pledea pentru modificarea Vechiului Testament, în mai multe puncte esențiale, impuse de Moise prin forța spaimei: legea talionului (*Dinte pentru dinte, ochi pentru ochi*), pedeapsa cu moartea pentru anumite fapte (adulter, munca în ziua de sabbat — sâmbăta etc.), privilegiile preoților, rânduiala din templul judaic, divorțul etc.
- *Instiga mulțimea săracă împotriva bogaților, în bloc, promițându-le lor averile și plăcerile acestora.*
- *Amenința bogații, în bloc, că vor fi excluși din „împărăția cerurilor”.*
- *Pledea pentru egalitatea oamenilor în fața zeilor, numiți tată, indiferent de avere, profesie, funcție etc.* Din această cauză, secta noștri a căpătat mulți adepți în rândul claselor sărace, riscând să devină o revoltă împotriva castei religioase dominante și a bogătașilor.
- *A lăsat să se înțeleagă că el era Mesia cel profețit de prooroci, fiul zeului Eli, fapt ce impunea să i se dea imediat tronul Judeii.* Pe timpul suplicului, a recunoscut că el era Mesia.

Moartea și învierea miraculoasă a lui Jeshua nu sunt probate istoric, ci numai prin legendele evanghelice crezute de judeo-creștini. Nici contemporanii săi, nici primii compilatori ai evangheliilor nu credeau în învierea și ridicarea sa la Cer în trup fizic. Golgota, locul presupusei crucificări și a decesului, era locul în care vechii judei efectuau sacrificii religioase de animale.

Mai multe date relativ bine verificate, ușor de găsit pe internet, susțin că Jeshua (Cristos) n-a murit pe cruce, ci a fost numai rănit. Ulterior, ar fi plecat în Shrinagar, împreună cu mama sa și cu apostolul Toma, unde a trăit până la adânci bătrâneți, într-o comunitate de judei, sub numele de Issa. Pe locul respectiv, s-ar fi ridicat o biserică judeo-creștină. N-am putut verifica această informație prin deplasare la fața locului, în Shrinagar, dar voi face-o, la prima ocazie favorabilă. Visul fostului președinte american Thomas Jefferson s-a împlinit, cel puțin pentru mine și câteva zeci de mii de români care vor înțelege corect această carte: Jeshua a fost un muritor semisălbatic, intoxicat cu legendele Vechiului Testament, care s-a crezut fiu de zeu. El n-a mântuit și nu va mântui niciodată pe nimeni, ci a produs și continuă să producă mari suferințe în Omenire, ca o fantomă blestemată a unui diavol cameleonic.

Ce ne facem însă că, pe baza legendei lui Jeshua (Christos), s-a creat o religie de adepți formali? Cum scăpăm de monstruoasa construcție făcută pe baza acestei legende sălbatice, construcție deosebit de agresivă, deservită de câteva milioane de paraziți și privilegiați religioși judeo-creștini? Această monstruoasă caracatiță blasfemică, irațională și retrogradă și-a întins tentaculele în viețile a circa trei miliarde de oameni, dacă nu prin aderare la religie, măcar prin perceperea forțată de dări în folosul ei, așa cum este și cazul meu. Voi încerca să dau răspuns la aceste întrebări în capitolele următoare.

2. Culmea absurdului — Fecioara cu șapte copii.

Lumea judeo-creștină este intoxicată până la refuz cu legende și icoane despre sfânta Fecioară Maria, Maica Domnului, încât cele scrise de mine vor șoca mulți oameni: **Dumnezeu nu are mamă, nici soție, deoarece este o Hiperconștiință necreată, eternă, supercivilizată și civilizatoare etc.** Cea desemnată cu apelativele enumerate anterior a fost o simplă evreică analfabetă, mamă a șapte copii, dintre care primul, Jeshua, conceput cu soldatul roman Pandera, iar restul, cu tâmplarul Iosif din satul Nazaret. Copiii Jeshua, Iacob, Iosif, Iuda, Simon, Melha și Eșa sunt menționați atât în apocrife, cât și în evangheliile canonizate, cap. 13 art. 54-56: *Și venind (Jeshua) în patria sa (Galileia), îi învăța în sinagoga lor, încât ei se mirau și ziceau De unde este înțelepciunea sa și puterile sale? Au nu este acesta feciorul teslarului? Au nu se numește muma lui Maria și frații săi Iacov, Iosif, Simon și Iuda? Și surorile lui nu sunt toate aici, cu noi?*

În primele trei secole de creștinism, Maria n-a fost zeificată, deoarece întreaga atenție se concentra asupra zeificării lui Jeshua și a confecționării unei divinități văzute ca o „sfântă treime”, din care să facă și el parte. Europizii erau însă învățați cu cultul zeiței-mamă și masele ignorante cereau episcopilor primitivi, cu fervoare, să le ofere așa ceva. Episcopii au constatat că apăruse un pericol pentru religia judeo-creștină pe care o fabricau și-o cizelau: o parte din mase continua să practice cultul diverselor zeități feminine, ocrotitoare ale căsniciei, familiei, femeilor etc. Cum jumătate din populație era formată din femei și destui bărbați mai păstrau în conștiințe cultul matriarhal, *episcopii au decis să facă un grav compromis și o gravă blasfemie, zeificând o muritoare semisălbatică drept Maica Domnului.*

„Domnul” exista deja, în persoana lui Jeshua zeificat sub numele Isus Christos, Fiul Domnului. Mulțimea de texte apocrife și canonizate precizau clar că Maria a fost mama lui, așa că nu se putea introduce un fals major. *Ca atare, la conciliul de la Efes, episcopii semisălbatici au transformat-o pe Maria în zeița Fecioară și Maica Domnului.* În acest scop, au preluat legende despre alte zeițe fecioare care născuseră fără a fi fecundate de bărbați, cum au fost zeița ariană Devaki, mama zeului Krisna și zeița egipteană Isis, mama zeului Horus. În continuare, au înlocuit din texte numele tatălui natural Pandera și cel al tatălui vitreg, Iosif, pretinzând că Maria ar fi fost fecundată de zeul judeo-israilit El Duh, tradus de ei Sfântul Duh. Așa cum am văzut anterior, această fecundare nu era posibilă nici conform textelor Vechiului Testament, nici conform științelor. *Eu adaug că nu era posibilă și nu este de acceptat nici din respect pentru Adevăratul Dumnezeu.*

Episcopii au lansat legenda Fecioarei Maria, mulțimea a fost mulțumită și totul părea normal. Cartea lui Enoh din Vechiul Testament spunea însă clar: Duhul a poruncit uciderea tuturor metişilor creați de îngeri cu pământence, pentru ca spiritul divin să nu rămână în ființe inferioare. Cap. 6 din Facerea susținea același lucru. Ca atare, episcopii judeo-creștini au ales răul cel mai mic: au scos *Cartea lui Enoh* din Vechiul Testament, deoarece era prea explicită și ridica prea multe semne de întrebare și au trecut în plan secund frații și surorile după mamă ale lui Jeshua. Zeița Fecioară trebuia să aibă un singur prunc divin, conceput în mod imaculat. Legenda Fecioarei Maria și a pruncului divin Jeshua s-a răspândit, a fost însușită de mase, a creat o imensă iconografie și idolatrie. Preoții au trecut sub tăcere faptul că „Fecioara” mai

născuse încă șase prunci, iar masele ignorante și-au însușit numai ce le spuneau ei, fără a verifica textele de bază ale religiei judeo-creștine.

În secolele 18-19, când mari specialiști în mitologie au luat la verificat textele de bază ale multor religii, au descoperit și culmea absurdului — Fecioara Maria, Maica Domnului mai avusese șase copii, pământeni pur și simplu, procreați cu tâmplarul Iosif din Nazaret. Nici unul dintre aceștia nu devenise divin ori măcar iluminat. Judeo-creștinii au sărit imediat ca arși, spunând că expresia *frați și surori* ale lui Jeshua trebuie înțeleasă ca frați și surori de credință, nu de sânge. Oamenii de știință au prezentat însă apocrifele și evangheliile canonizate, în care se precizează clar că cei patru frați și cele două surori ale lui Jeshua erau copiii lui Iosif tâmplarul și ai Mariei, zeificată deja. *Nici un creștin nu-și poate combate textele canonizate. În fața acestei situații jenante și absurde, liderii judeo-creștini au adoptat o politică perversă: trecerea sub tăcere.* Ei contau pe faptul că masele nu studiază textele religioase de bază ale religiei îmbrățișate și pe constatarea că sectanții care le studiază totuși sunt atât de îndoctrinați, încât cred orice aberație.

Iată cine este în realitate „Fecioara Maria” și „Maica Domnului” — o evreică semisălbatică, zeificată de alți semisălbatici, din interese pur materiale. Ea a intrat în conștiințele a mai mult de două miliarde de oameni, ca o fecioară neprihănită, fecundată de însăși Dumnezeu. Desigur, ridicarea unei semisălbatică pământence în plan divin este blasfemie, atât după Vechiul Testament, cât și după bunul nostru simț. La fel de blasfemică este și afirmația că Dumnezeu și-ar fi încălcat propriile legi, ar fi coborât în plan inferior (uman) și ar fi fecundat o semisălbatică.

Evanghelia după Toma, un text judeo-creștin mai obiectiv, precizează că Jeshua a fost un simplu predicator al religiei judaice ușor umanizate, însă tot închinător la zeii abominabili ai israeliților. Cine se închină la zeii abominabili nu crede în Dumnezeu. Toma nu confirmă niciuna din minunile inventate de judeo-creștinii sălbatici. Jeshua n-a înviat pe nimeni, n-a transformat apa în vin, n-a înmulțit pâinile și peștii etc. El nici măcar n-a fost ucis și n-a înviat. Cele 10 evanghelii copte care-l prezintă pe Jeshua ca pe un simplu mistic ignorant sunt păstrate la un muzeu din Cairo. Biserica judeo-creștină luptă din toate puterile pentru ascunderea lor, deoarece ele dăruiește întreaga construcție mitologică mincinoasă făcută pe cele patru evanghelii canonizate. E timpul ca toate miturile evanghelizate să fie cunoscute de pământeni, spre a se putea dezrobi din sclavia psihică judeo-creștină.

Cap. 4. Creștinism - rasism, xenofobie, tiranie, comunism, misoginism

Judeo-creștinismul modern încearcă să se distanțeze de rădăcinile sale profund inumane, sălbatică, chiar bestiale, din Vechiul Testament, Noul Testament și Talmud. În acest scop, propagandiștii judeo-creștini încearcă să ilumineze personalitatea sălbatică și contradictorie a lui Jeshua, să-l transforme într-un iluminat divin plin de iubire și aducător de pace între oameni. *Ei contează pe faptul că majoritatea populației nu citește nici măcar superficial textele de bază ale acestei religii, ci își însușește fără discernământ cele spuse de ei.* Metoda lor dă roade în multe cazuri, chiar și la persoane care ar trebui să studieze temeinic textele de bază, deoarece se pretind intelectuali rasați. *Așa se face că această ciumă religioasă continuă să secere vieți omenești, într-un ritm mai mare decât o fac tutunul și alcoolul.* Numai în ultima săptămână,

două vieți din România au fost distruse brutal de creștinism: un preot sibian a înecat un copil în cristelnița de botez, iar un tânăr doljean și-a ucis iubita, în care vedea o agresiune diavolească. Desigur, crimele sunt mai multe, dar nu sunt făcute publice, deoarece multe fac parte din categoria tulburării mintale mai simple, de competența psihologiei și boli mintale tratabile numai de către psihiatri. Pe timpul socialismului, când religia nu era interzisă, dar practica ritualurile fără agresivitate, nu se întâmplau astfel de grozăvii.

Astăzi, 21.11.2009, am fost vizitat de o tânără licențiată care a refuzat masa oferită de soția mea, deoarece era în postul Crăciunului. Am sondat un pic nivelul ei de cultură generală, l-am găsit slăbuț, așa cum, din păcate, îl au mulți pseudointelectuali posesori de diplome și de titluri științifice, obținute fraudulos, fără implicarea serioasă a materiei cenușii proprii. Fata era creștină numai pe baza legendelor învățate la școală și era decisă, conform propriei declarații, să-și apere „*această poveste frumoasă despre iubire, pace și justiție divină*”. Am tratat-o cu blândețea cuvenită unei persoane cu discernământ redus, dar i-am pus în față documentele de bază ale creștinismului: Vechiul și Noul Testament. *A replicat cu formula perversă, însușită de la propagandiștii judeo-creștini: odată cu nașterea lui Christos, Vechiul Testament și-a pierdut valabilitatea. I-am arătat însă răbdător textele care probează că evangheliile sunt numai o firească prelungire a legendelor și legilor din Vechiul Testament, în lipsa căruia nu s-ar fi născut blasfemia judeo-creștină.*

Pe parcursul a două ore de discuții cu documentele pe masă, de la cele religioase și până la atlase astronomice, tânăra a suferit o criză psihică. A fost șocată de absurditatea privind „fecioara” cu șapte prunci, de instigările la dezbinare făcute de Jeshua și de multe altele. S-a decis să studieze critic măcar evanghelia după Matei, cu scopul de a-și verifica convingerile despre „*modelul de umanism și moralitate oferit de Isus Cristos*”. Am încurajat-o să studieze acest text, prin comparație cu informațiile științifice acumulate în școală sau verificate ad-hoc, din diverse lucrări științifice. În final, i-am atras atenția asupra celei mai importante probleme din viața unui om - *credința corectă sau falsă*. Putem greși în multe probleme importante ale vieții noastre, pe care le putem corecta ulterior, cum ar fi alegerea profesiei, căsătoria și divorțul, emigrarea sau rămânerea în patrie etc. *Nu avem însă voie să greșim față de Divinitate, prin intoxicarea cu „povești frumoase” izvorâte din texte abominabile și blasfemice*. Cine greșește în această problemă fundamentală plătește cu multe suferințe, fără a realiza care sunt cauzele acestora. Până și ateii sunt mai favorizați decât religioșii, deoarece nu se închină la zei sălbatici, confecționați și impuși de paraziții religioși, nu practică ritualuri absurde, nu consideră că persoanele de altă părere le sunt dușmani etc.

1. Creștinism, xenofobie și rasism

Sălbaticii din urmă cu trei milenii nu făceau distincție clară între noțiunile rasă și națiune. Ei considerau toate popoarele *seminții* cu valoarea de rasă și mai rar de națiune. *Vechiul Testament abundă în instigări „zeiești” de izolare a seminției israilite de orice alt popor, pe motiv că lahve ar fi sfințit numai această seminție*. Legiuitorul Moise ori alt reformator care a stabilit legile din cărțile 2-4 ale Vechiului Testament a posedat noțiuni empirice de psihologie a maselor și a urmărit să transforme cele 12 triburi descinse din dubiosul Iacov-Israil într-un popor unit și disciplinat. *În acest scop, le-a cultivat credința că erau ocrotiți de un zeu puternic și sever, lahve, că erau superiori oricărui altor populații din Orientul Apropiat (confundat cu*

întreaga Terră), deoarece zeul îi sfințise și-i alesese numai pe ei, că toate evenimentele vieții lor depindeau de voința zeului Iahve, voință exprimată în legile explicate de Moise și preoții săi. Această credință a fost puternic inoculată în mințile anticilor israiliți, mai ales prin frica de pedepsele foarte aspre, cel mai ades cu moartea, pentru încălcarea oricărei legi. Vă amintiți de bietul israilit nevoiaș care a fost ucis cu pietre, pedeapsă des prescrisă în legile lui Moise, pentru simplul fapt că adunase lemne de foc sâmbăta? Recitiți exemplele de cruzime din capitolele 1 și 2 ale acestei părți a cărții, pentru a vă îmborsăta informațiile despre marile cruzimi ale legilor lui Moise!

Legile cu caracter crud, xenofob și rasist ale lui Moise au pătruns în subconștientul israiliților, producând efectele scontate. În primul rând, au menținut unitatea și puritatea etnică a acestor triburi de păstori sălbatici, transformându-i într-un popor războinic, supus numai zeilor proprii. Chiar dacă, la un moment dat din evoluție, judeii (tribul lui Iuda) au evoluat în stat separat, chiar dacă un nefericit eveniment (sodomizarea unei concubine de levit-preot) a determinat 11 triburi israilite să ucidă până aproape de extincție tribul lui Veniamin (care apăra infractorii), în toate cazurile credința în zeeii comuni și în supremația „rasei lui Israil” au triumfat. Supraviețuitorii din tribul Veniamin au fost ajutați de celelalte 11 triburi israilite să-și refacă populația cu femei din rândul lor, judeii și israiliții au ajuns la pace și frăție. *Legile lui Moise au triumfat asupra tendințelor centrifuge, de dezbinare și dispariție a celor 12 triburi scoase din Egipt.* Dacă acest reformator a existat cu adevărat, a fost un tip foarte inteligent pentru vremea vieții lui.

Psihologia modernă ne explică mecanismele intime prin care cele 12 triburi mici de păstori sălbatici au supraviețuit și au devenit un popor, în timp ce mari popoare migratoare, lipsite de îndoctrinarea politico-religioasă a vechilor israiliți, s-au risipit ca fumul. Orice achiziție pozitivă sau negativă din personalitățile părinților se transmite genetic în urmași, spune psihologia. Israiliții convinși de Moise că era singurul popor sfințit de Iahve, singurul popor ales de zeu pentru a stăpâni ținutul în care îi duseze Moise și întregul Pământ, confundat de ei cu teritoriul cunoscut, au transmis genetic această credință în urmașii lor. Desigur, preoții aveau grijă ca fiecare generație să fie reîndoctrinată cu aceste principii xenofobe și rasiste, prin respectarea întocmai a ritualurilor prescrise de Moise. Repetarea insistentă a unor idei, chiar false, duce la sugestionarea cu ele, ca și cum ar fi adevăruri de necontestat. Repetarea unor ritualuri duce la formarea de reflexe condiționate și de stereotipuri dinamice de gândire și de acțiune. Interdicțiile introduse adânc în creierul limbic, prin frică, devin legi de comportare în viață. Așa se explică faptul că 12 triburi de păstori sălbatici nomazi au devenii un popor unit și și-au păstrat integritatea etnică până în zilele noastre. În același timp, mari popoare migratoare, unite în jurul unor personalități puternice, dar lipsite de ideologie, au dispărut din istorie (hunii, de pildă). Evreii au fost uniți de ideologia politico-religioasă din Vechiul Testament și din scrierile ulterioare (Thora, Talmud etc.). Acum, când tinerii evrei nu mai cred în acea ideologie, evreii sunt în pericol de dispariție, fapt observat de mai mulți sociologi evrei și străini. Toți evreii cunoscuți de mine sunt căsătoriți cu arience sau au copii căsătoriți cu persoane din rasele albă și neagră. Mecanismele psihologice impuse de Moise și urmașii săi în creierele israilitilor au încetat să mai funcționeze în lumea modernă, punând în pericol de dispariție națiunea ebraică.

Religia judeo-creștină actuală continuă să practice un soi ciudat de rasism, rasismul mitico-religios, extins și în plan real. Principalele teze pe care se bazează acest rasism sunt două:

evreii sunt singurul popor ales de Dumnezeu dintre toate neamurile Terrei (ei spun că și ale Universului), iar Israelul este singura „țară sfântă” între toate țările Lumii. **Să ne amintim pe ce se bazează aceste afirmații pe care judeo-creștinii le repetă cu înverșunare, în milioane de biserici și catedrale, sugestionând sute de milioane de naivi religioși!**

a. *Religia judeo-creștină îl numește pe Avraam părintele neamurilor și-l dă ca exemplu de comportare morală, alături de soția sa, Sarra, în slujba de cununie. Vechiul Testament ne arată însă că aceste două personaje mitice nu sunt modele de comportare morală (incest, adulter, proxenitism) și n-au fost străbunii mitici decât ai unor mici populații din Orientul Apropiat. Marile națiuni și rase ale Lumii terrene, europizii, negrozii și mongolozii, sunt excluși din această ecuație oameni-Dumnezeu, datorită identificării blasfemice a Divinității cu zeii israiliți.*

b. *Moise și preoții săi, precum și conducătorii politico-religioși care le-au urmat, au impus israiliților cu stăruință, cu titlul de adevăr absolut și divin, ideea falsă că numai triburile lui Iacov-Israel erau sfințite de Iahve și că numai ele erau compuse din oameni, în timp ce restul populațiilor erau ființe inferioare, chiar bestiale (câini, pui de năpârci etc.). Până și „mântuitorul” Jeshua și-a însușit și a aplicat această concepție, dar compilatorii judeo-creștini au falsificat textele evanghelice, pentru a-i ascunde caracterul de reformator mărunt, xenofob, rasist și ignorant. Aceste texte nu mai pot fi ascunse, astfel că putem vedea clar că Jeshua (Christos) a repetat întocmai sfaturile xenofobe și rasiste ale lui Moise: *Iubește pe vecinul tău judeu ca pe tine însuși! Nu am venit să salvez decât israiliții rătăciți. Străinii sunt „câini” și nu trebuie ajutați, nici convertiți, căci nu sunt demni de împărăția cerurilor etc.**

c. **Talmudul este o sursă judaică la fel de credibilă ca și Vechiul sau Noul Testament, deoarece a fost compilat tot de israiliți, în spiritul învățăturilor lui Moise din aceste două documente fundamentale însușite de judeo-creștini.** Judeo-creștinii care contestă veridicitatea și valabilitatea Talmudului își contestă implicit propriile texte „divine”, din dorința de a ascunde că Jeshua avea ca tată un soldat roman, Pandera.

În multe privințe, Talmudul preia și exprimă direct idei profesate de Moise și Jeshua (Cristos), ca de exemplu:

- Evreii sunt singurele ființe umane. Celelalte națiuni ale Lumii nu au o esență umană, ci una bestială (Babha Neria, 114, 6).
- Să ucizi un străin este totuna cu a ucide o fiară sălbatică (Sanhedrin, 59, a).
- Chiar și cei mai buni dintre străini trebuie omorâți (Aboda Zara, 26, b).
- Să nu salvezi un străin, chiar dacă ar fi în primejdie de moarte! Să nu ai milă de străini! (Hilkoth Akum, XI).
- Iahve i-a conceput pe străini de formă umanoidă, pentru ca israiliții (evreii) să nu fie nevoiți să fie sluiți de animale. În consecință, străinul este un animal cu aparență umanoidă, condamnat să-l slujească pe israilit (evreu) zi și noapte (Nidrasch Talpioth, 225-L).
- Sămânța străinilor este la fel cu a fiarelor sălbatice (Kethuboth, 3, b).
- Iahve le-a dat evreilor putere asupra averilor și sângelui tuturor națiunilor.
- Este permis să-l înșeli pe un străin (Babha Kama, 113, b).
- Evreul care face bine unui străin nu se va mai scula din morți (Zohar, 1, 25, b).
- Fata unui străin poate fi violată, dacă a împlinit 3 ani (Aboda Zara, 37, a).
- Toate averile celorlalte națiuni se cuvin evreilor care, în consecință, sunt îndreptățiți să le ia în stăpânire, fără nici un fel de scrupule (Schulchan Aruch, Choszen Hamispat, 348).

- Un evreu nu are voie să bea dintr-un pahar de vin atins de un străin, întrucât acea atingere a murdărit vinul.
- Un evreu poate păstra orice lucru găsit, dacă acesta aparține unui străin (Choschen Hamm, 425, 5).
- Străinii care nu ne sunt dușmani nu trebuie omorâți direct, dar nici salvați, dacă se află în pericol de moarte (Iore Dea, 178, 1).
- Dacă un străin ucide alt străin sau un evreu, el trebuie tras la răspundere. Dacă un evreu ucide un străin, el nu trebuie tras la răspundere (Tosefta-Aboda Zara, B, 5).
- Unui străin îi este interzis să fure, să jefuiască și să răpească femei, spre a le face sclave, de la un alt străin ori de la un evreu. Însă unui evreu nu-i este interzis să ia toate acestea de la un străin (Tosefta-Aboda Zara, VIII, 5).
- Evreii pot jura strâmb, folosind cuvinte viclene (Schabouth Hag, 6, d).
- Când un evreu și un străin vin la judecată în instanță, atunci să dai câștig de cauză evreului! (Babha Kama, 113, a).
- Evreul trebuie să jure strâmb, atunci când un străin îl întreabă dacă scrierile noastre conțin ceva împotriva neevreilor (Szaaloth-Utszabot Cartea lui Jore Dia, 17)
- Un străin care își vâra nasul în Talmud trebuie condamnat la moarte.

În acest stil, Moise și Jeshua (Christos) au făcut educația judeo-israeliților, cu scopul de a le întări coeziunea și de a le asigura supraviețuirea între celelalte popoare ale Lumii terrene. Încercarea judeo-creștinilor de a ni-l prezenta pe Jeshua ca pe un soi de disident de la această ideologie xenofobă și crudă, prin falsificarea apocrifelor și textelor canonizate, este sortită eșecului. Trăim într-un secol în care nimic nu mai poate fi ascuns de ochii scormonitori ai savanților, ai mass mediei și ai opiniei publice. *Jeshua (Christos) a profesat exact aceleași idei, din dorința de salvare a neamului judeu ocupat de romani, dar n-a gândit niciodată bine la adresa altui popor ori a întregii Umanități (nici nu avea habar cât de complexă era Omenirea). Pretenția de a-i recunoaște lui Jeshua caracter divin mondial sau chiar universal este o absurditate, la fel de mare ca și „fecioara” cu șapte prunci.* Străbunii noștri arieni care s-au lăsat înșelați de această diabolică religie sunt vinovați pentru suferințele unei mari părți din Umanitate, căci ei au dezvoltat și au răspândit judeo-creștinismul irațional, crud, rasist și xenofob. Noi, urmașii, trebuie să ne facem mea culpa.

Judeo-creștinii par posedați de un duh rău, irațional, crud și iresponsabil, cel puțin când săvârșesc următoarele fapte:

a. *Identifică Divinitatea pură, perfectă, atotcunoscătoare, atotputernică, iluminată, civilizatoare etc. cu zeii sălbatici, imperfecti și cruzi ai vechilor israeliți..*

b. *Susțin, prin zeci de milioane de clerici, teza rasistă a supremației „poporului ales” (evreii) și a „țării sfinte” (Israelul).* Adunarea generală ONU a incriminat rasismul și sionismul, prin rezoluții distincte, dar clericii creștini încalcă cu nonșalanță aceste documente de drept internațional.

c. *Oferă copiilor, ca modele demne de urmat, diverse personaje biblice vădit imorale, crude, sălbatice și dominate de însușiri negative de personalitate (Avraam, Sarra, Iacov-Israel, Solomon, Iosua etc.).* Vom discuta efectele negative asupra psihicului copiilor produse de aceste modele imorale, infracționale, crude și sălbatice.

d. Falsifică cu nerușinare textele celor aproape 40 de evanghelii, încercând să-i dea sălbaticului xenofob și ignorant Jeshua aură de făptură divină, când el nu s-a ridicat nici măcar la nivelul de ființă umană civilizată a timpului său.

În realitate, israiliții n-au fost, nu sunt și nu vor fi niciodată popor ales de Dumnezeu, ci un popor intoxicat cu credințe în niște zei cruzi, imorali, sălbatici și chiar infractori (Iahve, mai ales). În istoria lor cunoscută, de mai mult de trei mii de ani, israiliții au suferit cumplit, semn că nu se bucurau de nici o protecție divină. Vă amintesc numai câteva aspecte din istoria tragică a acestui „popor ales”:

- Au fost măcelăriți periodic de alte popoare din Orientul Apropiat (amoriți, filistenii, asirieni, babilonieni).
- Au fost dislocați din patria cucerită în timpul lui Moise și duși în robia babiloniană, unde și-au însușit unele elemente religioase străine de „legile lui Iahve”.
- Au fost ocupați de persi și romani.
- În două rânduri, li s-a distrus marele templu din Ierusalim, probă că zeii venerați acolo, cu jertfe, nu aveau nici o putere să-i apere.
- Ultimul război cu romanii i-a desființat ca națiune și i-a împrăștiat în toată Lumea terană.
- *Ca o culme a ironiei negre dar și a nerușinării, judeo-creștinii, care își însușiseră textele lor religioase, i-au supus la persecuții groaznice, pe motiv că l-ar fi ucis pe „fiul Domnului”. Noi ne-am lămurit că judeii n-au ucis nici o ființă divină, ci, eventual, un reformator mistic (dacă nu cumva l-au alungat în Shrinagar, cum susțin câteva texte credibile).*
- Evreii ajunși în Europa Medievală au fost bănuți de toate relele, iar în unele zone (Rusia, Polonia, Spania etc.) au fost supuși unor pogromuri cumplite.
- Suferințele evreiești au culminat cu Holocaustul aplicat de naziști.
- Nici acum, când, cu eforturi disperate, evreii și-au refăcut patria istorică din antica Palestină, nu au o clipă de liniște, ci trăiesc un continuu război psihologic și convențional.
- *Spiritul speculativ care a îmbogățit o mică parte din evrei a atras ură de masă împotriva acestei populații reduce numeric. Au fost și sunt bănuți de cele mai mari rele împotriva Omenirii, atât pe baza vechilor documente sălbatice analizate în această carte, dar mai ales, pe baza unor documente contrafăcute, cu scopul de a-i sataniza. Cel mai cunoscut document din această categorie este *Protocoalele înțelepților Sionului*, document fabricat de poliția secretă țaristă (Ohrana) și pus în circulație mondială.*

Ultimele 10-12 milioane de evrei din Israel și din Lumea terană supraviețuiesc, dar nu trăiesc cu adevărat. Neamul lor se stinge în mod inexorabil, așa cum, din păcate, se stinge și neamul românesc.

Pretenția rasistă de popor ales a evreilor este infirmată de marile descoperiri și invenții care au civilizat Lumea terană și au adus-o în actualul nivel semicivilizat de evoluție, cu predispoziții clare de a-și continua ascensiunea către deplina umanizare și deplina civilizare. Mai mult de 90% din descoperirile și invențiile care au civilizat Omenirea, mai ales în ultimele trei secole, au fost produse de persoane din rasa ariană. Europizii au inventat toate bunurile de care ne bucurăm în viața modernă, de la motorul cu aburi și telefon, până la avioane cu reacție și nave spațiale. Conform părerii anglo-americanului John Simmons, exprimate în volumul *Cei mai mari savanți ai lumii*, 6% dintre aceștia au fost români, fapt ce ar trebui să ne mobilizeze să punem un accent mai mare pe descoperire și invenție. *Arienii au civilizat Lumea terană, dar n-au transformat miturile lor în religii, ci și-au însușit, fără discernământ, o religie bestială,*

complet străină de spiritul creator și moral european — judeo-creștinismul. Această religie a pervertit spiritul străbunilor arieni, oameni deschiși către cercetare, cunoaștere și creație, întârziind evoluția lor și a Omenirii cu aproape 15 secole.

E timpul să ne facem autocritica, în calitate de urmași ai celor care au preluat și au impus o religie străină de spiritul arian, atât în rândul propriilor popoare, cât și în alte rase și subrase.

Da, o spun ferm și în deplină cunoștință de cauză: străbunii arieni, mai ales greci și romani, care au adoptat religia iudeo-creștină, au greșit grav față de propriii străbuni mitici, față de propriile popoare, față de alte rase și popoare. Ei aveau panteoane de zei și legende creaționiste mult mai curate, dar au preferat ceva străin ori au fost înșelați să prefere.

Străbunii daco-geți care stăpâneau aproape un sfert din Europa aveau un singur zeu, Zamolxe, o morală curată și severă și un singur ritual sângeros — aruncarea solului destinat zeului în sulii. În rest, religia lor cuprindea credințe în nemurirea sufletului (confirmate de știința actuală), reguli de bună comportare față de străinii negustori sau pelerini, convingerea că toți oamenii se bucură de aceeași protecție divină, nici un fel de ură la adresa celor care venerau alți zei, respect pentru femei, lipsa fricii de moarte etc. La fel de curați ne apar și zeii Nordului — Borr și Bestia, Odhin și frații săi etc. *Probabil, dacă nu și-ar fi însușit otrava religioasă israelită, străbunii arieni ar fi evoluat mult mai rapid către cunoașterea adevăratului Dumnezeu, n-ar fi afectat viețile altor popoare și rase, ar fi accelerat progresul cunoașterii și creației, încât întreaga Omenire ar fi fost acum într-o situație mult mai bună.* Desigur, n-ar fi făcut aceasta pe cale religioasă, ci prin credință în Adevărata Divinitate. Cei care m-au bănuțit că vreau să învii cultul zamolxian n-au înțeles obsesia mea pentru cunoaștere, creație, perfecționare morală și accelerarea progresului, către un viitor ultracivilizat. *Întoarcerea la rădăcinile străbunilor semisălbatici este o ispită pentru ignoranții care n-au înțeles legile evoluției și progresului.*

Cui trebuie să cerem iertare pentru crimele străbunilor arieni intoxicați cu otrava judeo-creștină?

a. După recunoașterea oficială a creștinismului ca religie de stat, în secolul 4 e.n., *judeo-creștinii europizi au declanșat o sângeroasă prigoană împotriva păgânilor, ucigând câteva zeci de milioane de oameni nevinovați, din propriile popoare, precum și din cele cucerite.* Numai Vladimir al Kievului a ucis câteva sute de mii de slavi care au refuzat să treacă prin apă, pentru a se creștina. Grecii și romanii au ucis și au schilodit păgâni chiar din propriile familii. Spaniolii creștini au măcelărit evrei și mauri. Popoarele germanice din nord, care-și divinizau zeii străbuni, au fost înșelate să se creștineze pe cele mai diverse căi. De exemplu, adoratorilor zeului Odhin li s-a spus că „fecioara” Maria era verișoară cu zeul lor suprem.

b. După scindarea judeo-creștinismului în catolicism și ortodoxie, *alte zeci de milioane de arieni au murit în lupte fratricide.* În treacăt fie spus, dacă Jeshua (Christos) ar fi fost fiul lui Dumnezeu, religia sa nu s-ar fi scindat niciodată și n-ar fi permis celor care o practicau să se ucidă și să se schilodească între ei. Invazia catolică din Constantinopole a lui Baldovin (Baudouin) de Flandra a determinat moartea mai multor judeo-creștini ortodocși decât au ucis turcii la ocuparea acestui oraș. *Numai intervenția țarului daco-român Ioniță Caloian a oprit lichidarea integrală a ortodocșilor din Constantinopole.*

În Dacia nu s-au semnalat măceluri religioase de păgâni, deoarece populația daco-română și-a păstrat vechile credințe și superstiții, până în urmă cu vreo două secole. Daco-românii priveau la slujbele judeo-creștine, ținute în limba greacă și slavonă, ca la un soi de spectacol, fără a înțelege o iotă din ce se spunea. Luminosul Domn Alexandru Cuza a întrerupt tributul către muntele Athos și a secularizat averile mănăstirești. Abia în timpul regelui Carol I, Biserica ortodoxă română a devenit autocefală și și-a tradus textele în limba română. Nici în prezent, acestea nu sunt studiate măcar de 10% din populația care se declară formal judeo-creștină, de dragul sărbătorilor și a tradițiilor amestecate (creștino-păgâne). Numai adepții unor secte (Martorii lui Iehova, adventiștii, pentecostalii etc.) studiază textele de bază ale judeo-creștinismului, Vechiul și Noul Testament, însușindu-și aberațiile și blasfemiile cu titlul de adevăr. Desigur, alături de ei, circa 40-50 de mii de teologi (preoți, călugări, călugărițe) studiază abominabilele texte și intoxică populația cu tot soiul de vedenii străine de sufletul curat, puternic și cinstit de daco-român.

c. Măcelul subrasei roșii este una din cele mai grozave crime ale judeo-creștinismului arian.

Cel puțin 10 milioane de amerindieni au căzut pradă intoleranței și cruzimii judeo-creștine. De exemplu, cei circa 200.000 de băștinași arawak care populau Cuba au fost lichidați integral, încât insula a fost repopulată cu negri aduși din Africa. Maiășii și aztecii au plătit un tribut de sânge atât de mare, încât aproape că au dispărut. N-a fost vorba numai de simple ucideri ale celor care-l refuzau pe zeul Christos, ci și de torturi inimaginabile (crucificări, spintecări, scoaterea pruncilor vii din pânțelele mamelor și uciderea lor alături de acestea etc.). Cine studiază istoria Conquistei se cutremură de groază. Ciudat lucru, dar urmașii supraviețuitorilor acelor măceluri au devenit și au rămas judeo-creștini fervenți, încât repetă, în fiecare an, scenete cu autoflagelări și crucificări după modelul christic, cu scopul de a se „mântui”.

d. Sclavizarea și uciderea a zeci de milioane de negri din Africa a fost tot o crimă a judeo-creștinismului european. Preoții judeo-creștini au binecuvântat această faptă, invocând pasajul din Vechiul Testament în care bețivanul de Noe și-a blestemat nepotul, Canaan, să ajungă slugă cu tot neamul lui la descendenții din Sem și Iafet, pentru că tatăl său, Ham, l-a văzut în pielea goală.

e. Marele umorist american Mark Twain a scris mai multe schițe despre cruzimile judeo-creștinilor europizi porniți să creștineze rasa galbenă, începând de la chinezi. N-a avut înșă curajul să le publice în timpul vieții sale, astfel că le puteți citi în volumele cu nuvele și schițe. În esență, ele, ca și alte mărturii, ne demonstrează că judeo-creștinii au tratat asiaticii supuși creștinării cu aceeași cruzime pe care noi am văzut-o în filmele despre khmerii roșii.

*f. Măcelurile fratricide dintre diverse ramuri ale creștinismului, în interiorul aceluiași națiuni europene, au sacrificat milioane de vieți nevinovate. Uciderea hughenoșilor, husiților, calvinilor, protestanților, anglicanilor etc. au fost consemnate clar în documentele Evului Mediu. Nici acum, într-o națiune cu pretenții de deplină civilizare, cea britanică, nu există pace între catolici și protestanți. În fiecare an, în zilele de sărbătoare ale fiecărei comunități, se încing conflicte sângeroase. Jeshua avea dreptate când a promis *N-am venit să aduc pacea, ci sabia. Am venit să despart pe tată de fiu, pe fiică de mamă, pe soacră de noră. Astfel, cei mai mari dușmani ai omului vor fi cei din aceeași casă cu el.* Cumplită viziune! Abominabil vizionar!*

Cruciadele și „războaiele sfinte” au determinat moartea a mai mult de 150 de milioane de oameni. Numai cele două războaie mondiale, purtate mai ales între creștini, au secerat circa 110 milioane de vieți. *Beligeranții se închinau aceluiași zeu, Isus Christos, dar s-au ucis între ei ca fiarele. Dacă Jeshua, zeificat drept Fiul Domnului și parte din „sfânta treime”, este într-adevăr parte din Divinitate, de ce nu a oprit aceste războaie măcar între adepții săi, prin schimbarea gândurilor belicoase ale liderilor politico-militari? N-a putut-o face, deoarece nu este parte din Divinitate, nici vreo ființă semidivină. A fost un simplu sălbatic mistic, xenofob și intolerant, zeificat de niște indivizi ignoranți și iresponsabili.*

Religia judeo-creștină este, de la rădăcina ei, războinică și nemiloasă. I.V. Stalin, conducătorul URSS în cel de-al doilea război mondial, a fost intoxicat cu ea în facultatea de teologie și n-a mai scăpat niciodată de fantasmelor ei. Când se îmbăta, cânta fragmente din slujbe religioase judeo-creștine. Aceasta nu l-a oprit săucidă aproape 10 milioane de oameni, înainte de război, în cele mai diverse moduri: în revoluția bolșevică, în care frații s-au ucis între ei, exact ca în scena ordonată de Moise, la deschiaburirea popoarelor sovietice, pe timpul deportărilor și mutărilor de populație etc. *Toate crimele sale au fost executate sub influența miturilor judeo-creștine ucigașe, înscrise în subconștientul lui încă din copilărie și adolescență.*

*Celălalt monstru, Adolf Hitler, fusese educat de mic în religia creștină catolică. Ca orice fire mistică, s-a lăsat atras la judeo-masonerie, schimbându-și numele adevărat, Schickelgruber, în Hitler, nume ales după calcule astrologice și după alfabetul secret ebraic. Hitler era la fel de contradictoriu în afirmații și comportare ca și Jeshua (Christos). Era convins că evreii erau vinovați de uciderea „fiului lui Dumnezeu”, fapt exprimat în două cuvântări publice de mare amploare. Pe de altă parte, colabora cu judeo-masoni și cu bancheri evrei și avea ca soție de suflet o evreică, Eva Braun. Paftalele tuturor soldaților săi purtau inscripția judeo-creștină *Got mit uns (Dumnezeu cu noi)*, iar toți apropiații săi au fost judeo-creștini. Aceasta nu l-a oprit pe acest monstru bolnav și intoxicat mistic să declanșeze cea mai cumplită conflagrație între arienii din secolul trecut, în majoritate creștini, conflagrație în care au murit circa 70 de milioane de oameni (în majoritate, judeo-creștini). Adăugați la aceștia evreii, țiganii și polonezii uciși în lagăre! Unde era și ce făcea „mântuitorul” Isus Christos, când acești doi monștri, Stalin și Hitler, îi trimiteau adoratorii să seucidă între ei ca fiarele? Nu era nicăieri în Cer și n-a făcut nimic, deoarece a fost un simplu muritor sălbatic.*

Nici acum nu e pace religioasă. În Anglia, catolicii se măcelăresc cu protestanții. Agresiunea religioasă judeo-creștină declanșată împotriva fostelor națiuni socialiste a determinat grave dezbinări în familii, schilodiri, îmbolnăviri și crime. Oare, n-a venit timpul să o oprim? *E timpul ca, prin acțiuni civice ferme, să impunem propagandiștilor judeo-creștini de orice fel renunțarea la orice fel de xenofobie și rasism practicate sub acoperire religioasă.* E timpul să renunțăm la „poporul ales” și „țara sfântă”. S-o facem fără ură la adresa evreilor, deoarece nu sunt ei vinovați că străbunii rasei noastre le-au preluat vechile mituri ca religie. E timpul să înviem bunele tradiții ariene de toleranță, ospitalitate și umanism, față de oameni din toate rasele și popoarele, începând cu atât de dezbinătele noastre națiuni europide. De ce să-i urăsc și să-i bombardez pe sârbi, fie ei și judeo-creștini? Pentru a îndeplini politica economică a NATO și a umple buzunarele producătorilor de armament din SUA? De ce să-i urăsc pe ruși, cum am fost îndoctrinat încă din fragedă pruncie, dacă și ei, la fel ca noi, au fost târâți de monstrul judeo-creștin ascuns în creierele factorilor de decizie, să ne trateze după legile lui Iahve? *Nu e mai*

corect să căutăm căile de împăcare cu ei, să-i atragem în Uniunea Europeană, refăcând unitatea de sânge a rasei ariene și eliminând orice posibilitate de război mondial? A! oculta judeo-masonică din SUA ne instigă să-i agresăm pe ruși, pentru ca noi, cei din Uniunea Europeană, să rămânem slabi și inferiori lor, în plan economic, științific și militar. Nu le vom face jocurile murdare!

Argumentele despre povestea frumoasă a lui Jeshua, cel care ar fi rupt-o cu trecutul sălbatic, crud, xenofob și irațional din Vechiul Testament nu sunt adevărate. Ele îi ancorează pe cei care le cred într-un infantilism sălbatic, întreaga viață, îi izolează de viața reală, de adevăruri vădite și de Adevăratul Dumnezeu. De îndată ce reușești să le produci o mică fisură rațională în scutul lor de ignoranță crasă și intoxicare mistică, mulți *judeo-creștini devin exact ca zeii și eroii din poveștile lor (V. T. și N.T.): violenți, agresivi, cruzi, gata nu numai să te insulte, dar să te și omoare* pentru că le iei drogul cu care își întrețin existența inferioară, de subumani. Am muncit gratis pentru un asemenea judeo-creștin, timp de o săptămână, câte 14 ore pe zi, corectându-i o lucrare științifică, împănată din belșug cu religie, după moda venită de la americani. I-am expus argumentele științifice cu politețea și blândețea cuvenite unui om cu discernământ redus, am apelat la titlurile sale de doctor în două științe, să nu se facă de râs, publicând neadevăruri flagrante, sub influența unor mistici. Nu numai că nu mi-a mulțumit pentru munca depusă și pentru sfaturile bune, dar mă și urăște din cauză că prognozele mele s-au confirmat, adică lumea academică îl disprețuiește pentru amalgamul de știință și religie publicat totuși. Acesta este judeo-creștinul tipic. *Din fericire pentru națiunea noastră, mai mult de 90% dintre cei care s-au declarat formal creștini, datorită lipsei de informare, nu sunt la fel cu el, ci gândesc mult mai aproape de realitate, de adevăr și de Divinitate.*

2. Judeo-creștinismul, tiraniile și comunismul

Jeshua (Christos) a fost cinstit când și-a anunțat contemporanii că nu intenționa să strice Vechiul Testament, zis și Legea, ci să-l completeze și să-l perfecționeze. Aceasta a și făcut „mântuitorul” Jeshua, astfel că întreaga organizare religioasă și toate slujbele judeo-creștine se înscriu în cele două scrieri principale analizate în această carte (V.T. și N.T.). Ca și vechea religie judaică, pruncul ei monstruos și blasfemic, *judeo-creștinismul, a impus, prin frică și înșelăciune, imaginea unor divinități antropomorfe, ignorante, crude, iraționale, capricioase etc., pe post de Dumnezeu.* Desigur, produsul imaginat de mințile lor sălbatice, ignorante și chiar bolnave nu e Adevăratul Dumnezeu, nu e Adevărata Divinitate. *Adevăratul Dumnezeu nu poate fi creat din imaginația muritorilor terrani, ci poate fi numai recunoscut, mai ales prin legile divine pe care ni le impune pe nevăzute, pentru a ne asigura progresul și civilizarea.* Ignoranții, leneșii în gândire și acțiune, imoralii și infractorii nu ajung niciodată la cunoașterea de Dumnezeu, nu-i pot înțelege legile divine, nu se pot bucura de inspirație, ajutor și ocrotire supraumană. *Ei rămân în imperiul sălbatic al zeilor biblici.*

Deși are la dispoziție toate mijloacele moderne de cunoaștere a Lumii și se bucură de toate facilitățile tehnico-științifice ale acesteia, *judeo-creștinismul tipic are gândirea și imaginația la fel de sălbatice ca ale judeilor din urmă cu 2000 de ani.* El își imaginează că în Cer, mai ades în cele șapte ceruri suprapuse ca niște emisfere cu gura în jos, există o împărăție a zeilor și sfinților săi, deasupra cărora domnește zeul suprem, Dumnezeul creștin, ca un stăpân de sclavi (robi). Judeo-creștinii nu se miră deloc că sunt numiți *robi ai Domnului, turma Domnului*, dar s-

ar ofusca teribil dacă le-am spune că sunt cireada Domnului, formată din boi negânditori. Panteonul judeo-creștin a crescut atât de mult și s-a ierarhizat atât de complex, încât intoxicatul religios nu mai are posibilitatea să cugete la adevăratul Dumnezeu. Ortodoxia are aproape 2000 de sfinți (arhangheli, sfinți etc.), obținuți prin sanctificarea unor muritori care au adus servicii religiei, indiferent de cultura și moralitatea lor. Catolicismul întrece ortodoxia la scor rușinos, cu circa 9.000 de sfinți de diverse mărimi, obținuți prin imaginarea sau prin beatificarea unor muritori din rândul propagandiștilor lor. E ciudat și ridicol să existe un sfânt pentru ocrotirea cailor, altul, pentru alinarea durerilor de burtă etc. Nici un judeo-creștin nu-și cunoaște panteonul, ci optează pentru un anumit sfânt ocrotitor preferat. *Cu acest gest, el iese de sub ocrotirea Divinității și intră în imperiul zeilor și sfinților judeo-creștini.*

„Împărăția cerurilor” judeo-creștină n-a fost confirmată sau probată în realitate și n-a rezistat verificărilor practice făcute de cosmonauți. *Ea a fost și este imaginată de jos în sus, de la Terra către Cer, de către misticii judeo-creștini, după modelul împărățiilor cunoscute de ei.* Cum aceste împărății erau de tip sclavagist, în care împăratul și camarila aveau ca robi întreaga populație, *dumnezeul judeo-creștin, derivat din zeii biblici, a fost imaginat ca un tiran crud, gelos, nemilos, paranoic etc.* E suficient să studiezi legenda lui Lucifer, îngerul care ar fi provocat o răscoală, pentru a-și detrona dumnezeul judeo-creștin, pentru a înțelege *cât de sălbatic gândesc judeo-creștinii. Ei și-au transferat toate moravurile și poftele lor sălbatice asupra făpturilor divine și chiar a propriului dumnezeu. În realitate, în lumea divină domnește armonia și pacea.* Legenda lui Lucifer este o prelucrare mai recentă poveștii celor 200 de îngeri conduși de prințul ceresc Semyaza zis și Azazel, care au încălcat porunca zeului El Duh și au procreat copii cu pământence. Cartea lui Enoh din Vechiul Testament integral ne spune că El Duh a fost atât de furios de fapta îngerilor săi, încât a trimis pe îngerii Mihael, Raphael, Uriel și Gabriel să ucidă metișii rezultați, în fața părinților cerești și să-l arunce pe Semyaza în „măruntaiele Pământului”. *Captivitatea babiloniană i-a durut cumplit pe judeo-israiliți, dar i-a și învățat să critice pe ascuns, în simboluri.* Cum babilonienii își asemeuiau regii cu planeta Venus (Luciferus), ca strălucire, în cadrul cultului personalităților acestora, *judeo-israiliții au născocit legenda rebelului Lucifer (regele babilonian) răsculat împotriva zeului suprem (Iahve). În realitate, în Lumea Divină, n-a fost și nu va fi niciodată vreo revoltă, vreo încercare de detronare a Divinității supreme de către îngerii veghetori subordonați.*

Creștinismul românesc, puternic infiltrat cu credințe ariene precreștine, nu crede în legenda lui Lucifer, ci îi venerază ziua acestuia, vineri (Venus), sub numele de sfânta Vineri, alături de sfânta Miercuri. Ca o ciudățenie astronomică, aceste două sfinte întâlnite numai la români corespund planetelor dintre Soare și Terra. Dimpotrivă, ziua de marți, închinată planetei Marte și zeului roman al războiului, Marte, este considerată de superstițioșii români ca zi nefastă. Aproape la fel de nefastă este considerată ziua de sâmbătă, ziua sfântă a judeo-israiliților. Mai puteți înțelege ceva din acest amalgam de credințe ariene precreștine, zis păgâne și judeo-creștinismul afixat de majoritatea românilor? Eu nu înțeleg nimic.

În timpul „domniei” lui Nicolae Ceaușescu, un ignorant mistic judeo-creștin numai în aparență ateu, în plin socialism, s-au construit 2000 de biserici ortodoxe, cu ajutor de stat și au fost reprimate celelalte culte și secte creștine. El a fost totuși acuzat ca „demolator de biserici”, pentru câteva șandramale mistice foarte vechi, pe care constructorii nu le-au putut muta, pentru aplicarea planurilor de modernizare a localităților. *Cel mai mare scandal s-a făcut pentru*

dărâmarea bisericii sfânta Vineri (Lucifer) din București, o paragină care oricum nu putea fi reparată. A fost judecat Ceaușescu corect în această problemă? Nu! Judeo-creștinii sunt pătimiși, nedrepti, violenți ilogici, iraționali și nerecunoscători față de faptele bune ale oamenilor. Cele 2000 de biserici construite cu sprijinul statului socialist, din ordinul lui Ceaușescu, n-au mai contat în fața celor câteva șandramale mistice demolate din rațiuni de sistematizare a localităților. Datele privind construcția celor 2000 de biserici și repararea tuturor mănăstirilor voievodale, din ordinul lui Ceaușescu, au fost prezentate pe televiziuni, de mitropolitul Anania din Ardeal.

După modul în care gândesc, vorbesc acționează și se comportă românii în viața de zi cu zi, am tras concluzia că ei cred într-un Dumnezeu tiran al cărui reprezentant tiran pe Pământ să le rezolve toate problemele. Restul concepțiilor religioase sunt un amestec de judeo-creștinism recepționat total deformat, pe cale orală și prin tradiții, un pachet de credințe mistice străvechi și câteva achiziții mistice noi (astrologie, yoga, meditație transcendențială etc.). *Pe baza declarării formale ca judeo-creștini a circa 90% din populație, BOR a instaurat însă o dictatură religioasă, cu implicații în sfera puterii (legislativ, Justiție, administrativ) și în întreaga viață publică (școli, spitale, azile, penitenciare etc.).* Majoritatea românilor nu sunt conștienți de efectele deosebit de nocive ale acestei tiranii religioase, deoarece nu-i cunosc toate componentele (nici măcar componentele care îi afectează direct, cum ar fi impozitele dirijate, prin buget, către BOR).

De exemplu, mulți români declarați judeo-creștini s-ar scandaliza, dacă ar afla ce privilegii smulse din buzunarele noastre au slujitorii cultelor religioase din România. Conform Constituției României, cultele sunt independente de stat și-și organizează activitatea pe baza statutelor proprii. În realitate, printr-o interpretare abuzivă a art. 29, pct. 5 din Constituție, legiuitorii necinstiți, interesați să folosească propagandiștii religioși ca agenți electorali, le-au acordat acestora niște privilegii nemăsurabile, încât numai Biserica ortodoxă română a ajuns proprietara unui patrimoniu material și bănesc de cel puțin 50 de miliarde de euro. Lor li s-au retrocedat imense suprafețe de păduri, terenuri, iazuri, clădiri cu destinația hotelieră sau de producție economică etc. Ei au fost scutiți, prin Codul fiscal, de taxe și impozite de orice fel, pentru activitățile economice aducătoare de câștig (hotelieră, artizanală, editorială etc.). Deși sunt liberi profesioniști care încasează de la populație taxe nerușinat de mari pentru serviciile religioase prestate (1.500 de lei cununia, 700 de lei înmormântarea etc.), clericii sunt și „ajutați” cu salarii de la buget, smulse din sudoarea noastră, a creatorilor direcți.

Vă interesează cam ce „ajutoare” primesc clericii judeo-creștini și ai altor culte din bugetul nostru anemiat? Patriarhul BOR primește mai mult decât Președintele României — 8.357 lei noi. Mitropoliții — 7.698 lei. Arhiepiscopii, muftiul, șef rabinul și președinții uniunilor religioase (secte) — 7.244 lei. Episcopii — 6.629 lei. Episcopii vicari — 6.324 lei. În total, hrănim vreo 40.000 de paraziți religioși, din care cel mai puțin primesc 800 de lei pe lună (11.000 de preoți, imami, rabini etc., egumeni etc.). *Dictatura economico-religioasă nu este nici cinstită, nici legală, dar reproduce integral privilegiile stabilite încă de anticul Moise în favoarea preoților. În țările civilizate, fiecare om plătește taxa la cultul pe care îl preferă iar ateii și liberii cugetători nu plătesc deloc. Din această cauză, în Germania actuală, mai mult de 50% din cetățeni s-au declarat ateii. Eu am inițiat o acțiune pentru abolirea privilegiilor religioase, pe site www.drumulinvingatorilor.ro, forumul Frăția Creatorilor, secțiunea Acțiuni de mare anvergură,*

subsec-țiunea Acțiuni economice. Cine dorește să sprijine demersul nostru, al creatorilor morali de pe forum, poate veni alături de noi.

Judeo-creștinismul a fost dintotdeauna tiranic și a sprijinit cele mai monstruoase tiranii laice. Clericii judeo-creștini au justificat cele mai mari cruzimi ale stăpânilor de sclavi și ale seniorilor feudali cu citate din Vechiul și Noul Testament. Tirania religioasă judeo-creștină exercitată prin Inchiziție a decimat floarea intelectualității dintr-o lungă perioadă istorică. Ea a interzis cunoașterea corectă a Lumii, cunoașterea și vindecarea omului de către medicină (se prescriau, în loc, rugi și autoflagelări), emanciparea femeilor și a sclavilor albi sau negri, cunoașterea umană progresistă, în general. *În schimb, Biserica judeo-catolică oferea spre vânzare indulgențe de iertare a păcatelor, ca într-un fel de comerț cu dumnezeul judeo-creștin, iar cea ortodoxă oferea aceleași iertări, pentru daruri mai modeste.* Orice sălbatic, cât de crud, imoral sau infractor, a putut fi sanctificat (beatificat), dacă interesele Bisericii judeo-creștine o cereau. Orgiile familiei Borgia, atât de faimoase în istorie, s-au făcut cu binecuvântarea clericilor catolici interesați de putere.

La ora actuală, religia judeo-creștină nu mai este o credință, ci o afacere pur materială, din care se scot bani grei, bani folosiți ulterior în cel mai laic mod cu putință: jocuri pe bursă, hoteluri, cazinouri etc. Propagandiștii ramurilor și sectelor judeo-creștine din SUA au devenit faimoși prin modul în care spoliază cetățenii, prin posturi de televiziune și radio proprii, prin scrieri și societăți de culegere a donațiilor. *Tirania religioasă judeo-creștină se transformă din ce în ce mai mult într-o tiranie economico-religioasă, iar noi n-am făcut nimic pentru a opri acest flagel.* Dimpotrivă, în anumite perioade, puterea politică a colaborat foarte strâns cu puterea economico-religioasă, din interes material. Deși nu-mi plac sioniștii, trebuie să recunosc faptul că au dreptate când acuză Vaticanul de colaborare cu nazismul. Colaborarea s-a desfășurat pe parcursul a patru ani, cu efecte fructuoase pentru Biserica catolică judeo-creștină.

Vă rog să nu refuzați imediat afirmațiile care urmează! Studiați-le pe îndelete, apoi decideți în cunoștință de cauză! Comunismul a fost copilul nelegitim al creștinismului primitiv, un copil ateu numai în aparență, dar care nu și-a uitat niciodată părinții sălbatici. După cum știți, judeo-masonii consideră Biblia carte sacră, alături de Thora, Coran și Zend Avesta. Până la congresul de la Basel, comuniștii au mers sub pulpana judeo-masoneriei, practicând toate ritualurile judaice ciudate ale acesteia. *Nici ulterior nu s-au emancipat de sub puterea judeo-masonică, ci au colaborat cu ea, pentru a impune ideologia comunistă, o ideologie descinsă direct din unele reforme pe care Jeshua voia să le aducă Vechiului Testament.* V. I. Lenin a fost pregătit de judeo-masoni să dea lovitura de stat din Rusia, o lovitură deghizată într-o revoluție bolșevică care a degenerat într-un sângeros război civil. **Lenin n-a interzis însă prin lege religia judeo-creștină și nu i-a distrus lăcașele (biserici, mănăstiri, sinagogi) cum prevedea doctrina comunistă atee.** Nici un alt conducător comunist n-a atins judaismul religios, în ciuda ateismului afișat, iar mulți l-au practicat în diverse forme, printre care și Nicolae Ceaușescu, fostul nostru președinte, judeo-creștin și judeo-mason.

De ce comunismul a făcut compromisul cu judeo-creștinismul?

În mod teoretic, ideologia comunistă se baza pe ateismul științific și ar fi trebuit să-l impună în creierile tuturor cetățenilor, cu toate mijloacele posibile. Comunismul din URSS și din statele

socialiste satelite a dispus de toate posibilitățile practice pentru a distruge integral orice formă de manifestare religioasă și a îndoctrina ateist toate masele populare. Marea enigmă care frământă ateii din „lumea liberă” este din ce cauză statele comuniste nu și-au atins acest obiectiv prioritar al „dictaturii proletariatului”, obiectiv care, odată atins, ar fi eliminat pentru totdeauna ciuma judeo-creștină dintr-o mare parte a creierelor umane de pe această planetă.

lată principalele cauze pentru care liderii comuniști au făcut marele compromis cu ideologia judeo-creștină și cu alte religii (în China):

a. *O mare parte dintre liderii comuniști ai primei generații erau judeo-masoni îndoctrinați și religioși. Ei nu s-au putut smulge din mrejele religiei, datorită ignoranței și educației religioase din copilărie. Ca atare, în fața uriașelor sarcini de conducere, ei au simțit nevoia unei protecții supraumane, a unei protecții divine. V.I. Lenin a făcut parte dintre comuniștii îndoctrinați de judeo-masoni și a rămas legat întreaga sa viață de judeo-masonerie. Aceasta l-a propulsat în fruntea primei experiențe masonice de a crea un alt tip de societate, după model evanghelic. I.V. Stalin a fost pur și simplu purtat prin viață de informațiile, regulile și ritualurile judeo-creștine însușite în facultatea de teologie.*

Nicolae Ceaușescu, un ignorant cu numai 5 clase primare făcute ca vai de ele, lipsit de cunoștințe de cultură generală fundamentale, pe care și-ar fi putut fonda o concepție corectă despre Univers, Lume și viața umană, a fost pur și simplu un judeo-creștin pseudo-ateu. El s-a cununat religios cu nevastă-sa, și-a îngropat tatăl cu sobor de preoți, a ridicat 2000 de biserici din fonduri statale, a cochetat și cu judeo-masoneria care l-a propulsat în înalta funcție, iar în, final, sub influența cultului personalității, a ajuns să se creadă un ales al dumnezeului judeo-creștin, Iahve. Practic, în ultimii 9 ani de „domnie”, când și-a impus dictatura clanului său, Ceaușescu era un tulburat mintal manipulat prin formule mistice judeo-creștine și judeo-masonice. Mulți preoți creștini l-au trădat, acuzându-l în mod ridicol că ar fi aderat la islamism. În realitate, relațiile bune ale lui Ceaușescu din lumea arabă au fost controlate destul de abil de amicii săi judeo-masoni. Pretinsul anti-evreism al soției sale, Elena, era praf în ochii lumii. Și ea a fost manipulată de judeo-masoni. Avea o cumnată evreică, Rașela Petrescu și o noră evreică, Ana Borilă, soția lui Valentin. Ignoranții sunt în stare de orice compromis, pentru a se ridica în funcții mult mai înalte decât le-ar permite calitățile și pregătirea personală. Ca fapt divers, nașul de cununie al soților Ceaușescu a fost un evreu — Gogu Rădulescu.

b. *Cei mai abili lideri comuniști au preferat să manipuleze masele cu ajutorul religiei judeo-creștine, decât să lupte împotriva acesteia cu ajutorul ateismului științific. Drept urmare, ei au scos în evidență faptul că orânduirea comunistă era, de fapt, „împărăția cerurilor” visată de Jeshua (Christos). În acest scop, au folosit următoarele elemente:*

- *Jeshua-Christos promisese o dictatură a celor săraci împotriva bogaților. Nu conta faptul că unii erau săraci datorită ignoranței, lenei, alcoolismului și altor vicii. Ei au fost ridicați la putere, pentru oprimarea bogaților care îi „exploataseră”. În acest context, în toate țările comuniste, inclusiv în România, toți oamenii înstăriți care nu s-au „pocăit”, trecând la comunism, au fost sărăciți, aruncați în închisori și lagăre etc., chiar dacă își procuraseră averile pe căi cinstite. Concomitent, în înalte funcții, au fost ridicați săraci, indiferent de nivelul lor de pregătire și de defectele lor grave de personalitate.*

- *Jeshua promisese o împărăție fără bogați: Mai lesne va trece cămila prin urechile acului, decât va intra bogatul în împărăția cerurilor.* Ca atare, toți bogații au fost oprimați. În bloc, fără a se ține cont de faptul că unii dintre ei își procuraseră averi pe căi cinstite și dovediseră omenie în relația cu clasele sărace. De la această regulă, au făcut excepție câțiva bogați și câțiva clerici care au îmbrățișat dictatura comunistă. Ulterior, mare parte din acești bogați au fost „demascați” ca dușmani ai poporului și lichidați, în timp ce clericii și-au reluat preocupările judeo-creștine, perpetuând o religie inumană care, întâmplător sau nu, semăna cu ideologia comunistă. *În final, însă, balaurul judeo-creștin a crescut, s-a dezvoltat ca în poveste și i-a înghițit pe naivii comuniști care crezuseră că-l vor putea folosi.*

În realitate, nici Jeshua-Cristos, nici ideologia comunistă n-au avut dreptate cu privire la poziția oamenilor din împărăția cerurilor, împărăție văzută ca o societate terestră mai bună, din următoarele cauze:

- *Științele demonstrează că oamenii nu se nasc egal înzestrați din punct de vedere psihic și fizic. Zestrea genetică a părinților și intervenția divină din momentul concepției ne diferențiază din start, încă înainte de a vedea lumina zilei, Unii sunt predestinați să ajungă genii creatoare, în timp ce alții, simpli robi ai burților.*
- *Ulterior nașterii, oamenii nu învață în mod egal, ci se diferențiază în diverse straturi ale piramidelor de valori, atât în planul cunoașterii, datorită instruirii științifice, cât și în plan moral, datorită educației morale diferite.* Iarăși apare o inegalitate în contradicție cu doctrinele judeo-creștine și comuniste.
- *După terminarea studiilor, oamenii nu muncesc în mod egal, nu sunt ajutați de inspirație în mod egal și nu obțin rezultate identice în muncă, rezultate materializate în valori spirituale (intelectuale) și în creații materiale.* Ca urmare, stratificarea socio-economică se accentuează, funcție și de aceste rezultate.
- *Oamenii nu evoluează în societăți umane de același tip, fapt care îi diferențiază și mai mult în plan social și economic. O femeie islamică din Iran are infinit mai puține șanse de a ajunge într-o importantă funcție publică, decât o femeie din toleranta democrație suedeză, de pildă. Un om dintr-o țară comunistă oricât de înzestrat ar fi fost în plan intelectual, chiar genial nu se putea realiza, dacă nu făcea pactul cu ideologia ori dacă specialitatea sa nu era cerută sau acceptată de societate. Iarăși elemente care contrazic ideologiile judeo-creștine și comuniste.*
- *În fine, nu toți oameni sunt ajutați în mod egal de noroc și loviți în mod egal de ghinion, ca expresie a unei intuiții speciale și a intervenției divine în viețile lor, astfel că doctrina egalitarismului oamenilor în fața lui Iahve (judeo-creștinism) sau a legii (comunism) nu se confirmă.*

În concluzie, prin prisma celor demonstrate, este drept, moral și legal să existe o stratificare social-economică în orice națiune umană, astfel ca agenții progresului, creatorii morali de diverse grade (simpli, excepționali și geniali) să ajungă în funcțiile de decizie a direcției de evoluție și progres. Nici o națiune din Lumea terestră n-a ajuns la un sistem în care adevăratele valori să conducă societatea în toate domeniile ei, conform cu legea divină a evoluției umane. *Foarte probabil, orânduirea creatorilor morali se va impune ca regulă a viitorului, acum când Omenirea se leapădă de sălbăticia religioasă și ideologică, de „chemarea sălbatică a naturii mamă”, devenind oameni supuși altor legi de evoluție, legi inspirate divin.*

Ați intuit că, de fapt, comunismul a fost o experiență judeo-masonică de verificare a posibilităților de organizare a unor națiuni după modelul creștinismului primitiv, model imaginat de Jeshua-Christos, liderul micuței secte noștri din antica Judee? Dacă ați înțeles acest

lucru, ați înțeles ce s-a întâmplat cu aproape jumătate din Umanitatea terestră, în ultimii 2000 de ani. *Oamenii au fost cobaii unor experiențe ideologice religioase și politice.* De fapt, politica a împrumutat de la religii cele mai perverse mijloace de subjugare psihică, sclavizare mentală și manipulare.

3. Creștinismul și misoginismul

Fanaticile adepte ale judeo-creștinismului mă uimesc în fiecare zi, cu fervoarea lor religioasă. Și mai mult mă uimesc cele care posedă studii superioare, chiar și titluri de doctor, dar se înregimentează în turma de „oițe” ale religiei judeo-creștine. Ideologie care susține pe față că femeia este atât de inferioară bărbatului, încât poate fi numărată după animalele din proprietatea acestuia (asini, oi, capre etc.). O asemenea ciudată creatură, care obținuse titlul de medic și funcția de asistent preparator la o facultate de medicină din provincie (Constanța), mi-a trimis o carte de „educație morală” împănată cu citate biblice și cu o prefață făcută de faimosul escroc judeo-creștin Teodosie Șpagoveanu. Îl știți, nu? E cel care a furat până și din banii donați de naivi pentru a atinge „brâul maicii Domnului”, a ipotecat clădiri bisericesti și a fost documentat pretinzând mită pentru a face trafic de influență (pentru a introduce un tânăr în facultatea de teologie). Vă puteți imagina ce sfaturi morale putea extrage acea „oiță” judeo-creștină, medic pârât, din scrieri profund imorale, ca Vechiul și Noul Testament? În timp ce le citeam, m-a pufnit râsul de câteva ori, văzând cum individul trăgea de păr informații sălbatice, cu scopul de a le da un sens cât de cât moral. M-a pufnit râsul, dar *m-am și întristat că oamenii care ar trebui să posede o solidă cultură umanistă își prostituează conștiințele în așa hal, pentru apărarea unei ideologii sălbatice, neadevărate și monstruoase.* Am fost la fel de dezamăgit ca și de scriitorul Giovanni Papini, autorul faimosului volum *Gog*, dar și a unei maculaturi injurioase la adresa gândirii raționale — *Viața lui Isus.*

Religia judeo-creștină este atât de misogină încât, în mod normal, ar trebui respinsă cu fermitate cel puțin de toate femeile culte, în stare să citească și să înțeleagă textele religioase. Eu voi da numai câteva exemple din numeroasele reguli misogine instituite de această religie, urmând ca dumneavoastră, cei care ați ajuns judeo-creștini practicanți, să vă analizați fiecare ritual și fiecare regulă prin prisma cunoștințelor și regulilor morale ale omului modern.

a. *Împotriva realității evidente, majoritatea popoarelor orientale au practicat și practică cultul bărbatului, al falusului (penisului) și al zeilor exclusiv masculini.* Realitatea evidentă, observată și tratată corespunzător de străbunii noștri arieni: femeia participă în mod decisiv la perpetuarea speciei umane, prin nouă luni de sarcină, prin câteva luni de alăptare și prin educația maternă de bază, începând de la cunoașterea limbii și până la însușirea normelor elementare de morală. *În viziunea anticilor arieni, femeia era transfigurarea umană a mării zeițe Terra (Gaia, Gee) care, însămânțată de tatăl-Soare, făcea să rodească totul.* Pe bună dreptate, latinii au cristalizat principiul că pruncii sunt întotdeauna ai mamei — *Mater semper certa est, pater incertus.* Gințile ariene purtau numele străbunelor mitice (Iulia, Flavia etc.), iar femeile se bucurau de mare respect. Ele puteau participa la toate activitățile obștii, începând de la ritualuri religioase supreme, în calitate de preotese și până la lupte. *Ca o consecință firească a acestei concepții realiste, panteoanele popoarelor ariene cuprindeau zei și zeițe, dintre care cele mai curate au fost ale nord-arienilor și ale arienilor vedici (cele mai imorale, ale*

grecilor influențați de orientali). Până și enigmaticul zeu al daco-geților, Zamolxe, avea o umbră de zeiță, feminină — zeița Bendix. *Acest echilibru natural între sexe, inclusiv în plan zeiesc, a făcut ca în viața străbunilor arieni să nu se manifeste nici un fel de perversiuni sexuale.*

Situatia orientalilor este total diferită. În multe națiuni orientale, inclusiv în civilizata Japonie, băștinașii trag storiile în semn de doliu când li se nasc fete, dar fac petreceri zgomotoase, dacă se nasc băieți. Ei nu-și pun nici o clipă întrebarea rațională: *Cum s-ar perpetua specia noastră, în lipsa fetelor și femeilor?* Pur și simplu, un întineric religios li s-a pus pe creiere. Practică cu nonșalanță cultul falusului, ca organ al puterii virile, încât evreii biblici foloseau acest organ și pentru jurăminte foarte importante. Nimeni nu s-a gândit însă să facă și temple în care să fie divinizat organul sexual feminin, cel mai sigur izvor de naștere al copiilor. *Ca o consecință a părerii greșite despre rolul femeii în viața umană, zeitățile supreme orientale sunt întotdeauna bărbați (întruchipare antropomorfă), iar perversiunile sexuale între bărbați au fost și au rămas ceva obișnuit.* Din păcate, aceste perversiuni s-au insinuat și în civilizația ariană, via SUA și Olanda, astfel că va trebui să luptăm câteva decenii pentru a le stârpi complet.

Cam ce gândeau autorii biblici despre femeie?

- *Israilitul intoxicat religios își începea și-și începe ziua cu o mulțumire către zeul Iahve: Binecuvântat ești tu pentru că nu m-ai făcut străin (goy). Binecuvântat ești tu pentru că nu m-ai făcut femeie. Binecuvântat ești tu pentru că nu m-ai făcut rob.* Cunoașteți deja din Talmud cum erau priviți și tratați străinii (goyim), așa că restul comentariilor sunt de prisos.
- *La israilitul antic, femeia era o marfă folosibilă, cu scop de câștig material, prin relații extraconjugale cu orice cumpărător.* Modelul de comportare oferit mireselor judeo-creștine, Sarra, soția patriarhului Avraam, a fost oferită, pe rând, faraonului egiptean și regelui Avimeleh. Nu numai că ofertantul nu simțea nici un fel de repulsie sau muștrare de conștiință pentru gestul său, dar chiar se bucura de câștigurile aduse de soție, prin practicarea celei „mai vechi meserii din Lume”.
- *Chiar și după impunerea severei legi a lui Moise, bărbații nu erau pedepsiți pentru adulter, în timp ce anumite femei, cele din clasa inferioară, erau ucise cu pietre pentru aceeași faptă.* Bărbații însă își puteau lua câte femei doreau, cu care să procreze câți prunci puteau. Vă amintiți că „preacuviosul” Iacov-Israil, tatăl mitic al celor 12 triburi israilite, a procreat numai 4 copii cu soțiile sale Lea și Rașela, în timp ce restul de 8 au fost concepuți cu alte femei, inclusiv din alte popoare, fapt ce dărmă întreaga pretenție de puritate rasială a acestui popor? Aceasta ca să nu mai vorbesc de „înțeleptul Solomon” care, după ce și-a căsăpît fratele, i-a luat și tatălui haremul de 800 de concubine (țiiitoare).
- *Femeia era privită și ca un fel de vietate inferioară de sacrificiu, oricând disponibilă pentru satisfacerea poftelor inclusiv perverse ale bărbaților.* Vă amintiți de levitul care, împreună cu concubina sa, au fost găzduiți la un „pios” israilit din tribul Veniamin? În momentul când bărbații tribului i-au cerut musafirul să-l sodomizeze, „piosul” le-a oferit în loc fiica sa fecioară și soția levitului, iar aceștia și-au bătut joc de ele o noapte întreagă, încât concubina levitului a murit.
- *Nici unul din zeii israiliți nu era femeie, protectoare a familiei, femeilor și copiilor. Toți-zei cruzi, ignoranți și duri.*

b. Judeo-creștinism și misoginism, în rasa ariană

De la incubarea sa în Europa, mai ales prin eforturile ideologului Saul din Tarsos (sanctificat ca sfântul Pavel), judeo-creștinismul a luptat din răzputeri pentru a înăbuși cultul natural al femeii

și al zeitelor protectoare ale familiei. Efortul a fost atât de mare, deoarece jumătate din populația oricărei rase și națiuni este formată din femei. Cum să le spui acestora că dumnezeul judeo-creștin, Iahve, e bărbat, crud, sângheros și complet insensibil la firea și preocupările femeilor? *Nici măcar Jeshua-Christos, cu care se spera atragerea mulțimii, n-a exercitat nici un fel de atracție pentru femeile dezamăgite de dispariția zeităților feminine protectoare. El nu fusese căsătorit niciodată, nu avusese copii, nici obligații familiale, așa că nu putea deveni un model veridic de protector al familiei, femeii și copiilor.* Afirmația lui Jeshua-Christos că pământeni vor fi demni de împărăția cerurilor, când se vor dezbrăca în pielea goală și-și vor călca straiile în picioare, ca pruncii (întoarcerea la Edenul biblic), era privită ca un soi de nebunie, de femeile educate în spiritul unei cuvenite pudori. Excluderea femeilor din rândul clerului a creat mari mișcări în vestul Europei, unde religia druidică era mai bine reprezentată. Prezența Mariei Magdalena, fostă prostituată, în anturajul lui Jeshua-Christos, fapt neascuns în ochii primilor cititori de evanghelii, l-au transformat pe Jeshua-Christos într-un zeu dubios, nedemn de încredere. *El a câștigat însă teren în fața bărbaților din clasa săracă, nemulțumiți de starea lor de sclavi și de săraci.* Aceasta l-a făcut pe filosoful german Friederich Nietzsche să afirme că judeo-creștinismul a fost o „religie de sclavi”.

Judeo-creștinismul a luptat împotriva femeilor ariene mai mult de un mileniu, până ce a reușit să le îngenuncheze și pe cele mai culte sau mai viteze dintre ele, cu ajutorul seniorilor feudali. Marea crimă judeo-creștină a constat în scoaterea femeii din viața publică și izolarea ei între zidurile palatelor sau între pereții colibelor. Abia în secolul trecut, sub influența unei viguroase mișcări feministe, dar și cu ajutorul ateismului, femeile ariene au căpătat drepturi egale cu bărbații: dreptul de a dispune de averea proprie, dreptul de a divorța, drept de vot etc. *Fanaticile judeo-creștine au privit această revenire la normal ca un regres și au calificat militantele mișcărilor feministe cel puțin ca depravate, dacă nu și mai rău.* Ele erau deja murdărite pe creier cu teoria inferiorității biologice a femeii și a păcatului originar săvârșit de străbuna Eva, la instigarea șarpelui biblic. Vă vine a crede că femeile au avut de luptat mai mult cu prejudecățile judeo-creștine din rândul lor, decât cu opoziția bărbaților adepți ai Divinității exclusiv masculine?

Vă propun să analizăm împreună câteva aberații misogine ale religiei judeo-creștine, cu scopul de a trage învățăminte de rigoare:

1. Judeo-creștinii susțin, conform legilor lui Iahve și ale lui Christos, că femeia este inferioară bărbatului, atât în plan psihic, cât și fizic. În momentul în care Maria, mama lui Jeshua, a încercat să pătrundă în grupul în care apostolii discutau, Petru a ripostat misogin și ferm. Evanghelia i-a atenuat puțin tonul prin afirmația făcută de Jeshua că femeia atinsă de el pe umăr se ridică la calitatea de bărbat. Această teorie misogină n-a rezistat verificărilor făcute de științele moderne, dar se aplică în practica vieții politico-economice și sociale chiar și în cele mai avansate națiuni europene, cu excepția Marii Britanii, unde femeile din dinastia Tudor au creat și au consolidat un imperiu mondial. Accesul la funcții de conducere al femeilor este îngăduit prin tot soiul de tertipuri. Majoritatea parlamentarilor și guvernelor nu ating nici pe departe proporția normală de 50% femei. La funcții egale, femeile sunt avansate mai greu și plătite mai prost. În anumite profesii, chirurgia, de pildă, femeile sunt excluse cu grosolanie. *Femeile ariene își vor recâștiga prin luptă drepturile de oameni întregi și în fapt, după ce și le-au recâștigat în drept.* Religia judeo-creștină susține și acum, în plin avânt al științelor, când

femeile au făcut proba că pot îndeplini orice sarcină bărbătească, inclusiv zborul prin Cosmos (Valentina Tereșkova), că „femeile nu sunt cruce întreagă ca bărbații”. Tâmpită ideologie!, iertată să-mi fie expresia.

În realitate, așa cum poate vedea până și cel mai ignorant individ, femeile participă la viața socială într-o măsură mai mare decât bărbații. Bărbatul contribuie la actul perpetuării speciei noastre cu câteva clipe de plăcere, dar femeia ne poartă în trupul ei nouă luni (infirmând zodiacul), ne naște în dureri, ne alăptează, ne educă și ne instruește în primii ani de viață, pentru a deveni oameni. Dacă, așa cum susține religia, femeia este murdară, în general sau numai în anumite perioade lunare (ciclu), cum putem noi, bărbații născuți din femei, să ne considerăm curați? Cultul violenței fizice, specific societății semicivilizate în care trăim, e vinovat de perpetuarea acestei situații jignitoare și nedrepte față de femei. Judeo-creștinismul, o religie creată pe violență și crime, susține acest cult războinic, în pofida miorlăielilor înșelătoare ale unor preoți despre iubirea și morala cristică.

2. Ca o consecință directă a inferiorității femeii, declarată de religia judeo-creștină, femeile sunt excluse de la funcții clericale.

a. *Catolicii nici nu permit căsătoria preoților lor, fapt ce duce, în foarte multe cazuri, la pedofilie, pederastie și concubinaj.*

b. *Israiliții sălbatici, închinători la Iahve, excludeau prezența femeilor în „sfânta sfintelor” din templu, adică din locul în care numai preoții bărbați puteau „oficia taine” (în realitate, delirau prostii). Nici în prezent, nu se permite accesul pe locul fostului templu din Ierusalim, din teamă că cineva ar putea călca pe locul „sfintei sfintelor”. Trebuie să ai o bubiță zdravănă la creier, să crezi că există clădire sfântă și loc sfânt. Sălbaticii judeo-creștini au preluat de la sălbaticii israiliți regula de a interzice accesul femeilor în altar, deși acolo nu există decât o masă, un sfeșnic și un covor, pe care unii popi mai tăvălesc câte o muiere mai predispusă la faptele Mariei Magdalena. Apropo de această sfântă, cum se împacă morala creștină afișată de popi, cu sanctificarea unei curve de profesie?*

c. *Deși se susține că, prin „taina botezului, copiii devin judeo-creștini, se întrupează în Christos și-și câștigă ascendență israelită până la păstorul Avraam (Abraham)”, fetițele nu se bucură nici acum de același ritual de „încreștinare” ca băieții. De ce această discriminare? Propagandiștii iudeo-creștini nu observă un adevăr limpede ca lumina zilei: Marii Creatori au creat bărbatul și femeia ca ființe complementare, care numai împreună formează un întreg perfect. Ca atare, abstenența sexuală și perversiunile sexuale sunt revolte împotriva legilor divine înscrise în ființele noastre de către Marii Creatori. De ce religia judeo-creștină încurajează asemenea practici anti-divine? Mănăstirile sunt adevărate cuiburi de perversiuni sexuale și de tulburări mintale pe fond sexual. Ce simte și visează o călugăriță care n-a ajuns lesbiană, ci e convinsă că e „mireasa lui Christos”? Nu-mi pot imagina, dar tulburările lor psiho-hormonale sunt ceva cât se poate de legitim.*

d. *Nici măcar acum, când femeile și-au probat valoarea socială, nu se admite ca ele să îndeplinească funcții de preoți, cum nu se admiteau nici la vechii israiliți. Aceasta înseamnă sălbăticie și încercare de înlocuire a legilor divine cu legi umane pretins divine. Marii Creatori ai*

oamenilor terrani au conceput femeia într-un anumit model, cu anumite perioade lunare mai deosebite (menstrele). Ce drept avem noi, muritorii pământeni, să criticăm opera lor? Ei ne-au creat egali, ba încă femeii i-au pus în sarcină mai multe obligații de perpetuare a speciei homo sapiens sapiens decât bărbatului. Apreciez că religiile care și-au deschis porțile către preotese (ramuri anglicane, cultul druidic etc.) au procedat relativ corect. *Desigur, mult mai corect ar fi procedat, dacă ar fi renunțat complet la orice fel de ritual religios, lăsând fiecărui cetățean libertatea de a se adresa ori nu Adevăratei Divinități.*

e. În timpul slujbei de cununie, judeo-creștinii sfătuiesc soția să fie supusă bărbatului ei, dar nu și invers. De ce această discriminare de tip sclavagist, dacă legile laice au proclamat egalitatea femeii cu bărbatul? Este religia judeo-creștină mai presus de legile laice? Dar aceasta înseamnă dictatură religioasă, înseamnă renunțarea la multe secole de lumină civilizatoare câștigate prin jertfele a milioane de martiri ai cunoașterii științifice, creației și ai perfecționării morale. Liderii politico-economici și administrativi care folosesc acest compromis cu religia nu sunt conștienți că fac pactul cu dracul, că încalcă grav principiile constituționale ale statului laic. Noi, Frăția Creatorilor, am început lupta împotriva acestor grave încălcări, pe site www.drumulinvingatorilor.ro. Sperăm ca, în maxim 5 ani, să obținem legiferarea interzicerii tuturor privilegiilor și discriminărilor religioase.

Sfatul dat soției de judeo-creștini, de a fi mereu supusă soțului, ca o roabă, devine și mai nociv în cazurile în care soția este mai bine pregătită, mai activă, mai creatoare și mai morală decât soțul. Cum să fie supusă o soție demnă unui soț bețiv, care îi pretinde să practice perversiuni sexuale ori infracțiuni?

*În concluzie, „morală” judeo-creștină a afectat grav profilul spiritual arian, a produs schilodiri psihice atât în modul de gândire și comportare al bărbaților față de femei, cât și în gândirea, simțirea și comportarea feminină. Sutele de milioane de fanatici judeo-creștine nu sunt conștiente că militează pentru înjosirea și discriminarea lor. **Noi, arienii mai luminați, trebuie să destrămăm cât mai curând aceste teorii și practici judeo-creștine discriminatorii. Ele sunt străine de spiritul nostru liber, curat, netemător, deschis către cunoaștere, creator și moral.***

Cap. 5. Judeo-creștinismul, imoralitatea și infracționalitatea

Pseudo-intelectualii intoxicați religios au îndrăzneala să afirme că religia judeo-creștină a contribuit la disciplinarea și la civilizarea oamenilor, chiar dacă a făcut-o prin frică de zei. Aceasta este o minciună sfruntată. Dimpotrivă, religia judeo-creștină a cultivat cu stăruință cele mai imorale și mai infracționale predispoziții din firea umană. Numai intervenția nevăzută a Divinității ne-a ajutat să evoluăm, să nu rămânem o hoardă de troglodiți cruzi și ignoranți, cum erau creatorii miturilor biblice.

1. Religia judeo-creștină și morală general-umană se exclud reciproc.

Una dintre cele mai neadevărate expresii auzite de urechile mele este *morală creștină. Judeo-creștinismul și morală umană sunt două entități contrarii, care nu se vor întâlni nici măcar la infinitul matematic.* Nu vorbesc de infinitul temporal, deoarece această religie bestială, judeo-

creștinismul, va fi curățată integral din creierile pământenilor, în general și din cele ale arienilor, în special, în următoarele două-trei secole. Desigur, acest proces divin se va desfășura cu contribuția noastră, a terranilor mai luminați la creiere și mai apropiați de Divinitate, iar termenul de curățare poate fi scurtat la un secol.

După cum știți, morala este compusă dintr-un sistem ierarhizat de reguli (norme) de comportare umană în familie și societate. Ea se impune în conștiința individului prin educația morală din familie, școală și societate și definește o importantă latură a caracterului individual (moral, șovăielnic, imoral sau amoral-bestial). Animalele nu au reguli morale, ci se conduc numai după instincte, fapt ce contrazice clar afirmația unor darwiniști de tipul lui Richard Dawkins că omul e moral de la natură. Copilul poate avea predispoziții morale native, datorită unei zestre genetice morale, dar desăvârșirea sa morală este asigurată întotdeauna de familie, școală și societate, după principii care au depășit leagănul natural al omului sălbatic.

*Morala Societății Umane terrane actuale s-a cristalizat în faza gentilică de evoluție a oamenilor primitivi. Am precizat că e vorba de morala actualei Societăți Umane, deoarece este posibil ca pe Terra să se fi succedat mai multe civilizații umane, prin înălțare și decădere în sălbăticie. Această enigmă nu face parte din obiectul cărții de față, dar merită discutată într-o carte separată (poate în *Odiseea lui Kerom*). Morala gentilică s-a format și s-a dezvoltat sub influența celor mai luminoase minți și ale celor mai curate suflete din antichitate. Ea s-a impus prin forța colectivității lămurite de liderii de atunci: sfatul bătrânilor, sfatul întregii obști mature sau sfatul luptătorilor de ambele sexe. Regulile de comportare morală au fost transformate în cutume (obiceiuri) de comportare, în diferite perioade de timp, cutume la care se adăugau mereu normele nou apărute și din care se excludeau regulile depășite de evoluția vieții. Anticii respectau normele de morală din mai multe motive, diferite de la un popor la altul, ca de exemplu: frica de zei atât de des întâlnită în religii (mai ales în V. T.), frica sau rușinea de colectivitate, conștiința faptului că regulile respective erau folositoare în viață etc.*

De exemplu, Moise ori alți legiuitori care au impus unele norme morale din Vechiul Testament, cu frica de zei, au vizat stărpirea unor obiceiuri bestiale ale anticilor israeliți (zoofilia, pederastia, uciderea unui membru al tribului etc.), dar și impunerea unor cutume total iraționale și inumane, cum ar fi uciderea celor care lucrau sâmbăta, epurarea etnică și segregacionismul tribalo-etnic, intoleranța față de credințele altor popoare, supunerea oarbă față de preoți etc. Grecii antici au practicat cutume morale care ne șochează, dar care au avut o justificare socială practică. De exemplu, uciderea pruncilor născuți cu malformații, viza două obiective clare: eliberarea tribului de sarcina întreținerii unor handicapați și prevenirea suferințelor psihice pe care orice handicapat le are, când se compară cu membrii sănătoși ai colectivității. Ostracizarea celor care încălcau normele de morală din trib, prin alungarea vinovatului, după votul decis cu ostrakos (cioburi), înlocuia frica de zei, cu frica de a rămâne sigur, în mijlocul unei naturi ostile. Străbunii daco-geți și-au impus un sistem de norme morale foarte sevre (inclusiv abținerea de la băuturi alcoolice) pe cale religioasă, dar fără amenințări și sacrificii inutile *Aceasta este voia lui Zamolxe!* era o afirmație suficientă pentru ca ei să execute întocmai cele ordonate de liderii politici (regele și sfaturile bătrânilor) și de singurul lider religios-deceneul, substantiv comun derivat din vreun nume de mag reformator-civilizator.

Esențial pentru impunerea moralei într-o comunitate, alături de normele transmise oral (cutume, obiceiuri), au fost și modelele umane foarte apropiate de modelul moral ideal. Desigur, această regulă de impunere a moralei a rămas valabilă și în zilele noastre. În societățile primitive, cele mai răspândite modele morale au fost zeii, înțelepții, filosofii, vracii și liderii politico-militari. Principiile lor morale aplicate în practică au influențat comunitățile umane în evoluția lor. Modele de moralitate ca zeii și zeițele Nordului, Zamolxe, Pitagora, mama fraților Grachi, eroinele fidele din tragediile grecești etc. au influențat pe nesimțite formarea unor puternice convingeri morale în oamenii timpului iar acestea s-au transmis în urmași, atât genetic, cât și prin educație. *Antichitatea și sclavagismul din Europa n-au fost numai întunecate, ci au avut și destule modele de moralitate incontestabilă.* Excepția cea mai ciudată o întâlnim în *Legendele Olimpului*, în care zeii și zeițele au împrumutat toate moravurile oamenilor bestiali. Chiar și unii autori antici au criticat poezii care-și înzestrau zeii cu astfel de însușiri bestiale (adulter, crimă, paricid, zoofilie etc.).

Religia judeo-creștină este profund imorală de la rădăcinile ei străvechi israilite și până la „șmecheriile” folosite în timpul nostru pentru intoxicarea mistică, manipularea și estorcarea turmelor de ignoranți. Nu putea fi altfel, deoarece modelul suprem de „moralitate”, zeii biblici, au căzut la cel mai superficial și mai simplu examen de bun simț. Zeii biblici, în special Iahve și Șabaot, erau de o imoralitate flagrantă, în cele mai mărunte detalii ale poruncilor lor: furt, adulter, proxenitism, înșelăciune, nedreptate, segregare etnică, combaterea altor zei adulați de alte popoare etc. După modelul lor imoral, eroii biblici (patriarhi, prooroci, regi etc.) se scăldau într-o imoralitate care pătrunde pe nesimțite în subconștientul fanaticilor mistici care studiază textele judeo-creștine. De exemplu, am discutat cu o astfel de creatură, absolventă de teologie și editoare, pe tema imoralității zeului Șabaot, atunci când a acceptat jertfirea fiicei luptătorului Iftae, în schimbul victoriei. Mi-a răspuns senină că a fost vorba de o înțelegere cât se poate de cinstită între Dumnezeu (atenție la traducerea VT!) și Iftae, astfel că era normal ca fecioara să fie arsă pe rug, ca plată pentru victoria oferită. *Dumneavoastră ce credeți? Adevăratul Dumnezeu ar fi făcut o astfel de înțelegere cu un bărbat, cerându-i să-și sacrifice un copil, în schimbul unui avantaj pe care Divinitatea îl oferea? Nu, niciodată, Divinitatea n-a făcut, nu face și nu va face un astfel de gest abominabil.*

Credeți că textele imorale ale religiei judeo-creștine nu pătrund în creierile micuților indoctrinați cu ele încă din școală? Iată un exemplu cutremurător, mai cumplit decât orice crimă a comunismului. L-am preluat din Richard Dawkins, op. cit., pag. 260-262. Psihologul israelian George Tamarin a aplicat un test pe mai mult de 1000 de copii israelieni, cu vârste cuprinse între 8 și 14 ani, cerându-le să aprecieze dacă Iosua și israiliții săi au procedat corect când au stins toată suflarea Ierihonului, de la oameni și până la animale. Trist și îngrozitor: 66% au răspuns că Iosua și israiliții săi au procedat corect, deoarece Iahve le promisese lor teritoriul de cucerit și-i îndemnase să nu lase nimic viu pe el. Însuși Iahve ar fi oprit Soarele din loc, pentru a putea asigura victoria israiliților. Gândiți-vă că restul de 34% sunt o speranță de educație morală umană? Nu, ei au răspuns negativ din alte rațiuni. O fată dintre ei a spus că Josua și luptătorii lui n-ar fi trebuit să pătrundă în Ierihon, deoarece arabii sunt spurcați și s-au murdărit de la ei. Un băiat din aceeași categorie a spus că Josua n-a procedat corect, deoarece ar fi trebuit să păstreze animalele pentru israiliți (deci, să ucidă oamenii). Un altul a opinat că Josua ar fi putut trece toate averile Ierihonului în mâinile israiliților, ucigând numai populația. Ce părere aveți de aceste modele morale oferite în prezent copiilor israiliți și judeo-creștini? La ele

se adaugă și obiceiul adânc înrădăcinat în ei de a blestema fiecare casă de străin pe lângă care trec, în cel mai bestial stil cu putință: să se îmbolnăvească și să moară stăpânii, să se risipească averea, să se distrugă casa etc.

Vedeți ce efecte nocive poate produce modelul imoral religios în mințile unor copii? Psihologul George Tamarin a reluat testul său, înlocuind, în povestea lui Iosua, pe regele israilit cu generalul chinez Lin din urmă cu 3000 de ani. De această dată, 77% din copii au dezaprobat măcelul săvârșit de Lin și numai 7% l-au aprobat. *Vă mai îndoiiți de faptul că religia judeo-creștină are o imensă putere dezbinatoare și un profund caracter imoral? Să ne amintim ce fapte imorale aprobau zeii biblici, inclusiv Jeshua Christos! Incestul, adulterul, prostituția și proxenetismul din familia patriarhului Avraam (Sarra - soție). Jeshua-Christos îl vedea însă pe acest erou mitic în împărăția cerurilor visată de el. Înșelăciunile săvârșite de Iacov-Israil asupra tatălui, fratelui și socrului, precum și adulterul său repetat, cu slujnice din care au rezultat copii, viitori șefi de triburi „sacre”, l-au determinat pe același „mântuitor moral” Jeshua-Cristos să-l vadă pe eroul mitic în împărăția cerurilor. La fel, Jeshua-Christos vedea în împărăția cerurilor pe „înțeleptul” Solomon, cel care și-a căsăpît fratele să nu-i jinduiască tronul și și-a însușit haremul de 800 de țiitoare al tatălui său. Să vă mai amintesc de incestul lui Lot și al fiicelor sale? De pariul pe care Iahve l-a făcut cu îngerul Satan pe viața bietului Iov? De instigările repetate ale zeului Iahve la genocid, înșelăciune, furt, distrugere de bunuri?*

Cei mai perversi judeo-creștini încearcă să se distanțeze de faptele abominabile din Vechiul Testament, spunând naivilor ignoranți că ele au încetat odată cu sosirea „mântuitorului moral și plin de iubire de oameni” Jeshua-Cristos. Nimic mai fals! Jeshua a spus clar că n-a venit să strice Legea (Vechiul Testament), ci s-o împlinească, adică s-o reformeze. Însăși apariția lui Jeshua-Christos în Judeea este justificată în Noul Testament cu argumente din Vechiul Testament: proorociile lui Mica privind nașterea lui Mesia din tribul Iuda — neamul lui David, în Bethleem, minunile făcute înaintea sa de proorcii Ilie Tesviteanul și Eliseiu (total neadevărate, ca și cele ale lui Jeshua-Christos), proorociile israilite privind viața și sfârșitul celui care se va naște Mesia etc. **Judeo-creștinismul actual nu poate scăpa de mama sa naturală, religia crudă, inumană, sălbatică etc. a vechilor israiliți.**

Să analizăm cât de morale au fost unele fapte și învățături ale „mântuitorului” Jeshua-Christos, pentru a vedea dacă el poate fi însușit ca un model moral demn de urmat de tinerii noștri!

a. Vă este cunoscută parabola fiului risipitor, mai veche decât Jeshua. Fiul respectiv își cheltuie averea, se destrăbălează și hoinărește, în timp ce frații săi muncesc cinstit. La sosirea acasă, tatăl său însă îi oferă cele mai mari recompense, pe motiv că el a fost cel mai rar văzut, mai dorit etc. *Ce model moral este acest hipiot antic, parazit și șmecher, pentru tinerii de azi? Îi îndeamnă să paraziteze, cu speranța că părinții îi vor trata ca pe fiul risipitor. Tatăl a procedat imoral, instigând și fiul risipitor la imoralitate.*

b. Jeshua-Christos reia modelul de imoralitate, în pilda despre proprietarul viei care acordă aceeași plată, un talant, fiecărui lucrător, indiferent de câte ore muncise fiecare. *Un exemplu de imoralitate și de instigare la înșelăciune.*

c. *Sunteți de acord că orice om normal săvârșește o faptă imorală atunci când își părăsește copiii, soția, părinții și alte persoane față de care este obligat cu ajutor familial?* Desigur, da. Cât de morală a fost fapta lui Jeshua-Cristos de a îndemna ucenicii să-și lepede familiile, ba încă să le lase și fără mijloace de subzistență, prin vinderea țarinelor, cu scopul de a aduna banii necesari sectei noștri? Răspundeți? Cât de morali au fost apostolii care i-au executat indicațiile? Cât de moral a fost Petru (Simon, Kepha), pe care Jeshua a decis să-și pună piatra unghiulară a sectei sale, când a ascuns o parte din bani și s-a dezis de trei ori, într-o singură noapte, de participarea la secta noștri, de frică să nu fie și el pedepsit?

d. Cât de moral a fost Jeshua-Christos când s-a însoțit cu o prostituată, Maria Magdalena?

e. Cât de moral a fost Jeshua-Christos când bea cot la cot cu toate scursurile timpului său, dar nu muncea deloc pentru întreținerea proprie?

f. Cât de moral a fost Jeshua-Christos când a îndemnat judeii să-și lepede părinții, soțiile, frații, copiii etc. de dragul ideologiei sectei noștri și de dragul persoanei lui orgolioase? Mai cumplit decât în ideologia bolșevică, în numele căreia frații s-au ucis între ei iar copiii și-au trădat părinții și bunicii.

g. Ce model moral prezintă Jeshua-Christos pentru copiii și adolescenții care află, din apocrife, că acesta și-a rănit învățătorul și-și jignea sistematic tatăl adoptiv, pe motiv că nu era tatăl său natural. Bietul Iosif, după ce că întreținea un prunc din flori, al soldatului roman Pandera, îi mai suporta și jignirile.

h. Cât de moral a fost Jeshua-Cristos când și-a autoatribuit calitatea de descendent divin, deși era un palavragiu reformator de tipul celor întâlniți prin toate cârciumile Lumii terrene?

i. *Ce model de studiu, cunoaștere, creativitate și comportare morală prezintă Jeshua pentru copii și adolescenți, când el nu învățase nimic din științele vremii sale (se intoxicase numai cu legendele mistice din Vechiul Testament), nu muncea deloc, nu și-a asumat răspunderea întemeierii și întreținerii unei familii și-și jignea propria mamă, adresându-i-se ca unei vagaboande (Ce vrei tu, femeie? etc.)?*

j. *Ce fel de moralitate avea Jeshua-Christos când își îndemna contemporanii să nu mai învețe și să nu mai muncească, ci să adere la secta noștri, căci zeii Iahve sau Eli vor avea grijă de ei? Ce s-ar fi întâmplat cu cei care l-ar fi ascultat?*

k. Ce fel de moralitate avea un maniheist de tipul lui Jeshua-Cristos, care afirma direct *Cine nu e cu mine e împotriva mea?*

l. Ce fel de moralitate avea Jeshua-Christos, când promitea împărăția cerurilor celor ignoranți (săraci cu duhul) și tuturor săracilor, indiferent de merite?

m. Ce fel de model moral voia să impună Jeshua-Christos, când își îndemna contemporanii să se lase bătuți și umiliți de oricine? Lipsa de demnitate și umilința sunt incompatibile cu morala general-umană.

n. Cât de moral era Jeshua-Christos, când își îndemna contemporanii — *Nu judecați ca să nu fiți judecați!*? Atitudinea inactivă față de imoralități și infracțiuni înseamnă lașitate și imoralitate. Ea provoacă mari suferințe în Omenire, deoarece jefuitoarii, exploataatorii și corupții se bazează pe faptul că nu vor fi judecați.

o. Cât de moral a fost Jeshua-Christos când, reluând tezele segregacioniste și xenofobe din Vechiul Testament, le spunea judeilor să nu dea pâinea lor câinilor (canaanienilor), nici cele sfinte câinilor și porcilor (străinilor)?

p. Ce exemplu moral primesc copiii de la Jeshua-Christos când află că a blestemat un smochin și l-a uscat, numai pentru faptul că, întâmplător, nu avea fructe exact când îi era lui foame?

r. Ce exemplu moral oferă Jeshua-Christos când blestemă orașele din Judeea unde secta sa, noștri, n-a fost agreată, nici el, ascultat în masă? *Dacă ar fi fost cu adevărat divin, ar fi atras oamenii ca un magnet iar blestemul lui ar fi fost înlocuit cu o iluminare divină a creierelor din orașele respective.*

s. Ce morală prezenta Jeshua-Christos când n-a permis unui ucenic să lipsească nici cât să-și îngroape tatăl, pe motiv că morții își vor îngropa morții lor?

ș. *Ce fel de morală ori de sănătate mintală a avut Jeshua-Christos când le-a promis apostolilor, în două rânduri, că împărăția cerurilor va cobori pe Pământ în timpul vieții lor?* Aceasta îmi amintește de panglicarii politici care ne promit tot soiul de împliniri, apoi, după ce sunt aleși, uită complet de ele. Dacă Jeshua ar fi fost divin, și-ar fi îndeplinit promisiunea.

t. Cât de morală e indicația lui Jeshua-Christos ca oamenii maturi să se dezbrace la pielea goală, să-și calce veșmintele în picioare, ca pruncii, pentru a intra în împărăția cerurilor? Omenirea a făcut pași mari către civilizare deplină prin pudoare, iar, în prezent, tot soiul de nudiști și pretins artiști se adună cu miile în pielea goală, citând îndemnul lui Jeshua din Matei, cap. 18. *E moral sau imoral?* Imoral! Omul modern nu-și expune goliciunea nici măcar în familie, în fața altor rude decât soția.

Ce spuneți de aceste modele „morale” și încă multe altele, rezultate din evangheliile necanonizate? Mai credeți că există morală creștină? Dacă mai credeți, să analizăm împreună câteva fapte imorale ale judeo-creștinilor de după Jeshua-Christos!

a. Cât de moral a fost împăratul Constantin când a determinat, cu amenințare cu moartea, declararea lui Jeshua fiul lui Dumnezeu? *Dacă Jeshua ar fi fost cu adevărat făptură divină, nu era nevoie să declare nimeni așa ceva, căci s-ar fi văzut aceasta în faptele sale civilizatoare, creatoare și morale.* Cât de morali au fost episcopii care au cedat amenințării și l-au declarat pe un muritor sălbatic drept fiul Domnului?

b. Cât de morali au fost episcopii care, din interes de a căpăta ocrotire statală, i-au declarat sfinți pe împăratul Constantin și pe mama sa?

- c. Cât de morali au fost episcopii care au declarat-o pe Maria zeiță Fecioară, în pofida faptului că născuse șapte copii?
- d. Cât de morali au fost textierii judeo-creștini primitivi care au eliminat din scrieri tot ce nu se potrivea cu legenda de zeificare a lui Ieshua și au modificat textele destinate canonizării, în același scop?
- e. Cât de morali au fost clericii care au vândut indulgențe?
- f. Cât de morali sunt clericii catolici care expun giulgiul din Torino, pentru a fi adorat de mase, după ce, în fața probelor științifice, au recunoscut, într-o conferință de presă din 2008, că e un artefact din secolul 15 e.n.?
- g. Cât de morali sunt clericii judeo-creștini care poartă prin Europa o bucată din brâul țesut în secolul 10 e.n., de soția împăratului Leon cel înțelept, mințind populația că e „brâul Maicii Domnului” și colectând cu el bani de la ignoranți?
- h. Cât de morali sunt clericii care adună imense averi și fac afaceri necurate, ca orice afacerist laic?
- i. Cât de morali au fost și sunt clericii care smulg ultimul bănuț din buzunarul săracului, pentru a-l folosi în interes propriu sau pentru a ridica monstruoasele lor șandramale (biserici, sinagogi, mănăstiri etc.)?
- j. Cât de morali sunt liderii Bisericii judeo-creștine din România care, pe fondul sărăcirii cumplite a națiunii, și-au adjudecat mari privilegii și averi, pregătindu-se să construiască și o monstruoasă arhitectură de aproape jumătate de miliard de euro (poate și mai mult)?
- k. Cât de morali sunt preoții care pretind de la populație taxe religioase mult mai mari decât cele prevăzute în mercurial și-și înșeală patriarhia, netăind chitanțe pentru sumele încasate?
- l. Cât de morali sunt preoții judeo-creștini din România care au influențat legiuitorii să le acorde „ajutoare de stat”, deși ei sunt prestatori de servicii religioase (liber profesioniști)?
- m. Cât de morali sunt preoții judeo-creștini *din* România și alte țări ortodoxe care adună imense averi pe Pământ, se deghizează în țoale caraghioase și pun pe ei aur ca niște cocote de lux?
- n. Cât de morali au fost preoții judeo-creștini *din* România (nu români) care au manipulat electoratul religios, în calitate de deputați în Marea Adunare Socialistă, în partidele și organizațiile apărute după 1989?
- o. Cât de morali sunt preoții creștin-reformați din Ardeal, care manipulează sistematic electoratul secuiesc și maghiar să voteze UDMR, instigând la dezbinare și epurare etnică?
- p. Cât de morali sunt preoții judeo-creștini *din* România (nu români!), începând cu patriarhul, care își fac moșii și-și construiesc conace, încalcând porunca de a nu aduna averi pe Pământ, ci în Cer? Sunt simpli ateii șmecheri care folosesc religia judeo-creștină pentru spolierea maselor.

- r. Cât de morali sunt preoții și călugării care fac chefuri monstruoase și practică perversiuni sexuale, chiar și în lăcașele „sacre”?
- s. Cât de morali sunt preoții care fabrică minuni, mai ales icoane care plâng și moaște cu puteri miraculoase (inclusiv din oase de animale), jecmănind populația cu ele?
- ș. Cât de morali au fost și sunt călugării judeo-creștini care confecționează și vând moaște de sfinți? Astfel de indivizi imorali i-au vândut voievodului Vasile Lupu moaștele sfintei Paraschiva din Iași, dar au confecționat și o altă sfântă, cu același nume, pe teritoriul grecesc. În trei mănăstiri franceze, sunt expuse, cu titlul de unicat, niște prepuțuri uscate, toate pretinse că au aparținut lui Jeshua-Christos. Jidovul ăsta zeificat a avut o dotare sexuală cam ciudată, nu?
- t. Cât de morali sunt preoții și călugării judeo-creștini care fabrică și răspândesc profeții negative, sperind populația și demobilizând-o de la muncă? Un derbedeu de acest tip a făcut mare vâlvă împotriva codurilor de bare și a pașapoartelor biometrice, cu scopul de a ajunge vedetă mass media. E imposibil ca el să nu fi studiat alfabetul ebraic „sacru” și să nu fi înțeles că cifra fiarei apocaliptice, 666, se traduce prin cuvintele *împăratul Nero*. În realitate, *fiara apocaliptică ce ne frânează evoluția și progresul este religia judeo-creștină*.
- ț. Cât de morali au fost și sunt preoții judeo-creștini din România (nu români!) care, pe fondul sărăcirii și falimentării națiunii române, au investit sume imense în șandramale religioase (biserici, mănăstiri, hoteluri etc.)? Câți dintre ei au făcut-o pentru a le asigura copiilor lor parohii bogate, pe care să paraziteze întreaga viață?
- u. Cât de morali sunt preoții și călugării care înșală naivii, de la producerea și vânzarea de lumânări din ceara reciclată și până la vinderea unor cărți pretins moralizatoare? În cursul ultimilor doi ani, mai mulți preoți judeo-creștini au recomandat, religioșilor, în biserici, cărțile mistice ale regizorului Dan Puric, trăgând și ei foloase din banii obținuți.
- v. Cât de morali sunt călugării care atrag în mănăstiri copii fără adăpost, apoi îi supun la perversiuni sexuale sau le exploatează munca?
- x. Cât de morali sunt preoții judeo-creștini, începând cu patriarhul, care inventează cât mai multe sărbători religioase, cu scopul de a aduna populația la biserici și a jecmăni-o? Printre altele, românii sunt săraci și pentru că, din 365 de zile ale anului, lucrează aproape numai jumătate, restul fiind zile de week-end și sărbători religioase.
- y. Cât de morali sunt preoții care refuză să meargă în parohii sărace și depărtate de oraș, astfel că oamenii își îngroapă singuri morții (mai ales, în Deltă)?
- w. Ce exemple de moralitate dau preoții navetiști care nu apucă să dea nici ultima împărtășanie? Mai au ei timp să-i mai învețe pe țărani elementare cunoștințe de cultura pământului, creșterea păsărilor și animalelor, întreținerea gospodăriei, comportarea civilizată în obște, reducerea consumului de alcool, reducerea divorțurilor și avorturilor etc.?

z. Cât de morali au fost preoții judeo-creștini *din* România (nu români!) când, în cea mai puternică guvernare a lor (CDR-PNȚCD), au legiferat homosexualitatea din România? Cât de moral a fost Vaticanul, instituție care poate plăti mari specialiști pentru a se informa corect, în momentul în care a acceptat homosexualitatea în națiunile catolice (inclusiv căsătorii și înfieri de copii schilodiți pentru toată viața)? Au fost profund imorali, deoarece homosexualitatea este o boală psihică tratabilă la mai multe spitale din Lume, încât perversii să devină oameni normali și să se înscrie în legile divine privind relația bărbat-femeie.

Am terminat alfabetul și n-am exemplificat nici măcar a suta parte din imoralitățile săvârșite de preoții și călugării judeo-creștini, cum ar fi: acatiste pe internet (pe valută grea, desigur), violarea unor enoriașe, supunerea călugărițelor la perversiuni sexuale, practici transsexuale („maica” Tereza a fost bărbat), deconspirarea secretului confesiunii, colaborarea cu forțele reacționare, furturi din averea Bisericii, obstrucționarea cunoașterii științifice și corecte a Lumii, flagelări și crucificări, vânzarea de obiecte „sfințite”, perceperea unor pomeni imense la diverse hramuri (sfânta Paraschiva, de pildă), construirea unor palate ultramoderne în locul chiliilor recomandate de cultul judeo-creștin primitiv, tăierea și vânzarea unor păduri, blestemarea sau afurisirea persoanelor care le dezvăluie escrocheriile, răspândirea de zvonuri negative, intoxicarea copiilor din școli cu informații false și blasfemice, trădarea unor lideri naționali devotați poporului (Domnul Alexandru Cuza, de exemplu), folosirea bunurilor bisericesti în folos propriu, cultivarea urii interconfesionale și interetnice, perceperea de dări anuale către Biserică, violentarea și deranjarea cetățenilor cu slujbe ținute la aparatură modernă de radiodifuziune, insulte și calomnii la adresa liderilor politici care nu le fac jocurile murdare, culegerea de donații etc.

Cam aceasta este morala judeo-creștină: să faci ce zice popa, nu ce face popa! (lipsește modelul moral). Nici „mântuitorul” Jeshua-Christos n-a excelat ca model moral de cunoaștere corectă a Lumii și de comportare civilizată. Vă amintiți cum combătea el fariseii care îl acuzau că nu se spală pe mâini înainte de a mânca? Probabil, era un soi de „mag” jegos, de tipul lui Rasputin sau al lui Gregorian Bivolaru.

2. Crimele religiei judeo-creștine sunt atât de multe și de grave, încât ne-ar trebui zeci de tomuri, cu sute de mii de pagini, pentru a le enumera. Mai mult de un miliard de oameni, în majoritate arieni și din subrasa roșie, au murit din cauza creștinismului. *Abominabilii zei biblici au acționat din creierele ucigașilor judeo-creștini, ca niște veritabili diavoli, instigându-i să verse sânge nevinovat.*

Vă amintesc numai câteva infracțiuni săvârșite în mod frecvent de judeo-creștini:

a. Cultivarea fricii de Divinitate

*Frica este un afect bestial, total nepotrivit cu personalitatea omului civilizat. Ea a fost împrumutată de străbunii sălbatici ai Omenirii din natură, unde lupta pentru supraviețuire era lege și viața fiecăruia se desfășura după principiul *Atacă dacă ești puternic și fugi dacă ești mai slab decât adversarul!* A cultiva frica de orice fenomen, în creierele oamenilor moderni, fie ei și numai semicivilizați, cum sunt în prezent, echivalează cu o gravă crimă. Acest tip de educație induce sălbăcie și bestialitate chiar și în cele mai blânde firi. Psihologii au demonstrat că frica*

produce un șir întreg de afecte negative în cel înfricoșat, începând de la creșterea agresivității, ură la adresa generatorului de frică, impulsul de a fugi și de a scăpa de obiectul fricii. Aceasta fac propagandiștii judeo-creștini: izolează naivii ignoranți într-o sferă de sentimente negative, întrerupându-le orice contact cu Adevărata Divinitate. Îi determină să rămână niște sălbatici de nivel tribal, într-o Societate Umană cu clare tendințe globalist-progresive. Îi transformă în agenți ai răului, prin cultivarea în creierele lor a unor entități psihice negative — diavolii. Îi înregimentează în armata regresului și sălbăticiei.

b. Am dezbătut pe larg cea mai gravă infracțiune a religiei judeo-creștine: identificarea injurioasă a abominabililor zei tribali ai israiliților cu Adevăratul Dumnezeu. Oamenii de rând, lipsiți de o solidă cultură științifică și mitologică, reacționează instinctiv la cuvântul Dumnezeu, fără a face cuvenita discriminare între *dumnezeul judeo-creștin*, rezultat din amestecul zeilor sălbatici israiliți și *Adevăratul Dumnezeu, Divinitatea eternă necreată, perfectă, creatoare, atotputernică, atoatecunoscătoare* etc. Mai nou, paraziții judeo-creștini din România, de la patriarh și până la ultimul popă de țară, încearcă să detroneze din sufletele și gândirea românilor până și cuvântul Dumnezeu, folosind cu insistență expresia *domnul nostru Iesus Christos*. Probabil, Divinitatea ne iartă multe păcate, deoarece suntem doar niște animale abia gânditoare, care cunosc foarte puține lucruri despre ele însele și Lumea în care trăiesc. Nu știu dacă Adevăratul Dumnezeu iartă și această acțiune amorală a paraziților judeo-creștini, de a inocula în mințile și sufletele oamenilor moderni, pe post de Dumnezeu, imaginea unui hipiot jidov din urmă cu 2000 de ani, Jeshua, fiul soldatului roman Pandera și al unei ovreicuțe sălbătice, Miriam (Maria).

Nu trebuie să posezi prea multă știință de carte pentru a observa că individul respectiv, Jeshua, nu strălucea nici prin cultură, nici prin morală, nici prin vreo acțiune civilizatoare, progresistă. Misticii i-au creat o biografie fabuloasă, plină de minuni pe care nici Dumnezeu nu le face, deoarece nu-și încalcă propriile legi și au „descoperit” înțelepciune în niște fabule de o banalitate perfectă. *Orice om sănătos la creier ar trebui să se întrebe, de la bun început, de ce se mai practică acest cult, dacă promisiunile lui Jeshua privind iminenta coborâre a împărăției cerurilor pe pământul Judeii cotropite de romani nu s-au confirmat.* Mai apoi, ar trebui să se întrebe cine și din ce motive a extins și întreține această promisiune strict judaică la nivel mondial, când până și Jeshua a spus răspicat că era interesat exclusiv de „oile rătăcite din turma lui Israil”. Ceva e cumplit de putred în această religie, încât răspândește un miros pestilențial, perceptibil de orice om sănătos psihic.

c. Teama de moarte și cultul trupului muritor fac parte din infraționalitatea religiei judeo-creștine. Anterior creștinării, majoritatea străbunilor arieni știau că sufletele lor erau nemuritoare, de la Zamolxe și de la alți inițiați, fapt pentru care, la decesul oricui, se râdea, se petrecea și se ardea trupul muritor, pentru a elibera corpul energetic (sufletul) nemuritor de povara suportului său material. Judeo-creștinismul a introdus în rasa noastră sănătoasă mintal și moral practici și obiceiuri sălbătice și iraționale, din subcultura israilită: urlete și plânsete la deces, păstrarea unor zile și ritualuri de doliu, înmormântarea trupului muritor (obicei total neigienic și dezgustător), cultul trupului muritor la mormântul său, în dauna cultului corpului energetic nemuritor (sufletului). Mai lipsea să se aplice și la noi, ca la jidovi, ruperea hainelor, turnarea cenușii în cap și ungerea feței cu catran, ca semn de doliu. Rușine, mare rușine pentru

luminatul neam arian! Teama de moarte ticăloșește omul, îl face umil, slugarnic și predispus la cele mai murdare compromisuri.

Cine au introdus aceste obiceiuri animalice într-un neam mai apropiat de Dumnezeu decât este acum? Preoții judeo-creștini de toate gradele, interesați să adune mulțimea, s-o sperie și s-o juipoaie de bani ori de alte daruri. Dacă am aduna toate suprafețele de morminte ale celor decedați în ultimii 2000 de ani, n-am mai avea loc să ne construim o casă, să sădim un pom, să cultivăm un strat de legume. Ce facem, oameni buni? Transformăm teritoriul patriei în cimitire, în care orgolioșii dornici de nemurire își fac cavouri în formă de palate? Ei uită că sufletele nemuritoare au trecut deja vămile văzduhului și și-au primit fiecare răsplata pentru faptele săvârșite, nu pentru funcțiile avute sau averile posedate pe Terra. Legea străbună ariană, mai apropiată de legea divină, ne cere să eliberăm rapid sufletele nemuritoare, prin arderea trupurilor muritoare și depunerea cenușii rezultate la rădăcina unui arbore, a unui pom ori a altui vegetal preferat. În unele cazuri, cenușa se aruncă în apă curgătoare (hindo-arieni, marinari etc.).

d. Interpunerea paraziților judeo-creștini, prin înșelăciune, între oameni și Divinitate este o gravă crimă a acestei religii blestamate. Credința în Dumnezeu este un sentiment curat și intim, care leagă omul inteligent, cult, creator și moral de planul divin, prin îngerii veghetori. Foarte probabil, geniile creator-morale ajung chiar în contact direct cu Divinitatea. *În această relație intimă, nu are ce căuta preot, rabin, muftiu, șaman ori alt înșelător mistic.* Naivii care se lasă păcăliți de acești intermediari dornici de câștig și intoxicați cu false credințe nu vor ajunge niciodată măcar la un înger veghetor, ca să nu mai spun că nici măcar nu vor intui măreția fără seamăn a Divinității.

e. Obiceiul judeo-creștin de a da vina pe Dumnezeu pentru toate necazurile din viață a fost inoculat de preoți, cu scopul de a-și crește clientela religioasă furnizoare de venituri. Marii Creatori ne-au înzestrat organismele cu toate mecanismele genetice, neuro-psihoice, hormonale etc. necesare pentru a cunoaște corect Lumea în care trăim și a ne rezolva toate problemele vieții, inclusiv cele de autovindecare de boli și de autoperfecționare a personalității. *Religia judeo-creștină e vinovată că noi nu cunoaștem perfect potențele organismului uman și legile de stăpânire a fenomenelor din Lumea în care trăim, deoarece ne-a ținut în întuneric religios mai mult de 15 secole.*

În mai puțin de două secole, Omenirea, în general și arienii, în special, au câștigat mult din terenul cunoașterii interzise de religia judeo-creștină. Putem vindeca boli, putem produce ploaie ori o putem opri, putem prognoza și evita cutremure și tsunami. Ne putem chiar trasa destine de învingători, după reguli strict științifice, reguli culese și sintetizate de mine în volumele *Secretele vârstelor de aur și Îngeri rebeli*. Aceasta o pot face însă numai oamenii inteligenți, culți, creatori și morali. Majoritatea turmei judeo-creștine încă mai crede că Dumnezeu ne-a bătut cu secete, inundații, boli, accidente etc. pentru că n-am frecventat bisericile în mod regulat, n-am respectat toate rugăciunile și ritualurile prescrise de preoți (posturi, pomeni, dări etc.). Mi-e rușine că o mare parte a neamului meu este atât de ignorantă, dar mă strădui să trezesc la realitate cât mai mulți cetățeni. În ultimă instanță, acuzarea de o faptă rea a unei persoane nevinovate constituie infracțiune. Cum putem califica faptele

preoților și fanaticilor judeo-creștini care acuză Divinitatea de necazurile produse de propriile greșeli și de propria ignoranță?

f. **Autoatribuirea calității de „slujitori ai Domnului”, de către preoții judeo-creștini, de la patriarh sau papă la ultimul țârcovnic, constituie infracțiunea de înșelăciune.** Cei care le-o recunosc sunt, în cel mai bun caz, naivi înșelați, dacă nu cumva părtași la minciuna profitabilă în plan moral și material. *În realitate, absolut toți propagandiștii judeo-creștini, de la papă sau patriarh și până la ultimul predicator, sunt oameni născuți din femei și bărbați, cu destule păcate la activ, cărora Dumnezeu nu le-a încredințat nici o sarcină propagandistică.* Dumnezeu nu are nevoie de propagandiști, deoarece își impune Voința în orice privință și oricând, direct ori prin mesageri divini sau umani (geniile creator-morale). Eu n-am întâlnit încă un singur parazit judeo-creștin care să nu fi avut la activ fapte nedemne sau criminale, începând de la încălcarea propriilor porunci și terminând cu omorul. Acest adevăr m-a determinat să trag concluzia că *Biserica judeo-creștină, cu toate ramurile ei, este o instituție infracțională de tip mafiot, în care nu se pune problema slujirii lui Dumnezeu, ci a propriilor ierarhii și interese.* Dacă afirmația mea la adresa Bisericii judeo-creștine și a funcționarilor care o compun, de la cel mai înalt nivel și până la ultimul călugăr cerșetor, vi se pare nedreaptă, vă rog să întrerupeți lectura și să rememorați faptele cunoscute din istorie, dar și din mass media contemporană! *Veți constata că acestei instituții „sacre” îi pot fi imputate infracțiuni de o mare gravitate:* genocid asupra subrasei roșii, maurilor, ortodocșilor și evreilor, uciderea sau schilodirea unor adevărați soli divini, de tipul lui Giordano Bruno sau Galileo Galilei, violarea prizonierelor și a propriilor călugărițe, estorcarea de fonduri, afaceri necurate, perversiuni sexuale, răpiri de copii, folosirea fondurilor bisericești în interes propriu etc.

Vă pregătiți să spuneți că toate acestea sunt proprii numai Bisericii catolice? Nu vă grăbiți să trageți concluzii pripite și neadevărate! Richard Dawkins, un savant fără pată din științele naturale, exemplifică una dintre cele mai dezgustătoare practici ale televangheliștilor americani: estorcarea de fonduri de la populația imbecilizată prin mass media. Unul dintre aceștia s-a adresat enoriașilor, cu rugămintea de a-i procura rapid 8 milioane de dolari „necesari Domnului”, deoarece, în lipsa lor, el va muri în maxim o săptămână. Turma de judeo-creștini imbecilizați și-au vândut și cămășile de pe ei, furnizându-i suma cerută, în termenul fixat. Așa cum remarca Ron Hubbard, fondatorul religiei scientologice, cel mai ușor mod de a te îmbogăți în SUA este să organizezi o religie sau sectă.

Judeo-creștinii români au obiceiuri de struți: își bagă capetele în nisip, refuză să vadă până și cele mai flagrante infracțiuni, țipă disperăți Nu vreau să știu! și caută scuza excepției pentru infracțiuni devenite obiceiuri în mediul paraziților religioși, de la patriarh și până la ultimul călugăr pederast sau bețiv. Nu mă voi lega de dosarele de securitate ale patriarhului, mitropoliților și altor paraziți judeo-creștini cu înalte funcții în ierarhia acestei Biserici absolut inutile, deoarece, comparativ cu actualele servicii secrete, Securitatea de după 1964 a făcut importante servicii națiunii române. *Vă reamintesc însă cele mai frecvente infracțiuni ale acestei organizații mafioate, toate făcute cu girul și acoperirea „nașului” patriarh:* pretindere și luare de mită, practicarea de perversiuni sexuale chiar în palatul patriarhal, organizarea unor chefuri monstruoase în case de „odihnă” (și paraziții se odihnesc?), deturnarea fondurilor BOR către afaceri proprii, de la mici moșioare și până la jocuri pe bursă, troc electoral cu cele mai murdare partide, trafic de influență, organizarea și exploatarea unor „miracole” (icoane care

plâng, moaște, „brâul maicii domnului” etc.), tăierea unor păduri naționale, adultere, conceperea unor copii între călugări și alte femei, chiar călugărițe, cerșetoria, spolierea practicanților săraci, „iertarea de păcate” a celor mai mari infractori (cine le-a dat acest drept când unicul Judecător al faptelor noastre e Dumnezeu?), uciderea sau îmbolnăvirea pruncilor la botez, răspândirea de boli contagioase prin folosirea unei singure lingurițe și sărutarea unei singure cruci, discriminarea fetițelor și femeilor la botez, acces în altar și în propagandă, tulburarea liniștii publice cu zbierete mistice, transmise prin difuzoare etc., Mai putem vorbi de excepții negative în cadrul BOR, când astfel de infracțiuni se petrec zilnic și în proporții de masă? Vom relua discuția pe această temă într-un capitol separat.

g. Poate cea mai gravă crimă a judeo-creștinismului actual constă în îndoctrinarea agresivă a copiilor, cu mituri și ritualuri sălbatice, străine de spiritul rasei noastre. Zi de zi, forumul nostru (*Frăția Creatorilor*) din sit-ul www.drumulinvingatorilor.ro, este accesat de copii și adolescenți agresați brutal, cu religia introdusă în școli, în locul uneia dintre cele mai importante științe — astronomia. Mafioții politico-economici care au introdus religia în școli, cu scopul de a-și câștiga susținerea paraziților religioși de toate rangurile, au ridicat împotriva națiunii cele mai ignorante păături sociale.

În orice națiune, circa 10% din populație este retardată mintal și alți circa 40% dintre cetățeni formează mediocritatea negativă sau regresivă. Progresul societății este asigurat însă de cei circa 10% creatori morali, în frunte cu genialii creatori morali și cu ajutorul a celor 40% mediocri pozitivi, predispuși la învățare și creație. Este absolut incorect să invoci ca principiu democratic dorințele celor 10% retardați mintal pentru a legitima obligativitatea studiului religiei în grădinițe și școli, în secolul în care pământeni zboară prin cosmos, clonează, fac inginerie genetică etc. În urmă cu patru zile, am primit de la un preot acest procent discutat în sinodul BOR: numai 10% dintre cetățenii români sunt judeo-creștini practicanți. Spectacolele mass media, cu zeci sau chiar sute de mii de hăbăuci care vor să atingă moaștele, într-un ritual vrăjitoresc sălbatic (magie prin contingentă) ori să ia agheasmă nu trebuie să ne inducă în eroare. Ei reprezintă mai puțin de 10% din populația activă a României. Mafioții politico-economici le-au legiferat dorința de a agresa psihic copiii în școli cu basme israilite, încălcând voința tăcută majorității și cu ajutorul unor pseudo-intelectuali despre care vom vorbi în alt capitol.

Nu mai avem dreptul să tăcem în fața agresiunii religioase, deoarece am putea ajunge o națiune la fel de imbecilizată și terorizată religios ca și cele islamice, în care se mai practică lapidarea și execuția religioasă. Religia e o problemă de conștiință individuală, pe care părinții trebuie s-o rezolve în familie, pentru copiii lor minori. Judeo-creștinismul nu are ce căuta în grădinițe și școli, să ne îmbolnăvească psihic copiii. Să dăm pruncilor noștri șansa de a deveni cetățeni ai Terrei și ai Universului!

Multe altele sunt crimele religiei judeo-creștine. Eu am exemplificat doar câteva, convins că și eu voi fi agresat pentru dezvăluirea lor.

Cap. 6. Biserica judeo-creștină română e un cuib de paraziți și de infractori

Un principiu evanghelic ne îndeamnă să vedem mai întâi bârna din ochiul propriu și mai apoi paiul din ochiul altuia. Ca atare, înainte de a judeca crimele și pungășiile catolicismului, e bine să ne măturăm ograda de gunoaiele judeo-ortodoxiei. Zilele trecute, la Târgul de carte GAUDEAMUS, am fost contactat de un judeo-creștin care a încercat o stratagemă naivă de manipulare împotriva mea. Mi-a spus că afirmațiile mele de la o emisiune televizată (*Codul lui Oreste*) l-au dezamăgit, deoarece nu se aștepta ca tocmai eu să nu fi înțeles că poporul român a rezistat în patria sa grație judeo-creștinismului. Am inițiat o discuție amicală cu individul, pretins intelectual, constatând că nu-mi citise nici o singură lucrare, *după cum nu citise măcar superficial textele de bază ale judeo-creștinismului*. În concret, împrăștia slogane fabricate de paraziții judeo-creștini, bune pentru zăpăcit retardați mintal, de tipul *poporul român s-a născut creștin, pe noi ne-a creștinat Dumnezeu, numai creștinismul ne-a salvat* etc. L-am trimis să pună mâna pe textele originale, să-și studieze măcar dogmele și ritualurile religiei pe care o susținea cu atâta înfocare.

Dacă ne distanțăm clar de mituri, chiar și de cele care ne plac, pentru că au fost ale străbunilor noștri ori ne confirmă teorii convenabile, constatăm că judeo-creștinismul ortodox a fost o modă târzie în viața neamului nostru, modă care n-a pătruns în filonul profund al firii noastre nici măcar acum, după mai mult de un mileniu de eforturi de creștinare. În perioada în care miturile evanghelice plasează nașterea și faptele lui Jeshua-Christos, neamul nostru, geto-dacii, dispuneau de un teritoriu de circa 8-10 ori mai mare decât cel prezent și de o populație mai numeroasă de cel puțin patru ori. Măruntele zeități temporare fuseseră măturate de reforma zamolxiană, astfel că un singur intermediar între oameni și Dumnezeu mai rămăsese, Zamolxe (Zalmoxis). Dacă aș da religiei un cât de mic credit civilizator, aș susține și aș proba că geto-dacii au fost monoteiști. *Civilizarea însă se desfășoară exclusiv pe bază de cunoaștere științifică a Lumii, pe creație materială și spirituală progresistă și pe o severă comportare morală*.

Judeo-creștinii se vor repezi să afirme că geto-dacii s-au civilizat prin însușirea celor 10 porunci rămase de la Moise și preluate ulterior de Jeshua-Christos. *Nimic mai fals! Întreaga lume europeană a cunoscut și a respectat mai multe norme morale net superioare celor 10 porunci enumerate de creștini, cu mult timp înainte de creștinare*. Normele respective circulau în Europa scrise pe table de aramă sau de aur și nu începeau cu aberanta declarație a zeului — *Eu sunt domnul dumnezeul tău...* Dumnezeu nu are nevoie să-și afirme atotputernicia, nici să-și instige adoratorii împotriva unor zei sălbatici. Luptele dintre zeități, specifice israeliților lui Moise, n-au fost cunoscute de geto-daci. Conform mărturiilor istorice contemporane, *geto-dacii au avut o credință nestrămutată în nemurirea sufletului, net superioară confuziilor din Vechiul și Noul Testament, fapt ce îi făcea netemători de moarte*. Atât trebuie să reținem noi din zamolxianism, deoarece restul era sălbăticie inerentă aceluși timp (sacrificarea solului trimis la Zamolxe, mai ales).

În ce privește comportarea morală, nici un istoric antic și din primele secole de după creștinare nu impută geto-dacilor vreo abatere de tipul celor întâlnite cu grămada în Vechiul Testament (pruncucidere, genocid, furturi, xenofobie, înșelăciuni, zoofilie, izolare etnică, homosexualitate etc.). Geto-dacii se comportau curat și demn, așa cum au recunoscut marii istorici Herodot,

Iordanes, Paul Mac Kendrick și mulți alții. Ei nici măcar nu cunoșteau elementare noțiuni despre perversiunile sexuale (zoofilie, pederastie etc.) în care abundă „sfânta scriptură”. *Normele morale geto-dace, transmise oral și impuse prin forța comunităților, erau cu mult superioare actualei „morale creștine”.* Până și consumul de băuturi alcoolice fusese stârpit, încă din timpul regelui Burebista. În întreaga istorie a hiperboreenilor, tracilor și geto-dacilor nu găsim un singur zeu care să instige la genocid, cotropire, pruncucidere, jaf etc., cum găsim în Vechiul Testament. Viața lor decurgea când mai pașnic, când mai violent, funcție de intervențiile străine, dar niciodată n-au căzut în bestialitatea israeliților din Vechiul Testament. Aceasta ne-o spun probele istorice sigure.

Încă din primele secole ale erei noastre, judeo-creștinii au fost criticați de contemporani pentru ușurința, rapiditatea și modul contradictoriu în care își modificau textele pretins sfinte. Ei se excomunicau reciproc, inventau noi povești și mai gogonate, apelau la ritualuri bizare, ca orice sectă mică, fapt ce le-a atras antipatia de masă în lumea ariană cultă. Dacă turmele de sclavi și de liberi n-ar fi aderat la noștri, judeo-creștinismul nu ne-ar fi lovit niciodată.

Judeo-creștinismul ortodox român începe cu o legendă pe care, în prezent, paraziții mistici se străduie s-o transforme în adevăr istoric — legenda sfântului Andrei. În fiecare an, mii de intoxicați religioși merg la peștera în care au trăit niște judeo-creștini sălbatici, pretinsa peșteră a sfântului Andrei și se închină la niște ciolane de om sau de vită, pretinse moaște ale aceluiași sfânt. *De ce nu gândiți, oameni buni?* Conform evangheliilor canonizate, Andrei pescarul a fost recrutat pentru secta noștri, de către Jeshua, cam pe la vârsta de 30-40 de ani. Să presupunem că e adevărat că și-a părăsit familia, a urmat calea sectei noștri și a ajuns în Europa. Cum a putut face acest lucru, când Judeea era ocupată de romanii care nu permiteau decât circulația supușilor lor? În ce limbă vorbea Andrei cu romanii, grecii și geto-dacii, când el, ca orice om modest, cunoștea numai ebraica? Vă puteți imagina un singuratic de vreo 40 de ani, circulând printre grecii, romanii și geto-dacii aflați în lupte crâncene? Putea pătrunde în Dobrogea, teritoriu viu disputat, să se apuce de povestit despre Jeshua „mântuitorul” unei populații zamolxiene aflate în război? Povestea sfântului Andrei e mitologie fără bază, dar exploatată nemilos de religia judeo-creștină ortodoxă.

Ortodoxia (orto-drept, doxia-păreră, opinie) n-a fost niciodată o credință dreaptă, ci o religie insinuată treptat în neamul geto-dac, pe măsura decăderii sale numerice și teritoriale. Ea a înaintat lent, prin misionarii greci cunoscători ai limbilor folosite de triburile geto-dace, în mai mult de un mileniu. În toată perioada năvălirii popoarelor migratoare, nu găsim urme solide de viață judeo-creștină pe teritoriul românesc. Abia după cristalizarea statelor feudale românești, judeo-creștinismul și-a făcut apariția ca o modă împrumutată din Bizanț. Voievozii români n-au preluat-o pentru că s-ar fi prăpădit de încredere în ea, ci pentru a oferi populației un spectacol impresionant, în limbile greacă și slavonă, pe care nu le înțelegea nimeni. Până și Măria Sa Ștefan cel Mare, sanctificat de judeo-creștini pentru bisericile ridicate, a încălcat cu nonșalanță toate poruncile creștine, începând de la adulter și până la omor.

Salvarea națiunii române poate fi înțeleasă numai dacă studiem în profunzime viața de zi cu zi a populației geto-dace supusă creștinării. Tradițiile precreștine geto-dace, adânc înrădăcinate în sufletul neamului nostru, ne-au ferit de completa rătăcire judeo-creștină. Propagandiștii creștinării, în majoritate greci, au trebuit să accepte tradițiile, obiceiurile și

normele morale zamolxiene deja existente, să le încadreze cumva în religia lor ori pur și simplu să le dea un sens creștin, prin noi legende fabricate ad-hoc. *Aceasta explică de ce la noi nu s-a manifestat intoleranța religioasă judeo-creștină de tip bizantin ori catolic, de ce nu am cunoscut Inchiziția, de ce nu am ucis persoane de altă credință, ci, dimpotrivă, le-am ocrotit.* Preoții judeo-creștini din teritoriile române au trebuit să accepte colinde laice până în ziua de azi, să permită dansuri cu măști și râsul la înmormântări (vezi cimitirul vesel din Săpânța), să facă compromisuri cu dogmele și ritualurile unei populații care vedea în diavoli un fel de ființe inofensive sau chiar simpatice etc. Nimic din seriozitatea extremă a zamolxianismului n-a mai rămas în comportarea preoților judeo-ortodocși. Exemplul lui Daniil Sihastrul, atât de uzitat de judeo-creștini, poate păcăli numai naivii. Dacă-i studiați peștera, veți descoperi că Daniil era un zamolxian târziu, nicidecum vreun propagandist judeo-creștin.

Imperiul Bizantin, capitala judeo-creștinismului ortodox, a dat semnalul imoralității și infraționalității din toate națiunile ortodoxe. Schilodirea necreștinilor, pretinderea tributului religios către „muntele sfânt” Athos, intoleranța față de cei care nu se rugau în limba greacă etc. au fost primele semne ale terorii religioase. Această teroare n-a reușit însă să pătrundă în mințile și sufletele dacoromânilor, popor educat de însuși Zamolxe în respect pentru viața și credința altui om, din orice neam. Încă din timpul lui Pitagora (sec. 5 î.e.n.), pelerinii geto-daci din orașele grecești cereau și primeau găzduire în numele lui Zamolxe. De același tratament s-au bucurat pelerinii, negustorii și coloniștii greci și romani stabiliți în Dacia. Străbunii noștri n-au fost învățați să urască și să ucidă oameni închinători la alți zei, nici să le distrugă obiectele de cult. Mai târziu, în epoca feudală, românii din toate provinciile au dovedit omenie față de prigoניții religioși lipoveni, husiți, luterani etc. *Probabil, ei simțeau instinctiv, ceea ce noi cunoaștem deja cu exactitate: deasupra măruntelor certuri religioase, a existat, există și va exista Atotputernicul Dumnezeu, nicidecum zeii creați de minți sălbaticе ori chiar bolnave.*

În această atmosferă zalmoxiană, care n-a dispărut integral nici în zilele noastre, indivizii care au trădat credința străbună, devenind propagandiști ai unei religii străine de firea noastră ariană, au trebuit să apeleze la tot soiul de minciuni, legende, înșelătorii și compromisuri. Ei n-au avut nici o scuză pentru importarea zeului Jeshua-Christos din sălbatica și arida Judee. *Numai orgoliile mărunte, de a se vedea în funcții religioase, aplecarea către ritualuri complicate și inutile și goana după câștiguri materiale poate explica de ce unii daco-români și-au trădat credința străbună și au aderat la judeo-creștinism, în calitate de preoți.*

Să ne mirăm că soarta ne mai doare
Și-n cupa vieții plouă cu venin,
Când ne-am vândut străbunii prin oboare
Și Dumnezeul l-am schimbat pe vin?

Când zeii surzi și sumbri din icoane
Sunt mărfuri procurate din import,
Iar popii jehudei ne murmură în strane
Că viitorul nostru e trecut și mort?

Aceasta e cea mai gravă infracțiune săvârșită de preoții judeo-creștini, trădătorii credinței străbune: au înlocuit cultul zalmoxian al vieții și al nemuririi cu un cult al spaimei, al morților

și al fantasmelor post-mortem. Sufletele curate ale dacoromânilor au fost murdărite cu toate poveștile israilite blasfemice analizate deja. Dacă operațiunea de creștinare s-ar fi desfășurat în limba română, am fi dispărut din istorie. Norocul nostru a constat în faptul că majoritatea populației nu înțelegea nimic din slujbele ținute în limbile greacă și slavonă. Daco-românii au preluat din judeo-creștinismul medieval aproape numai legende și ritualuri compatibile cu ale lor: scenete privind nașterea zeilor, colindele laice abia atinse de urme de creștinism, cultul Maicii Pământului (confundat cu cultul Maicii Domnului sau al Fecioarei). *Ei n-au ajuns însă nici acum să-l invoce, în proporție de masă, pe Jeshua Christos în locul lui Dumnezeu, cum s-a întâmplat cu națiunile britanică, americană și sud-americane.*

Parazitismul propagandiștilor judeo-creștini (preoți, călugări etc.) vă este cunoscut. Ei nu muncesc la fel ca noi, pe motiv că se roagă zeilor judeo-creștini pentru iertarea păcatelor noastre, pentru sporul nostru în muncă și familie etc... Aceasta este magie sălbatică, descinsă direct din comuna primitivă. *Adevăratul Dumnezeu știe exact ce merităm fiecare, fără nici un fel de rugă proprie ori făcută prin preoți. De ce desconsiderați atotcunoașterea și atotputernicia divină, mergând la paraziții religioși să vă rezolve probleme intime, dintre dumneavoastră și Divinitate?*

Odată înfipti în carnea națiunii daco-române, paraziții judeo-creștini au început să-i sugă fără milă sângele și vloga. Timp de secole, am plătit tribut religios „muntelui sfânt Athos”, o șmecherie impusă de liderii judeo-creștini bizantini. Cu ce e mai sfânt Athos decât munții noștri? Cu nimic! Primea muntele tributul? Nu! Tributul religios, format din produse (vin, miere, brânză, blănuri, odoare etc.) și bani era însușit de paraziții religioși greci, care făceau adevărate orgii pe „muntele sfânt”. Naivii dacoromâni au fost păcăliți să cumpere pe bani grei niște oase ale unei pretinse sfinte Paraschiva. Grecii le-au vândut, au încasat banii și au confecționat o nouă serie de moaște ale aceleași sfinte. Cu ce ne-au ajutat ciolanele „sfintei” Paraschiva în zbuciumata noastră istorie? *De la creștinare și până în prezent, neamul daco-român a fost ori în luptă disperată pentru supraviețuire (așa cum este și acum), ori în genunchi, umilit și jefuit de imperii mai puternice. Noi, urmașii celor care stăpâneau mai mult de un sfert din Europa, am ajuns obiectul negocierilor dintre venetici de tot soiul. Cu ce ne-au ajutat sfinții judeo-creștini să rămânem oameni demni, sănătoși și prosperi? Cu nimic. Ei sunt simple plăsmuiri ale unor minți sălbatice.*

Măria Sa Alexandru Cuza, cel mai luminat domn modern al daco-românilor, a încetat plata tributului către muntele Athos și a secularizat averile mănăstirești, averi în totală contradicție cu dogma judeo-creștină. Paraziții judeo-creștini, în frunte cu mitropolitul, și-au dat mâna cu judeo-masonii și „monstruoasa coaliție”, silindu-l pe luminosul nostru Domn să abdice. În locul lui, a fost adusă dinastia străină Hohenzollern, promoatoarea celei mai murdare și mai corupte activități politice posibile, de care n-am scăpat nici acum. Biserica judeo-creștină jubila însă, deoarece Hohenzollernii și-au aliat-o la exploatare, după modelul feudal vestic. A urmat proclamarea autocefaliei BOR și traducerea tuturor textelor judeo-creștine în limba română. Era prea târziu, însă. Era în urmă cu ceva mai mult de un secol, adică, în momentul când Europa se trezea din magia neagră a judeo-creștinismului.

Preoții judeo-creștini de toate rangurile nu s-au simțit niciodată „slujitorii lui Dumnezeu”, cum pretindeau, ci membrii unei elite parazite, cu drept de spoliere nemiloasă a daco-românilor. E

suficient să citim mărturii directe ale unor foști preoți (Ion Creangă, Damian Stănoiu, Tudor Arghezi etc.) pentru a înțelege că *BOR a funcționat și încă funcționează ca o organizație mafiotă, în care contează numai fidelitatea față de gașcă și de „marele naș” - patriarhul. Ce ne spun faptele din trecut?*

a. Preoții judeo-creștini au practicat dijmualala, înșelătoriile, încălcarea propriilor dogme, lupta pentru parohii bogate etc., ca niște tâlhari.

b. Mănăstirile judeo-creștine au fost și au rămas cuiburi de chefuri, lenevie, perversiuni sexuale și păcălire a „oițelor” proaste, care vedeau har, acolo unde era numai tehnică de manipulare.

c. BOR a fost una dintre cele mai bogate instituții încă de la formare și continuă să se îmbogățească, pe spinarea noastră. BOR construiește tot soiul de șandramale kitschoase, pentru devotații lor adunători de arginți.

d. Traficul de influență, luarea și darea de mită, compromisuri morale, jecmânirea bieților săteni de alimente „sfințite”, cu care popii își hrănesc porcii etc. sunt obiceiuri ale paraziților judeo-creștini.

e. *Promovarea în ierarhia BOR se face pe mită (mai nou, numai în valută), nu pe niște criterii cât de cât oneste.*

f. *Paraziții BOR au pactizat întotdeauna cu puterea politică, fie ea cât de odioasă, de la legionari sau comuniști și până la actuala mizerabilă clasă politică, cu scopul de a-și asigura privilegiile. Fostul patriarh Teoctist l-a sprijinit pe fostul președinte Nicolae Ceaușescu cu o declarație de înfierare a „huliganilor din Timișoara”, pentru ca, numai după o zi, să se prezinte la TVR, să-și dea adeziunea față de „revoluție”. N-am avut puterea de a deveni martiri, se scuza Arăpașu-Teoctist. Zece ani mai târziu, același patriarh a înclinat balanța alegerilor prezidențiale în favoarea criminalului ateu Ion Iliescu și în defavoarea fanaticului religios Corneliu Tudor, probând că judeo-creștinismul este una dintre cele mai cinice religii.*

g. *Spovedaniile făcute de naivi în fața preoților judeo-creștini sunt mai publice decât știrile mass media. Ele sunt folosite ulterior la șantaj, viol, denunțare etc. Dacă până și mitropolitul Pimen Suceveanul s-a dovedit informatorul Securității (cu două dosare!), în cine să mai ai încredere? Majoritatea clericilor judeo-creștini au fost, sunt și vor fi informatori ai serviciilor secrete statale sau transnaționale (ale Oculței regresive).*

h. Primul punct din planul Oculței regresive de a distruge națiunea română precizează cinic și clar: *Populația va fi imbecilizată prin religii și alte forme de manipulare mistico-superstițioasă, încât să nu observe măsurile economice întreprinse de noi. Cine au sărit primii să execute indicația Oculței regresive? Paraziții judeo-creștini, în frunte cu patriarhul. Ziceți că Oculța regresivă e o invenție a manipulatorului Pavel Coruț, pentru că așa v-au spus agenții ei? Citiți lucrările colonelului John Coleman, adjunct al șefului CIA și rezident al acestui serviciu de spionaj pentru zona afro-asiatică! Veți rămâne stupefiați în fața dezvăluirilor făcute de acest curajos ofițer american, care a plătit cu viața deconspirarea celor trei sute de lideri mondiali ai Oculței regresive (regina Marii Britanii, clanul Bush etc.). Ce interes avea un ofițer american cu un rang*

atât de înalt și creștin pe deasupra să ne manipuleze? Omul a spus adevărul și a fost lichidat, căci crima face parte din arsenalul religios.

i. Traficul cu voturi și prezența preoților judeo-creștini în organele de conducere statală centrală și locală fac parte din obiceiurile negative ale BOR. Dacă aceasta nu este infracțiune, atunci ce este?

j. Cu ce obraz privesc preoții judeo-creștini în ochii amărăților națiunii, când cer cu nerușinare taxe pentru orice serviciu (desigur, inutil), deși sunt plătiți de stat, cu bani smulși din buget? Nici un lider politic n-a propus anularea acestui parazitism religios, deși BOR este independent de stat. Cine nu contestă paraziții judeo-creștini? Amărății care se tem de ei, deoarece îi confundă pe acești diavoli în sutană cu slujitorii Domnului. Ce fel de slujitor al Domnului este preotul reformat Laszlo Tokes, un terorist psihic căruia nu i-a scăpat o singură insultă, calomnie și instigare la dezbinare etnică? La fel ca el, sunt majoritatea covârșitoare a colegilor săi, din orice ramură judeo-creștină.

k. Paraziții judeo-creștini adună aur și-l pun pe ei ca niște cocote de lux. De la cine smulg acest aur infractorii religioși?

Avocații judeo-creștini încearcă să ne păcălească cu o afirmație falsă: Cică, majoritatea preoților judeo-creștini ar fi morali și cinstiți, iar cei care fac abateri ar reprezenta mici excepții. Situația stă tocmai invers: preoții și monahii judeo-creștini care cred că slujesc pe Domnul cu umilință, sărăcie și fără nici un compromis reprezintă o minoritate neglijabilă, în timp ce infractorii și imoralii reprezintă masa BOR. Mulți dintre ei sunt specialiști în manipularea naivilor, fapt pentru care par oameni cu har, de bună credință etc. Ca să folosesc o comparație cu iz local, afirm răspicat că mai mulți ticăloși pot fi găsiți în BOR, decât în fosta Securitate Națională Română, creată după 1964 și desființată de infractorul Ion Iliescu, la ordinul primit de la stăpânii săi oculți, de la Moscova și din Oculta regresivă.

Să prezentăm câteva fapte care-mi probează afirmația!

a. Cel mai mare hoț de cai din satul copilăriei mele era preotul contemporan cu tatăl meu. El, împreună cu sluga sa, Ion, furau cai din toate satele vecine și-i vindeau în Basarabia. În momentul în care a constatat că sluga se înfrupta din preoteasă, popa n-a stat pe gânduri: l-a omorât pe bietul Ion cu lovituri de bardă. Jandarmii l-au descoperit însă după sumanul plin de sânge al slugii.

b. Tot în satul meu natal, popa a produs un copil din flori unei vădane mai tinere.

c. În anul 1930, biserica de lemn din Costești — Argeș a luat foc și 116 copii au pierit în flăcări, într-o noapte de denii. Unde era zeul Jeshua-Christos în acel moment? Propagandiștii judeo-creștini au încercat să dreagă busuiocul, prezentând ca pe o minune faptul că un exemplar din evanghelia nu a ars, deoarece preotul căzuse peste ea. Halal probă! Evanghelia se poate retipări în câte exemplare vrei, dar copiii aceia adunați de popă la un ritual judeo-creștin au murit nevinovați.

- d. Un popă poreclit Țeavă a participat la cele mai mari acte de vandalism, în timpul evenimentelor din București, din perioada 1989-1990.
- e. În anul 2007, preotul Daniel Corogeanu, din comuna Tanacu, jud. Vaslui, a ucis, prin crucificare, pe tânăra Irina Comici, sub pretextul alungării diavolilor din ea. Fata lucrase în Germania, strânsese o sumă bună de bani și fusese atrasă la activitate mistică de către patru călugărițe, ajutoarele preotului. Anterior hirotonisirii, Corogeanu fusese fotbalist și-și făcea meseria de preot ca o vedetă. *Foarte mulți preoți sunt recrutați din pleava societății sau din ratați care au eșuat în alte domenii de activitate: funcționari, muncitori, ofițeri etc.* Zilele trecute, m-am întâlnit cu unul dintre cei mai neserioși securiști din perioada socialistă, Rusu Paul-Mircea. Ați ghicit că se preoțise, să smulgă și el un pitac din traista săracului, să-și completeze pensia militară? Mare hahaleră!
- f. În anul 2009, Teodosie Snagoveanu, zis și Șpagoveanu, episcop de Tomis, a fost documentat cu pretindere de mită, trafic de influență și fals în actele instituției sale, cu scopul de a ipotoca „Casa Domnului”. Același individ a fost semnalat că și-a însușit din banii dați de naivi pentru atingerea „brâului Maicii Domnului”.
- g. După anul 2000 e.n., timp de aproape 4 ani, preotul din comuna Letca, jud. Teleorman, a estorcat zeci de mii de naivi din toată țara cu o icoană a „maicii domnului” care, chipurile, plângea.
- h. În luna iunie 2009, preoții Laurențiu Andreescu și Petroniu, de la mănăstirea Căldărușani, jud. Ilfov, au fost probați ca pederasti de către un tânăr sărac, supus de ei la perversiuni sexuale, chiar în clădirea „sfântă”. În loc să-și curețe șandramaua mistică, patriarhul Daniel Ciubotea l-a mutat pe Andreescu la altă mănăstire, să i se piardă urma iar în cazul Petroniu a „pus batista pe țambal”. Halal model de moralitate și legalitate!
- i. Toată primăvara și vara anului 2009, protosinghelul Teoctist Nichitean, pederast pasiv, a întreținut relații homosexuale filmate, în apartamentul său din clădirea Patriarhiei BOR, la câțiva pași de „păstorul judeo-creștin” Daniel Ciubotea. „Oițele” pioase îl plăteau regește pe Nichitean, pe motiv că avea har iar acesta folosea banii pentru a-și plăti „bărbatul”. Patriarhul a preferat să păstreze tăcere asupra acestei fapte murdare, lăsând pe popa „Limbă” (Stoica) să bâiguie o explicație în fața jurnaliștilor. *A ascuns gunoiul sub covor, pentru a ne da impresia că BOR este o instituție serioasă, demnă de respect. Nu este! Dacă clădirea Patriarhiei este sacră, cum a fost posibilă mizeria pederastă?*
- j. În ziua de 22 octombrie 2009, preotul Ioan Schiau, din satul sibian Hașag, a înecat un prunc în cristelnița de botez.
- k. În anul 2009, biserica judeo-creștină ortodoxă din Castellon — Spania a fost jefuită de 133.000 euro, de preoții Adrian Arsenie (paroh) și Lucian Niculeț, un individ care și-a falsificat actele pentru a ocupa postul din Spania.

l. În campania electorală a anului 2000 e.n., Simona Marinescu a virat către episcopia Buzău circa patru miliarde de lei vechi, din fondul de asigurări sociale al Ministerului Muncii (pensii), pentru a fi ajutată în campanie (a ajuns senatoare).

m. Din anul 1990 și până în prezent, guvernării români de diferite coloraturi au virat către diverse lăcașuri judeo-creștine mai mult de 10 miliarde de euro, cu titlul de donații, ajutoare etc. *În multe cazuri, sumele au fost smulse din sectoare bugetare delicate, cum ar fi Ministerul Muncii, Ministerul Agriculturii etc.* Principalul motiv pentru care mi-am retras sprijinul acordat PUNR a fost faptul că Valeriu Tabără, ministru al agriculturii pentru câteva luni, a sponsorizat ridicarea unui schit de călugări, din banii ministerului său. Am vizitat împreună acel schit din Munții Apuseni și acolo am constatat că patru golani zdraveni și buni de muncă, sub 40 de ani, trândăveau pe banii naivilor religioși.

n. În acest an de plină criză financiară (2009), guvernării au alocat de la buget bani pentru construirea a 900 de biserici noi, deși țara geme de șandramale religioase.

o. În anul 2008, guvernul Tăriceanu a lăsat vistieria statului goală, dar a raportat cu mândrie că a virat sumele cuvenite ridicării „catedralei mântuirii neamului”. Pentru aceeași șandrama religioasă faraonică, mai scumpă de jumătate de miliard de euro, au virat bani și diverse ministere, din fondurile de salarii. Armata noastră a ajuns de plâns, dar Ministerul Apărării virează bani pentru catedrala păcălirii neamului și pentru tot soiul de biserici de garnizoană. V-am spus eu că religia judeo-creștină e războinică și nemiloasă.

p. În anul 2009, sătenii din satul Slobozia —Bacău l-au reclamat pe preotul Neculai Barcan că refuză să officieze până și slujbe de înmormântare pentru oamenii săraci, care nu-i pot plăti dările. Popa a ajuns până acolo că dojenește mortul că nu și-a plătit taxele la biserică. *Aceasta este credința, mila și compasiunea judeo-creștină.*

r. Duminică, 06.12.2009, în timpul slujbei religioase, mai mulți preoți judeo-creștini au sfătuit enoriașii să meargă la vot și să voteze un anumit candidat la funcția de Președinte al României. „Berbecii și oițele” religioase au executat ordinul „divin”.

s. Preotul din satul meu de reședință și-a ridicat două vile în valoare de circa un milion de euro (au fost apreciate de jurnaliști), pe un teren dăruit de o bătrână religioasă. De unde a avut un preot un milion de euro, când eu, care câștig în mod oficial de circa patru ori mai mult decât el, n-am nici măcar 100.000 de euro puși „la salte”, pentru o acțiune în favoarea națiunii noastre? Din șpăgi, taxe neimpozabile și alte infracțiuni, desigur.

ș. Majoritatea românilor nici nu știu că slujitorii cultelor de orice orientare sunt plătiți de la buget, sub formă de „ajutoare lunare”. Dacă intrați pe situl nostru și citiți ce sume imense ridică acești paraziți, vă vine a striga *Hoții!*

t. În acest an, 2009, mass media a documentat și prezentat mai multe chiolhanuri bestiale organizate de preoți în diverse mitocuri și case de odihnă.

ț. Majoritatea liderilor judeo-creștini din BOR și-au aranjat ori își aranjează moșioare și case de odihnă din banii jumuliți de la săraci.

u. În acest an, 2009, zeci de mii de români, inclusiv atei, au primit somații scrise să-și plătească dărilor către biserici.

Cunoașteți și dumneavoastră destule infracțiuni săvârșite de mafioții „marelui naș” Daniel Ciubotea. Cei care doriți le puteți posta pe situl nostru, forumul *Frăția Creatorilor*, secțiunea *Acțiuni economice*, subsecțiunea Abolirea privilegiilor religioase. *Nu există zi lăsată de la bunul Dumnezeu în care paraziții judeo-creștini (și alții) să nu săvârșească grave infracțiuni împotriva vieții și sănătății mintale a neamului românesc. Mulțimea se teme de ei, deoarece a fost înșelată că ar fi slujitorii Domnului. Patriarhul Daniel Ciubotea își cocolește infractorii cu grijă iar pseudo-intelectualii le iau apărarea. Zadarnic! Infracțiunile și imoralitățile ies zilnic la iveală, probând că majoritatea covârșitoare a paraziților din BOR sunt simpli infractori, imorali, blasfemici, trântori, bețivi etc. Această organizație mafiotă, la fel cu celelalte 18 care ne sug sângele și ne îmbolnăvesc cu aberațiile lor, trebuie să dispară din viața națiunii noastre. Trebuie și cât mai curând!*

Adevăratul Dumnezeu nu are nevoie de paraziți religioși de nici un fel. Divinitatea ne vrea sănătoși, culți, creatori și morali. Să devenim așa cum ne vrea Dumnezeu!

Cap. 7. Religia judeo-creștină, evreii și masoneria

Dragi cititori, vă propun un exercițiu de imaginație. Un cunoscut de-al dumneavoastră posedă un elixir cu care își menține vitalitatea. Dumneavoastră i-l șterpeliți, fără a vă păsa de părerea lui și-l folosiți într-un alt mod și la alt tip de organism decât cel pentru care a fost prescris. Elixirul vă provoacă boli și suferințe. În loc să vă faceți autocritica pentru prostie și hoție, săriți asupra proprietarului elixirului, cu cele mai cumplite acuzații și lovituri vicioase. Ați reacționat cinstit și rațional? Nu! Singurul vinovat de suferințe sunteți dumneavoastră, hoțul elixirului.

Cam aceasta este relația dintre judeo-creștinism și judaism: judeo-creștinii și-au însușit din doctrina israilită „elixirul” (Vechiul și Noul Testament), apoi au pornit o cumplită prigoană împotriva adevăratului proprietar. Dacă evreii ne-ar fi băgat pe gât religia judeo-creștină cu forța sau prin înșelăciune, reacția violentă ar fi fost firească. Unii străbuni de-ai arienilor au furat însă miturile fundamentale ale poporului israilit înfrânt de romani, le-au transformat în religie, iar ulterior le-au reproșat și le reproșează evreilor otrăvirea lor.

Vi se pare că exagerez? Nu exagerez deloc și nu țin partea evreilor. Pur și simplu, sunt un om drept, care încearcă să facă lumină într-o mare de întuneric religios. În urmă cu 33 de secole, când triburile israilite au invadat Palestina, legile crude, xenofobe, segregacioniste etc., date de Moise ori de preoți, au constituit „elixirul” salvator pentru o mică populație de păstori nomazi, în pericol de a fi asimilați de popoare mult mai mari și mai avansate în plan cultural. Sugestia puternică și insistentă că Iahve e singurul zeu stăpân al cerurilor și al Pământului, care a ales și a sfințit un singur popor, israiliții, a funcționat ca un elixir vital și coeziv pentru această populație sălbatică. Ea i-a ajutat pe israiliți să supraviețuiască unor grave înfrângeri, unor mari

prigoniri și tentațiilor naturale de metisare cu alte popoare. *Acest elixir a făcut din niște sălbatici un popor de supraviețuitori care dănuie și astăzi.*

Așa cum ați văzut din cele citite până acum, nu sunt de acord cu doctrina judaică, în general și cu cea judeo-creștină, în special, deoarece ne afectează spiritual rasa ariană și întreaga Umanitate. Singura cale rațională de ieșire din marea rătăcire produsă de aceste doctrine constă în renunțarea totală și necondiționată la ele, oricât de dureroasă ar fi această operație.

1. Cine au fost și sunt adevărații vinovați de otrăvirea populației pământene cu religia judeo-creștină?

a. Primii vinovați de abominabila crimă ale cărei victime suntem noi, aproape trei miliarde de pământeni, au fost sălbaticii necunoscuți, din urmă cu circa 1900 de ani, care au transformat un banal șef de sectă religioasă israilită, Jeshua, într-un soi de profet al unei lumi noi, bazate pe coborârea zeilor tribali pe pământul Judeii și instaurarea unei justiții divine, sălbatice, căci așa vedeau ei Divinitatea. Jeshua Christos, orgolios și contradictoriu cum ni-l prezintă evangheliile, n-a bănuțit măcar o clipă ce efecte dezastruoase va produce secta sa noștri în Omenirea terestră. Vina lui este limitată și scuizabilă prin ignoranța crasă care îl caracteriza.

b. *Episcopii sectei noastre*, care au cules și au redactat zecile de variante ale evangheliei, falsificându-le cu scopul de a le pune de acord cu profețiile din Vechiul Testament și a-i da lui Jeshua aura de mare învățător sau chiar de fiu al zeului Eli, au fost următorii vinovați.

c. Saul din Tarsos, un evreu bogat, convertit printr-un miracol pe care el însuși îl va denunța ulterior, are vina de a fi combinat o poveste gogonată despre un sălbatic șef de sectă mistică, Jeshua, cu elemente din filosofia greacă și din religiile de mistere. El l-a împodobit pe Jeshua cu aura de misterios sol divin, ba chiar de fiu al Divinității, trecându-l din legenda obișnuită în religie. În Orientul Apropiat, au circulat sute de legende despre mântuitori divini de tipul lui Jeshua, dar numai el a avut șansa zeificării prin mâna lui Saul din Tarsos (rebotezat cu numele arian Paul sau Pavel). *Saul din Tarsos a introdus însă în epistolele sale și două elemente care dărmă întreaga construcție judeo-creștină, astfel:*

- *Cercetați toate lucrurile și păstrați numai ce este adevărat!* Această recomandare, aplicată de orice om de bună credință și cu o cultură medie, poate demonta întreaga înjghebare de mituri și ritualuri sălbatice pe care se bazează religia judeo-creștină.
- *Dacă Hristosul n-a înviat, zadarnică e truda noastră.* Această afirmație a lui Saul din Tarsos infirmă legenda că ar fi fost convertit pe drumul Damascului, de însuși spiritul lui Jeshua-Christos, după moartea acestuia, cu simpla întrebare *Saule, Saule, de ce mă prigonești?* Saul din Tarsos nu era convins că Jeshua înviase ca în legendă, fapt pentru care s-a străduit să-i dea aură de zeu după modelele religiilor ariene de mistere.

Faptul că Saul din Tarsos a fost judeu nu încredințează întregul popor israilit de faptele sale vinovate. *El are totuși meritul de a fi lăsat deschise porțile cunoașterii adevărului despre Jeshua și credințele acestuia*, credințe nu tocmai conforme cu judeo-creștinismul practicat în prezent, după succesive măsluirii ale textelor evanghelice.

d. *Episcopii de la primul conciliu ecumenic de la Nikeia (325 e.n.), în mare majoritate proveniți din sclavi, libeți și indivizi dornici de privilegii, sunt vinovați de ridicarea unui obscur reformator religios judeu, Jeshua, la rangul de ființă divină, ba chiar și la suprema poziție de fiu al dumnezeului judeo-creștin și parte a „sfintei treimi”. Împăratul Constantin, un barbar ignorant și violent, care a impus blasfemia de mai sus, prin amenințarea episcopilor, este și mai vinovat decât ei.*

e. *Episcopii de la al treilea conciliu ecumenic de la Efes (431 e.n.), care au produs și au introdus în circulație publică cea mai mare absurditate întâlnită de mine, Fecioara sau Maica Domnului cu șapte copii, poartă o cumplită vină mai ales față de populația care a îmbrățișat cu frenezie cultul acestei zeițe-mamă (arieni și subrasa roșie). Confuzia lor funcționează și în prezent, chiar și la persoane cu oarecare cultură, care însă n-au aprofundat textele de bază ale religiei judeice. O tânără funcționară căreia i-am arătat, negru pe alb, că Maria a avut șapte copii dintre care Jeshua, conceput cu soldatul roman Pandera, înainte de căsătoria ei cu tâmplarul Iosif din Nazaret, a făcut o criză de isterie, urlând *Nu vreau să știu!* Reacția ei este tipică pentru multe persoane care și-au clădit credințe și speranțe pe falsul făptuit la Efes ori pe alte falsuri judeo-creștine.*

f. *Papii și patriarhii au fost și sunt cumplit de vinovați de transformarea sectei noștri într-o religie mondială, cu tentacule în toate straturile societății. Dacă cei din primele secole ale creștinării pot fi categorisiți drept naivi înșelați de noua religie, cei ulterioari, până în zilele noastre, au fost și sunt ați orgolioși, convinși că ei administrează dumnezeirea de pe această planetă. Subordonații lor, din marile organizații mafiote judeo-creștine, se comportă după modelul „nașilor”, cu mici excepții și mai grave (fanaticii și deliranții mistici care chiar cred aberațiile religioase). Marea schismă din religia judeo-creștină (catolici-ortodocși) și luptele sângeroase dintre cele două ramuri dovedesc faptul că la baza acestei religii n-a existat nici măcar sămânță de voință divină, ci numai interesele unor lacomi exploatare de credințe populare. Nimic din ce crează Adevăratul Dumnezeu nu este fals, nu poate fi distrus, nu este contrazis de descoperiri ulterioare etc.*

g. *Oculă regresivă, care folosește agresiunea politico-religioasă pentru imbecilizarea populației pământene și determinarea regresului acesteia, este profund vinovată față de Omenire. Suferințele produse de agresiunea religioasă judeo-creștină, în aproape 20 de secole, nu pot fi cuantificate. Ele sunt atât de multe, de groaznice și de diversificate încât descrierea lor ar umple biblioteci întregi. Casa de filme care va îndrăzni să pornească un serial despre această agresiune, începând de la falsificarea evangheliilor și până în prezent, va înregistra un succes uriaș și va rămâne în istoria Umanității. Eu prezint uneltirile Oculței retrograde în cărțile din seria *Octogonul în acțiune*.*

2. Reprimarea proprietarilor

Poporul israilit este proprietarul de drept al miturilor esențiale pe care s-a fondat religia judeo-creștină. Falsificarea ulterioară a acestor mituri, de către măsluitori din rândul arienilor, în special al grecilor și al romanilor, nu schimbă proprietarul primar. Cea mai mare nerușinare a judeo-creștinilor constă în transformarea proprietarului miturilor fundamentale în țap ispășitor pentru efectele negative produse de aplicarea acestora în lumea ariană. Evreii n-au acuzat

niciodată arienii pentru textele vedice, legendele Olimpului, legendele Nordului etc., deoarece au avut înțelepciunea de a nu le prelua cu titlul de adevăr și a nu le transforma în religii. Ei s-au cramponat și încă se mai cramponează de miturile lor tribale, oricât de desuete sunt acestea în lumea modernă. Esența religiei iudaice a rămas iahvistă, adică intolerantă, xenofobă, segregacionistă, crudă, nemiloasă, rasistă etc.

Anterior, v-am citat numai câteva precepte talmudice xenofobe și rasiste, de profundă desconsiderare a oricărei persoane străine de rasa israilită. Până și faimosul Moshe ben Maimun (Maimonides), considerat cel mai înțelept rabin al Evului Mediu, afirma răspicat: *Dacă cineva ucide un singur israilit, acela încalcă o poruncă negativă, deoarece Scriptura spune Să nu omori! Nu este nevoie să spun că, dacă cineva omoară un necredincios (neevreu n.n.), acela nu va fi condamnat.* Am văzut deja că psihologul George Tamerin a descoperit că instigarea la uciderea „necredincioșilor” funcționează și în prezent, în creierile copiilor evrei.

Judaismul este o doctrină anti-umană și rasistă, care a strâns uniți israiliții de pretutindeni, chiar și în cele mai grele situații. Ea a produs evreul de ghetou (izolaționist) și ar fi determinat stingerea completă a israiliților, dacă femeile lor n-ar fi fost mai liberale în păreri și comportări. Da, evreicile care au conceput copii cu bărbați din alte rase au salvat poporul evreu de la dispariție. Faptele lor sunt lesne observabile în evrei cu fizionomii ariene sau negroide.

Credințele rasiste, xenofobe și izolaționiste ale israiliților nu justifică represiunea judeo-creștină declanșată împotriva lor, atâta timp cât acele credințe n-au fost transformate în fapte agresive îndreptate împotriva altor popoare. E treaba lor să se considere singurul popor ales de Iahve, singurul popor sfințit, singurul popor de oameni etc. Pentru aceasta, îi putem considera sălbatici sau nebuni, dar nu dușmani ai Umanității. Dacă o grupare de fanatici din timpul nostru se declară aleasă de extraterestri, pe motiv că este superioară oricăror altor pământeni și aptă de a crea o nouă rasă, aproape toți oamenii îi vor privi pe indivizii respectivi ca pe niște țicniți, iar autoritățile i-ar lăsa să delireze în voie, deoarece libertatea de expresie le permite. Cam aceasta este situația și cu evreii: se pot considera buricul Pământului, aleșii zeilor, supraoameni etc., căci tot un popor metisat, supus extincției rămân.

Religia judeo-creștină a reprimat cu cruzime israiliții, din cele mai aberante motive, ca de pildă:

a. *Evreii au fost acuzați că l-ar fi ucis pe „fiul Domnului”, Isus Christos.* Aceasta e o aberație, deoarece Jeshua-Christos n-a fost fiul Divinității, ci al unei evreice, Maria și al unui soldat roman, Pandera. Am discutat deja despre ignoranța sa în materie de cunoaștere a Lumii și despre comportamentul lui dubios, în multe circumstanțe (beții cu pleava societății, blestemul smochinului fără rod, nu-și spăla mâinile înainte de a mânca etc.). *Conflictul dintre religia iudaică dominantă și secta noștri, creată și condusă de Jeshua, a fost și rămâne o problemă strict internă a evreilor (așa cum constatare și Pilat din Pont).* Judeii aveau dreptul de a recunoaște sau nu în Jeshua vreun zeu sau un derbedeu. *Noi, arienii, n-am avut și nu avem dreptul de a le judeca faptele față de Jeshua și secta sa.* De exemplu, în ultimele decenii ale secolului trecut, elvețienii au interzis și au alungat de pe teritoriul lor două secte religioase cu pretenții mondialiste —Meditația Transcendentală și Templul Soarelui. Nimeni din lumea civilizată nu i-a criticat. Ca atare, represiunea de mai mult de zece secole la care au fost supuși toți evreii,

pentru această acuzație, a fost nedreaptă. Cei care ați citit volumul *Crimele Inchiziției*, apărut și în România, în perioada interbelică, v-ați îngrozit de ce torturi au putut imagina judeo-creștinii arieni împotriva evreilor ajunși în diaspora, ca urmare a distrugerii statului lor de către romani.

b. *Judeo-creștinii se află într-o contradicție cumplită, fără ieșire.* Pe de o parte, susțin în biserici că israiliții sunt singurul popor ales de Dumnezeu (teză rasistă și jignitoare pentru Umanitate), iar pe de altă parte, îi acuză pe israiliți că l-au ucis pe „fiul Domnului”. Ei merg cu contradicția mai departe, susținând că Jeshua-Christos era merit sacrificării, pentru răscumpărarea păcatelor Omenirii terrene de la Adam și Eva. Atunci, cu ce au fost vinovați judeii că au efectuat un sacrificiu deja planificat de zeii judeo-creștini? Ei au acționat conform planificării divine, nu? În acest caz, cu ce a păcătuit Iuda, dacă a îndeplinit cele deja menite, cunoscute și acceptate de Jeshua? *Ați întâlnit o aiureală mai mare decât aceea din mințile rătăcite ale judeo-creștinilor?* Esența pur umană a lui Jeshua e demonstrată, fără putință de replică, în țipătul său disperat — *Eli, Eli, lama sabactani?! Eli, Eli, de ce m-ai părăsit?!* Dacă Jeshua ar fi fost un sol divin trimis să spele cu sângele său păcatele Omenirii terrene (o aberație), atunci s-ar fi purtat ca un sol divin, primind supliciu și moartea cu seninătate. Aceasta, în cazul că relatarea privind plecarea sa în Shrinagar, după ciomăgeala administrată de farisei, nu este reală.

c. *Represiunea antievreiască aplicată de judeo-creștinii arieni a determinat judeii din diaspora să se adune în nuclee religioase puternice, cuprinse de credință în zeii lor, dar și de o cumplită ură la adresa opresorilor.* Dacă nu s-au putut răzbuna în fapt, s-au răzbunat simbolic, prin scrieri de tipul Talmudului, scriere din care am citat câte ceva. *Reacția evreilor mi se pare firească și îndreptățită. Nici un om normal de pe această planetă nu suportă represiunea, fără a se gândi măcar la o ripostă.* V-o spun din proprie experiență. Eu am ajuns scriitor, nu un prosper om de afaceri, din cauza represiunii exercitate de gruparea infractorului Ion Iliescu asupra mea și a familiei mele. În perioada 1989-1990, am răbdat câteva luni efectele diversiunii anti-Securitate declanșate de gruparea infractorului Iliescu, sperând că făcuse o greșeală, pe fondul dezinformării generale din țară. Fetița mea a fost bătută și alungată din școală, soția mi-a fost judecată în colective „revoluționare” să fie dată afară din serviciu, eu am fost aruncat în stradă, ca șomer, fără a mi se plăti măcar cele trei solde regulamentare etc. Când mi-am dat seama că diversiunea anti-Securitate viza salvarea activului PCR, cu scopul de a-l transforma în „noua clasă politică” (cuprinde 300.000 de activiști, în timp ce Securitatea, numai 9.500 de ofițeri), am devenit agresiv și am ieșit la luptă împotriva „emanațiilor”. Experiența dureroasă personală m-a făcut să-i înțeleg pe evrei: ei au fost și au rămas „securiștii” mondiali, cel mai satanizat popor chiar de către cei care îl consideră, același timp, poporul ales de Dumnezeu. *În realitate, evreii n-au fost și nu sunt nici popor ales de Dumnezeu, nici satanii din propaganda antievreiască.* Sunt niște amărâți care trăiesc cu moartea în spate, pe teritoriul fostei lor patrii istorice și ca pribegi în Lumea terrenă. Sioniștii (extremiștii) și cei câțiva bogați din rândul lor nu-i caracterizează, așa cum nu ne caracterizează pe noi, românii, Corneliu Tudor sau Gigi Becali.

Reprimarea adevăraților creatori și proprietari ai miturilor de bază ale religiei judeo-creștine, chiar de judeo-creștini, este cea mai aberantă acțiune posibilă. Cine se consideră creștin își asumă această idioteție.

3. Judeo-creștinism, masonerie și evrei

Manipularea majorității populației prin clișee este o metodă veche de secole. La 20 de ani după evenimentele din decembrie 1989, în România încă mai produc efecte clișeele diversioniste *securist-terrorist, securist-dușman al poporului și al democrației, informator al Securității - turnător, dușman etc.*, de parcă informatorii altor servicii secrete ar fi îngeri. Aceste clișee au fost confecționate de așa ai manipulării din serviciile secrete sovietice, sub conducerea generalului GRU Piotr Liusev. În 1989 și ulterior, au fost aplicate în România, prin agentura proprie ori a altor servicii secrete dușmane Securității, cu ajutorul inconștient al „idiotilor utili”, adică al persoanelor care vehiculează clișeele fără a le verifica cât de cât. Între timp, procurorii au infirmat acuzațiile aduse securiștilor, în bloc și individual, dar clișeele au rămas și funcționează înainte.

„Securiștii istoriei”, evreii, s-au bucurat de tratamente similare din partea judeo-creștinilor. Cele mai uzitate clișee antievreiești sunt: cel al conspirației anticreștine, cel al uciderii pruncilor creștini, cel al conspirației pentru acapararea puterii mondiale etc. E adevărat că mulți evrei au participat activ la tot felul de mișcări secrete, din Evul Mediu și până în prezent, însă rolul lor în evoluția istorică a fost periferic și se diminuează mereu, datorită ponderii lor foarte reduse în populația pământeană. **Judeo-creștinii le reproșează mai ales următoarele acțiuni care, în realitate, n-au fost integral evreiești:**

a. *Organizarea Francmasoneriei, cu scopul de a doborî judeo-creștinismul și a acapara puterea mondială.*

Oricine studiază istoria mondială a organizațiilor francmasonice descoperă că, la originea lor primară, n-au stat evrei, ci persoane din rasa ariană desprinse din judeo-creștinism. E greu să unești toate orientările masonice sub un singur semn ori să le găsești o rădăcină comună. Ele au apărut către finele Evului Mediu, ca organizații secrete ale burgheziei în ascensiune și ale intelectualității luminate, sub devize atractive, de tipul *Libertate, Egalitate, Fraternitate*. Multe dintre ele și-au arogat o istorie fabuloasă, întinsă în trecut până la constructorii templului lui Solomon, dar nu pentru că ar fi fost compuse din evrei, ci datorită faptului că Masoneria este intim legată de religii orientale: mozaismul, creștinismul, islamismul și zoroastrismul. Din această cauză, în orice templu masonic tradițional, se găsesc cele patru „lumini” — Thora, Biblia, Coranul și Zend Avesta. Primele trei constituie rădăcinile doctrinele ale mozaismului, judeo-creștinismului și islamismului, rădăcini rezultate dintr-un pivot comun — mitul israilit. A patra „lumină” este o concesie făcută mitologiei persane și se deschide numai dacă printre membrii lojii masonice există și vreo persoană din această credință.

Judeo-creștinismul și judeo-masoneria au fost în conflict de la bun început, iar conflictul nu s-a stins încă, deși mulți clerici au fost atrași în Francmasonerie. Cauzele principale ale conflictului au fost ori sunt următoarele:

- Judeo-creștinismul s-a dezvoltat sub aripa ocrotitoare a monarhilor și feudalilor, în timp ce francmasonii au acționat pentru distrugerea imperiilor și crearea statelor naționale, în care să se poată manifesta progresul spiritual (Libertate, Egalitate, Fraternitate) și științifico-material.

- *Francmasoneria a devenit, de la începuturi, un concurent serios al judeo-creștinismului, deoarece folosea aceleași mituri de bază (Biblia), dar le combina cu ritualuri de mistere, mult mai atractive pentru păturile culte și pentru tineret.*
- *Francmasoneria dovedea o mai mare deschidere, chemând la pace culte și secte religioase aflate în conflicte de interese doctrinare și materiale, începând de la ramurile creștine și până la islamism. Ca urmare, chemarea ei avea rezonanță în lumea celor mai culți și mai bogați oameni ai secolelor 17-19 e.n.*

Ați înțeles că între judeo-creștinism și judeo-masonerie n-au existat și nu există nici un fel de deosebiri doctrinare, ci doar diferențe pentru acapararea credincioșilor? În această luptă, judeo-creștinismul a folosit tot soiul de legende satanizante, ca de pildă: masonii sunt urmașii ucigașului Cain, masonii se închină zeului rebel Lucifer, masonii sunt subordonați integral evreilor (ucigașii „fiului Domnului”), masonii practică sacrificii umane etc. Masonii nu s-au prea obosit să răspundă acuzațiilor, deoarece mult timp și-au păstrat statutul de organizații secrete. Evreii au participat masiv în masonerie, dar n-au fost și nu sunt dominanți, nici n-au deținut (nu dețin) funcțiile cheie. Ei se mulțumesc cu faptul că străvechile lor mituri fac carieră într-o lume modernă.

În perioada marilor revoluții naționale pentru destrămarea imperiilor, Francmasoneria a avut un incontestabil rol pozitiv, fapt ce a atras în rândul ei multe minți luminate, printre care și mari intelectuali români (Nicolae Bălcescu, Vasile Alecsandri, Mihail Sadoveanu etc.). Legenda masonică susține că și Horia ar fi fost mason, însă, cu certitudine, Avram Iancu și Alexandru Cuza n-au fost. Domnitorul Cuza a închis templul masonic din București, intrând în conflict direct cu această organizație. *În prezent, mișcările masonice sunt divizate și interesate mai ales de a-și impune interese economice, prin agenți ridicați în funcții publice.* În ochii mei, masonii se bucură de aceeași „considerație” ca și judeo-creștinii. Îi tratez ca pe niște indivizi cu discernământ redus, care practică niște ritualuri puerile și cred în basme religioase.

b. Judeo-creștinii mai acuză evreii de organizarea oculte sioniste mondiale, cu ramuri în toate organele de putere ale statelor moderne. Realitatea este ceva mai modestă. Sionismul este o mișcare rasistă ebraică incriminată prin Hotărârea Adunării Generale ONU nr. 3379/10.11.1975. El își are sediul central în SUA și se manifestă prin mai multe organizații de acoperire, cu scopuri economic, umanitar, religios, masonic etc. Sionismul a contribuit și contribuie la menținerea în viață a statului Israel, cu mari sponsorizări bănești și aport de populație de diferite rase, însă de religie mozaică (de exemplu, felașii etiopieni, mutați în Israel, în cadrul operațiunii denumite codificat Moshe). *SUA este singurul stat penetrat puternic de lojile judeo-masonice sioniste, dar nu a ajuns integral la cheremul lor.* Căderea marilor bogătași evrei Rockefeller și Rothschild, odată cu ridicarea magnaților anglo-americani Bill Gates, Warren Buffet etc., a diminuat și diminuează continuu rolul lojelor sioniste. Organizațiile lor de lobby sunt tot mai puțin influente.

Adevărata Ocultă regresivă există, dar nu are rasă, etnie sau culoare religioasă. Ofițerul CIA John Coleman a ridicat doar un colț din vălul sub care se ascunde și a sfârșit într-un accident auto. Eu scriu, din 1992, romane din seria *Octogonul* împotriva sioniștilor și a ocultilor regresivi, fapt pentru care mai mulți agenți ai acestei organizații mondiale au încercat să mă discrediteze ori să mă aducă în sapă de lemn. Oculta regresivă nu m-a speriat, dar viteza cu care acționează m-a uimit. De pildă, în noaptea de 23-24.04.1999, am deconspirat și am criticat în termeni

foarte duri acțiunile Oculței retrograde din SUA, îndreptate împotriva Serbiei, pe postul Tele 7 abc. La mai puțin de trei ore după terminarea emisiunii, vila din Cotroceni în care locuim a fost supusă unei radiații psihotronice intense, fapt ce a determinat moartea unei vecine și îmbolnăvirea temporară a întregii mele familii. Dacă agenții Oculței regresive au ajuns să acționeze la porțile palatului prezidențial din Cotroceni, ce garanții de securitate a înaltelor personalități publice mai avem? Nici una. Unul dintre puținii medici români care a studiat și tratează loviturile psihotronice, amic de-al meu, este la fel de indignat ca și mine de folosirea acestei arme mult mai inumane decât armele de foc. Armele psihotronice nu mai sunt secrete, deoarece au fost folosite cu multă propagandă în războiul din Irak și pot fi procurate pe piața armamentului (furnizorii sunt americani). Cele mai sigure măsuri de apărare împotriva lor sunt un regim de viață sănătos, fără alcool și droguri, o concepție sigură de viață (fără misticisme, deoarece ele produc confuzii mentale) și stăpânirea la perfecție a artei autosugestionării, pentru a curăța rapid organismul de radiațiile producătoare de panică și confuzie.

Cei mai siguri agenți inconștienți ai Oculței regresive sunt misticii de toate orientările, începând cu slujitorii religiilor oficiale și terminând cu practicantii diverselor superstiții orientale. Această constatare m-a determinat să scriu această carte și cele care îi vor urma. Noi, românii conștienți de gravitatea pericolului ce amenință viitorul nostru, ne organizăm apărarea împotriva tuturor agresorilor, începând cu combaterea religiilor, mișcărilor mistice, alcoolismului, pornografiei, homosexualității și terminând cu autoperfecționarea personalităților noastre, pentru a deveni imuni la lovituri psihotronice din emițător tehnic sau uman. Am suspiciuni întemeiate că agenții Oculței regresive au acționat și acționează împotriva națiunii noastre prin îndoctrinarea religioasă susținută psihotronic și prin stimularea consumului excesiv de alcool, ajutată de același mijloc. *Îată de ce noi, Frăția Creatorilor (www.drumulinvingatorilor.ro), vedem în fiecare propagandist mistic un pericol pentru sănătatea mintală a națiunii noastre și în consumul de alcool, un mijloc de distrugere. Până în prezent, paraziții din BOR s-au comportat ca unelte perfect obediente ale Oculței regresive, organizația care-și propune oprirea evoluției Omenirii și întoarcerea oamenilor într-un nou Ev Mediu întunecat de ignoranță, religii și superstiții.*

Nu putem acuza evreii în bloc de acțiunile Oculței regresive. O mică parte din ei, cei mai aprigi sioniști, fac parte din această organizație retrogradă și cinică. Ei n-ar ezita să-și sacrifice proprii coreligionari din Israel, dacă strategia Oculței regresive ar cere-o. Așa cum observa marele savant evreu Isaac Asimov, e timpul ca israiliții să se întrebe cum ar supraviețui o minoritate ariană între ei și să mai renunțe la văicărelile sau acuzațiile pe tema represiunii ariene (i-a replicat aceasta cunoscutului sionist Elie Wiesel).

Cap. 8. Câteva practici judeo-creștine blasfemice, sălbătice, nocive sau inutile

În cele 16 secole de activitate oficială, judeo-creștinismul a reușit să otrăvească viața multor națiuni, cu legende și ritualuri blasfemice, sălbătice, nocive sau inutile. Cei care ați studiat psihologie ați descoperit că o minciună spusă cu insistență, timp îndelungat, devine „adevăr”, prin mecanismul sugestiei (prin acceptarea ei ca adevăr de creierul limbic și subconștient). Paraziții judeo-creștini au preluat această metodă de intoxicare și manipulare religioasă de la

hinduși, folosind-o insistent împotriva maselor de îndoctrinat, începând cu copiii. Ei au descoperit, în mod empiric, faptul că sugestiile imprimare în creierele pruncilor produc efecte toată viața, indiferent de studiile și concepțiile achiziționate ulterior de aceștia. Excepțiile, destul de puține la număr, sunt formate din liberi cugetători și atei care reușesc să-și curețe creierul emoțional (limbic) de sugestiile religioase imprimare în copilărie, evoluând către o maturitate sănătoasă, creatoare și morală.

Vă propun să trecem în revistă câteva practici judeo-creștine blasfemice, sălbatice, nocive sau inutile, cu scopul de a ne debarasa de ele.

1. Jurământul pe Biblie în instituțiile de stat este cel mai blasfemic și mai înjositor procedeu de legământ. Acest obicei a fost împrumutat din falsa democrație americană, „democrație” bazată pe dominarea întregii populații imbecilizate prin propagandă politico-religioasă de către cei mai bogați cetățeni (inclusiv de origine străină). Demosul (poporul) american votează congresmenii și președintele aleși de oculte bogați, deoarece numai aceștia sunt ajutați cu bani și mass media să devină cunoscuți și simpatizați. Același procedeu s-a insinuat și la noi, începând din „democrația originală” introdusă de infractorul Ion Iliescu și până în prezent. *Unitatea tuturor forțelor politice din România în recenta campanie împotriva unui singur om, Traian Băsescu, a fost, de fapt, unitatea tuturor infractorilor bogați speriați de spiritul justițiar al acestuia.* Toți se tem că vor răspunde pentru gravele infracțiuni săvârșite împotriva economiei naționale și toți speră că o marionetă de tipul lui Mircea Geoană le va servi interesele, cam în stilul în care Barak Obama servește interesele magnaților americani.

Știm din ce cauză jurământul pe Biblie este blasfemie, din primul capitol al acestei părți: identifică Divinitatea cu abominabilii zei tribali ai vechilor israeliți. Demnitarii care jură pe o astfel de carte se înjosesc în ultimul hal, luând ca model de respect divin niște zei cruzi, iraționali, criminali, geloși etc. În fapt, ei nu jură în fața lui Dumnezeu, ci în fața unor fantasmă create de mințile sălbatice ale vechilor israeliți. Nu există un jurământ mai degradant pentru ființa umană modernă și mai lipsit de efecte decât jurământul pe Biblie. El nu obligă pe cel care îl prestează la nici o faptă cinstită, demnă și curată. Acest lucru s-a și văzut în activitatea politicianilor care au jurat pe Biblie, dar s-au comportat în activitatea publică ca hoții de drumul mare.

*Frăția Creatorilor, pe care o conduc, acționează deocamdată pe internet pentru abolirea privilegiilor religioase și a practicilor imorale ale judeo-creștinilor. În mai puțin de doi ani, vom înființa și o asociație civică, cu obiect de activitate ultra modernă, din care nu va lipsi lupta împotriva manifestărilor mistice. Cei care aveți concepții similare vă puteți înscrie deja în forumul Frăția Creatorilor, din site www.drumulivingatorilor.ro, deoarece selecția membrilor pentru organizația civică se va face din rândul forumiștilor. Dacă mă considerați un extremist singuratic, vă rog să studiați lucrările marelui scriitor portughez Jose Saramago, laureat al Premiului Nobel pentru Literatură, *Evangelia după Isus Hristos și Cain!* La mijlocul lunii octombrie 2009, scriitorul a afirmat răspicat, într-o mare adunare publică: „Biblia este un manual de moravuri proaste”.*

Ați înțeles că noi trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a scoate acest jurământ dezonorant din toate activitățile oficiale, începând din Parlament și până în Justiție? Dacă

fanaticii judeo-creștini vor să jurepe acest text blasfemic ori pe falus (penis), cum procedau israiliții biblici, e treaba lor. *Important este ca în relațiile oficiale, de care depind prestigiul și demnitatea națională, să nu mai apară această dezgustătoare „scriptură”.*

2. Botezul este un ritual judeo-creștin importat din obiceiurile introduse la israiliți de către puscnicul Ioan Botezătorul și alți reformatori. Anterior creștinării, străbunii arieni își botezau pruncii în fața comunității, printr-un ritual simplu și curat. Își scoteau pruncii afară, în fața întregii comunități, îi ridicau pe palme, cu fața către Cer, unde ei credeau că se afla Divinitatea și anunțau simplu numele ales de părinți pentru copil. Femeile geto-dace lăcrimau la botez, trecând înrevistă posibilele neazuri pe care pruncul le va trăi în viața sa pământeană. În acest sens, concepția zamolxiană că viața e o școală dură, în care spiritulnemuritor se călește și se instruește pe trupul muritor, își spunea cuvântul. *În orice caz, pruncul era botezat în lumină și în aer, în fața Cerului.*

Botezul creștin se face în apă, din mai multe motive. În primul rând, vechii israiliți preluaseră de la stăpânii lor babilonieni credința că fiecare constelație zodiacală stăpânește Pământul timp de 2000 de ani, cu un zeu născut dintre muritori, la începutul epocii zodiacale respective. Jeshua a fost considerat de secta noștri și de judeo-creștinii primitivi drept zeul care a deschis epoca zodiacală a Peștilor, fapt pentru care semnul lor sacru au fost cei doi pești contradictorii. Acest semn a intrat însă în contradicție cu semnul crucii ariene, vechi de circa 7-8 milenii și a sfârșit prin a ceda în fața acestuia (un compromis făcut de iudeo-creștini pentru a-și atrage arienii). *Deci, simbolurile crucii simple +, încrucișate X, gamate (zvastica) și cu ankhă (cheia vieții) au fost furate de judeo-creștini de la arieni și adaptate propriilor interese.* De pildă, crucea încrucișată, X, a fost atribuită sfântului Andrei, apostol care n-a călcat niciodată pe pământurile geto-dacilor, decât în legende.

În al doilea rând, micuții sunt scufundați în apă ca semn de întrupare în zeul Epocii Peștilor, Isus Christos, indiferent de originea lor etnică sau rasială, lucru în totală contradicție cu afirmațiile clare ale lui Jeshua-Christos că el s-a născut pe Terra, ca fiu al zeului Eli, numai pentru mântuirea poporului israilit. În fine, concomitent cu scufundarea în apa din cristelniță, pruncului i se poruncește să se lepede de Satana, ca un gest de purificare spirituală. Desigur, copilașul nu înțelege nimic din această scamatorie iar nașa procedează exact ca orice vrăjitoare țigancă, scuipând de câteva ori, în numele lui, ca semn al lepădării de un înger neincriminat de Vechiul Testament — Satan. *Evangheliile bâjbâie printr-o mare de confuzii, când e vorba de a defini exact cine e dușmanul Divinității, enumerând tot soiul de personaje mitice, cum ar fi: îngerul Satan (partenerul zeului Iahve), șarpele biblic, zeul filistin Belzebub (transformat de textieri în Belzebuth), Iuda Iscarioteanul (transformat de popi în Scaraoțchi).* În oricecaz, ritualul de botez îl indică pe Satan drept zeul malefic de care pruncul trebuie să se lepede, în pofida faptului că Vechiul Testament precizează clar că acesta era un înger-jurist de la curtea zeului suprem Iahve.

Ritualul botezului în apă este și nesănătos, și total ineficient ca legătură dintre om și vreo făptură divină cât de mică (deoarece Isus Christos n-a fost făptură divină). Întimpul botezului, apar decese, fie datorită înecării pruncilor, fie datoritășocului hipotermic. În multe cazuri, pruncii botezați contractează boli care îi marchează pentru toată viața. *Botezul nu apără nou născutul de niciun handicap sau boală ulterioară.* Toți handicapații, retardații mintal, alienații,

schilozii etc. au fost botezați, infirmând pretenția de protecție divină căpătată prin acest ritual. Cam toți nou născuții plâng, fapt exploatat de paraziții mistici prin afirmația că aceștia cer botezul. *În realitate, botezul nu apără pe nimeni nici măcar spiritual.* Cei mai mari criminali și cele mai mari curve au fost botezați (botezate). Un deținut dintr-un penitenciar din Timiș a dat Patriarhia BOR în judecată pentru faptul că, deși a fost botezat și a îndeplinit toate ritualurile religiei judeo-creștine, a ajuns totuși infractor. El reproșează Bisericii că l-a înșelat în contractul făcut cu zeitatea Isus Christos.

Botezul judeo-creștin este în totală contradicție cu ritualul circumciziei aplicat lui Ieshua-Christos. Dacă acesta era făptură divină, înseamnă că toți judeo-creștinii trebuie botezați după același ritual, prin tăierea împrejur, operație prescrisă de zeul șabaot, încă din timpul lui Avraam. Cum judeo-creștinii au tradus numele acestui zeu tribal prin Dumnezeu, înseamnă că ei nu respectă indicația divină de a boteza prin tăierea prepuțului tuturor băieților. Ca o chestie umoristică, mai multe biserici și mănăstiri din Franța și Italia prezintă prepuțul „original” al lui Ieshua-Christos: Charroux, Coulombs, Sf. Ioan (Roma) și Puyin Velay. Un bărbat cu patru penisuri trebuia să fi făcut mare senzație în vremea sa, măcar la circ, dacă nu și în secta noastră.

Eu vă recomand să vă botezați pruncii în cel mai sănătos stil cu putință. Înainte de toate, lepădați din suflete orice urmă de sentiment negativ, întăriți-vă credința că Dumnezeu e pretutindeni, ridicați-vă pruncul cu ambele mâini și roștiți simplu: *Doamne al vieții eterne, Vă încredințăm viața acestui copil.* Nu cereți nimic, deoarece Divinitatea știe exact ce trebuie să dea fiecăruia. Ulterior, mergeți cu pruncul în fața unui arbore sau pom cu viață lungă (stejar, nuc, brad etc.), atingeți copilul de scoarța acestuia și rugați-vă simplu: *Fratele nostru verde, acesta este fiul (fiica) nostru (noastră)... (numele). Te rugăm să-l (s-o) iei sub ocrotirea ta!* Din acel moment, între prunc și vânosul arbore se dezvoltă o legătură telepatică, de care copilul va beneficia întreaga viață. Atât este suficient. Spectacolul judeo-creștin de botez este absolut inutil.

3. Cununia judeo-creștină este un ritual porcos și imoral, demn de nuvelele lui Giovanni Boccaccio, din volumul Decameronul. În esență, preotul judeo-creștin recomandă celor doi tineri decizi să-și unească viețile într-o deplină armonie familială să copieze modele imorale din Vechiul Testament. Mirelui i se spune să se comporte ca păstorul nomad și sălbatic Avraam din Ur, adică să fie incestuos, proxenet al propriei neveste, lipsit de credință în atotputernicia divină. Miresei i se recomandă să „se-vezească ca Sarra și să se înmulțească ca Rașela”, adică să fie incestuoasă, adulterină, prostituată în favoarea soțului proxenet, ca Sarra și idolatră, închinătoare la terafimi, ca Rașela. Ritualul e completat cu un circ dezonorant, *Isaia dănuiește.* Întregul ritual, de la costumația foarte scumpă a mirilor și până la plata preotului, secătuiește posibilitățile tinerilor mai modești și *nu le garantează nimic pentru viitor.* Toate curvele au fost cununate în biserică, unele chiar de mai multe ori. Toți adulterinii și violenții din familii au fost cununați. Toți soții care ajung la divorț au fost cununați în fața preotului cu „har divin”. Excepțiile de tipul meu sunt foarte rare (nu m-am cununat niciodată, deși am fost căsătorit de trei ori dar m-am purtat cât am putut de corect în familie).

Eu vă recomand să renunțați la cheltuielile extravagante și la ritualul dezonorant din religia judeo-creștină, atunci când vă hotărâți să vă uniți destinele. E mult mai simplu să vă îmbrăcați în haine curate, să ieșiți afară, sub Cerul înstelat și să roștiți într-un singur glas: *Doamne al vieții*

eterne, noi ne-am găsit și ne-am unit pentru întreaga viață pământească. Mai apoi, puteți merge împreună, să plantați un arbore sau pom cu viață lungă (nuc, castan comestibil, stejar, brad etc.) și să roștiți, pe rând, un legământ de credință după obiceiul arian: *Fratele nostru verde, te rugăm să fi martor al iubirii noastre, întreaga noastră viață pământească. Te rugăm să ne ajuți să rămânem uniți mereu, ca un singur trup și un singur suflet, în fața celor mai mari urgii!* Cei care nu puteți planta un arbore sau pom, puteți merge în fața unuia deja plantat, prestând jurământul de credință pentru întreaga viață pământească.

Cei care credeți că vă îndemn la vrăjitorii păgâne vă înșelați, semn că nu cunoașteți mecanismele intime ale telepatiei și ale sugestiei pozitive repetate. Ulterior cununiei de acest tip, tinerii soți vor trece des pe la arborele sau pomul iubirii, îngrijindu-l sau privindu-l cu dragoste. Între ei se va dezvolta o legătură telepatică strânsă, așa cum nu poate lega nici un fel de preot, între zidurile unei șandramale mistice din care lipsește Dumnezeu. În anul 39 e.n., primul martir din secta noștri, antecesoarea judeo-creștinismului, Ștefan (sanctificat ulterior), a fost lapidat de farisei, deoarece le-a strigat *Cel Atotputernic nu încapă în zidire făcută de mână omenească!* Dacă până și un semisălbatic a înțeles aceasta, dumneavoastră, oameni moderni, ce căutați în șandramalele mistice, boite cu „sfinți” din import, în care vi se dau sfaturi imorale?

Cu fiecare vizită la arborele (pomul) jurământului, iubirea și încrederea dintre cei doi tineri soți se întărește și se dezvoltă. Ori de câte ori între ei apare un motiv de supărare, cel mai înțelept dintre ei cedează, își ia partenerul de viață (partenera) și merge la „fratele verde”. Acolo, cel mai înțelept dintre cei doi va rosti cu glas molcom: *Fratele nostru verde, te rugăm să alungi norii supărării dintre noi!* Minunea se va produce, tinerii se vor îmbrățișa, se vor săruta și vor pleca reuniți. Astfel, numărul divorțurilor va scădea substanțial. La baza acestei „vrăjitorii” stau telepatia cu arborele (pomul) și sugestia-autosugestia pozitivă. **Garantez deplina eficiență a acestui procedeu**, în timp ce zecile de mii de preoți din România nu pot explica de ce, după 1989, aproape jumătate din cei căsătoriți în fața altarului au divorțat. **Credința și știința sunt mai puternice decât toate religiile luate la un loc.**

4. Însmormântarea judeo-creștină este un spectacol trist, sfâșietor și deloc igienic. Ea se face cu încălcarea unei prevederi din textele „scripturii” (Vechiul Testament) care preciza că persoana care atinge un mort este spurcată șapte zile, timp în care trebuie izolată și purificată. Majoritatea arienilor își incinerau morții, cu scopul de a se asigura că sufletul nemuritor s-a desprins complet de trupul muritor. Cenușa rezultată se depunea la rădăcina unui arbore secular (la europeni) ori se arunca într-un fluviu considerat sfânt (la hinduși). Ulterior, urmașii puteau veni la arborele secular, puteau invoca spiritul celui plecat și puteau profeti, obicei practicat de preotesele cultelor ariene.

Lăsând la o parte cheltuielile deloc neglijabile ocazionate de însmormântarea de tip judeo-creștin, observ un aspect dezgustător al acesteia: trupul muritor e dat viermilor, se descompune lent, arată respingător la deshumarea de după șapte ani etc. El poate produce infecții și boli, datorită descompunerii lente și microbilor latenți. Din dorința de câștig, preoții judeo-creștini, numiți în mod obișnuit paraziți sau dăunători, au dezvoltat cultul trupului decedat și al morților, în general, prefăcându-se a uita că esența nemuritoare din noi, sufletul, părăsește această lume după deces. De ce să faci parastase, pomeni etc., unei bucăți de carne aflate în putrefacție, când luminoasa parte din om, sufletul, e vie, dar în altă lume universală?

*Mult mai normal e să fim incinerati pe ritmurile unei muzici care ne place și-o alegem înainte de moarte (nu neapărat funebră, deoarece moartea nu este un fenomen trist, disperat etc.). Cenușa noastră trebuie depusă la rădăcina unui pom sau arbore cu viață lungă (castan comestibil, stejar, nuc) iar numele nostru poate fi înscris pe o placă de marmură din vecinătate. Astfel, la rădăcina aceluiași arbore, s-ar aduna cenușa multor generații, iar urmașii și-ar aminti cu drag de noi, de câte ori ar vedea arborii sau pomii. Eu am plantat deja un castan comestibil îngrădina din fața casei, deoarece acesta trăiește 3-400 de ani, perioadă de timp în care nici un fel de cavou nu rezistă (excepție, criptele din mănăstiri). Întreaga mea familie vrea să fie arsă, după obiceiul arian, spre a evita spectacolele dezgustătoare și putrezirea lentă. Socrii mei sunt deja arși. Fiul, fiica și nepoata mea au luat aceeași decizie, fără ca eu să-i lămuresc. Înseamnă că acesta e viitorul în materie de înmormântări. *Fără lacrimi, fără urlate, fără leșinuri, fără haine sfâșiate etc., la înmormântări.* Doar câteva cuvinte frumoase pentru cel (cea) plecat (ă) într-o lume mai bună, pomenirea pozitivă, cu imagini din viața fericită și cu inima perfect împăcată, foarte probabil, ne vom revedea în lumile postume. Desigur, aceasta exclude o mulțime de ritualuri plătite către preoți: parastase, pomeniri, pomelnice, sărbători ale morților, alungarea strigoilor etc.*

5. Învierea lui Jeshua-Christos este un spectacol anual preluat din cultul zeului agrar sumeriano-babilonian Dumuzi (Tamuz). Zeul murea în fiecare iarnă, prilej pentru femei să-l jelească și învia în fiecare primăvară, odată cu vegetația, producând o imensă bucurie și sărbători în care oamenii se anunțau reciproc — *Dumuzi a înviat. Chiar și cei mai puțin culti oameni ar trebui să se întrebe de ce Isus Christos se naște la o dată exactă (25 decembrie), dar învie la date diferite de la an la an. N-a fost el ucis într-o anumită zi fixă și n-a înviat a trei ani după deces? Nu, n-a înviat și aceasta ne-o demonstrează chiar schimbarea anuală a zilei învierii.* El este sărbătorit exact ca și zeul agrar Dumuzi. Ca o ironie fină din partea Divinității, zeul Isus Christos se naște la date diferite pentru diverse ramuri judeo-creștine (la cei de rit vechi, în ianuarie) și învie detrei ori, în fiecare primăvară, pe rând, la catolici, ortodocșii de rit nou și ortodocșii de rit vechi. *Dacă aceasta mai e credință instituită, înseamnă că regina porno este fecioară.*

În realitate, conform apocrifelor evanghelice, Jeshua Christos s-a născut pe 28 martie, într-o noapte senină și înstelată de primăvară. Judeo-creștinii primitivi au schimbat data nașterii pe 25 decembrie, cu scopul de a o suprapune peste sărbătoarea ariană a solstițiului de iarnă, Sol Invictus (Soarele Învingător). Conform evangheliilor canonizate, ce nu mai pot fi contestate, Jeshua Christos a fost judecat, maltrat și crucificat în primele două zile după Pesah (Paște), deoarece clericii judei au vrut să evite tulburări în timpul sărbătorilor. Din lucrarea dr. Alfred Hârlăoanu, citată în bibliografie, aflăm că Pesah e sărbătoarea fugii din Egipt, cu perioadă fixă de 8 zile, cuprinse între 14 și 22 ale lunii Nisan, din zodia Berbecului, deci, în luna aprilie. *Dacă Jeshua-Christos a fost răstignit, ucis și a înviat în luna aprilie, după Paște, de ce religia judeo-creștină schimbă mereu datele Paștelui și pune supliciile urmate de înviere înainte de Paște?* Simplu, amicii mei cititori. Funcționarii Vaticanului știu exact că Jeshua Christos n-a fost nici un fel de zeu, cu dată fixă de naștere și de moarte. Ca atare, ei calculează data Paștelui după un sistem mecanic (ciclul lui Meton), care nu ia în considerare data presupusului deces al lui Jeshua-Christos precizată în evanghelii. *Nepătrunse sunt căile Domnului, mormăie popii, pentru a explica astfel de falsuri flagrante sau altele. În realitate, căile Domnului sunt cât se poate de*

luminoase și de larg deschise pentru cei care cred, cunosc lumea pe cale rațională, crează și se comportă moral, recunoscând Divinitatea și nu fabricând zei, sfinți ori alte bazaconii religioase.

6. Credința în puterea lucrurilor și închinarea la acestea sunt cele mai aberante și mai sălbatice practici judeo-creștine. De bine, de rău, preoții lui Moise dezbărașeră israiliții de acest obicei sălbatic, făcându-i să creadă într-un zeu viu, invizibil dar omniprezent și omnipotent. Judeo-creștinismul afăcut un pas înapoi față de mozaism, către sălbăticia credinței în lucruri neînsuflite, începând cu logosul (cuvântul) și terminând cu ziduri sau icoane. Logosul (cuvântul), atât de divinizat în filosofia greacă, este un lucru imaginat de om (energie vitală imaginativă), apoi rostit (energie sonoră) sau scris (simbol). *Înainte de a exista cuvântul (logosul), a existat omul care l-a gândit, l-a rostit ori la scris. Iar înainte de omul care a făcut toate acestea, au existat Marii Creatori, reprezentanții Divinității, care au scos străbunii Omenirii din neființă ori din bestialitate și i-au înzestrat cu rațiune umană.* Cu aceasta, dumnezeul-logos al judeo-creștinilor a dispărut din mințile dumneavoastră. Da sau nu?

Cei care ați studiat mitologia ați aflat că toate popoarele sălbatice au crezut și încă mai cred într-o putere invizibilă, care se poate manifesta în lucruri neînsuflite, în mod miraculos și inexplicabil de către rațiunea umană. Ea se poate numi magie, în persană (magus — preot persan), orenda, în credințele amerindienilor, vrajă, în unele limbi ariene etc. Chiar și în zilele noastre, sălbăticiii se mai închină la lucrurile pe care nu le pot înțelege. De exemplu, laponii s-au închinat la elicopterele cu care exploratorii au ajuns la ei, dar nu și la exploratori, pe care și-i puteau explica prin comparație cu ei. Când m-a văzut prima dată la televizor, în 1971, bunica mea, o țărăncă analfabetă, născută în 1887, a declarat că asista la o mare vrăjitorie și încerca să-mi ștergă fruntea îmbrobonată de sudoare, cu o batistă pe care o plimba pe ecranul aparatului.

În realitate, toate lucrurile din Lumea noastră terană nu posedă și nu pot căpăta nici un fel de putere „magică” de a ne influența viața în bine sau în rău, în afara puterilor cunoscute în mod rațional. Glonțul tras dintr-o armă ne poate lua viața, dar nu este un fulger al zeilor, cum cred încă destui sălbatici. Motorul autoturismului funcționează pe baza unor principii științifice bine cunoscute, nu prin „magie”, cum credeau laponii din exemplu. Aparatul TV recepționează imagini și sunete pe baza unor operații strict raționale, fără nici o intervenție supraumană etc.

În ciuda faptului că trăim într-o lume modernă plină de minuni tehnico-științifice, destule persoane intoxicate religios mai cred în puterea supranaturală și supraumană a unor lucruri absolut banale, din care voi exemplifica doar câteva:

a. *Paraziții judeo-creștini se străduie să impună în creierele oamenilor credința că zidurile instituțiilor religioase sunt sacre, ca urmare a sfințirii lor de către diverși preoți. În realitate, numai Dumnezeu și făpturile divine sunt sacre.* Nici un popă nu poate sfinți ziduri de biserici, mănăstiri, case, autoturisme ori alte lucruri, oricâte vrăji sălbatice ar face și oricât ar behăi, pentru simplul motiv că nimeni nu poate da ceea ce nu are. **Afirmația că, prin hirotonisire ori alte procedee, preoții capătă har divin este cea mai sfruntată minciună.** În timpul istoric cunoscut de noi, singurii pământeni care au fost inspirați divin au fost descoperitorii, inventatorii, inovatorii și creatorii din domeniile științifice, tehnice și moral-juridice. Ei au asigurat evoluția noastră din neagra sălbăticie, până la actualul nivel de evoluție. Privesc cu

dispreț, dar și cu milă, la sclavii psihici care fac semnul crucii la întâlnirea vreunei șandramale religioase, întrebându-mă dacă îi vom putea salva vreodată din rătăcirea lor.

O logică simplă ne spune că, dacă zidurile sfințite ar fi sacre, deci, subprotecție divină, în ele nu s-ar putea produce nici una din faptele imorale și ilegale exemplificate anterior iar nici un fenomen al naturii (trăsnet, inundație, cutremur etc.) nu le-ar putea afecta. După cum știm, șandramalele mistice nu sunt ferite de lovituri iar în casele sfintite nu domnește neapărat armonia, pacea și înțelegerea. *Sfeștania casei nu poate înlocui comportamentul oamenilor care o locuiesc.* Ei și nu popa își făuresc destinele.

b. „Sfânta scriptură” (Vechiul și Noul Testament), document de bază al judeo-creștinismului, nu conține nici o referire la cultul moaștelor (oaselor) și interzice în mod expres închinarea la lucruri făcute de mâna omului, cu scopul de a dezvăria vechii israiliți de idolatria sălbatică. Judeo-creștinismul primitiv a preluat însă din credințe ariene precreștine obscure cultul oaselor și al lucrurilor care au aparținut unei persoane pretins sfinte.

· *Adorarea moaștelor a fost aprobată prin conciliul de la Trent.* Ca urmare, tot secolul 8 e.n. a fost marcat de vandalizarea mormintelor, extragerea oaselor și predarea lor spre sortare și sanctificare. Atunci s-au produs mii de moaște de sfinți, din oasele unor necunoscuți și chiar din ciolane de animale. Procedeu n-a încetat nici în prezent. În acest an (2009) un răspopit a prezentat pe postul de televiziune OTV modul în care șefii săi fabricau moaște până și din oase de câine. *The Catholic Encyclopedia precizează clar că venerarea moaștelor este un obicei primitiv specific mai multor culte, dar nu și judeo-creștinismului.* În pofida acestei declarații clare, catolicii, la fel ca ortodocșii, oferă mulțimilor ignorante tot felul de ciolane spre adorare. Noi știm că *trupul muritor devine lucru fără viață*, odată ce-l părăsește sufletul, la deces. Explicați-le și ignoranților acest lucru!

· *Adorarea icoanelor și statuilor de sfinți contravine flagrant uneia din cele 10 porunci judeo-creștine, dar este practică cu frenezie.* Paraziții judeo-creștini explică naivilor ignoranți că, odată cu „sfințirea”, aceste obiecte își schimbă caracterul de idoli, în cel de „sfinți plini de har” iar bieții negânditori îi cred. În această practică, la fel ca și în cazul moaștelor, se insinuează *credința în magia prin contingență (atingere).* Chipurile, prin atingerea moaștelor, icoanelor ori statuilor „pline de putere divină”, aceasta ar putea fi luată și transportată la domiciliul adoratorului. O credință greșită, veche de două-trei milenii, încă funcționează în creierile ignoranților religioși. *În realitate, aceste obiecte sunt confecționate de meșteșugari lipsiți de orice har divin și nici cel mai teribil popă nu le poate da ceea ce nici el nu are — putere divină.* Acest adevăr este demonstrat de faptul că icoanele și statuile ard la fel ca orice alt obiect, în caz de incendiu, că autoturismele „sfințite”, pline de icoane litografiate și de cruci, au aceleași accidente la fel cu celelalte, că icoanele și crucifixele n-au oprit și nu opresc nici un escroc să fure ca în codru și să-și bată joc de viața semenilor. Toți politicienii epocii de tranziție din România au avut birourile pline de icoane „sfințite”, dar, prin corupția, iresponsabilitatea și incompetența lor, ne-au transformat patria într-o semicolonie a unor trusturi străine și pe noi, în sclavi moderni. *Ne trebuie decenii de învățătură și muncă disperată pentru a ne reveni la statutul de oameni liberi.*

Am mai explicat mecanismul icoanelor care plâng, dar îl reiau, pentru cei care nu mi-au citit alte cărți. Fața icoanei se acoperă cu un strat subțire de ceară. Într-unul din ochii icoanei se practică un orificiu minuscul, prin care curge ulei, dintr-un recipient ascuns în spate. Ignoranții nu se întreabă de ce Maica Domnului din icoană plânge, în loc să ia măsuri de reparare a nedreptăților din lumea noastră. Bocetul nu remediază injustiția socio-economică, dar umple de bani pungile hoților de popi. Aceștia nu s-au sfiit să producă și să ofere la venerare, contra cost, tot soiul de obiecte pretins sacre, cum ar fi: „brâul Maicii Domnului” (un artefact din secolul 10 e.n.), uneltele de tâmplar ale lui Iosif, oasele măgăriței pe care Jeshua-Cristos a intrat în Ierusalim, paharul lui Jeshua de la „cina cea de taină”, punga lui Iuda, ligheanul lui Pilat, fire din părul Fecioarei (roșcate, blonde, castanii și negre!), scutecele lui Jeshua-Christos, prepuțul lui Jeshua, despre care am discutat deja etc. *Prostia omenească poate deveni o sursă de mari câștiguri, iar preoții sunt mânați prin viață de o aprigă dorință de câștig, pe un fond de totală lipsă de credință.*

· *Venerarea unor lucruri pretins sfinte produce același efect ca o frecție la un picior de lemn și demonstrează încă odată că, printre noi, oamenii secolului 21 e.n., trăiesc destui sălbatici. În Lumea noastră terestră, funcționează zeci de izvoare ale tămăduirii care n-au vindecat nici un bolnav, dar au ameliorat unele boli, prin efectul autosugestiei (cel mai cunoscut caz este cel de la Lourdes — Franța). Peșterile și chiliile diversilor sălbatici sanctificați sunt locuri de pelerinaj. Două morminte ale lui Jeshua-Cristos își dispută întâietatea, cel din Ierusalim și cel din Shrinagar. În „țara sfântă” (Israel) se fac pelerinaje cu autocare și avioane moderne, fără ca vreo minune să-i întâmpine pe credincioși. Oricine descoperă vreun ciot de lemn în care par să se vadă Fecioara cu pruncul devine „mesager divin”. Deși cauza apariției unor cruci în trunchiurile unor arbori a fost explicată de oamenii de știință, fiecare nouă descoperire e prilej de spectacole religioase. În trecut fie spus, Fecioara cu pruncul în brațe nu este legată de judeo-creștinism, ci de un cult arian precreștin, pe care paraziții mistici l-au adaptat la „fecioara cu șapte prunci” — Maria.*

7. Rugile simple sau făcute în fața unor icoane, cu folosirea unor mățanii, talismane ori a altor obiecte sunt operațiuni absolut inutile. Hoții de popi din Rusia au apelat la psihologi, pentru a măsura ritmurile activității cerebrale ale celor care se roagă, cu scopul de a demonstra caracterul benefic al rugilor. Psihologii le-au confirmat modificările de conștiință apărute pe timpul rugilor (liniștirea), dar le-au explicat că *același efect se obține și mai rapid prin autosugestie*. Cu alte cuvinte, în timp ce se roagă, sălbaticul își descarcă trăirile negative și capătă speranța că dorința sa se va îndeplini. Vi-L puteți imagina pe Dumnezeu ascultând concomitent trei miliarde de rugă bizare, ale unor sălbatici pământeni, concomitent cu rugile miilor de miliarde ale altor oameni din galaxie? *Rugile nu produc alt efect decât autosugestia simplă și nu se îndeplinesc decât întâmplător.*

Cei care aveți curiozitatea puteți întreba câțiva sălbatici ce cer în rugile lor. Eu am avut-o și m-am apucat cu mâinile de păr. „Pioasele” oițe voiau să afle cine le-a furat câteva găini, cine le-a făcut deochi, cine le-a „legat cununiile”, ce să facă pentru a câștiga fără învățătură și fără muncă, cum să aibă spor la bani etc. Hoții de popi se coboară în mizeria gândirii sălbatice și inventează rugă pentru spor în casă, liniște în familie, găsirea lucrurilor pierdute sau furate etc. Catolicii au chiar sfinți pentru fiecare operație sau profesie în parte, până și pentru bancheri

italieni (2 sfinți) și pentru ceilalți bancheri (Matei). Criza financiară actuală a fost determinată de Matei?

În realitate, dorințele noastre curate și foarte importante sunt cunoscute de Divinitate, fapt pentru care nu trebuie să le mai reproducem în nici o formă. Rugile tip, prescrise în religie, sunt simple aiureli care nu au nimic în comun cu relația om-Dumnezeu. Ele se adresează unor sfinți și zei inexistenți în Univers și aceasta explică lipsa lor de efecte. Cei care afirmă că au „cunoscut” rezultatele rugilor se amăgesc cu autosugestii sau cu coincidențe întâmplătoare. Nici un fel de zeu sau sfânt nu răspunde rugilor. Dumnezeu nu este slugă la leneși și la ignoranți. Intervine foarte rar în viața muritorilor, cu miracole, mai ales de tip inspirații geniale. Ca atare, apălați la rugi simple și clare, numai extrem de rar în viața dumneavoastră, când nu vedeți nici o altă ieșire din situație! Cel mai bine este să spuneți simplu Doamne al vieții eterne, Vă rog să mă luminați, să-mi rezolv problema de viață! Nimic în plus, deoarece Divinitatea ne-a înzestrat cu toate mecanismele genetice, neurofiziologice, hormonale, fizice etc., cu ajutorul cărora putem rezolva toate problemele vieții, începând de la autovindecare de boli și terminând cu obținerea succesului în viață.

8. Spovedania și iertarea sunt două procedee prin care paraziții mistici leagă oamenii de religie și-i învață să continue activitățile imorale sau ilegale. Dacă oamenii ar ști că Dumnezeu nu iartă cea mai mică abatere morală, ci le-o contabilizează pentru viața postumă, s-ar abține de la astfel de fapte. Spovedania presupune descărcarea celor mai intime gânduri, sentimente și fapte în fața unui individ, popă, poate mai păcătos decât cel care o face. Ați aflat, prin mass media, cam ce întrebări pun preoții păcătoși unor femei (detalii privind viața sexuală, perversiuni la care jinduiesc și ei, gânduri imorale suferințe de viață zbuciumată etc.).

Nu e deloc bine să vă puneți sufletul în palmă în fața unor astfel de indivizi dubioși. Mult mai înțelept este ca, în fiecare seară, să vă treceți prin fața ochilor, ca într-un film, întâmplările de peste zi. Cu această ocazie, rețineți numai faptele bune, care vă întăresc psihic și decideți să îndepărtați din viața dumneavoastră toate sentimentele și faptele rele. Ulterior, vă aplicați formule de autosugestionare pentru dezvoltarea calităților de personalitate și de dezintegrare a defectelor. Cum nu e nimeni să vă ierte pentru faptele rele (păcatele) săvârșite, luați singuri măsuri de îndreptare a lor: nu le mai repetați, cereți scuze persoanelor afectate, reparați material greșelile făcute și vă liniștiți conștiința etc.

9. Aprinderea de candelă, lumânări sau tămâie nu alungă întunericul spiritual judeo-creștin. La fel de bine, puteți aprinde opaițe, bețe de santal sau tutun, căci tot lumină și miros emană. Acest obicei îngrașă numai pe vânzătorii de astfel de produse, dar nu vă pune în contact cu Divinitatea. *Lumina spirituală la care jinduiți se obține prin procedee mult mai grele, dar și mai plăcute, cum ar fi:*

Cunoașterea corectă a „împărăției cerurilor”, adică a zonei de Univers în care locuim, zonă mult mai măreață decât vă imaginați. În fața miliardelor de galaxii și a imensității galaxiei noastre, veți înțelege că Dumnezeu nu poate fi identificat cu zcii microscopici, meschini, cruzi, josnici etc. din religii. Dacă, față de galaxia noastră, Calea Lactee, Terra noastră este cât un bob de orez față de Pământ, cum ar putea Dumnezeul galaxiei să devină microscopic, pentru a vă ajuta pe dumneavoastră în mărunte probleme umane? Ca să-l citez pe marele inventator T. A.

Edison, *Dumnezeu are foarte multe probleme de rezolvat în Cer, fapt pentru care ne-a înzestrat pe noi cu tot ce ne trebuie să ne rezolvăm toate problemele pământene.* Noi încă nu ne cunoaștem toate potențele, deoarece religia judeo-creștină ne-a ținut în întuneric mai mult de 15 secole și vrea să ne țină în continuare.

Cunoașterea corectă a Lumii terrane și a oamenilor care o locuiesc, pe baza studiului științelor naturale, științelor exacte și a științelor ce analizează omul (medicina, genetica, psihologia, sociologia etc.).

Mobilizarea tuturor forțelor în direcția creării continue de bunuri materiale și de valori spirituale utile vieții omenești și vieții viului inferior, pe care se bazează viața omenească.

Comportarea corectă, deplin morală, în familie și societate.

Iată că Dumnezeu este drept în evoluția Societății Umane terrane. Numai oamenii culti, creatori și morali evoluează, în timp ce restul se reproduc ca simple tuburi digestive înzestrate cu sex, suferă, se roagă la zei și sfinți, suferă în continuare și se sting. Din momentul în care omul s-a smuls din leagănul natural, legile naturale de evoluție au încetat să i se aplice și numai Divinitatea îi indică direcția de dezvoltare, în această fază ne aflăm noi acum. Un număr redus de oameni s-au smuls din imperiul legilor naturale sălbatice și au pornit pe luminoasa cale a evoluției divine. O parte destul de mare a Umanității terrane îi urmează. O parte și mai mare a rămas încă în leagănul bestial al străbunilor sălbatici, încercând să ne tragă pe toți înapoi, în mrejele „chemării naturale”. Ei se vor stinge în sălbăticie, așa cum s-au stins oamenii de Neanderthal, iar noi ne vom continua evoluția după legi divine, căci cele sălbatice, comune cu animalele, nu ne mai sunt caracteristice.

Aprindeți candela speranței în suflete și lumina cunoașterii în minți! Numai astfel veți ajunge la adevărata credință.

10. Multe alte obiceiuri judeo-creștine sunt ilogice, nefaste sau inutile, ca de exemplu: deshumarea după șapte ani (barbarie criticată în Vest), pelerinaje la „locuri sacre”, plățirea de acatiste și pomelnice, tăierea moșului la băieți (ruperea turtei lafete), purtarea de cruci și talismane, donații către instituții religioase, dări religioase directe și prin buget, adresarea către popi cu apelativul *părinte* (apelativ rezervat exclusiv tatălui), adresarea către Dumnezeu cu apelativul *tată*, la persoana a doua singular etc.

Cap. 9. Cine produce adevăratele minuni

Amicii mei cititori, vă propun să analizăm câteva fapte. În timpul vieții sale, papa Ioan Paul al doilea a fost împușcat grav de un terorist turc. Prima întrebare pe care mi-o pun e cum a fost posibil ca „ocupantul tronului sf. Petru, locțiitorul lui Dumnezeu pe Pământ” să fie atins de un glonț. De ce ocrotitorii săi divini, dacă îi are, n-au schimbat gândul teroristului sau direcția glonțului, printr-un miracol atât de des invocat și de exploatat de religia judeo-creștină? Mai mulți medici au muncit câteva ore, scoțându-i glonțul și reparând țesuturile lezate. Imediat ce

și-a revenit, papa a adus fierbinți mulțumiri sfintei Fecioare din Fatima, pentru salvarea sa miraculoasă. A procedat rațional și corect?

În acest an, de ziua sfântului Andrei, un reporter a întrebat una din sutele de femei care se înghesuiau la presupusa peșteră în care ar fi locuit sfântul respectiv de ce participă la ceremonie. Femeia a răspuns că, în urmă cu șase ani, medicii i-au operat soțul de o boală grea. Ulterior operației, ea a mers și s-a rugat în peștera sfântului Andrei iar viața soțului ei a continuat. *Mă întreb și vă întreb de ce pioasa respectivă n-a mers direct la peșteră, să-i ceară sfântului să-i vindece soțul. Ce credeți că s-ar fi întâmplat, dacă ar fi făcut-o? S-ar fi vindecat soțul printr-un miracol, fără intervenția medicilor sau ar fi decedat?* Întrebarea e valabilă și pentru „reprezentantul Divinității pe Terra” — papa: De ce apelează la medici când e bolnav și nu se vindecă prin rugă? Desigur, putem extinde întrebarea la toți clericii care ne îndeamnă să ne punem speranța de vindecare în diverși sfinți.

*În fiecare spital vizitat după 1989, am întâlnit icoane diverse, executate mai mult sau mai puțin artistic, destinate însănătoșirii celor bolnavi. Efectul lor este invers celui intenționat și declarat: icoanele îi deprimă pe bolnavi și-i determină să gândească la moarte. Cele zugrăvite îngrozitor le crează stări psihice foarte proaste. Împotriva acestei practici negative, eu am făcut o experiență pur științifică: am introdus într-o sală de terapie intensivă câteva manuale de sugestologie pozitivă (volumul *Către culmile succesului — Formula fericirii*). A doua zi, o parte din bolnavi, printre care și vărul meu, se învioraseră, umblau prin salon și recitau formulele de autosugestie vindecătoare. De ce icoanele și rugile nu produsese rău efecte similare?*

Un alt caz. Tânăra Irina Cornici s-a întors din Germania cu câteva mii de mărci muncite din greu, ca menajeră. Nu se simțea prea bine, fapt pentru care a mers la medici. Aceștia i-au diagnosticat o afecțiune psihică minoră și i-au prescris medicația de vindecare. În această situație, câteva măicuțe au racolat-o, profitând de discernământul ei mai redus, atât de boală, cât și de nivelul mai scăzut de cultură. I-au promis izbăvirea și au dus-o la popa Daniel Corogeanu din Tanacu — Vaslui, s-o vindece printr-un miracol. A urmat deposedarea ei de banii munciți, un „tratament divin pentru alungarea diavolilor” (exorcizare), prin crucificare, înfometare și slujbe religioase, în urma căruia Irina a murit. Dacă rămânea pe mâna medicilor trăia și acum, așa cum trăiesc zeci de mii de persoane diagnosticate cu afecțiuni psihice mult mai severe decât a ei.

În fata dumneavoastră se confruntă două concepții care se exclud reciproc: științele bazate pe credințe sigure despre Lumea noastră și Divinitate contra religiilor bazate pe intoxicarea cu mituri primitive și zei ori sfinți sălbatici. Prima tabără, deși inferioară numeric și prigonită de religii, ne-a scos din întunericul antic, ne-a civilizat și ne-a pus la dispoziție toate realizările științelor și tehnicii pe care zeii și sfinții religioși nici nu le visau. Priviți cu sinceritate și realism în istoria Omenirii din ultimii 2000 de ani de judeo-creștinism, perioadă mai bine cunoscută și documentată! Vă rog să-mi răspundeți apoi la următoarele întrebări:

- Care zeu ori sfânt religios v-a prezentat radioul, motorul cu aburi, electricitatea, televizorul, telefonul, avionul, naveta spațială, telefonul mobil, transplantul de organe, resuscitarea din moarte clinică? Nici unul.

- Care zeu ori sfânt religios v-a spus că vom trăi vremuri în care toți oamenii vor fi egali, indiferent de rasă, sex ori religie? Nici unul. Absolut toți zeii judeo-creștini au proclamat inferioritatea celor ce nu descindeau din Iacov-Israil, a femeilor și a rasei negre.
- Care zeu v-a prognozat că veți putea discuta civilizată cu persoane de altă rasă ori religie, că nimeni nu va mai distruge însemnele religioase ale altui cult, că deviza *Cine nu e cu mine e împotriva mea* va fi incriminată și scoasă din viața Umanității? Nici unul.
- Care zeu v-a învățat să respectați viața altor oameni, de la copii și până la bărbați, rezolvând pe cale pașnică orice diferend? *Isus Christos!* vor sări în sus judeo-creștinii bucuroși că zeul lor este numai iubire. Nimic mai fals! *Jeshua Christos, un uman inferior și sălbatic, a repetat într-o formă nouă câteva din legile sălbatice și crude atribuite lui Moise:*
 - Iubește pe alt judeu ca pe tine însuși, dar nu cheltui pâinea cu străinii (denumiți câini)!
 - Blestemă pe cine nu este de acord cu tine și usucă orice pom care nu-ți dă rod exact când vrei!
 - Leapădă-ți mama, tata, copiii și soția pentru ideologia sectei noastre și pentru șeful ei, pretins fiu al zeului Eli!
 - În numele sectei noastre și al liderului ei, desparte pe tată de fiu, pe mamă de fiică, pe noră de soacră, încât dușmănia să domnească în familie!
 - Umblă jegos și mănâncă cu mâinile murdare, căci nimic din ce bagi în gură nu te spurcă!
 - Bea și mănâncă de pomană, dar nu te speti învățând și muncind, căci zeul Eli va avea grijă de tine, așa cum are de animale și de vegetale!
 - Eu sunt Calea, Adevărul și Viața! afirmă răspicat un bolnav de orgoliu care nu știa nici măcar tabla înmulțirii sau modul de organizare a planetei pe care locuia.

Multe alte prostii a afirmat „mântuitorul zeu al iubirii de oameni”. Le-am atins în trecut, le puteți găsi și în evangheliile canonizate (după Matei, Marcu, Ioan și Luca). Mai multe puteți afla însă din evangheliile ascunse de episcopii judeo-creștini primitivi, cum ar fi evangheliile după Petru, Iuda, Maria Magdalena, Filip, Bartolomeu, Toma etc. *Din aceste documente nesupuse unor succesive falsificări, rezultă clar că Jeshua a fost un simplu șef de sectă judaică, xenofob, rasist, intolerant, maniheist, leneș, bețiv, incult etc., dar nu lipsit de oarecare inteligență nativă. Atât și nimic mai mult.*

Nici un zeu ori sfânt din întreaga istorie de 2000 de ani a judeo-creștinismului n-a vindecat un singur bolnav, n-a învățat o singură normă morală niște oameni, n-a descoperit și n-a inventat nimic care să ușureze viața pământenilor, să-i civilizeze pe deplin și să-i umanizeze. Dimpotrivă, în numele acestor zei, Omenirea a sângerat cumplit, pierzând mai mult de un miliard de suflete nevinovate.

Studiul Civilizației Umane actuale ne arată foarte clar: oamenii de știință, iluminați de Adevăratul Dumnezeu, au descoperit și au inventat toate bunurile materiale și valorile spirituale care ne-au ridicat din sălbăcie în actuala poziție de semicivilizați. Tot ei au formulat și au impus normele morale și juridice care au îngădit bestia din oameni, permițând dezvoltarea unor însușiri umane pozitive. În această direcție, nu i-a învățat natura, cum spun dar-winiștii, ci Divinitatea, deoarece majoritatea legilor naturii au fost depășite și învinse de oamenii moderni. *Putem afirma clar și fără nicio urmă de îndoială: Dumnezeu a confirmat științele și morala, infirmând fără drept de apel religiile și bestialitatea întunecată, promovată de ele.* De exemplu, rasa ariană n-a creat o singură religie, dar a inventat și descoperit mai mult de 90% din bunurile materiale și valorile spirituale care au civilizat Omenirea, de la motorul cu aburi, la naveta spațială și transplantul de organe.

Cuvântul *sfânt* din limba română derivă din slavonul *sveti-lumină*. **Adevărații sfinți (oameni luminoși) ai Umanității au fost oamenii de știință și reformatorii morali care ne-au ridicat din bestialitate până la actualul nivel de dezvoltare, într-o luptă pe viață și pe moarte cu retrograzii religioși și intoxicații acestora.** Ei vor rămâne în continuare luminile după care trebuie să ne ghidăm către un viitor sănătos, civilizată și demn, nu sfântul Păduchilă din stâlp, nici maica Parascovenia din nu știu de icoană. *Când majoritatea covârșitoare a pământenilor va acorda științelor atenția cuvenită, renunțând la orice practici mistice, Umanitatea va face marele pas din semicivilizația actuală către deplina civilizare.* Acest lucru se poate produce în câteva decenii, în caz de intervenție extraterestră sau în câteva secole, prin luptă dură între progresiști și retrograzi. Desigur, putem scăpa mai rapid de întunericul religios, dacă tot mai mulți oameni trec în tabăra progresiștilor.

Ce vă sfătuiesc?

1. *Analizați-vă propria persoană, propriile bunuri, propriul loc de muncă, propria societate de trai! Întrebați-vă dacă valorile cu care operați și vă ajutați în viață au fost produse de religii sau de sfinții științei! Funcție de răspunsul la această întrebare, adaptați-vă concepțiile de viață, comportamentul față de semenii și față de religii! Observați cu câtă nerușinare folosesc judeo-creștinii sau alți mistici victoriile științelor împotriva cărora ei au luptat secole? E o mare ticăloșie să mergi la biserică cu autoturismul al cărui motor a fost inventat de sfântul Rudolf Diesel. E o mare nerușinare să aprinzi în biserică becuri inventate de sfântul T. A. Edison. E o sfruntată nerușinare să folosești mijloace audio inventate de Marconi și alți sfinți ai științelor, pentru a-ți răspândi behăielile mistico-religioase împrejurul bisericii. Trebuie să nu posezi nici un pic de morală și rușine umană pentru a folosi televizorul și internetul, spre a-ți răspândi mizeriile mistice, după ce ai prigonit pe sfinții lor inventatori. Exemplele ar putea continua pe mii de pagini. Nici un parazit religios, de nici o orientare și nici un adept al acestora n-ar trebui să aibă acces la cuceririle științelor și tehnicii. Ei ar trebui să fie alungați de medici și psihologi, de constructori și confecționeri, de vânzătorii de bunuri moderne etc. Ei ar trebui să nu se bucure de nici un drept democratic, ci să fie judecați după legile „divine” (uciși cu pietre, schilodiți etc.).*

2. **Mă bănuieți plin de ură la adresa mistico-religioșilor, în general și a judeo-creștinilor, în special?** Eu nu sunt în stare să urăsc, *dar sunt trist și nemulțumit că noi, minoritatea rațională, gânditoare, creatoare și morală, suferim agresiunea mistico-religioasă în fiecare secundă, zi și noapte, în stare de veghe și de somn.* Cei care mi-ați citit lucrările de psihologie aplicată știți despre ce este vorba. *Mistico-religioșii ne agresează permanent, în mod inconștient și involuntar, prin telepatie.* Cum ei sunt mai mulți, norul telepatic mistic ne afectează sistemul nervos și ne scurtează viețile. În unele cazuri, ne pot produce chiar boli psihice, prin impunerea în creierile noastre limbice a unor produse sălbatice din creierile lor bolnave (panică, teamă de zei și diavoli, imagini monstruoase etc.). *Înțelegeți cât de gravă este situația și că trebuie să luptați mult, pentru a depăși mentalul colectiv mediu, urcând în lumina mentalului colectiv superior?* Desigur, alături de această agresiune invizibilă, inconștientă și involuntară, mistico-religioșii ne pot afecta și direct, prin atacuri verbale sau scrise, prin telepați a nume pregătiți și, mai nou, cu armament psihotronic oferit de Oculta regresivă. Vă trebuie creiere puternice să respingeți aceste agresiuni. *Vă sfătuiesc să studiați materialele științifice care vă înarmează pentru această apărare de bestialitatea mistico-religioasă.* Am scris și eu câteva cărți pe

această temă: *Secretele vârstelor de aur, Formula fericirii, Îngeri rebeli, Clanul învingătorilor, Leacuri de suflet pentru fete și femei, Farmec feminin, Faceți avere! Vom trăi omenește, Curs practic de arta succesului* etc. Voi continua să scriu în acest domeniu și să aduc perfecționări funcție de noile descoperiri ale științelor. În cursul anului viitor, va apărea volumul *Înger alb contra înger negru* iar în anul 2011, cartea *Clanul învingătorilor -Frăția creatorilor paranormali*.

Tot ce este mai omenesc în dumneavoastră se concentrează în creier. Până și sufletul nemuritor tot cu creierul ține legătura. Apărați-vă creierele de agresiunea mistico-religioasă și bestială declanșată în societatea noastră! Nu trebuie să ajungem ca americanii, cel mai nenorocit popor din Lume, manipulabil prin mass media ca o turmă de oi. Trebuie să rămânem oameni raționali, logici, pragmatici, realiști, capabili să gândim pe cont propriu și să luăm decizii funcție de propria noastră conștiință, de propria voință, de propriile interese.

3. *În orice problemă de viață, apălați la științe, căci nu vă vor dezamăgi decât rareori, datorită lacunelor produse de cele 15 secole de întuneric judeo-creștin!* Dacă aveți o problemă sufletească mergeți la psiholog sau psihiatru, nu la popă, vrăjitoare sau ghicitoare! Dacă vă încercă o boală trupească, apălați la medici, nu la tămăduitori mistico-religioși, căci vă vor ucide, apoi vor spune că aceasta a fost voia Domnului! *Dacă vreți să vă croiți destine fericite, învățați științele care vă ajută să reușiți în viață pe căi oneste!* Eu am descris modul de a vă jalona destine sănătoase, de succes și fericire, în volumele *Secretele vârstelor de aur și Îngeri rebeli*. Pătrundeți tainele științelor care studiază omul și veți trăi sănătoși peste suța de ani! În urmă cu un an, când am lansat volumul *Secretele vârstelor de aur*, în care demonstrem, pe bază de probe luate din științe, că programul normal de viață al unui om este de minim 200 de ani iar că noi putem trăi deocamdată ceva mai mult de 100 de ani, am fost luat în derâdere de tot soiul de ignoranți. În luna noiembrie a.c. (2009), un congres al gerontologilor din Danemarca a tras concluzia că întreaga generație de adolescenți actuali va trăi în mod curent peste suta de ani, fără a aplica metodele speciale indicate de mine în cartea menționată (*Secretele vârstelor de aur*). *Cine au dreptate, popii care afirmă că viața e o umbră și o iluzie ori oamenii de știință (geneticieni, neurologi, psihologi etc.), care demonstrează pe viu că viața este cel mai important dar divin, pe care trebuie să-l trăim sănătoși și bucuroși?*

Chiar dacă ați rătăcit prin meandrele mistico-religioase, veniți către noi, să vă lecuim sufletele și trupurile de rătăcire! Veniți către oamenii de știință! Dacă vi se strică mașina, mergeți la un mecanic auto sau la un popă să v-o repare cu rugii? Dacă vi s-au defectat unele circuite din creiere, din cauze mistico-religioase, mergeți la psiholog sau la popă? *Dumneavoastră vă decideți viitorul sănătos ori suferind.*

Dacă oamenii ar avea în creiere numai adevăruri și sentimente pozitive, ar fi mereu sănătoși și ar trăi minim 150 de ani. O mare parte din energia vitală umană este însă cheltuită pentru respingerea agresiunii mistico-religioase și bestiale iar aceasta duce la uzura prematură a organismului, urmată de moarte. *Iată că paraziții mistico-religioși și susținătorii lor sunt și criminali invizibili, imposibil de depistat și de pedepsit în societatea noastră.* Națiunile vest-europene, în care fervoarea religioasă a scăzut, trăiesc mai mult și mai bine. Explozia de tulburări psihice de după 1989 din țara noastră e cea mai sigură probă că românii au fost afectați grav în ceea ce au mai omenesc în ei, pe trei direcții principale: mistico-religios, economic și imoral. Liderii judeo-creștini se joacă cu zeii și sfinții biblici ca niște fetițe cu

păpușile lor. Îi adaptează și-i modifică după cum le dictează lor propriile interese, fără a le păsa de ignoranții și naivii care cred cu adevărat în basmele lor și se îmbolnăvesc psihic.

Divinitatea este însă dreaptă și inexorabilă în aplicarea planului de evoluție a Omenirii pământene. În ultimii 2000 de ani, circa 1800 de culte și secte religioase au dispărut ca și cum n-ar fi fost. S-a șters până și amintirea lor din urmașii celor care le practicau cu fervoare. Urmează declinul marilor religii. Peste 300 de ani, elevii vor ști cine au fost Pitagora, Arhimede, Volta, Edison, Coandă etc., dar vor ridica din umeri nedumeriți când vor fi întrebați de Jeshua-Christos, Mohamed sau Budha. Numai specialiștii în mitologie își vor mai aminti de aceste personaje lipsite de orice importanță pentru evoluția Omenirii.

Secolul 21 e.n. va fi creștin sau nu va fi deloc, proclama cu emfază André Malraux. După modelul său, masonii s-au grăbit să spună că secolul nostru va fi masonic, musulmanii, că va fi islamic etc. Recent, 55 de națiuni musulmane și-au unit eforturile pentru a impune în Adunarea Generală a ONU o hotărâre de interzicere și incriminare a oricărei forme de manifestare antireligioasă. Puterile vestice s-au opus, deoarece aceasta ar însemna interzicerea libertății de expresie. *Inițiatorii proiectului de hotărâre n-au renunțat însă la decizia lor de a impune o dictatură religioasă de nivel mondial. Ei contează că, în maxim 10 ani, vor câștiga sprijin și din partea altor națiuni în care clerul s-a impus cu vigoare, printre care și din țara noastră.* Gândiți-vă bine, oameni buni, ce veți face cu viitorul copiilor! Nimeni nu vă reproșează că ați fost schilodiți cu religii bestiale și inumane, deoarece așa au fost vremurile. Vă vom reproșa însă foarte sever, chiar și penal, dacă veți schilodi și copiii cu otrava religioasă de orice fel. *În acest război deschis, nu există cale de mijloc și nu pentru că noi, oamenii de știință, n-am fi concilianți.* Pur și simplu deviza oricărei religii este *Cine nu e cu mine e împotriva mea* (maniheism). Noi ne apărăm doar dreptul la o viață umană rațională, civilizată și evolutivă.

Cap. 10. Trădarea pseudo-intelectualilor

În mod normal, în zilele noastre, n-ar fi trebuit să mai discutăm despre religie decât ca despre o amintire, nicidecum s-o mai și practicăm. În ultimele trei secole, științele au făcut atât de multe lucruri bune pentru oameni, încât aceștia ar fi trebuit să părăsească misticismul în bloc și să îmbrățișeze cunoașterea științifică. Probabil că așa ar fi fost, dacă științele le-ar fi oferit promisiuni de miracole pe care le oferă religiile. Științele le-au spus însă că trebuie să învețe, să cerceteze, să creeze și să muncească mult, inclusiv pentru perfecționarea morală a propriilor personalități. Bestia din pământeni, adunată în timpul sălbătăciei străbunilor, și-a spus cuvântul. Ea este leneșă, ca orice animal, reticentă la cunoaștere, dornică de plăceri carnale (instinctuale) și mai puțin de plăceri intelectuale, specifice oamenilor superiori. Din această cauză, noi n-am evoluat atât de rapid pe cât am fi putut, nici în planul cunoașterii științifice, nici pe plan moral. Suntem încă semicivilizați cu tendințe bestiale în comportare. Excepțiile întăresc regula.

Factorul principal al întâzierii evoluției umane în imperiul mistico-religios e format din pseudo-intelectuali, nu din mulțimea ignorantă, capabilă să urmeze ca o turmă pe cei din frunte. Pseudo-intelectualii au dat girul lor de preținși oameni de cultură marilor deliruri și dezvățuri religioase, inclusiv celor sângeroase. Iată din ce cauză trebuie să-i punem sub lupa insectarului și să-i analizăm ca pe niște gănganii otrăvitoare.

Cine sunt pseudo-intelectualii și ce fac ei?

1. *Pseudo-intelectualii sunt niște formalști care au căpătat diplome de studii superioare sau medii, titluri științifice și alte însemne sociale, fără a poseda o solidă cultură generală.* Ei s-au strecurat și se strecoară prin viață cu înșelăciuni, pile, relații și compromisuri, ținând mereu funcții sau poziții sociale pe care nu le justifică prin competență. Ei sunt obsedați de a fi cineva important în structurile statale, recunoscuți și admirați de mase, dar *nu-și pun nici un pic problema dacă fac ceva cât de mic pentru progresul Omenirii, al propriei națiuni sau măcar a propriei colectivități.* De regulă, ei vorbesc mult pe teme cunoscute, dar evită cu grijă probleme de esență, care ar constitui adevărate examene de cultură generală. Când ajung politicieni, delirează cu grație pe toate temele, chiar dacă nu au habar de subiectele puse în discuție.

Pseudo-intelectualii din toată Lumea terană, dar mai ales de la noi, au impus maselor falsa opinie că elita oamenilor de cultură este compusă din absolvenți ai unor studii umaniste, în care se joacă cu vorbele ca porcii cu bostanii, cu metodele sofistilor greci. De regulă, ei posedă o spoială de cultură umanistă, din filosofie, literatură sau arte, dar sunt botă în materiile care formează o solidă concepție despre Univers, Divinitate și viața umană: științele exacte, științele naturale, științele care studiază omul (genetica, medicina, psihologia, parapsihologia).

Din cauza culturii limitate, majoritatea pseudo-intelectualilor nu ajung la cunoașterea Divinității și a legilor divine, ci se cantonează cu îngrâșenare într-o religie potrivită cu personalitățile lor de troglodiți mânjiți superficial cu câteva teze sau informații umaniste, în majoritate culese de la alții, deoarece ei nu gândesc și nu produc nimic cu intelectul propriu. De regulă, astfel de pseudo-intelectuali se adună în haite, ridicându-se unul pe altul în diferite funcții călduțe și atacă agresiv orice valoare autentică. Faptul că din cele câteva sute de laureați ai Premiului Nobel numai doi și-au declarat o religie, dintre care, unul din respect pentru tradițiile națiunii sale (judaice) iar altul, din rațiuni de socializare, ne spune exact care este diferența dintre intelectual și pseudo-intelectual, dintre valoare autentică și pseudo-valoare.

2. *Pseudo-intelectualii sunt convenționaliști în tot ce gândesc și fac.* După cum știți, progresul este determinat de „îngeri rebeli”, de persoane care au cutezanța de a gândi și altfel, indiferent de părerea celorlalți din jur. Din această cauză, majoritatea covârșitoare a inventatorilor și reformatorilor morali au fost considerați, la vremea lor, nebuni, stricători ai ordinii divine (religioase, desigur), rebeli, anarhiști etc. *Convenționalul este un tip care nu aduce nimic nou în națiune și Umanitate, ci se învârte mereu, ca un cal de roată, în același cerc de idei vechi, însușite de la alții.* El nu-și propune să aducă nici o îmbunătățire societății în care trăiește, ci să-și ronțăie covrigul la căldurica unei funcții plătite din bani publici.

3. *Pseudo-intelectualii sunt niște lași teribili.* Chiar dacă, la un moment din evoluția lor, descoperă informații care contravin părerii generale, ei nu îndrăznesc să și le expună și să le susțină, de frica turmei care i-ar putea cataloga în diverse moduri. Ca atare, ei preferă să se înregimenteze în turmă, după deviza lansată de unul dintre cei mai mari convenționaliști: *Mai bine să greșești împreună cu majoritatea, decât să ai dreptate împreună cu o minoritate reprimabilă teoretic sau fizic.* Înțelegeți cât rău fac acești indivizi progresului și evoluției Umanității?

4. *Pseudo-intelectualii adunați în haite sunt agresivi.* În primul rând, ei se laudă reciproc, creând maselor ignorante impresia că au de-a face cu oameni „gri”, cu intelectuali veritabili. Când la orizont se profilează însă o mișcare sau personalitate cât de mică care le pune în pericol parazitismul lor călduț, ei devin „vigilenți”, „indignați”, „docti”, „elitiști” etc. De regulă, lașitatea îi determină să se ascundă în haită sau turmă, să nu-și asume răspunderi personale, ci să folosească pluralul *noi*, sau expresii ambigue de forma *este știut faptul, majoritatea crede* etc.

În linii mari, v-am descris pseudo-intelectualii care au contribuit la marea rătăcire a Umanității, judeo-creștinismul, dar și a națiunii noastre, atât în perioada socialistă, în care slugărnicia lor a permis cultul personalității unui Președinte semidoct, cât și după 1989. îi puteți identifica cu destulă ușurință, în rândul „elitei” ronțăitoare de buget.

Cum apar pseudo-intelectualii în societate?

Geneza pseudo-intelectualilor cunoaște mai multe izvoare:

1. *Unii pseudo-intelectuali se nasc cu personalități tarate de predispoziții pentru a deveni exact ce sunt, adică niște infantili în gândire, dar hiene în comportare.* Instinctul gregar (de turmă) a fost propriu oamenilor sălbatici, aflați la cheremul naturii vitrege. El asigură supraviețuirea, dar nu și inovația, progresul, evoluția. Pseudo-intelectualul se naște cu un instinct gregar mai pronunțat, care nu-i permite să se rupă niciodată de fusta mamei sau de ombilicul prin care un „guru” îl hrănește cu ceva cunoștințe. *El nu are păreri proprii, ci doar citează din ce au spus sau au făcut alții, din trecut, în situații asemănătoare, dar nu identice. Din această cauză, este o puternică frână în calea evoluției.* Lașitatea din gândire și acțiune îi determină pe pseudo-intelectuali să nu rămână niciodată singuri cu ei înșiși, într-un efort titanice de a crea ceva. Ei trebuie să aibă măcar senzația că un îngerăș mititel îi păzește, că niște zei au grijă de ei în orice problemă, cât de mărunță, că o mână părintească sau de „maestru” e gata să-i mângâie pe creștet etc. Cu alte cuvinte, acești indivizi se nasc niște neterminați infantili și așa rămân toată viața.

2. *Destui pseudo-intelectuali sunt modelați de părinți puternici, chiar din copii care ar putea evolua normal în viață.* În acest scop, ei sunt intoxicați cu mituri religioase sălbatice în cea mai vulnerabilă perioadă a lor, copilăria, când încă nu pot face deosebirea între real și fantast. Dacă mari structuri din creierul limbic (emoțional) sunt intoxicate cu mituri și ritualuri mistico-religioase, copilul va evolua pe direcția trasată de acestea, în pofida adevărilor evidente pe care rațiunea sa le descoperă ulterior. *Numai cei foarte puternici reușesc să-și curețe creierul limbic de informațiile false, imprimate pe fond emoțional, pentru a deveni oameni întregi.*

Am cunoscut un astfel de caz, de copil inteligent, intoxicat mistic de o mamă analfabetă, pe care o adora și-o credea fără reținere. Principalele structuri neuronale limbice i-au fost otrăvite de religia judeo-creștină. În viața din socialism, a evoluat în mod dualist, ascunzându-și adevărata fire și căpătând două doctorate în medicină. Autocenzura impusă de ideologia socialistă l-a determinat să se comporte ca un om de știință normal, scriind o lucrare foarte valoroasă. După 1989, „eroul” nostru a simțit chemarea sălbatică a turmei. Și-a bătut joc de lucrarea științifică excepțională concepută în perioada socialistă, dându-i un sens mistic. A devenit refractar la cele mai simple argumente logice și științifice, aruncându-se cu frenezie

într-un grup de boschetari mistici. Care a fost mecanismul acestei distrugerii? Odată cu înaintarea în vârstă, controlul conștient (al creierului cognitiv), a scăzut, lăsând libere informațiile și ritualurile judeo-creștine imprimare în copilărie și reprimare timp îndelungat în creierul limbic. Mediul mistic l-a încurajat să delireze, încât e în pericol de a-și pierde mințile.

3. *Unii pseudo-intelectuali din specia care ne interesează (mistico-religioși) se recrutează din șarlatani care descoperă rapid posibilitatea exploatării cu câștig a religiei.* După 1989, zeci de mii de foști activiști comuniști s-au „pocăit” în pripă, au redactat lucrări religioase, și-au transformat religia în adevărată sursă de venituri. Cu cât au fost mai perversi și mai intoleranți ateii, cu atât au devenit mai „religioși”. Dacă, însă, mâine, capitalismul ar dispărea din România, aceștia s-ar orienta la fel de rapid în tabăra opusă. În realitate, acești indivizi nu au caracterile stabile și curate, ci oscilează funcție de motivații materiale.

Istoria Omenirii a fost puternic însângeraată de astfel de indivizi, de la apariția judeo-creștinismului și până în prezent. Imediat după oficializarea religiei judeo-creștine în Imperiul Roman, indivizi din acest soi s-au „pocăit” rapid, dar au săvârșit cele mai abominabile fapte împotriva altor oameni, inclusiv din rândul aceleiași religii. Măcelărirea judeo-creștinilor ortodocși, de către catolici este cea mai bună pildă de „iubire” creștină. Ulterior, inchizitorii care violau femeile acuzate de vrăjitorie sau de erezie, apoi le trimiteau pe rug, au provenit din astfel de indivizi bestiali, care nu au credințe ferme, nici caractere formate. Marii ucigași de pe toate fronturile s-au recrutat tot din rândul lor. Cohortele de comuniști proletcultiști tot din ei au fost formate. *Apologeții „societății de consum” tot ei sunt, sub alte măști.* Acești indivizi n-au concepții sigure de viață, n-au principii, demnitate, onoare etc. Ei sunt șobolanii care ronțăie tot ce găesc pe corabie, dar o părăsesc primii când simt că se scufundă. *Din nefericire pentru națiunea noastră, avem o mulțime de astfel de șobolani în rândul politicianilor. îi știți și dumneavoastră.*

4. *În fine, unii pseudo-intelectuali apar din rândul persoanelor cu afecțiuni neuropsihice nedepistate, care reușesc să treacă, mai mult sau mai puțin cinstit, prin instituții de învățământ superior, apoi se manifestă în totală lor demență, mai blândă sau mai agresivă, așa cum ați văzut în viața publică românească.* Unii ar trebui să zacă în ospicii, sub tratament medical, dar înșeală populația ignorantă, cățărându-se în înalte demnități publice. *E drept că de vină este și sistemul nostru electoral, care nu impune fiecărui candidat la o funcție publică să-și prezinte fișa psihologică de personalitate și rezultatele examenelor medicale (în special, psihiatrice).*

După cum știți, medicii sunt cei mai realiști oameni, deoarece lucrează direct pe organismul uman și-i înțeleg mai multe taine decât noi, profanii. Ei, bine, această regulă are și excepțiile ei. O doamnă ajunsă medic pe ușa din dos și asistent universitar la una din facultățile de medicină apărute ca ciupercile după ploaie, după 1989, mi-a trimis o carte de propagandă mistică, bazată pe Biblie. Avea o prefață făcută de faimosul infractor Teodosie Snagoveanu, episcop de Tomis (căci patriarhul nu-și curăță prăvălia de paraziți și saltimbanci). Vă vine a crede că o femeie, atât de disprețuită de religia judeo-creștină, a „găsit înțelepciune” în Biblie, încât să-i învețe și pe alții cum se trăiește sănătos în familie? Am frunzărit curios maculatura respectivă, apoi am mormăit în barbă: *Mare e grădina zeului Iahve și mulți nebuni au sărit gardul ei, profitând de faptul că apostolul Petre era beat mangă.*

Pseudo-intelectualii mistico-religioși sunt de zeci și sute de ori mai periculoși decât misticii obișnuiți din următoarele cauze:

1. *Ei prezintă masele diplomele și alte însemne ale „culturii” lor, obținute în mod fraudulos, dând girul științelor celor mai aberante teorii mistico-religioase. Am auzit deseori ignoranți mistici apelând la titlurile unor astfel de indivizi, în termeni de totală supunere față de aberații: Dacă așa a spus dom' profesor (doctor etc.)? Dacă până și domnul profesor, doctor, inginer etc. a spus așa, și-a botezat copiii, merge la biserică, a nășit etc.? Dacă însuși domnul ministru, domnul Președinte etc. s-a închinat la „brâul maicii domnului”? Peștele se împute de la cap, dar se curăță întotdeauna de la coadă și întotdeauna, dureros.*

2. *Pseudo-intelectualii fabrică și răspândesc cele mai aberante probe în favoarea religiilor practice. După cum știți, crucea este un simbol arian vechi de circa 7 milenii, însușit fraudulos de religia judeo-creștină. Ca atare, a-ți face semnul crucii nu înseamnă aderarea automată la judeo-creștinism, ci, în cel mai rău caz, un automatism al rasei ariene. Ocazional, mă crucesc și eu, când aud aberații de soiul: a fost descoperită arca lui Noe, s-a descoperit mormântul lui Isus Christos, giulgiul lui Isus Christos din Torino este totuși adevărat, dar specialiștii au falsificat rezultatele cercetărilor, metoda de datare cu Carbon 14 este inexactă, nu e sigur că Soarele are 4,6 miliarde de ani, ci așa spun astrofizicienii, un schilod care a băut apă din izvorul Lourdes s-a făcut bine instantaneu etc.*

3. *În plin avânt al științelor, pseudo-intelectualii produc tot soiul de lucrări mistico-religioase, mai miorlăitoare sau mai agresive, cu care păcălesc masele de ignoranți inculți. Din această cauză, vă atenționez să nu vă lăsați impresionați de titlurile pseudo-intelectualilor, ci să le supuneți lucrările unor analize critice foarte severe. În urmă cu vreo două decenii, îmi imaginam că nici un om cu înalte titluri științifice nu poate greși și nu poate falsifica o lucrare științifică. Din această cauză, pentru scurt timp, mi-am însușit ideile expuse de pr. dr. Brian L. Wais în cartea *O mărturie a reîncarnării*. Am descoperit ulterior escrocheria acestui mistic și am cerut scuze, de nenumărate ori, cititorilor către care am transmis-o. Un pseudo-intelectual bucureștean, în jurul căruia unii români au țesut o mulțime de legende pozitive dar lipsite de temei, a întocmit o enciclopedie a îngerilor, în acest secol al luminilor. Dacă n-ar fi făcut prozești, l-aș fi considerat un simplu cercetător în mitologie, cum sunt Mircea Eliade, Victor Kernbach, Petre Culianu etc. El însă a determinat mai mulți tineri să renunțe la obligațiile vieții sociale și să se retragă în viața parazită din mănăstiri. În concret, i-a înnebunit. Cum poate fi pedepsit, într-o țară cu regim religios, declarată laică numai formal?*

4. *Cea mai mare parșivenie inventată de pseudo-intelectuali și impusă cu asiduitate în mase, prin preoți sau direct, este tema „patimilor mântuitorului Isus Christos, sacrificat pentru mântuirea noastră”. Care este realitatea?*

a. *Jeshua a fost ciomăgit de conașionalii săi judei revoltați de reforma religioasă sugerată de el, fără intervenția romanilor, care îl considerau absolut nevinovat. Scenele din filmul făcut pe această temă, în care soldații romani îl chinuiau pe Jeshua-Christos, reprezintă un fals istoric și*

artistic. Romanii erau chiar mulțumiți de Jeshua, deoarece îi tempera pe revoltații zeloți și îndemna populația să plătească dările către Imperiu.

b. *Suferințele lui Jeshua-Christos au fost floare la ureche față de suferințele la care adoratorii săi au supus sute de milioane de oameni, cum ar fi: trasul pe roată, întinderea cu scripeți, îmbrățișarea „fecioarei de fier”, crucificări, arderi pe rug, tăierea nasului și urechilor, scoaterea ochilor, spintecarea femeilor gravide și scoaterea pruncilor, gazarea, iradierea atomică etc. Numai în neamul nostru, mii de martiri au suferit mult mai groaznic decât Jeshua-Christos: Horia — sfărâmat pe roată, Ion Vodă — rupt de cămile, Gheorghe Doja — ars pe tron înroșit etc. Puneți în balanță un sălbatic judeu ciomăgit de conaționalii săi (nu se știe dacă a murit), cu circa un miliard de pământeni uciși în numele religiei judeo-creștine! E clar cine e păcătosul și cine sunt victimele?*

5. *O variantă particulară a parșiveniei de la punctul 4, lansată de pseudo-intelectuali, încearcă să culpabilizeze orice negare a caracterului divin, progresist și civilizator al lui Jeshua-Christos, ca o „nouă crucificare a sa”. Cei care ați citit *Viața lui Isus* de Giovanni Papini ați putut remarca vehemența cu care acest jurnalist atacă orice om cu păreri contrarii judeo-creștinismului, oricât de progresiste ar fi ele. Nu mi-am permis să folosesc limbajul său suburban, deși aș fi fost îndreptățit s-o fac, nici să atac cu toată virulența teza maniheistă fundamentală a judeo-creștinismului — Cine nu e cu noi e împotriva noastră. **Să lăsăm viața să judece crimele judeo-creștinismului și lumina umanismului.***

Pseudo-intelectualii sunt periculoși mai ales în poziția de mâzgălici prin jurnale și „duhovnici” pe la diverse posturi de televiziune. Populația ignorantă de la acest început de secol, îmbătută de „zeul mass media”, este gata să creadă cele mai aberante povești. Am citit atâtea nerozii judeo-creștine prin jurnale, încât mi-am luat inima în dinți și-am scris această carte necesară, deși nu tocmai plăcută. Sper să folosească generațiilor viitoare. Sper ca generațiile viitoare să arunce afară din templul vieții publice toți pseudo-intelectualii mistico-religioși și laici.

Cap. 11. Ce vă asumați atunci când vă declarați judeo-creștini?

În perioada socialistă, am fost unul dintre comuniștii care nu s-au sfiit să expună la vedere, în sufragerie, o icoană foarte frumoasă, lucrată în relief, a sf. Nicolae. Îmi plăcea ca operă de artă, după cum psihologia îmi plăcea ca știință. Ignoranța și gândirea șablon de la vârful ierarhiei comuniste m-a judecat pentru ambele plăceri: câțiva ani, toți psihologii am fost priviți ca mistici, din cauza *Meditației transcendente*, psihologia a fost scoasă din programa de studiu a liceelor și facultăților, iar icoana mea a făcut subiectul multor discuții din partea unor „vigilenți” care acum bat mătânii prin tot soiul de biserici și mănăstiri.

După 1989, la fel ca mulți alți români, am crezut că BOR va deveni un model de moralitate în marea de patimi bestiale dezlănțuită de căderea socialismului. Ca atare, am colaborat cu funcționari din BOR, primind și transportând cărți religioase cu grafie latină în ocupata Basarabie. *Am scris și versuri cu tente mistice geto-dace, deoarece pe Jeshua-Christos l-am simțit mereu străin de sufletul și de gândirea noastră de arieni.* Ulterior, simțirea mi s-a confirmat, prin aprofundarea textelor de bază ale judeo-creștinismului: *Isus Christos din*

documentele de bază nu seamănă nici pe departe cu personalitatea cosmetizată și purificată de propaganda creștină. Cum documentele timpului spun adevărul, e clar că preoții judeo-creștini mint de îngheață apele.

N-am putut deveni niciodată judeo-creștin, măcar formal, în marea turmă națională, deoarece sunt un tip excesiv de serios și-mi asum numai calități la care pot răspunde din toată inima. Am cugetat însă îndelung la ce obligații își iau persoanele care se declară judeo-creștine, fie și numai în mod formal. Concluziile la care am ajuns nu sunt deloc plăcute. Vă sfătuiesc să le analizați una câte una, comparându-le cu textele de bază ale „sfintei scripturi”. Dacă eu am greșit undeva, vă cer anticipat iertare! Dacă însă dumneavoastră sunteți în profundă greșeală față de Divinitate, adevăruri probate și umanism, procedați cum vă dictează conștiințele!

1. Când te declari judeo-creștin, renunți a mai căuta calea către Divinitate și adevăratele legi divine, identificând pe Dumnezeu cu abominabilii zei tribali israiliți. Aceasta este o cumplită blasfemie peste care eu, un „înger rebel”, n-am fost în stare să trec. Nu m-am temut de Divinitate, ci mi-a fost silă de insultele pe care textele judeo-creștine, în special Vechiul Testament, le aduc Dumnezeirii. Timp de două zile, cât le-am analizat, n-am putut să mănânc, deoarece mi se strânsese stomacul de greață. *Ca oameni, ne mai insultăm între noi, dar să-L insulti pe Dumnezeu atât de blasfemic, cum o face „sfânta scriptură”, este peste puterile mele de înțelegere și acceptare.*

2. Când te declari judeo-creștin, insultând Divinitatea și îmbrățișând abominabilii zei tribali israiliți, total străini de spiritul nostru arian, n-ai nici măcar scuza tradiției rasiale, cum au judeii. Zeii respectivi (elohim, El Shadai, Eli, Șabaot, Adonai, Iahve) au fost importați din Orientul Apropiat, de niște sălbatici iresponsabili, *trădători ai propriilor zei tradiționali arieni.* Una e să respecti străbunii zeificați, ca o tradiție paralelă cu credința în Divinitate, iar alta e să divinizezi niște zei total străini de neamul tău vechi de minim 35 de milenii. Nu sunt în stare să-mi trădez străbunii, zeificați sau nu, de dragul unor zei umani, chiar dacă ar fi perfecți și nu niște animale sângeroase, sălbatice, crude, ignorante, dubioase etc. cum sunt zeii biblici. *Glasul sângelui arian îmi interzice să mă închin unor zei de import, imperfecti, total diferiți de imaginea pură și perfectă a Divinității.*

3. Dacă te declari judeo-creștin, trebuie să accepți aberația de a te închina unui humanoid sălbatic, Jeshua-Christos, zeificat de niște indivizi dubioși și iresponsabili, în pofida faptului că planul divin nu poate fi atins niciodată de un om. Cu alte cuvinte, te închini unui om inferior ție din toate punctele de vedere: cunoaștere științifică, comportare morală, creație. Dacă v-aș spune să vă închinați unui mare inventator din neamul nostru, lui Henri Coandă, de pildă, deoarece a deschis porțile Cosmosului întregii Umanități, m-ați privi ultragiați. De ce nu-i priviți la fel de ultragiați pe popii care vă învață să vă închinați unui humanoid sălbatic, de sute de ori inferior lui Coandă, mințindu-vă că a fost fiul lui Dumnezeu (al zeului Eli, în textul original)? Aveți un comportament logic?

4. Aderarea la judeo-creștinism înseamnă recunoașterea implicită că faceți parte dintr-o rasă și o națiune inferioară „poporului ales”, ba chiar că sunteți un animal cu înfățișare umană, destinat să servească întreaga viață celor din „poporul ales”. Dacă ați uitat treaba aceasta, recitiți cele câteva extrase din *Talmud* pe care vi le-am prezentat anterior!

5. *Acceptarea calității de judeo-creștin înseamnă și însușirea automată a devizei maniheiste Cine nu e cu noi (creștinii) e împotriva noastră! Cine nu e cu noi, e împotriva noastră, chiar dacă e tata, mama, fratele, sora, fiul, fiica ori cel mai bun prieten. Vi se pare că glumesc? Eu am crescut în liceul militar, împreună cu alți băieți, cu care ne aveam ca frații. După 1989, am pierdut doi prieteni vechi, de care nimic nu părea să mă poată despărți. A fost suficient ca eu să refuz să particip la un botez și la o cununie religioasă și prietenii s-au dus de râpă. Blestemată religie e judeo-creștinismul.*

6. *Dacă vă declarați judeo-creștin, înseamnă că acceptați faptul că sunteți o ființă negânditoare, irațională și complet illogică, gata să accepte cu titlul de adevăr cele mai aberante situații și fapte. De exemplu, trebuie să credeți că o femeie care a născut șapte copii e fecioară și „maica domnului”, că apa se poate transforma în vin, cu câteva cuvinte, că pâinile și peștii se pot înmulți etc. Nu aveți voie să cereți nici o probă de confirmare a acestor minuni.*

7. *Dacă vă declarați judeo-creștin, trebuie să acceptați fără murmur toate ritualurile religiei judeo-creștine, oricât de imorale și ilogice sunt acestea, ca de pildă:*

a. Trebuie să acceptați, ca model de comportare în viață, după cununie, pe Sarra (incestuoașă, curvă) și pe Avraam (incestuos, proxenet), apoi să trăiți după regula că femeia trebuie să fie supusă bărbatului în orice situație (chiar și când acesta o oferă altui bărbat).

b. Dacă sunteți femeie, trebuie să acceptați, ca pe o regulă divină, părerea judeo-creștină că femeia e inferioară bărbatului din toate punctele de vedere, fapt pentru care nu are voie să fie preoteasă și să intre în altar.

c. Trebuie să vă botezați pruncii cu fastul cuvenit, „întrupându-i în Isus Christos”, adică într-o fantomă a unui hipiot judeu, șef de sectă religioasă, xenofob, rasist, bețiv, ignorant etc.

d. Trebuie să faceți din înmormântări spectacole ale durerii și degradării fizice, când, de fapt, moartea e doar o trecere a corpului energetic (sufletului) către o formă superioară de existență.

e. *Trebuie să respectați toate sărbătorile judeo-creștine, de la mucenicul Păduchilă din stâlp și până la sfânta Parascovenia din corcoduș. Dacă lucrați în vreuna din aceste zile, trebuie să fiți lapidați, conform Vechiului Testament.*

f. Trebuie să vă adresați paraziților religioși cu apelativul *părinte*, apelativ rezervat exclusiv taților naturali, oricât de nemernici ar fi boatele respective.

8. *Dacă vă declarați judeo-creștini trebuie să adoptați un comportament contradictoriu și duplicitar întreaga viață, slăbindu-vă personalitatea creatoare și morală. De pildă, ar trebui să fiți circumciși ca să fiți ca zeul Jeshua-Christos (cel cu patru penisuri), să jurați pe penis ori pe Biblie, să ucideți cu pietre pe oricine lucrează duminică, să credeți fără șovăire aiurelile privind cosmogeneza și antropogeneza biblică, să acceptați cu seninătate că Dumnezeu e un zeu războinic și crud, care vă îndeamnă la omor, jaf și cotropire etc.*

9. Dacă deveniți judeo-creștin, trebuie să vă închinați fără șovăire la lucrurile indicate de preoți și în formele prescrise de ei, ca niște roboți negânditori.

10. Dacă acceptați creștinarea, trebuie să vă închiideți în micuța sferă mistică de mituri și ritualuri ale acestei religii, în mentalul inferior și mediu al planetei noastre, fără drept de a ridica ochii către Univers. *Dumnezeul meu e mic, pe o planetă cât un fir de praf din galaxia Calea Lactee și eu vreau să rămân așa!* țipă îndoctrinatul judeo-creștin. În urmă cu două zile, i-am arătat unui tânăr inginer judeo-creștin o hartă a galaxiei noastre, pentru a înțelege că împărăția cerurilor arată altfel decât în Biblie. A suferit un soc psihic, de n-a putut vorbi mult timp.

11. Dacă sunteți judeo-creștin dintr-o anumită ramură ori sectă, trebuie să-i urâți și să-i contraziceți pe judeo-creștinii din alte ramuri și secte, ca să nu mai spun de cei de alte religii. Ortodocșii urăsc și combat romano-catolicii, greco-catolicii (unitarienii), bapțiștii, reformații, evangheliștii, martorii lui Iehova etc. Nu-i mai bine de mine că-i privesc pe toți cu seninătatea omului superior?

12. Dacă deveniți judeo-creștini, trebuie să înțelegeți că evoluăm în lumi paralele, în care toate bunurile materiale și toate valorile spirituale (literatură, muzică, artă etc.) sunt create de noi, creatorii morali moderni, iar dumnezevoastră beneficiați doar de ele, în mod ilegal, deoarece religia judeo-creștină ne-a prigonit și ne-a ucis martirii științei.

13. În momentul în care aderați la judeo-creștinism, în deplină cunoștință de cauză, nu în copilăria lipsită de discernământ, vă asumați, împreună cu ceilalți coreligionari, toate crimele acestei religii, din momentul fondării ei și până la zi: uciderea păgânilor, războaiele religioase, prigonirea și arderea pe rug a oamenilor de știință, interzicerea cunoașterii științifice a Lumii, interzicerea medicinei și a tratamentelor medicale etc. Vă puteți imagina mai mult de un miliard de pământeni uciși în numele „iubirii de Christos”? Vă puteți imagina torturile la care au fost supuși amerindienii și negrii necreștini? Vă asumați cu toată răspunderea pierderea celor 15 secole de cunoaștere și civilizație determinată de creștinism, din secolul 4 și până în secolul 19 e.n.? Dacă religia judeo-creștină n-ar fi lovit rasa ariană, astăzi n-am fi suferit de nici o boală, am fi zburat printre stele și am fi avut relații cu alte civilizații raționale universale. *Vă asumați aceste crime?*

14. Dacă vă asumați calitatea de judeo-creștin, fie și numai formal, din lașitate sau datorită plăcerii unor sărbători tradiționale, trebuie să vă asumați și faptul că practicați un cult religios străin de rasa noastră ariană (judeu), că vă îngropați străbunii arieni în uitare, că vă pervertiți firile cu mituri sălbatice străine de sufletul nostru european, că recunoașteți drept divinitate un mărunț boschetar judeu — Jeshua Christos, jignind grav pe Adevăratul Dumnezeu. Totodată, acceptați toate mizeriile acestei religii: minciunile sfruntate, parazitismul și imoralitatea preoților, infrațiunile acestora, jupuirea de dări religioase, prostituarea conștiințelor de oameni moderni cu ritualuri sălbatice etc.

15. Dacă acceptați și practicați judeo-creștinismul vă înregimentați în mod automat în marea oaste a regelui, otrăvind mentalul colectiv cu produsele telepatice ale creierelor dumnezevoastră intoxicate mistic. Astfel, puteți atinge creiere de persoane nevinovate, mai ales

de copii lipsiți de discernământ, pe care le influențați anti-divin. În cazuri mai grave, vă puteți îmbolnăvi psihic, pe fond mistic, ajungând să delirați sau chiar să ucideți în numele credinței dumneavoastră greșite. Pe situl nostru puteți găsi multe cazuri de criminali mistici, inclusiv dintre cei care și-au ucis părinții sau copiii, în care vedeau diavoli (ființe fabuloase imaginate de religia judeo-creștină).

16. *Dacă adevărați la judeo-creștinism, fie și numai formal, prin efectuarea unor ritualuri de botez, sfeștanie, cununie etc. contribuiți la perpetuarea sălbăciei și confuziei din națiunea noastră, fenomene sociale regresive care s-au diminuat foarte mult în vestul Europei. Multe din relele societății noastre sunt determinate de confuzia politico-religioasă impusă prin mare diversiune din decembrie 1989. Vă asumați conștient rolul de frâne ale societății? Când ați acceptat ca religia să se predea în școli, în locul astronomiei, ați înțeles ce pas retrograd făceați? Când ați susținut introducerea religiei în instituțiile statale, școli, spitale etc., ați fost conștienți de gravitatea măsurilor regresive?*

17. *Toți cetățenii acestei țări trăim mai puțin, simțim afecțiuni psihice și murim mai devreme, din cauza programului mistico-religios impus prin culte și secte. Cum se produc aceste fenomene negative? Îndoctrinații judeo-creștini, alături de alți mistici, răspândesc telepativ gândurile și sentimentele lor sălbătice în întreaga atmosferă, mai ales în mentalul inferior și mediu. Aceste emisiuni negative lovesc în toate creierele, în mod nediscriminator, alături de emisiile altor bestii (perverși sexuali, criminali, fricoși, drogați, alcoolici). Ca atare, în creierele receptoare se produc lupte între emisiunile negative ale dumneavoastră și concepțiile de viață ale persoanelor receptoare. Cele mai slabe se îmbolnăvesc psihic, lucru demonstrat de faptul că, după 1989, afecțiunile neuropsihice din națiunea noastră au crescut de mai mult de zece ori (anxietate, sentimente de culpă, depresii, intenții sinucigașe, deliruri etc.). Creierele mai puternice rezistă agresiunii mistico-religioase prin eforturi care le cheltuie energia vitală și le uzează prematur. De ce să trăim noi, oamenii normali, mai prost și mai puțin, din cauza inconștienței dumneavoastră religioase?*

*Mai nou, cultele și sectele, printre care și judeo-creștinismul, au început să se joace de-a zeii. În acest scop, ei folosesc telepați foarte puternici, cu care atacă creierele persoanelor care se opun agresiunii mistico-religioase. În prima fază, persoana țintă e lovită cu un emițător psihotronic care să-i slăbească rezistența la sugestii mistice, apoi, în a doua fază, acționează cu telepați mistici. Am descris acest procedeu în romanul *Cavalerii nobilei bresle* și intenționez să-l documentez pe cale legală, pentru a-l contracara. De ce procedez astfel? Deoarece cei mai slabi psihic și mai inculți cad victime agresiunii mistico-religioase judeo-creștine, ajungând fie niște sclavi psihici, fie niște criminali mistici. Un amic de-al meu pictor a fost sclavizat psihic de judeo-creștini, prin intermediul unor yoghini care i-au slăbit creierul și l-au livrat, spre prelucrare, boaitelor mincinoase.*

18. *Dacă adevărați la judeo-creștinism, vă înregimentați în marea oaste a răului care ne amenință cu zei de import, cu apocalipsa și sfârșitul Lumii noastre, cu iadul și alte aiureli judeo-creștine. Aveți dreptul să îmbrățișați orice religie, dar nu aveți și dreptul de a teroriza populația cu ea. Mergeți în Israel și practicați-vă acolo aberația judeo-creștină!*

19. *O minciună spusă secole la rând nu devine adevăr divin și universal, dar poate afecta serios psihicul uman, prin mecanismul sugestiei. Avem toate probele că judeo-creștinismul este un conglomerat de minciuni sălbătice, impus Omenirii prin amenințare, teroare și înșelăciune, cu scopul de a o izola de Adevărata Divinitate. Vă asumați răspunderea acestei fapte profund negative?* Misticul este un sălbatic tarat psihic care crede că deține informații și puteri superioare, deși nu se ridică nici măcar la capacitatea umană inferioară de cunoaștere și înțelegere. Faptul că unii se simt bine în șandramalele mistice întunecoase, cu sfinți înfiorători pictați pe pereți, indică o dereglare psihică majoră în personalitatea lor. Vă place să faceți parte din această hoardă sălbatică și regresivă?

20. Programul vital de evoluție străbătut de Omenire în ultimii 2000 de ani nu confirmă în nici un punct textele judeo-creștine. Împărăția cerurilor n-a coborât peste Judeea la data indicată de Jeshua-Christos, fenomenele apocaliptice nu s-au produs conform delirului dementului de Ioan, sfârșitul Lumii noastre nu s-a produs, nici nu dă semne că s-ar produce vreodată. *Cu alte cuvinte, programul vital al Omenirii a infirmat programul biblic. Nu l-a infirmat ușor și fără sacrificii, însă. Aproape un miliard de pământeni au murit în lupta dusă pentru a impune programul divin evolutiv, împotriva programului biblic involutiv. Și acum, când religia ar trebui să dispară total din viața noastră, ea face în fiecare zi mii de victime, din toate rasele și națiunile planetei, încercând să impună programul biblic sălbatic și apocaliptic, împotriva programului divin evolutiv. Vă asumați răspunderea acestor fapte abominabile? Vă asumați răspunderea pentru continuarea violenței justificate zeiesc (biblic), pentru erori, pentru reguli de viață complet iraționale?*

21. *Fiara apocaliptică există și acționează totuși: este religia judeo-creștină. Ea determină majoritatea oamenilor să-și cheltuiască o mare parte din energia vitală pentru a respinge atacurile psihice mistice, în loc să o folosească la cunoaștere, creație și viață sănătoasă. Vă asumați răspunderea acestei agresiuni planetare iraționale, judeo-creștine, împotriva civilizației raționale ariene? Dacă v-o asumați, sunteți și dumneavoastră niște „onorabili” infractori mistici, deocamdată nepedepsibili. Istoria viitoare vă va judeca și vă va condamna însă cumplit pentru suferințele și regresul la care ați supus Omenirea terană.*

Ce este judeo-creștinismul? Este o construcție mistică cu bază otrăvită, încheată cu sânge de om nevinovat și susținută de paraziții care trag imense profituri din ea. Mult timp nu mai poate rezista, căci sângele nevinovaților strigă după dreptate. **Să dea Adevăratul Dumnezeu să asist și eu la dărâmarea acestei abominabile înjghebări străine de sufletul și de gândirea noastră ariană, religia judeo-creștină!**

PARTEA A TREIA

Mântuirea

Cap. 1. Românii au o șansă extraordinară

Se spune că, atunci când Dumnezeu te iubește, îți face și dușmanii să lucreze pentru tine. Nu știu dacă Divinitatea a făcut vreo intervenție în favoarea românilor, dar constat că aceștia au o șansă extraordinară de revenire la normal tocmai datorită faptului că n-au fost intoxicați cu textele judeo-creștine de bază. Timp de vreo 10-11 secole, cât judeo-creștinismul a acționat asupra creierelor daco-românilor, efectul a fost apropiat de zero, deoarece majoritatea covârșitoare a populației nu cunoștea limbile greacă și slavonă. Abia în timpul dinastiei Hohenzollern, când BOR a devenit autocefală, „sfânta scriptură” s-a tradus în limba română și religia a fost introdusă în școli. Avem, deci, mai puțin de 110 ani de îndoctrinare religioasă judeo-creștină, perioadă din care mai putem scădea încă vreo 40 de ani, când BOR a pus batista pe țambal, din cauza orânduirii socialiste. *Aceasta este șansa noastră de a reveni la normal, adică la o simplă, curată și puternică credință în Divinitate, fără nici un fel de amestec religios ori superstițios.*

În urmă cu vreo săptămână, am discutat cu un tânăr preot care studia psihologia la fără frecvență, cu scopul de a căpăta informațiile necesare manipulării științifice a persoanelor mai slabe de înger către „turma lui Israil”. Cu această ocazie, am aflat că liderii BOR sunt îngrijorați de faptul că numai circa 10% din populație sunt creștini practicanți, restul declarându-și apartenența la religie în mod formal, din motive diverse: tradiții, spirit naționalist, motive de sărbătorire, dorința de a nu ieși în evidență prin refuzul direct al religiei „oficiale” etc. *Am răsuflat ușurat la aflarea procentajului, deoarece sociologia și psihologia ne demonstrează că, în fiecare națiune, circa 10% din cetățeni reprezintă rebuturile sociale (handicapații mintal, alienații, retardații, infractorii, perverșii, ignoranții de ultim rang - analfabeții etc.). Deci, națiunea noastră nu are de pierdut prea mult din masa sănătoasă de 90%, chiar dacă paraziții mistico-religioși ar atrage de partea lor toate rebuturile sociale, toți ignoranții, toți superstițioșii.*

Am cugetat mult la modul de a scoate majoritatea națiunii către un țărnm de lumină și liniște, sub ocrotirea sigură a Divinității. Am ajuns la concluzia că acest lucru este posibil și nu deosebit de greu de realizat, chiar și în condițiile socio-economice și morale proaste în care evoluăm în prezent. *Pentru început, e suficient să formăm un nucleu de oameni cultivați cu obiceiuri normale și progresiste, cărora eu le spun creatori morali. Am ales această denumire deoarece progresul și evoluția Omenirii, ca legi divine, se realizează prin trei categorii principale de măsuri: cunoașterea științifică a Lumii și a omului, creația intensă de bunuri materiale și de valori spirituale utile și perfecționarea morală a personalităților.* În acest spirit, scriu eu de mai bine de zece ani, de când m-am maturizat suficient, să intuiesc exact direcția de evoluție a Umanității dirijată discret de Adevăratul Dumnezeu. *Dacă noi ne vom înscrie în proporție de masă în cele trei direcții menționate, ne vom crea o patrie de vis, cum nu au nici cele mai înaintate națiuni din Lumea terestră.*

Am cugetat îndelung și la posibilitățile concrete, pragmatice de a ne transforma șansa în realitate. Avem aceste posibilități, însă saltul din imperiul mizeriei fizice și morale actuale, în grădina fermecată a viitorului, se va face printr-o confruntare de conștiințe și un efort creator-moral de cel puțin 20-30 de ani. Vă sperie această perioadă de timp? La nivelul timpului universal, nu reprezintă nici o milionime de secundă. Judeo-creștinismul s-a insinuat în creiere în 2000 de ani de involuție spirituală, așa că 20-30 de ani este o perioadă foarte scurtă. Cei care vom participa la confruntare pentru transformarea mării șanse în realitate, vom trăi viața din plin, ca oameni adevărați, așa că nu se pune problema unor sacrificii.

Ca în orice confruntare, trebuie să delimităm clar forțele din națiunea noastră care vor lupta strict ideatic și creator pentru viitorul omenesc al nostru și al urmașilor.

1. Tabăra progresistă va cuprinde cel mult 10% din cetățenii cei mai culți, mai harnici, mai morali, mai deschiși către evoluție și progres, către un viitor demn și civilizată. Acest procent va crește însă zilnic, prin atragerea alături de creatorii morali care formează această tabără a tot mai multe persoane din marea masă de șovăielnici pozitivi din națiunea noastră. Nucleul mișcării creator-morale a fost deja constituit, din câteva sute de oameni adunați în jurul meu, pe forumul *Frăția Creatorilor*, din site-ul www.drumulinvigatorilor.ro. *Vă rog să nu ne confundați cu vreo sectă creatoare a unei noi religii!* Noi nu ne creăm zei, sfinți și diavoli, nici din imaginație, nici din străbunii proprii ori ai altor rase. Așa cum am arătat în volumele *Secretele vârstelor de aur și Îngeri rebeli, noi ne mulțumim să recunoaștem existența Divinității așa cum a fost probată de oamenii de știință și să acționăm creator și moral pe direcția legilor divine ale evoluției și progresului*. Astfel, suntem siguri că nu greșim nici față de Dumnezeu, nici față de oameni, deoarece nu violentăm pe nimeni cu credințele și acțiunile noastre. Pur și simplu, suntem perfecționiști în planul cunoașterii, creației și al comportării morale, fapt ce nu poate fi acuzat nici măcar de cel mai rău intenționat individ. Până și cei mai mari panglicari mistici sau politici se declară de acord cu progresul științific, creator și moral, deși în practică acționează exact invers decât în declarații.

2. Tabăra oscilantă din națiune cuprinde circa 80% din populația care, în mod formal, se declară judeo-creștină, din diverse motive, dar, în realitate, crede în Dumnezeu și acționează pe direcția progresului. Persoanele din această categorie vor trebui să facă un minim de efort pentru a se dezbara de obiceiuri și credințe greșite, concomitent cu însușirea credinței în Adevărata Divinitate și a științelor care ne conduc către viitor. Pe măsură ce se vor ridica din mentalul inferior și mediu, către mentalul superior, de creator moral, ei vor întări tabăra noastră și vor accelera progresul creator și moral al națiunii. *E suficient ca măcar jumătate dintre ei să încline balanța în favoarea noastră, ca întreaga națiune română să se înscrie pe drumul de progres și civilizație trasat de Divinitate*. Acest obiectiv poate fi atins în 20-30 de ani, deoarece obiceiurile și deprinderile negative, înrădăcinate adânc în psihicul uman, zise și mentalități, se schimbă greu, prin conștientizare, autosugestie pozitivă, învățare condiționată, imitarea modelelor pozitive și alte procedee. *Nu putem proceda ca mișcările politice sau religioase represive, care au ordonat pur și simplu oamenilor să-și schimbe concepțiile de viață și comportamentul în scurt timp, aplicând pedepse groaznice celor care nu i-au ascultat*. Noi credem în Divinitatea atoatecunoscătoare, atotputernică, creatoare, morală, perfectă, pură, pașnică etc. *În numele acestei Divinități unice la nivel Terra, nu avem dreptul să săvârșim nici un act de violență*.

Oscilanții trebuie lămurii cu argumente științifice solide și cu modele de comportare creator-morală ale persoanelor din elita progresistă.

3. Tabăra retrogradă cuprinde elemente foarte diverse ca nivel de pregătire, interese și sănătate mintală, ca de pildă: pseudo-intelectuali intoxicați mistico-religios, propagandiști mistici ai cultelor și sectelor religioase împreună cu fanatizații lor, ignoranți confuzionați de religii și superstiții, perversi sexuali, retardați mintal, alienați mintal etc... Dacă ar fi să-i tratăm cum ne indică religia, i-am scoate pe toți la marginea poligoanelor și i-am împușca, să scăpăm națiunea de ei. *Noi însă suntem conștienți de faptul că aceste persoane posedă discernământ redus, la fel ca pruncii, fapt pentru care trebuie să-i tratăm cu înțelegere, blândețe și fermitate.* Nu vom ceda niciodată în fața aberațiilor lor mistice, dar nici nu le vom impune cu forța concepțiile noastre ultramoderne de viață. Îi vom contrazice ferm și calm, îi vom sugesiona pozitiv și le vom inocula pe nesimțite, în timp îndelungat, germenii gândirii raționale și morale. *Deși ne sunt adversari în plan ideatic, ei nu ne sunt dușmani, ci membri ai națiunii noastre care au ajuns victime ale unor îndelungate practici mistico-religioase, necreatoare și imorale.* Reeducarea lor va dura mult timp, dar cel puțin câteva procente dintre ei vor simți cum lumina înțelegerii, simțirii și gândirii umane se va aprinde în ei.

Cap. 2. Cum ne prezentăm în fața Divinității?

Adevărata Divinitate poate fi intuită și înțeleasă parțial numai de oamenii care posedă un anumit nivel de cultură și moralitate. Vi se pare o nedreptate că ignoranții și imoralii nu au acces la Adevăratul Dumnezeu, rămânând în imperiul zeilor și diavolilor inventați de sălbatici? *Mie mi se pare o situație normală, o nouă treaptă din evoluția Omenirii, în care oamenii creatori-morali, smulși din mrejele legilor bestiale naturale, încep să evolueze după legi raționale divine.* În faza darwinistă a evoluției umane, cele mai favorizate specii, mai puternice, mai șirete sau mai adaptabile au supraviețuit și au evoluat, în timp ce restul au pierit. *Intuiesc faptul că, în faza divină de evoluție, numai persoanele creator-morale vor supraviețui și vor continua evoluția Umanității terrene, în timp ce ignoranții, retrograzii, bestiile, imoralii și alte rebuturi vor dispărea în câteva generații.* Nu e vorba de nemila specifică evoluției naturale a speciilor, ci de o lege divină la care toți oamenii se pot adapta prin cunoaștere științifică, creație și moralitate, dar nu toți vor face-o. *Din această cauză, cred că este drept ca leneșii, violenții, bestialii, bețivii, drogații, perversii, ignoranții, retardații etc. să dispară din Umanitate.*

Așa cum am văzut din partea a doua a acestei cărți, sălbaticii creatori de religii își imaginau că Lumea se reducea la puținele teritorii cunoscute de ei în Orientul Apropiat, la câteva triburi de păstori sau de agricultori și la o boltă cerească (Cer, ceruri) vizibilă cu ochiul liber. Într-o lume atât de micuță, era normal să-și închipuie zei la fel de micuți ca și ei, înzestrați cu toate moravurile lor: cruzimea, violența, șiretenia, gelozia, necinstea etc. Zeii respectivi aveau chiar obiceiul de a vorbi cu muritorii, de a le da indicații prin preoți, de a-i instiga împotriva altor zei, divinizați de alte popoare. *Chiar și numai aceste caracteristici ar trebui să pună pe gânduri oamenii raționali, dotați cu ceva cultură, să-i determine să realizeze că, în nici un caz, acești zei abominabili nu erau Dumnezeu.* Divinitatea nu vorbește cu nici un muritor, nu strigă *eu sunt Dumnezeu gelos și unic*, nu instigă la jaf, înșelăciune, omor, genocid, pruncucidere etc. *Divinitatea inspiră cei mai luminoși pământeni, genialii din rândul creatorilor morali, cu normele*

morale și invențiile științifice menite să civilizeze treptat Umanitatea terestră. Nu ne putem trage de șireturi cu Dumnezeu, cum fac mozaicii sau judeo-creștinii, așa cum un câine nu se poate trage de șireturi cu noi. Oamenii pot dresa câinii, cu anumite scopuri, iar Divinitatea civilizează umanii inferiori divinilor, cu alte scopuri, încă necunoscute nouă. Afirmarea orgolioasă a unor mistici că în fiecare om există o sămânță divină este infirmată de sălbăticia copiilor bestializați în jungle și a boschetarilor ignoranți, vicioși, inutili societății, din timpul nostru. Ce scânteie divină putem vedea în aceste animale cu înfățișare umană? Divinitatea ne inspiră lumina cunoașterii umane, dar nu ne dă nimic din zestrea divină, căci facem parte din planuri total diferite. Dacă, printr-un miracol foarte improbabil, am afla mai multe despre Divinitate, am rămâne șocați de măreția lui Dumnezeu și de micimea noastră.

Cum ne prezentăm în fața lui Dumnezeu?

Întrebarea de mai sus pare foarte ușoară și cu un răspuns la fel de ușor. În realitate, întrebarea este foarte grea iar răspunsul corect ne impune răspunderi foarte grele. Am studiat timp îndelungat modul în care judeo-creștinii ortodocși și catolici din țara noastră se prezintă în fața zeilor lor religioși, iar concluziile sunt deosebit de negative, ca de exemplu:

a. *Majoritatea judeo-creștinilor se prezintă la biserici și catedrale cu sufletele mânjite de cele mai bestiale poftă și dorințe, dar lipsiți de cea mai elementară recunoștință față de Divinitate. Acest fenomen negativ a fost determinat de educația judeo-creștină formală, în care ruga către zeii și sfinții creștini are întâietate iar mulțumirea pentru darurile deja primite nici nu există. Ca atare, indivizii se prezintă în fața altarelor cu sufletele pline de sentimente negative: ură, pizmă, lăcomie, speranțe în miracole care să-i scape din sărăcie ori de brațul Legii, să-i vindece ori să le producă alte servicii. Cu alte cuvinte, ei se prezintă în biserici cu gândul că zeii (traduși Dumnezeu) și sfinții nu au altceva de făcut decât să le asculte și să le îndeplinească măruntele lor pretenții. Așa i-au învățat popii, așa procedează. Vom vedea că noi nu ne putem prezenta zilnic, în casa noastră ori în alt loc, în fața lui Dumnezeu, la fel ca judeo-creștinii sau alți mistici.*

b. *Majoritatea judeo-creștinilor cred, fără temeii, în magia prin contingentă, adică în faptul că, odată atinsă icoana sau moaștele „făcătoare de minuni”, toate măruntele lor dorințe se vor rezolva de la sine. În realitate, rareori se îndeplinește câte o dorință, datorită autosugestiei puternice ori întâmplării. Majoritatea judeo-creștinilor rămân cu buzele umflate și ar trebui să se întrebe de ce lucrurile „sacre” la care s-au închinat nu le-au produs minunile promise de preoți.*

c. *Majoritatea judeo-creștinilor de ambele sexe se îngrămădesc în cârciumi, imediat după slujba în care cred că s-au pus bine cu zeii. Niciodată de când e neamul daco-român nu s-a consumat atât de mult alcool, în general și după slujbe religioase, în special. Atâta timp cât zeul lor, Jeshua Christos, trăgea la măsă iar popii îi îndeamnă *Beți din sângele domnului!*, judeo-creștinii NU se vor dezbăra de acest obicei nesănătos pentru minte și organism. Deși în Europa ocupăm penultimul loc la nivel de trai (26), în topul consumatorilor de alcool suntem pe locul 3, un loc care nu ne face cinste și explică multe din relele societății noastre: sărăcia, bolile, confuzia, lenea, incultura, imoralitățile, infracțiunile etc. *Preoții judeo-creștini îndeamnă oamenii să se bestializeze, dându-le exemple de chiolhanuri bestiale.**

Ardelenii și moldovenii sunt fruntași la băutură, dar nici ceilalți români nu sunt mult în urma lor. *Foarte îngrijorător este faptul că beția a cuprins femeile și adolescenții, în proporție foarte mare.* În copilăria și adolescența mea, n-am văzut femei sau adolescenți beți. Acum, beția lor face parte din cotidian și mă îngrozește cumplit. Pe cine să mai pui bază într-o societate de bețivi, care nici nu mai citesc, ci preiau toate modelele negative de comportare direct din televiziunile comerciale (pornografie, furturi, crime, perversiuni sexuale etc.). Până pe la vârsta de 23 de ani, nici nu știam că există perversiuni sexuale, deși eram ofițer de marină și cunoscusem câteva femei. La acea vârstă, am suferit un șoc psihic, când am citit, într-un roman englezesc, o scenă de pederastie (am vomat și n-am mai putut mânca o zi). În timpul nostru, aflăm, din mass media, cum copii de 7-8 ani supun la perversiuni sexuale alți copii sau animale. Până după 1989, n-am auzit de incest, de violarea fetițelor de către proprii tați. Când văd figurile lombroziene ale incestuoșilor la televizor, mă cutremur de oroare și *socot că Dumnezeu are toată dreptatea să dezintegreze din rasa umană astfel de bestii cu chip omenesc.*

d. *Mulți judeo-creștini invocă zeii (traduși Dumnezeu) sau sfinții lor să-i ajute la atingerea unor obiective imorale sau ilegale, pentru că așa i-au învățat preoții.* De exemplu, hoții spun *Doamne, ajută să nu mă prindă!* înainte de a pleca la jafuri. Ceva similar spun și politicienii cu birourile înțesate de icoane și cu creierile doldora de gânduri infracționale sau imorale. *Cele mai imorale și mai infracționale cereri sunt adresate, ca rugi, către zeii și sfinții judeo-creștini:* să scape infractorii de urmărire penală și de condamnare, să se ierte crime și fapte imorale, să se câștige bani prin miracole, să se scape de boli tratabile prin medicamente, să se capete posturi nemeritate în aparatul parazitărilor de stat ori religios, să se aducă, prin farmec, iubiți sau iubite, să se găsească lucruri pierdute, să fie pedepsiți hoții unor lucruri mărunte etc. Indivizii care fac astfel de rugă sunt total ilogici. În primul rând, le fac în fața unor lemne vopsite, care n-au nici o putere divină. Chiar dacă le-ar face în fața zeilor și sfinților micuți, antropomorfi, din religia judeo-creștină, cine ar fi în stare să îndeplinească sute de milioane de cereri, rugă și dorințe aberante?

Concluzia? Judeo-creștinismul este o otravă străină turnată în sufletele curate și în mințile luminoase ale arienilor.

El nu numai că a pus frâu decăderii rasei umane, dar a și instigat-o la bestialitate, prin exemplele de desfrâu ale popilor și prin îndemnuri de a bea „sângele lui Hristos”. În plină guvernare creștină (CDR), deputatul judeo-creștin Vasile Lupu din Iași a supus presiunii Parlamentului, sub pretextul unor indicații ale UE, să dezincrimineze homosexualitatea, una dintre cele mai urâte surse de decădere a rasei umane.

Nu putem încredința judeo-creștinismului nici trupurile noastre muritoare, dornice de plăceri instinctuale, nici corpurile noastre energetice nemuritoare (sufletele) mai apropiate de înaltele plăceri intelectuale (pasiuni creatoare, idealuri, vise curate etc.).

Deci, cum se prezintă un adevărat credincios, în fața adevăratului Dumnezeu?

1. **În primul rând, nu se prezintă în biserică, mănăstire, templu, geamie, sinagogă sau altă construcție făcută de mână omenească.** Grandioasa Divinitate nu încapă în astfel de șandramale mistice murdărite de zei și sfinți abominabili sau, în cel mai blând caz, imperfecti.

Adevăratul credincios are marele avantaj că se poate adresa direct Divinității, în orice timp al zilei, din orice loc de pe planetă, începând cu propria casă. Desigur, locul de adresare va fi ales cu grijă, să exprime curățenie și puritate. Ne putem adresa dintr-o grădină înfloritoare sau dintr-o cameră curată, dar în nici un caz, din baie, bucătărie, cotețul păsărilor, grajd etc. Am făcut această precizare, deoarece judeo-creștinii catolici au sfinți pentru cai și alte animale, pe care îi invocă în grajduri, poieți etc.

Nu ne putem adresa Divinității într-o ținută vestimentară indecentă sau colorată țipător, cam cum vedem la afro-americani și la sălbatici. Trebuie să fim spălați, îmbrăcați curat și cuviincios (nu în slip). Excepție de la această regulă fac desperații cărora Divinitatea le poate da ajutor în situații mai deosebite. De exemplu, minerii plini de praf din subteran pot striga *Doamne, ajută!* în momentul în care galeriile se surpă ori se întâmplă alte necazuri grave. Alte excepții? Muncitorii ce cad de pe schele, oamenii surprinși de cutremure sau tsunami, naufragiații, accidentații sau pierduții din locuri izolate (munți, deșerturi etc.).

Semnul crucii nu este obligatoriu la invocarea Divinității, dar poate fi folosit, ca un obicei vechi de 7 milenii, rămas de la străbunii arieni. El însă nu poate fi însoțit de formula confuzivă judeo-creștină *în numele tatălui, al fiului și al sfântului duh*, deoarece Divinitatea este infinit mai complexă decât aceste elemente de magie sălbatică.

2. Înainte de a ne adresa Divinității, trebuie să ne curățăm personalitatea de toate însușirile negative și de toate afectele bestiale, cu scopul de a ne apropia de poziția de creator moral.

Din 1993 și până în prezent, am scris mai multe cărți de arta succesului în care am inserat capitole privind perfecționarea și pozitivarea personalității. Nu mă pot lăuda că am epuizat subiectul și că am devenit un creator moral perfect. Deocamdată, folosim acest termen — *creator moral*, ca un ideal, ca un obiectiv de atins prin autosugestie. Presupun că Divinitatea ne percepe intențiile noastre bune și dorința noastră fierbinte, neșovăielnică, lipsită de echivocuri sau de intenții dolosive de a ne autoperfecționa, încât să putem fi receptați cel puțin de îngerii veghetori. *Ca atare, deși nu suntem perfect curați rațional, afectiv și moral, ne adresăm Divinității în mod cuviincios, la persoana a doua plural, cu formula absolută de respect, Domnia Voastră, formulă rezervată exclusiv lui Dumnezeu.* Nici un pământean, cu nici un nivel cultural, în nici o funcție etc. nu trebuie să se bucure de această formulă, așa cum vedem prin televiziuni, unde diverși indivizi se adresează unor infractori dovediți, cu această formulă, numai pentru că sunt bogați ori pentru că au înalte funcții în stat. Concomitent, ei se adresează Divinității la persoana a doua singular (tu, ție, a ta etc.).

În cursul anului viitor, voi scrie un manual de arta succesului, *Înger alb contra înger negru*, în care voi detalia metodele de perfecționare a personalității noastre, sub toate aspectele, dar mai ales afectiv, caracterial, cognitiv și moral, încât să îndrăznim să ne adresăm Divinității din poziția de creatori morali aproape perfecți. Volumul respectiv va cuprinde câteva sute de pagini, fapt pentru care nu-l pot introduce în această carte, iar însușirea lui va dura circa doi ani. *Nu sunt doi ani pierduți, ci câștigați în viața dumneavoastră, deoarece metodele din acea carte vă vor ajuta să vă modelați personalități de succes, cu programe vitale mai lungi de o sută de ani.* E o carte grea, care trebuie gândită pe îndelete și migălită îndelung, după exerciții practice făcute pe propria persoană. Am deja mai mult de o mie de pagini de notițe pentru ea, dar nu vă voi oferi-o decât când va deveni „cristal de înțelepciune”. Până atunci, trebuie să vă

perfecționați personalitățile cu mijloacele din cărțile precedente ori din alte volume de arta succesului, scrise de alți autori.

3. Voi face o afirmație gravă, îndelung gândită și pentru care îmi asum întreaga răspundere: imaginea dumnezeului antropomorf și democratic, care strânge la pieptul său toți ignoranții (săraci cu duhul), paraziții, leneșii, perverșii, alcoolicii etc. este un fals cumplit. În realitate, Divinitatea este extrem de selectivă cu persoanele care merită inspirația și ajutorul Domniei Sale. *Cei mai apropiați de Divinitate sunt pământeni geniali, excepționali și creatori morali.* Persoanele geniale și excepționale poartă semnul Divinității din naștere, se ridică în vârful piramidei valorilor umane, primesc iluminări divine extraordinare, cu care influențează evoluția întregii Umanități, în planul cunoașterii științifice, al creației materiale și spirituale valoroase și al perfecționării morale a oamenilor. *Ei sunt adevărații aleși ai Divinității, ei sunt sfinții adevărați ai Omenirii, din trecutul îndepărtat și așa vor fi în veci.* Îi cunoașteți din științele exacte, naturale și din cele care studiază omul, inclusiv sub aspect moral. Tablourile lor n-au atârnat decât rareori în temple, deoarece Omenirea bestială a divinizat zei și sfinți la fel de bestiali și lideri politico-militari violenți, cruzi, șireți etc. E timpul ca, în fiecare casă de om al viitorului, să apară cel puțin câte o icoană a adevăraților sfinți și martiri ai Umanității — oamenii de știință, descoperitorii, inventatorii și reformatorii morali. Aceștia vă vor veghea ca niște adevărați îngeri veghetori. Cei care m-ați cunoscut mai bine știți că am, ca îngeri veghetori, pe Giordano Bruno, Alexandru Cuza și Svidur Khom zis Zamolxe, un imaginat explorator astral din rasa noastră vegano-alcoră (ariană). De la fiecare, chiar și de la exploratorul imaginat, învăț câte ceva.

Am ajuns la punctul care ne interesa: Adevăratul Dumnezeu este accesibil doar oamenilor care posedă un anumit nivel de cultură generală multilaterală. Cei ignoranți pot rămâne în imperiul zeilor sălbatici din religii ori ni se pot alătura nouă, persoanelor din pătura superioară și pozitivă a mediocrității, care ne străduim să devenim creatori morali, sub influența și îndrumarea adevăraților aleși ai Divinității — genialii și extraordinarii. *Iluminarea divină n-a coborât și nu va coborî niciodată mai jos de cele trei categorii menționate — genialii din vârful ierarhiei valorilor umane, persoanele înzestrate extraordinar pentru cunoaștere, creație și perfecționare morală și noi, creatorii morali, care ne străduim să copiem modelele pozitive ale aleșilor divini.* Evoluția divină este destinată doar acestor trei categorii, dintre care numai una este deschisă accesului prin învățare, creație și comportare *morală-creatorii morali.* Eu sper că multe persoane din masa de mediocri pozitivi, predispuși învățării, creației și comportării morale, ni se vor alătura nouă, creatorilor morali, în următoarele decenii. E suficient dacă, în următorul deceniu, creatorii morali din România vor ajunge la o sută de mii de persoane, apoi, în următorul deceniu, la cinci sute de mii de persoane și la un milion de persoane, peste treizeci de ani. Aceasta ne-ar asigura supraviețuirea civilizată și evoluția către deplina civilizare și deplina umanizare din viitor a întregii națiuni.

De ce numai oameni culți pot avea acces la Divinitate? Pentru că nu poți înțelege complexitatea Divinității și complicatele legi divine, dacă nu posezi un minim de cunoștințe despre Lumea în care trăim.

Câteva exemple vă vor lămuri de ce trebuie să învățați mult, pentru a vă putea bucura de ocrotirea divină:

a. **Sălbaticii creatori de religii, fără excepție, și-au imaginat zei zoomorfi sau antropomorfi, mici ca și ei, și înzestrați cu moravurile lor sălbătice, deoarece nu cunoșteau grandioarea inimaginabilă a Universului în care trăim.** Vă puteți imagina că un purice creează, cu simplul lui gând de parazit prost, un bloc turn de o sută de etaje? În nici un caz! Atunci, cum să ne imaginăm că niște zei micuți ca niște microbi, de pe un fir de praf numit Terra, au creat sistemul nostru solar (13,5 miliarde de kilometri în diametru), galaxia noastră — Calea Lactee (100.000 de ani lumină în diametru), cele 400 de miliarde de sisteme solare din galaxia noastră, cele câteva sute de miliarde de galaxii similare Căii Lactee din celula universală cunoscută de noi etc.? *E clar că Dumnezeu Creator este infinit mai grandios decât orice zeu imaginat de sălbaticii pământeni?*

Puteam ajunge la acest raționament care ne ajută să ne apropiem de cunoașterea Divinității, dacă nu ne-am fi însușit informații din astronomie, astrofizică, geologie, matematică etc.? Categorie, nu! Sălbaticii religioși, printre care și cei judeo-creștini, și-au fabricat zei micuți, un dumnezeu micuț, un dumnezeu făcut dintr-un ignorant uman (Jeshua-Christos), sfinți, din boschetari mistici etc., închizându-se într-un univers mistic, izolat de Universul real și de Divinitate, ca într-o gogoasă de viermi de mătase. Orice încercare de a-i scoate în Lumea reală este întâmpinată cu ostilitate, cu strigăte de *Nu vrem să știm!*, cu deviza *Cine nu e cu noi e împotriva noastră*. Sistemele închise nu evoluează, însă, oameni buni. *Gogoșa religioasă condamnă pe locuitorii ei la involuție și dispariție*. Numai intervenția divină, prin soli trimiși periodic pe Terra, ca oameni de știință, ne-a salvat de extincție prin intoxicare și alienare în sfera mistică. Iată că am aflat că Dumnezeu poate penetra sfera (gogoșa) mistică cu adevărații aleși din rândul persoanelor geniale și excepționale. Acești aleși răspândesc în Umanitate lumina cunoașterii și înțelegerii corecte, pe care o receptăm noi, cei care aspirăm la poziția de creatori morali.

Ați înțeles regula ce rezultă din acest punct a? Chiar dacă posedați numai studii gimnaziale, trebuie să vă informați exact, din cărți de știință, cum arată cu adevărat „împărăția cerurilor”, începând de la propriul sistem solar și până la celula din Univers cunoscută de pământeni. Când veți vedea cât de grandios este Universul cunoscut, vă veți lepăda în mod natural și fără eforturi de zeii religioși imprimați în creiere de agresorii mistici. Pentru informarea în această direcție, puteți folosi manuale școlare de astronomie și geologie, emisiuni televizate pe această temă, lucrări de popularizare a științei de tipul celor de față. Eu am inserat cunoștințe astronomice despre Univers în mai multe lucrări de arta succesului — *Îngeri rebeli, Faceți avere! Secretele vârstelor de aur* etc. După ce veți vedea cât de grandioasă este „Casa Cerului”, veți înțelege că stăpânul ei, Divinitatea, nu poate fi vreunul din zeii minusculi și abominabili divinizați de religioșii pământeni.

b. **Sălbaticii creatori de religii nu aveau măcar vagi cunoștințe despre științele exacte, fapt pentru care puneau orice fenomen natural sau artificial, pozitiv sau negativ, pe seama zeilor și diavolilor.** Dumneavoastră trebuie să vă însușiți elementare cunoștințe de fizică, chimie, matematică, geometrie și mecanică, din manuale școlare, lucrări de popularizare a științei și emisiuni televizate cu această temă. Astfel, veți ajunge să înțelegeți fenomene simple și naturale, însă explicate fabulos de textele religioase judeo-creștine și din alte religii, ca de pildă:

- Ploaia este determinată de circuitul natural al apei în natura Terrei, nu de voința zeilor care deschid robinetul „apelor de sus”, ca în Vechiul Testament, cartea Facerea. Căldura Soarelui evaporă apa din oceanele, mările, râurile etc, terrane, ducând vaporii către straturi atmosferice superioare. Acolo, la întâlnirea unor straturi de aer rece, apa se condensează sub formă de picături de ploaie, boabe de grindină sau steluțe de zăpadă. Căderea acestora pe pământ poate fi oprită cu procedee chimice și sonore (explozii ale rachetelor anti-grindină), însă niciodată cu rugă, pelerinaje cu moaște ori alte asemenea aiureli mistico-religioase.
- Vulcanii erup datorită presiunii magmei încinse din interiorul Terrei, în limite deja prognozabile de oamenii de știință, nu datorită mâniei unor zei ce ar putea fi îmbunați de rugă. Când nu poți stăpâni perfect natura terestră, ca în acest caz ori la tsunami, e înțelept să te retragi din fața ei și să-i limitezi posibilitățile distructive.
- Sulfurul este o substanță chimică la fel ca oricare alta, astfel că vulcanii sulfurași sunt simple fenomene naturale, nu manifestări ale unor zeități malefice.
- Apa are întotdeauna aceeași compoziție, H₂O, fapt pentru care nu există izvoare ale tămăduirii de origine divină. Anumite substanțe chimice amestecate în apa unor izvoare ori direct, în căzi anume construite, pot determina ameliorarea unor boli interne sau externe, în mod regulat, fără vreo intervenție supraumană (divină). Așa sunt apele bogate în fier, sulf, bioxid de carbon etc.
- *Cifrele și figurile geometrice sunt simple lucruri făcute de mâna omului. Ele nu pot influența în nici un fel programul vital (destinul) omului, deoarece nu au forță malefică ori benefică.* Le putem scrie și le putem șterge ori de câte ori avem chef. Sălbaticii vedeau în matematică și geometrie un fel de vrăji, fapt pentru care divinizau operațiile acestora. Unii șarlatani au profitat de acest lucru și au creat adevărate secte și culte bazate pe numere și simboluri geometrice (numerologia magică și simbolistica). E greu de crezut, dar printre noi există sălbatici care cred încă în magia cifrelor și formelor geometrice faste sau nefaste, în predestinarea prin data și ora nașterii ori în alte bazaconii similare.

Misticii judeo-creștini au atașat literelor din alfabetul anumite cifre, alese aleatoriu (ei spun că revelat), astfel că mesajele din alfabetele ebraic și chirilic se pot scrie atât în litere, cât și în cifre. Intenția inițială, de a secretiza prin cifrare mesajele, a fost transformată de mistici în adevărată isterie religioasă. De exemplu, ați întâlnit mii de fanatici creștini care incriminează cifra 666 și codurile comerciale de bare bazate pe aceasta ca „numele fiarei apocaliptice”. În realitate, în alfabetul ebraic, cifra 666 înseamnă *Nero împăratul*, personaj incriminat de Ioan, delirantul mistic al apocalipsei, pentru persecuțiile împotriva creștinilor. Îndoctrinații creștini se tem atât de mult de cifra 13, încât unele hoteluri din SUA nici nu au acest etaj, sărind direct de la 12 la 14. De unde această prostie? Din povestea evanghelică, în care unul din cei 13 hipioți din secta noștri, Iuda Iscarioteanul, și-ar fi vândut șeful, Iehova Nazarineanul. În realitate, grupul de noștri a fost mai mare de 13, dar misticii judeo-creștini l-au redus, cu scopul de a obține cifra „sacră” - 12 (12 triburi israilite, 12 luni ale anului, 12 apostoli etc.). Tot pe baza acestei cifre, 12, citită dextrograd și sinistrograd, se bazează și marea manipulare planetară privind sfârșitul Lumii terrene sau cel puțin o „mare trecere într-o dimensiune divină”, la data de 21.12.2012. Vă asigur că, la data respectivă, nu se va întâmpla nimic deosebit.

- *Multe din șarlataniile făcute de paraziții judeo-creștini pot fi descoperite dacă cunoașteți chimie și fizică.* De exemplu, în fiecare an, zeci de mii de fanatici judeo-creștini merg la Ierusalim, la presupusul mormânt al lui Isus Christos, pentru a vedea „coborând focul din Cer și aprinzând lumânările sau vata”. Explicația acestei escrocherii este cunoscută încă din Evul Mediu, dar

ignoranții (inclusiv unii pseudo-intelectuali) se lasă păcăliți. Vata de pe placa mormântului și fitilele unor lumânări sunt îmbibate cu un amestec umed de magneziu și fosfor. În timp ce preotul se roagă, amestecul se usucă, magneziul se autoaprinde și determină aprinderea fosforului, determinând „minunea focului din Cer”. *Dumnezeu nu se ocupă de scamatorii, oameni buni.* O altă scamatorie, icoanele care plâng, a fost explicată deja, pe baza unor cunoștințe de chimie și mecanică.

Ați înțeles, măcar din aceste exemple, că trebuie să vă însușiți elementare cunoștințe din științele exacte, pentru a ieși din imperiul spaimelor mistice, provocate de miracole aparente, pentru a deveni dumneavoastră stăpâni pe aceste fenomene și pe viața proprie? Numai astfel veți găsi calea către Adevăratul Dumnezeu, cel care nu se ocupă de mici scamatorii chimice, fizice, numerologice, simbolice etc.

c. Științele naturii răstoarnă toate miturile religioase din Lumea terestră, de la cele mai simple (animiste) și până la cele mai complicate (religii). Pentru aceasta, trebuie să vă însușiți o solidă bază de informații din geologie, mineralogie, botanică și zoologie. Din această bază, nu poate lipsi teoria darwinistă, deoarece ea explică absolut corect o parte a evoluției vieții inferioare pe planeta Terra. Nu poate explica pe deplin enigme de tipul celor prezentate de mine în *Codul lui Zamolxe* și alte cărți, deoarece oamenii s-au bucurat de o atenție deosebită din partea Divinității, evoluând în forme mai deosebite, prin intervenția unor Mari Creatori. Majoritatea pământurilor au însă origine în viul inferior vegetal și animal, fapt probat de mai multe descoperiri științifice: genomul uman folosește aceleași elemente ca și cel vegetal sau animal; în primele săptămâni de evoluție în trupul matern, fetusul reface, în mod accelerat, evoluția de la pește, reptile etc., la om, prin activarea și dezactivarea unor gene. Dacă dezactivarea genelor inferioare nu se produce, femeia avortează spontan, astfel că niciodată nu va naște un pește sau o reptilă. *Vă întrebați când a intervenit Divinitatea în evoluția bestială, determinând saltul la om? Marii Creatori, trimiși ai Divinității, au intervenit în codul nostru genetic cel puțin de două ori: când ne-au produs saltul de la maimuță la om, apoi, când au produs saltul de la omul sălbatic (Neanderthal), către cel modern (homo sapiens fossilis).* În aceste cazuri, maestrul creator n-a mai fost natura terestră, ci inteligențe superioare nouă, fapt pentru care le spunem divine.

d. Cunoașterea perfectă a ființei umane ne poate da indicații prețioase privind originea ei reală și a relațiilor sale cu Divinitatea. Judeo-creștinii, la fel de orgolioși ca și alți mistici sălbatici, s-au grăbit să afirme că zeii elohim au creat primii oameni, Adam și Eva, după înfățișarea lor, semn că și ei erau divizați sexual în bărbați și femei. Între organismul bărbătesc și cel feminin există deosebiri esențiale, care nu se pot explica prin aberanta „coastă a lui Adam” din Vechiul Testament, cartea Geneza (Facerea). *Eu cred că, mai degrabă, suntem asemănători cu Marii Creatori trimiși de Divinitate să ne smulgă din bestialitate și să ne transforme în oameni.* În acest sens, pledează mărturiile despre lumile postume, făcute de resuscitații din moarte clinică. În nici un caz, un uman nu poate fi asemuit cu grandioasa Divinitate. Credeți că greșesc? Vă puteți imagina un uriaș de tip humanoid, mare de câteva miliarde de ani lumină, care să guverneze cel puțin celula din Univers cunoscută de noi? Nu, nu vă puteți imagina așa ceva. Așa cum am văzut în prima parte a acestei cărți, *Divinitatea se manifestă exclusiv spiritual, ca o Hiperconștiință atotcunoscătoare, atotputernică, perfectă, pură etc.*

Noi, oamenii considerați moderni, dar semicivilizați, nu cunoaștem potențele imense ascunse în organismul uman decât într-o infimă parte. Din această cauză, mai suferim de boli, trăim de circa 3-4 ori mai puțin decât programul genetic al speciei noastre, ne folosim foarte puțin creierul și mecanismele genetice, neuronale, hormonale etc. cu care am putea produce adevărate miracole. Cele 15 secole de întuneric religios judeo-creștin ne-au produs acest imens rău al necunoașterii de sine. Facem eforturi disperate pentru a recâștiga terenul pierdut în acest timp, însă suntem încă în poziția omului preistoric, care-și produce focul prin frecarea unor bucăți de lemn, față de avansatul care folosește o brichetă piezoelectrică. Noi putem deja face transplant de organe și donarea, însă aceasta este extrem de puțin, comparativ cu imensele rezerve de secrete din organismul nostru. Urmașii noștri nu se vor îmbolnăvi niciodată, vor lecu orice agresiune microbiană sau fizică cu un singur gând, vor levita în mod curent, vor comunica printr-o formă superioară de telepatie, vor porunci vegetalelor și animalelor să le execute ordinele, vor putea domoli vulcanii și tsunami cu mijloace mentale etc. Toate acestea le-am fi făcut noi, generația de azi, dacă abominabila religie judeo-creștină n-ar fi întins un văl de întuneric peste luminoasele creiere ariene. Agresiunea religioasă asiatică ne-a costat foarte mult, atât în vieți omenești, cât și în timp de evoluție pierdut.

Ați intuit ce vă sfătuiesc? Puneți mâna pe manualele de anatomia și de psihologia omului și informați-vă exact cum sunteți organizați! Urmăriți emisiuni televizate pe această temă și citiți cărți de popularizare a științei! Desigur, pentru aceasta, va trebui să renunțați la preocupările bestiale, de simplu tub digestiv înzestrat cu sex, manipulat prin mass media. Va trebui să citiți mult, lăsând deoparte nimicurile din televiziuni și jurnale ușurele. *Astfel, veți descoperi singur marile erori ale religiei judeo-creștine sau ale altor mișcări mistice la care ați aderat, ca de exemplu:*

- Imposibilitatea ca Jeshua-Christos să fi fost procreat de un spirit.
- Lipsa de legătură dintre destinul personal (programul vital) și data nașterii, zodii ori alte elemente mistice.
- Totala lipsă de eficiență a rugilor, vrăjilor, descântecelor și a ghicitului viitorului. *Cei mai avansați veți învăța să vă citiți evenimentele viitoare ale vieții și să interveniți în modificarea lor către direcția pozitivă, cu metode dintre cele descrise în Secretele vârștelor de aur și Îngeri rebeli.*
- Posibilitatea vindecării prin autosugestii și sugestii.
- Posibilitatea omului de a-și prelungi viața tânără și activă până către o sută de ani și viața normală, peste suta de ani.
- Posibilitățile de a concentra forțele din organism pentru combaterea unor boli considerate netratabile, cum ar fi cancerul, paralizia etc.

Însușirea științelor care studiază omul vă poate asigura deplina civilizare și deplina umanizare, adică pătrunderea dumneavoastră în categoria creatorilor morali.

4. Următoarea condiție pentru a ne apropia de cunoașterea Divinității și a căpăta inspirație, ajutor și ocrotire este cât se poate de clară: trebuie să fim neobosiți creatori de bunuri materiale și de valori spirituale utile. Cunoașterea obținută conform celor discutate la punctul 3, urmată de creație pasionată și neobosită în toate domeniile vieții sociale de viitor, ne asigură evoluția noastră pe multiple planuri: ne transformă în creatori morali, ne asigură averea necesară unei vieți demne, asigură dezvoltarea civilizată și armonioasă a întregii națiuni

(implicit, a întregii Umanități). *Nici un leneș necreator nu se apropie de Divinitate nici măcar cu o imagine, un gând, o revelație.*

Profitorii preoți sălbatici au inventat o profesie parazită, total necreatoare: intermediarul între oameni și Divinitate. Acest intermediar poate fi un preot, un călugăr sau călugăriță, un vrăjitor, un șaman, un rabin, un muftiu, o ghicitoare etc. *În realitate, acești paraziți necreatori nu numai că nu intermediază legătura dintre om și Divinitate, dar o și afectează, inducând confuzii mistice în mintea omului, confuzii care îl îndepărtează de Dumnezeu și-l fac sclav psihic al unor zei abominabili inventați de sălbatici.* Ca să folosesc o metaforă din tabăra adversă, astfel de paraziți mistici (preoți, guru etc.) sunt diavolii ispititori care duc pe om în ispita închinării la zei și sfinți inventați de sălbatici. Eu îi combat cu argumente științifice, dar nu garantez că persoane mai puțin blânde decât mine nu-i vor combate și cu mijloace mai potrivite cu ticăloșiile care le fac (supunerea la oprobriu public, șuturi în fund, alungarea din comunități etc.).

O latură specială a tagmei necreatorilor o constituie filosofia măsluitori de sisteme metafizice. Așa cum observa marele scriitor englez Jonathan Swift, aceștia aduc Umanității servicii de milioane de ori mai mici decât o persoană care seamănă un singur fir de iarbă. De mai mult de două mii de ani, acești indivizi, care și-au autoatribuit titlul de deținători ai înțelepciunii (philo — dragoste, sophia — înțelepciune), freacă pe toate părțile aceleași idei fătate de mințile unor autori primari nu prea informați cu privire la modul de organizare a Universului și a vieții umane, fără a ne oferi nimic creator. Ei nu se deosebesc de paraziții mistici decât prin limbajul folosit și unele teme abordate. În multe privințe, se aseamănă sau chiar se adună sub același acoperiș de iluzii lipsite de orice bază în Universul nostru. Vă sfătuiesc să nu vă amestecați cu indivizi de acest soi.

Am făcut apologia creației de bunuri și valori, în toate volumele de arta succesului, cu speranța că ele vor atrage la actul creator cât mai mulți români zăpăciți de instigările la lene și nemuncă. Rezultatele demersurilor mele sunt modeste, dar nici nu mă așteptam la mai mult. Forțele adverse, care cheamă românii la lene, beție, bestializare etc. sunt mult prea puternice comparativ cu micuța floare care se zbate să vestească primăvara națiunii sale. Sunt însă o floare foarte rezistentă, cu mari capacități de înmulțire, fapt ce-mi dă siguranța că *voi vesti primăvara visată, în vreo 30 de ani. De ce atât de mult? Deoarece românii sunt prea îndepărtați de plăcerile creației libere, să fie aduși pe cale bună într-un timp mai scurt. Iată câteva trăsături psihologice ale românilor care îi fac improprie creației de calitate și din plăcere:*

a. *Plăcerea muncii n-a fost cultivată cu stăruință în națiunea noastră niciodată.* Din această cauză, munca a fost privită ca o obligație necesară obținerii mijloacelor de trai specifice tuburilor digestive înzestrate cu sex. Plăcerile superioare, ale creației pasionate, au fost și încă sunt proprii unui număr redus de români. Trebuie să le dezvoltăm măcar la creatorii morali.

b. *Deși majoritatea românilor sunt mai inteligenți decât germanii, ei nu reușesc performanțele acestora, deoarece le lipsește spiritul de prevedere, spiritul de organizare, răbdarea și conștiinciozitatea în muncă a nemților.* Eu am învățat disciplina muncii de la germani și aceasta m-a ajutat foarte mult în viață. Organizarea perfectă a muncii este mama succesului, amicii mei cititori. Învățați să vă organizați munca la fel ca germanii, s-o priviți cu aceeași seriozitate și să

lucrați la fel de migălos ca ei! Astfel, îi veți ajunge și-i veți depăși! Nici ei n-au fost întotdeauna la fel de disciplinați. În Evul Mediu, au fost disciplinați cu metode dure, care mergeau până la condamnarea la moarte a celor care încălcau disciplina muncii. Astfel, în generații, au devenit un popor ordonat și muncitor.

c. Am lucrat vreo cinci ani la contact cu diplomați japonezi și am constatat că, individual, nu ne erau superiori. Dacă însă aduni un grup de cinci români și cinci japonezi și le dai o treabă de făcut, japonezii vor învinge. De ce? Deoarece românii se vor ciondăni pe tema conducerii și împărțirii sarcinilor, vor pălăvrăgi, vor lua pauze dese, vor bea alcool în timpul serviciului, vor părăsi fazele mai grele ale muncii etc. *Eu sunt dator japonezilor cu una din calitățile mele de personalitate -tenacitatea în muncă dusă până la fanaticism.* Este ora trei din noapte și eu continui să scriu, deși zeci de tentații mă îndeamnă să fac altceva: să citesc, să privesc la televizor, să mănânc ceva, să dorm etc. *Tenacitatea înseamnă puterea extraordinară a voinței de a urmări scopul propus, în ciuda oricărui obstacol psihic (oboseală, deziluzii, dorințe de plăceri etc.) sau fizice (greutăți, dureri fizice etc.).* Deseori, am bătut la mașină cu degetele încleștate de durere, căci sufăr de crampa scriitorului, ca orice om care scrie mult. Și acum sufăr, dar nu voi merge la terapeuta care-mi descleștează crampa decât după ce voi termina cartea. Aceasta se numește tenacitate sau, dacă vreți, fanaticism în muncă. Ați înțeles din ce cauză am afirmat, ca motto al cărții *Formula fericirii, că am nevoie de un milion de români ca mine pentru a schimba radical soarta întregii națiuni?* Ce-ar fi să luați ceva din modelul meu, indiferent de vârsta pe care o aveți? Eu am 60 de ani, mă simt de 30 și lucrez ca la 25. *Faceți ca mine și veți avea tot ce vă dorește inima!*

d. *Majoritatea românilor au o concepție greșită despre vârstă și muncă.* Ei își imaginează că trebuie să muncească un număr de ani, până la pensie, cât mai puțin posibil, cu cât mai multe pauze (week-end, sărbători religioase și laice etc.). După această perioadă, ei își imaginează că se pot sinucide prin nemuncă, prin lipsa oricărei activități creatoare care să le stimuleze creierul și restul organismului. Majoritatea chiar reușesc să arate bătrâni pe la 50-60 de ani și să moară până în 70 de ani, deși programul genetic al generației noastre este mai lung de 100 de ani. Cel al generației viitoare va depăși cu mult sută de ani, iar peste vreo cinci secole, terranii vor trăi în mod obișnuit 200 de ani.

e. În societatea românească domnește o concepție greșită, veche de secole: să cauți o slujbă cât mai ușoară, necreatoare, la stat, evitând profesiile creatoare, mari consumatoare de energie psihică și fizică. Această concepție se potrivește ca o mănușă cu puturoasa religie judeo-creștină. Ea însă nu asigură contingentele de creatori morali obsedați de invenții, inovații, descoperiri și creații originale, cu care orice națiune progresează rapid. De mai mult de un an, mă strădui să adun în *Frăția Creatorilor* persoane obsedate de creație, însă rezultatele sunt modeste, adică cam de unu la sută de participanți. Mult prea puțini pentru a ne putea îndeplini planurile de creatori morali și a schimba în bine soarta națiunii noastre, în următorii 30 de ani. Din ce cauză nu apar obsedații de creație? Deoarece socialismul și păcătoasa perioadă de tranziție către capitalism au indus în populație, inclusiv în tineri, superficialitatea, pălăvrăgeala, lipsa de pragmatism, dorința de câștig ușor (prin speculații), lipsa de interes pentru cunoașterea și creația originală, pentru muncă, în general.

Concluzia la punctul 4? Angrenați-vă cu toată pasiunea în activități creatoare, dacă vreți să trăiți bine și să vă apropiați cât de cât de Divinitate! Hoții și speculanții se pot îmbogăți în perioade confuze, cum este aceasta prin care trecem, însă viitorul este al creatorilor morali. Mulți din „mogulii” zilelor noastre vor ajunge boschetari în următorii 10-20 de ani, în timp ce simpli creatori morali vor deveni milionari pe căi cinstite.

5. Fără o desăvârșită comportare morală nu ne putem apropia de Divinitate nici cu gândul, deoarece puritatea divină respinge automat mizeria imoralității. Păcătoasa de religie judeo-creștină a păcălit multe persoane, din interes material, afirmând că orice individ, oricât de josnic ar fi, poate ajunge la Dumnezeu, dacă se pocăiește și plătește birurile religioase. Nimic mai fals! *Există păcate care fac imposibilă apropierea dintre om și Divinitate.* De exemplu, Marii Creatori ne-au făurit trupuri perfecte, de bărbați și de femei, pentru a ne îndeplini programul de evoluție stabilit de Divinitate. Orice folosire improprie a oricărui organ din trup înseamnă încălcarea legii divine înscrise în organismele noastre. Din această cauză, nici un pervers sexual nu va putea spera vreodată la un contact cât de mic măcar cu divinitățile inferioare. El (ea) este un infractor (o infractoare) care a încălcat o lege divină fundamentală, practicând orice fel de perversiune: pederastie, lesbianism, zoofilie, sex oral (nu e sex, ci o murdărie), scatofagie, sadomasochism etc. *Nici nu se pune problema recuperării indivizilor din aceste categorii pentru viitor.* Ei sunt pierduți pentru evoluția viitoare și condamnați să piară din viața Umanității, fapt pentru care dispariția lor trebuie accelerată și prin intervenție umană.

Consumul de droguri și alcool întunecă conștiința și fac imposibilă orice legătură cu Divinitatea. Trebuie să abandonați complet consumul de astfel de substanțe, dacă visați să ajungeți creatori morali. Puteți consuma băuturi alcoolice doar în cantități foarte mici, din categoriile indicate de medici (50 ml țuică sau 250 ml vin negru pe zi), însă numai în a doua parte a zilei, după ce conștiința a fost mobilizată pe direcția creației. Eu și amicii apropiați nu consumăm nici un fel de alcool de foarte mulți ani (eu, de 20) și ne simțim excelent. *Nu puteți încerca să ajungeți creatori morali, cu aspirații către Divinitate, dacă băgați în dumneavoastră otrăvuri care întunecă organul de legătură superioară — creierul cognitiv.* Alcoolul sau alt drog excită centrul de plăcere instinctuală, pur bestială, din creierul limbic (vechi, reptilian), în dauna creierului nou, cognitiv. Evoluția umană este însă determinată de dezvoltarea creierului cognitiv, concomitent cu reducerea sau transformarea unor structuri din creierul limbic. Ce să ne mai ferim de adevăr? Dacă nu sunteți în stare să renunțați la alcool, nu aveți nici o șansă de ridicare către Divinitate, ci veți rămâne în imperiul sălbatic al zeilor abominabili și al ratării pur bestiale. Mă îngrijorează faptul că mulți români sunt în această poziție, încă din adolescență și fac tot ce pot să-i trezesc din această rătăcire. Propaganda înșelătoare atacă doar tutunul, produs neutru în acest război, dar nu și alcoolul, adevăratul dușman al vieții raționale sănătoase și îndelungate.

Frăția Creatorilor s-a mobilizat într-un război de reducere a consumului de alcool, la nivel național, cu cel puțin 50%, în următorii 5-10 ani. Veniți alături de noi, pentru a ne salva națiunea din ghearele acestui dușman deosebit de perfid!

Imoralitatea nu se reduce la sex anormal și consum de halucinogene. Voi trece în revistă cele mai frecvente cazuri de imoralitate din societatea noastră, cu scopul de a le cunoaște și de a le evita:

a. *Este imoral să parazitezi în funcții publice pentru care nu ești pregătit, din care produci pagube sau din care înșeli cetățenii.* La fel de imoral este să parazitezi pe munca părinților ori a altor oameni. Fiecare om e dator să muncească și să se întrețină, de la vârsta terminării studiilor și chiar mai devreme (cazul studenților care lucrează).

b. *Este profund imoral să faci politică împotriva intereselor naționale și general-umane, să participi la acte de corupție și de jefuire a propriei națiuni.* Din acest punct de vedere, majoritatea politicienilor români sunt profund imorali.

c. *Este imoral să te asociezi în grupuri, cu scopuri imorale sau infracționale,* chiar dacă acestea sunt ascunse după firme aparent onorabile, comerciale sau non-profit.

d. *Este imoral să trăiești din specularea ignoranței sau naivității altor persoane,* cum ar fi din religie, jocuri de noroc, înșelătorii etc.

e. *Este imoral să-ți exploatezi copiii sau alte persoane,* în munci nepotrivite sau imorale (cerșetorie, prostituție etc.).

f. *Este imoral să folosești violente verbale sau fizice,* împotriva oricărei persoane.

g. *Este imoral să nu-ți întemeiezi o familie bazată pe sentimente pozitive, la vârsta potrivită și să nu muncești din toate puterile pentru prosperitatea acesteia.*

h. *Este imoral să minți și să înșeli diverse persoane,* cu excepția cazurilor de sugestii pozitive și de minciuni convenționale.

i. *Este imoral să furi bunurile și ideile altora.*

j. *Este imoral să pizmuiești, să bârfești, să calomniezi ori să insulti persoane creatoare și morale.* Critica persoanelor necreatoare și imorale este perfect morală și recomandată în toate situațiile.

k. *Este imoral să fii laș, slugarnic, delator, lăudător față de șefii de orice mărime.*

l. *Este imoral să fii lăudăros, îngâmfat, orgolios, formalist și convențional.*

m. *Este imoral să-ți înșeli prietenii în orice situație* (încredere, ajutor, secrete personale etc.).

n. *Este profund imoral să afectezi viața și activitatea persoanelor geniale, excepționale și creator-morale,* deoarece ele asigură progresul întregii societăți.

o. *Este profund imoral să corupi copiii și tinerii la activități imorale,* cum ar fi perversiuni, alcoolism, parazitism, bârfe, trândăvie etc.

p. *Este imoral să umilești și să jignești persoanele din categoriile creatoare.* Critica oricât de aspră sau de ironică la adresa necreatorilor imorali este o obligație a oricărei persoane normale.

r. *Este imoral să practici vreun cult religios, din formalism ori datorită fricii de presiunea turmei. Dacă îl practici din convingere, ești un pierdut pentru viitor, dar cel puțin ești cinstit în credința ta.*

s. *Este imoral să nu muncești după vârsta convențională de pensionare, în favoarea ta și a obștii. Atunci când simți că nu mai ai de ce trăi și munci pentru tine, întreabă-te câte persoane au nevoie de ajutorul tău moral și material!*

ș. *Este imoral să copiezi mode decadente venite din orice direcție, începând de la limbaj și comportare și până la vestimentație.*

t. *Este imoral să te autosugestionezi negativ, cu ură, violență, depresie etc. și să răspândești negativismul tău în societate. Dacă ai fost educat astfel, învață gândirea, simțirea și comportarea pozitivă din manualele de specialitate!*

ț. *Este imoral să te sinucizi ori să influențezi alte persoane s-o facă. Este infracțional să ucizi, atât oameni, cât și animale sau vegetale, dincolo de necesitățile normale de trai. Mă refer la uciderea animalelor ca sport și distracție, la tăierea livezilor, pădurilor și viilor din prostie sau pentru a câștiga ușor niște bani.*

v. *Este imoral să te adresezi nepoliticos părinților, persoanelor în vârstă și altor persoane, în general, chiar dacă sunt inferioare din punct de vedere cultural ori economic. Este imoral să înjuri, să folosești un limbaj murdar, în familie, societate și chiar în intimitate. Autoeducați-vă să vorbiți cât mai civilizată și mai pozitiv cu putință!*

x. *Este imoral să faci propagandă pentru luptă și războaie de cotropire, chiar deghizată sub slogane aparent umanitare. Pământeni pot și trebuie să-și rezolve toate problemele pe cale pașnică, prin discuții. Este imoral să declanșezi astfel de războaie și să participi la ele, în orice poziție. Singurele războaie drepte sunt cele de apărare a propriei națiuni și a Civilizației Umane.*

y. *Este imoral să te pui în slujba cotropitorilor militari, economici sau politici ai propriei națiuni, din interes material sau din ignoranță. Atenție mare la acest punct, deoarece mulți români au săvârșit și săvârșesc astfel de fapte imorale sau chiar infracționale!*

z. *Este cumplit de imoral să identifiți zeii și sfinții vreunei religii cu Divinitatea, cu Adevăratul Dumnezeu. Această blasfemie trebuie să vă dispară din creiere o dată pentru totdeauna. Clar?*

Alfabetul român s-a terminat, însă nu și lista faptelor imorale pe care trebuie să le evităm, ca de pildă: e imoral să fii umil, e imoral să umbli murdar și cu o ținută neglijentă, e imoral să porți podoabe ca oamenii sălbatici, e imoral să înșeli speranțele unor oameni de bună credință, e imoral să umbli cu pile (trafic de influență), e imoral să pretinzi ori să primești mită, e imoral să cerșești, e imoral să distrugi spațiile verzi sau cele amenajate (vandalism), e imoral să tracasezi ori să hărțuiești persoane care nu-ți doresc anturajul, e imoral etc. Cam toți știți ce înseamnă comportare imorală, fapt pentru care mă aștept la schimbări în bine în comportarea și activitatea unora dintre dumneavoastră. Desigur, nu vom putea schimba întreaga societate în câteva zile. Pentru aceasta, ne trebuie decenii. *Important este să începem asanarea morală a*

*societății, cu noi înșine, cu membrii noștri de familie, cu anturajele noastre. Așa, încet dar sigur, întreaga societate se va pozitiva, de la un microclimat la altul, cum am explicat în cartea *Secretele vârstelor de aur*.*

Vedeți cât de puțin și totuși cât de mult așteaptă Divinitatea de la noi? Nu vrea lumânări, tămâie, candelă, popi, rugi, slujbe etc. *Vrea însă neapărat, imperativ chiar, să cunoaștem exact Lumea în care trăim, să creăm continuu bunuri materiale și valori spirituale utile și să ne comportăm cât mai moral cu putință.* Să facem tot ce putem, pentru a îndeplini poruncile clare ale Divinității, porunci ce vizează deplina noastră umanizare și civilizare, progresul și evoluția normală a Societății umane terrene!

Cap. 3. Virtuțile combinației dintre credință și știință

Dacă studiem viața Umanității din ultima mie de ani, mult mai bine cunoscută decât perioadele anterioare, descoperim că Divinitatea acționează lent și inexorabil în direcția evoluției, progresului, deplinei civilizări și deplinei umanizări a pământenilor. În capitolul precedent, am cunoscut și formula divină care se aplică asupra noastră: *inspirarea cunoașterii corecte a Lumii, intensă creație de bunuri materiale și de valori spirituale, perfecționarea gândirii și comportării morale a oamenilor. Dacă ne înscriem pe direcția acestor coordonate, viața noastră se schimbă radical în bine, cele mai tainice vise ni se îndeplinesc ori sunt chiar depășite de realitate, obstacolele dintre noi și succesele dispar ca prin farmec, creația și munca devin plăceri superioare iar viața, o continuă fericire.* V-o spun din proprie experiență, deoarece exersez de mai mult de 15 ani posibilitățile de a deveni creator moral, adică un om din categoria atinsă măcar tangențial de lumina divină, fie direct, fie prin intermediul aleșilor divini — persoanele geniale și excepționale. La 60 de ani, sunt perfect sănătos, am căpătat în viață mult mai mult decât am visat, mă bucur de o viață fericită, într-o familie fericită și într-un microclimat pozitivat de amici cu concepții similare de viață.

Așa cum am mai precizat, nu intenționez să inventez o nouă religie, ci doar să atrag atenția oamenilor că Divinitatea există deasupra religiilor concurente de pe această micuță planetă și ne poate ajuta numai dacă îndeplinim condițiile enumerate anterior. Divinitatea se va impune în sufletele și mințile tuturor locuitorilor Terrei, în câteva sute de ani sau mai puțin, fără violență și fără suferințe. Noi putem grăbi însă acest proces, dacă ne transformăm în mod conștient personalitățile pe direcțiile evolutive indicate de Divinitate, discutate anterior. *Eu nu sunt mesager divin, să vă spun imperativ Faceți ca mine!* Eu sunt un simplu om care se apropie încet și sigur de poziția de creator moral, prin cunoaștere corectă, creație utilă (fizică și intelectuală) și comportare morală. Această poziție, în care mă simt excelent, mă îndeamnă să vă sugerez să încercați și dumneavoastră să parcurgeți drumul parcurs de mine, să obțineți ce am obținut eu sau mai mult, să vă asigurați o viață sănătoasă, prosperă, fericită și de lungă durată. Ce aveți de pierdut dacă încercați? Nimic. Deci, încercați!

1. Divinitatea știe exact ce merităm fiecare

Judeo-creștinii, la fel cu alte culte religioase, și-au îndoctinat turmele de berbeci și oițe să se roage zeilor și sfinților pentru cele mai mărunte probleme. Dacă am strânge toate rugile depuse

Într-o singură zi, pe întreaga Terră, am umple biblioteci de mii de volume cu cărți pline de cele mai neobișnuite rugă, de la dorințe de vindecare sau de îmbogățire și până la cereri de a găsi vreun cățel sau vreun pisoi pierdut. *Aceasta înseamnă sălbăticie și neseriozitate în relațiile oamenilor cu Divinitatea.* Bineînțeles, nimeni nu ascultă miliardele de rugă de acest fel, deoarece zeii și sfinții există numai în imaginația sălbaticilor religioși.

În mod normal, nu trebuie să cerem nimic Divinității, ci să acceptăm tot ce primim, cu seninătatea și mulțumirea adevăraților credincioși. Din această cauză, eu îmi încep ziua de muncă cu o mulțumire adresată Divinității, mulțumire în care nu includ nici un capăt de cerere sau rugă:

Doamne al vieții eterne, Vă mulțumesc pentru darurile vieții mele! Vă mulțumesc că m-ați înzestrat cu tot ce-mi trebuie pentru a duce o viață civilizată și fericită! Vă mulțumesc că m-ați ajutat să ies din turma rătăciților și să ajung pe culmi de succes moral și material mai presus de visele mele! Vă mulțumesc din tot sufletul meu de om creator moral!

Repet această mulțumire de câteva ori, apoi rostesc de 20-30 de ori formula de consolidare a credinței în Divinitate:

Adevăratul Dumnezeu mă inspiră, mă ajută și mă ocrotește permanent, cauză pentru care sunt perfect sănătos mintal și fizic mereu și reușesc întotdeauna în tot ce întreprind.

Acestea sunt singurele mesaje adresate Divinității, dintr-o poziție cuviincioasă (pe scaun, nu în genunchi), cu palmele lipite în fața ochilor. *Formulele sunt destinate rostirii numai de către cei care îndeplinesc cel puțin parțial cele trei condiții fundamentale: cunoaștere, creație și moralitate.* Cei care le rostesc fără a îndeplini nivelul minim al condițiilor nu se pot aștepta la nici un fel de ajutor, efect miraculos etc. Cei care fac din această rostire un spectacol public, rugându-se în cor, nu obțin nici un efect. Aceste mesaje intime nu pot fi multiplicare pe manifeste, cum am văzut la o demonstrație politică, *ci rostite numai în singurătatea dintre om și Dumnezeu.* Eu le-am transmis prin televiziune către persoanele doritoare să ajungă creatoare și morale, cu speranța că neaveniții vor înțelege că încearcă în zadar să le exploateze. Unii ignoranți au crezut că sunt un fel de farmece, care vor produce efecte prin simpla rostire, fără îndeplinirea celor trei condiții fundamentale: cunoaștere corectă, creație utilă și severă moralitate.

Nu pot opri pe nimeni să încerce eficiența celor două formule precizate mai sus. Cred însă cu putere că Divinitatea va răspunde pozitiv numai celor care fac parte din creatorii morali, adică îndeplinesc cele trei condiții fundamentale: cunoaștere, creație, moralitate.

De ce nu cer nimic Divinității? Deoarece Dumnezeu știe exact ce merit și de ce am nevoie. Eu ș-ar putea să mă înșel, dorind cine știe ce bazonie la modă ori chiar ceva ce mi-ar putea dăuna ulterior. *Mai bine mă las în voia Divinității și-i mulțumesc mereu pentru ce primesc.* Numai în cazuri extrem de grele, în care viața se îmbrățișează cu moartea, am gândit *Acum aș avea nevoie de un ajutor divin* sau am rostit *Doamne, ajută!*. Atât și nimic mai mult. Așa cum observa și marele inventator T. A. Edison, Dumnezeu are multe treburi în Cer, fapt pentru care ne-a înzestrat organismele cu tot ce ne trebuie, să ne rezolvăm singuri problemele de pe Pământ.

Bate și ți se va deschide, cere și ți se va da! minte evanghelia. Cei care ați aplicat această regulă și n-ați căpătat nimic v-ați lecut de naivitate și de credința în zei sălbatici. Trăim pe planeta învingătorilor, în faza semicivilizată de evoluție, în care mila și caritatea sunt flori rare. *Din această cauză, trebuie să învățăm să obținem noi tot ce dorim, sub inspirația divină.* Cine nu mă crede poate încerca și varianta religioasă de succes.

În urma aplicării sistematice a celor două formule, veți obține următoarele efecte pozitive:

a. Deplină siguranță de viață normală, plină de succes. Nu veți mai avea neazuri, ci doar probleme mai mult sau mai puțin negative de rezolvat. Cu alte cuvinte, veți percepe evenimentele care anterior vă șocau ori vă răneau de pe o altă poziție, net superioară, de stăpân al lor.

b. Lipsa oricărei frici, de orice ființă fabuloasă ori reală și de orice fenomen real sau închipuit. Mistico-religiozii se tem de zeii și demonii lor, de semne rău prevestitoare, de șefi, de diverse fenomene naturale, de propriile vise urâte etc. În creierul dumneavoastră se va dezvolta însă un raționament foarte sigur, bazat pe credință și științe, de felul următor: *Atâta timp cât Dumnezeu mă ocrotește, absolut nimic rău nu mi se poate întâmpla. Chiar dacă ar ploua cu foc, eu aș rămâne neatins.*

c. O stare de mulțumire și fericire permanentă vă va cuprinde psihicul, manifestându-se în calm, bună dispoziție, simpatie pentru oameni, înclinarea către activități umanitare, spirit conciliant, dorință de puritate morală etc.

d. Setea de cunoaștere a adevărilor Lumii noastre se va dezvolta progresiv în creierul dumneavoastră iar capacitatea de învățare-memorare se va multiplica de câteva ori.

e. Plăcerea de a crea mereu și entuziasmul unor proiecte creatoare pozitive vor deveni trăsături stabile în personalitatea dumneavoastră.

f. În mod automat, veți gândi din ce în ce mai moral și vă veți comporta conform cu aceste gânduri.

g. La fel de automat, mintea dumneavoastră va elimina din preocupări treburile mărunte, certurile, bârfele etc. Ca urmare, vă veți concentra întreaga forță vitală pentru rezolvarea problemelor importante, astfel că veți obține succes în viață.

Nu credeți că aceste efecte se vor produce după câteva luni de exersare? Încercați și vă veți convinge!

2. Faceți un pas în viitorul pozitiv!

Judeo-creștinii au împrumutat din mistica hindusă și din filosofia greacă o idee greșită — *Dumnezeu ar fi cuvântul creator. Din silaba AUM (citită oom), s-a născut întregul Univers,* susține mistica hindusă. *Dumnezeu este logosul întrupat,* afirmă filosofia greacă idealistă. În realitate, *cuvântul este un lucru, o unealtă cu care omul poate acționa asupra propriului*

organism, cu scop distructiv sau constructiv (perfecționist). Eu v-am învățat să folosiți cuvântul cu scop perfecționist, în autosugestii pozitive, în mai multe lucrări: Către culmile succeselor (Formula fericirii), Secretele vârștelor de aur, Înțgeri rebeli, Faceți avere! Leacuri de suflet pentru fete și femei, Farmec feminin, Cheile succeselor, Curs practic de arta succesului, Vom trăi omenește! Ca atare, nu e cazul să vă explic din nou mecanismele intime ale sugestiei și autosugestiei pozitive, nici regulile de aplicare ale acestora. *Vă reamintesc numai că cele 60 de miliarde de celule ale organismului uman posedă dubluri verbale prin care recepționează ordinele date prin sugestii și autosugestii. Cum în ele sunt ascunse informații extraordinare și energii fantastice, le putem determina să ne servească, cel puțin în parte, din zestrea ascunsă.* De ce apelez la această metodă științifică, într-o carte de combatere a religiilor sălbatice? **Deoarece corect este ca, atunci când demolezi ceva, să nu lași oamenii confuzionați, ci să le arăți o cale pozitivă de ieșire din situația disperată.** Eu sper ca prezentul volum să trezească la realitate cel puțin un milion de români, în următorii 10 ani, așa că le ofer ceea ce știu că e folositor, în locul confuziilor judeo-creștine.

a. Activarea genelor pozitive și supercivilizate.

Nimeni nu poate nega faptul că aproape 90% din descoperirile și invențiile care au civilizat Umanitatea actuală aparțin europizilor (arienilor) de pe vechiul continent și din Lumea Nouă (America, Australia). Majoritatea acestora s-au produs în ultimele trei secole, după ce jugul întunericului judeo-creștin a mai slăbit și sunt răspândite în toate științele, de la cele naturale, către cele exacte și cele care studiază omul. Vă reamintesc doar câteva: motorul cu abur, motorul cu explozie, motorul de rachetă interplanetară, avionul, elicopterul, telefonul, radioul, televizorul, motorul atomic, stația spațială, autoturismul, electricitatea și becul electric, principalele medicamente de sinteză, donarea, transplantul de organe etc.

Cum se explică faptul că majoritatea descoperirilor și invențiilor din această perioadă atât de scurtă de timp au fost făcute de arieni? Suntem noi poporul ales de Dumnezeu? Posibil. Noi n-am fondat însă nici o religie. Dimpotrivă, străbunii noștri și-au însușit, fără discernământ, o religie abominabilă, judeo-creștinismul, religie în numele căreia au fost uciși circa un miliard de pământeni și s-a întârziat evoluția Umanității cu circa 15 secole. Toate marile religii au fost produse de „civilizația simbolică” orientală și nici una n-a asigurat civilizarea, evoluția și fericirea oamenilor. Cine ne-a inspirat să facem toate aceste descoperiri și invenții? Cred că răspunsul îl găsim în saltul de la Neanderthal la homo sapiens fossilis. Atunci, Marii Creatori au introdus în organismele noastre, de la gene și până la neuroni, programe de evoluție mai rapidă decât ale altor rase și popoare. Aceasta înseamnă că avem ascunse în organismele noastre și informațiile viitorului.

Cum putem exploata faptul că, în organismul fiecărui om purificat cum am explicat anterior (cunoaștere, creație, moralitate), se află informații privind evoluția viitoare a rasei noastre ariene? Simplu: activăm genele și neuronii în care sunt înscrise acestea, cu ajutorul autosugestiei. Vi se pare o idee SF ori hazardată? Eu am aplicat-o pe propriul organism și am înregistrat numai efecte pozitive. Puteți verifica și dumneavoastră pe propriile organisme, timp de circa șase luni. Dacă nu simțiți efectele pozitive, înseamnă că ori m-am înșelat eu, ori dumneavoastră n-ați aplicat corect autosugestiile. A doua variantă este mai probabilă, deoarece eu nu sunt un mutant al vreunei civilizații extraterestre, ci un om născut la limita

superioară a mediocrității, fapt pentru care am fost considerat deștept, dar nu excepțional sau genial, cum sunt mesagerii divini. Performanțele mele în activitate sunt însă superioare multor colegi mai bine dotați, datorită mobilizării informațiilor și energiilor din organism, cu ajutorul autosugestiilor. Nu mă refer numai la performanțele din domeniul scrisului (128 de cărți în mai puțin de 18 ani), ci și în alte activități pe care le desfășor (horticultura, pomicultura, instruire psihologică și economică a unor corespondenți etc.).

Cine vrea să încerce activarea genelor pozitive supercivilizate, din viitor, poate aplica următoarele formule de autosugestie, după regulile cunoscute:

- **Toate genele bestiale s-au dezactivat și s-au dezintegrat din organismul meu de om civilizat.**
- **Miliarde de gene supercivilizate, de sănătate, vitalitate și tinerețe s-au activat în organismul meu de om civilizat.**
- **Zeci de milioane de informații ultracivilizate, de sănătate și de cunoaștere corectă a viitorului s-au activat în creierul meu.**

După însușirea celor trei formule de autosugestie de mai sus, am simțit în mine forțe extraordinare, oboseala a dispărut, pofta de muncă s-a dezvoltat teribil și mintea mi s-a luminat, astfel că am ajuns să lucrez și câte 16 ore pe zi. Nici nu vă puteți imagina ce forțe extraordinare declanșează a doua formulă. Puteți verifica adevărul spuselor mele, când sunteți foarte oboșiți, plictisiți ori total dezinteresați de orice activitate. Efectele energizante se produc cu siguranță, ca sub un drog, dacă organismul dumneavoastră a fost deja instruit să răspundă pozitiv și rapid la autosugestii.

Ca om pragmatic, m-am întrebat dacă aceste forțe secrete n-ar putea fi folosite și la vindecarea unor boli considerate, în prezent, incurabile. Am întocmit și o formulă de autosugestie cu acest scop, dar n-am avut pe cine s-o verific, deoarece toți din familia mea sunt sănătoși tun. Dacă aveți pe cineva grav bolnav, nu pierdeți nimic dacă îi aplicați următoarea formulă de sugestie:

- **Miliarde de gene supercivilizate, de vitalitate și însănătoșire s-au activat în organismul tău și dezintegrează toate structurile bolii... (denumirea acesteia) până la totala dispariție.**

Desigur, dacă nu are cine să vă aplice formula de sugestionare pozitivă, veți schimba cuvântul *tău* cu *meu*, transformând-o într-o formulă de autosugestie. Dat fiind gravitatea bolii și a faptului că organismul dumneavoastră nu s-a învățat să răspundă rapid la autosugestionare, cum se întâmplă după mai mulți ani de aplicare a acestei metode, veți repeta formula liniștiți, cu voce scăzută, ușor litanică, de câte ori puteți, întreaga zi. Din când în când, faceți pauze de circa o oră, apoi o luați de la capăt. Formula ar trebui să producă efectele pozitive cerute, deoarece se înscrie în regulile generale de tratament prin autosugestionare. Dacă știți să folosiți și imageria mentală, descrisă în *Secretele vârstelor de aur* și în *Îngeri rebeli*, puteți combina cele două procedee, aplicându-le până ce boala cedează. Primele rezultate pozitive ar trebui să apară după circa două săptămâni. Ele pot apărea și mai devreme, dacă sunteți sugestionabili și credeți cu tărie că Divinitatea vă vindecă prin acest procedeu, cu siguranță. Din păcate, ele pot apărea și mai târziu sau deloc, dacă nu aplicați corect metoda ori nu sunteți sugestionabili.

b. Consolidarea unei personalități de creator moral.

După ce ați îndeplinit cele trei condiții fundamentale ale evoluției divine (cunoașterea, creația și moralitatea), puteți trece la consolidarea personalității dumneavoastră de creator moral, cu ajutorul autosugestiilor. De această dată, nu lucrăm cu ipoteze, ci cu informații verificate pe zeci de mii de persoane, așa că puteți avea deplină încredere în procedeu. Știți de ce depuneți eforturi pentru a deveni creator moral, nu? În nici un caz, pentru a delira mistic, pe tema unei noi religii. Pur și simplu, din poziția de creator moral, aveți acces la sănătate, succes și fericire, în toate domeniile vieții. În mod normal, ar trebui să citiți fiecare formulă de autosugestie care urmează de cel puțin 20 de ori. Știu însă că, la început, vă va veni mai greu, astfel că veți citi mai puțin. Pe măsură ce organismul se învață să răspundă la autosugestii, veți repeta formulele mai rapid, le veți imprima mai profund în creierul limbic iar efectele se vor vedea în întreaga dumneavoastră personalitate. Vă puteți simți bine chiar și înainte ca autosugestiile să producă efecte pozitive, deoarece creierul cognitiv va recepționa formulele ca pe niște factori pozitivi, care modifică în bine stările de spirit proaste. Din această cauză, e bine să citiți aceste formule și când sunteți speriați, supărați, triști, nervoși, iritați etc.

- **În clipa în care am fost conceput, Adevăratul Dumnezeu mi-a fixat un program de creator moral lung de 110 ani, până în anul... Până la această limită, nu mă pot îmbolnăvi și nu pot muri, din nici o cauză. Îmi voi îndeplini întocmai programul meu de creator moral lung de 110 ani și voi fi mereu recunoscător Divinității.**
- **Eu,.....(prenumele și numele), sunt foarte curios și învăț cu mare plăcere adevăruri științifice, deoarece sunt creator moral.**

— Eu,....., inventez, inovez și muncesc cu multă plăcere, timp îndelungat, deoarece sunt creator moral.

— Eu,....., nu mă tem de nimeni și de nimic, deoarece sunt creator moral.

— Eu,....., sunt mereu calm și bine dispus, deoarece sunt creator moral.

— Eu,....., nu folosesc niciodată violența verbală sau fizică și nu ucid niciodată, deoarece sunt creator moral.

— Eu,....., nu practic niciodată nici un fel de perversiuni și vicii, deoarece sunt creator moral.

— Eu,....., nu sunt afectat niciodată de tristețe și depresie, deoarece sunt creator moral.

— Eu,....., gândesc întotdeauna rațional, realist și pragmatic, deoarece sunt creator moral.

— Eu,....., nutresc întotdeauna numai sentimente pozitive, deoarece sunt creator moral.

— Eu,....., imaginez întotdeauna pozitiv și creator, deoarece sunt creator moral.

— Eu,....., sunt blând, nonviolent, bun și înțelegător cu cei din jur, deoarece sunt creator moral.

— Eu,....., sunt modest, demn și autocritic cu persoana mea, ca orice creator moral.

— Eu,....., simpatizez majoritatea oamenilor, iubesc pe cei care merită și nu urăsc pe nimeni, deoarece sunt creator moral. Îi privesc rece, cu dispreț, pe cei care vor să-mi provoace necazuri și-i șterg din memoria mea pentru totdeauna.

— Eu,....., mă respect pe mine însumi pentru calitățile de personalitate, pentru activitatea mea creatoare și pentru comportarea mea morală.

— Eu,....., vorbesc și mă port cât se poate de civilizată cu toate persoanele, indiferent de rasa, etnia, sexul, vârsta, profesia, funcția ori starea materială a acestora. Combat ferm și calm blasfemiile și aberațiile mistico-religioase, ori de câte ori am ocazia, ca orice creator moral.

— Eu,....., sunt cât pot de cinstit cu mine însumi și cu persoanele din jur, deoarece sunt creator moral. Combat ferm și calm toate fenomenele de necinste din societatea în care trăiesc, ca orice creator moral.

— Eu,....., mă comport perfect civilizată în familie, anturaj și societate ca orice creator moral. Combat ferm și calm manifestările huliganice și vulgare, din orice anturaj sau loc public.

— Eu,....., spun adevărurile folositoare în toate situațiile posibile, deoarece sunt creator moral. Știu că pot spune și neadevăruri, atunci când sugestionez pozitiv persoane bolnave sau supuse perfecționării, când încurajez persoane disperate ori când evit discuții neprincipiale, pe teme minore (minciuni convenționale).

— Eu,....., trăiesc exclusiv din muncă cinstită și nu înșel niciodată pe nimeni, deoarece sunt creator moral.

— Eu,....., respect adevăratele valori umane geniale și extraordinare, ca orice creator moral și lupt pentru impunerea lor în ierarhia de valori a societății în care trăiesc.

— Eu,....., posed o conștiință luminată, de creator moral, pe care mi-o dezvolt zilnic.

— Eu,....., posed o voință oțelită, de creator moral și mi-o dezvolt în permanență.

— Eu,....., sunt străin de concepții rasiste și xenofobe, ca orice creator moral și acționez pentru buna înțelegere între toți oamenii din Lumea terestră.

— Eu,....., ocrotesc cu grijă viul inferior, format din animale și plante, deoarece sunt un creator moral conștient de faptul că viața umană depinde de evoluția acestuia.

— Eu,....., particip activ la viața socială și, ca orice creator moral, militez pentru impunerea Justiției și pedepsirea aspră a infractorilor.

— Eu,....., ca orice alt creator moral, militez activ împotriva sclavizării psihice sau fizice a oricărei persoane, de orice rasă, etnie ori sex, prin procedeele cunoscute de mine: hipnoză, sugestie, intoxicare mistică sau politică, manipulare simplă sau prin mass media, trafic de carne vie, sclavie domestică.

— Eu,....., ca orice creator moral, militez activ împotriva lenei și inactivității, pe toate căile morale și legale posibile.

— Eu,....., ca orice creator moral, activez neobosit pentru lichidarea ignoranței din societatea noastră națională, rasială și planetară.

— Eu,....., fac exerciții zilnice pentru a deveni un creator moral desăvârșit, prin perfecționarea personalității mele cu toate mijloacele cunoscute de științe.

— Eu,....., acționez exclusiv pe căi licite pentru a obține avere și glorie, ca orice creator moral respectabil.

— Eu,....., nu practic și nu particip la nici un fel de ceremonii mistico-religioase, ci, ca un creator moral veritabil, refuz ferm și argumentat astfel de activități retrograde.

— Eu,....., mi-am organizat programul vital (destinul) în scris, pentru întreaga viață, ca orice creator moral și acționez cu tenacitate pentru îndeplinirea lui.

— Eu,....., sunt sociabil, prietenos și altruist, fapt pentru care am un anturaj de prieteni buni, creatorii morali ca și mine. Împreună, trăim viața cu plăcere și fericire.

Formulele de autosugestie pozitivă din acest punct sunt exemplificative. Ele trebuie completate de fiecare persoană, funcție de situația sa concretă de viață: vârstă, studii, profesie, loc de muncă, poziție socială, stare materială, situație familială etc.

Credeți că-i învăț pe oameni să mintă? Nu, amicii mei cititori. Un neadevăr repetat timp îndelungat se transformă în adevăr, în creierul limbic și în subconștientul individului. Acest adevăr științific explică de ce persoane aparent culte se comportă ca niște copii ignoranți când e vorba de superstiții și religii: în creierul lor limbic, niște falsuri mistico-religioase au devenit adevăruri, sclavizându-i psihic. Numai cu mare greutate pot fi deconționați.

În finalul acestui capitol, vă atrag atenția asupra unei manevre perverse folosite de mistico-religioși. După cum ei identifică, în mod blasfemic, zeii abominabili cu Divinitatea, *tot ei încearcă să identifice religiile cu credința*. În realitate, omul poate avea mai multe feluri de credințe, adevărate sau false: credințe politice, credințe religioase, credințe în Divinitatea Adevărată etc. *Eu văd viitorul apropiat al Omenirii bazat pe o împletire strânsă între credința în Adevăratul Dumnezeu, cel indicat de științe și toate științele sigure (naturale, exacte și cele care studiază omul)*. Aceasta va duce la destrămarea tuturor religiilor și la pacificarea mondială. În viitorul îndepărtat, s-ar putea ca urmașii noștri să afle că ceea ce noi numim Dumnezeu este un program hiperconștient, supranatural și suprauman, lăsat de o civilizație supraumană, din altă lume universală. *Aceasta nu va schimba cu nimic credința, deoarece atât timp cât acest program e capabil de interacțiune cu ființele umane, pentru noi este divin, Divinitate.*

Cap. 4. Concluzii și sugestii

Această carte trebuia scrisă acum, când agresiunea mistico-religioasă, ca parte a agresiunii oculte retrograde, cunoaște o culme în națiunea noastră. Ar fi trebuit să fie scrisă de o persoană mai bine pregătită decât mine, însă lașitatea... Înțelegeți ce-am vrut să spun, nu? În urma apariției cărții, voi câștiga puține simpatii și foarte mulți judeo-creștini, mozaici și musulmani mă vor urî sălbatic, în spiritul devizei *Cine nu e cu noi e împotriva noastră*. Mi-am asumat acest risc, deoarece cineva trebuia să demonstreze că în neamul nostru se mai nasc și oameni curajoși. Oricât v-aș ruga să analizați corect documentele indicate, tot patima religioasă va învinge, tot mă veți urî, tot veți continua să vă temeți de fantasmă și de presiunea turmei, tot veți practica ritualurile sălbatice ale uneia sau alteia din religii. Foarte puțini vă veți trezi din somnul bestial, religios. Acei puțini merită riscul și efortul meu.

Oricât am încerca să ascundem rănilor sângerânde ale Omenirii judeo-creștine, nu mai putem nega următoarele:

a. *Judeo-creștinismul este o religie creată pe baza unor mituri false și abominabile.* Traducătorii lor europeni au săvârșit cumplita blasfemie de a identifica Divinitatea (Dumnezeu, Domnul), cu abominabilii zei israeliți și cu un iudeu ignorant, semisălbatic —Jeshua (zeificat sub numele de Isus Christos).

b. *Judeo-creștinismul este o religie complet străină de spiritul nostru arian, de gândirea noastră rațională, de simțirea noastră umană, de viziunea noastră pură și perfectă despre Divinitate.* Din această cauză, judeo-creștinismul n-a pătruns complet în sufletele și mințile noastre de arieni nici după 2000 de ani de îndocinare, teroare religioasă, minciuni, manipulari, amenințări etc. Noi, arienii adevărați, am fost, suntem și vom fi credincioși unui singur Dumnezeu, adevărata Divinitate a Lumii terrene.

c. *Europizii care și-au trădat credința în străbunii zeificați și în Adevăratul Dumnezeu au făcut-o din interes, nu din credință, deoarece textele „sfintei scripturi” sunt atât de evident false și pline de orori, încât nici un copil de gimnaziu nu le-ar confunda cu texte sacre.* Însăși operațiunea de triere a textelor judeo-creștine de bază și de măsluire a acestora cu scopul de a da credibilitate unor minciuni vădite indică rea credință. *Cei mai mari ateii sunt papii, cardinalii, patriarhii și mitropoliții care au avut acces la textele judeo-creștine de bază.* Ei se cred stăpâni peste divinitatea judeo-creștină pe care ne-o administrează nouă sub numele de Dumnezeu, Domnul, Fiul, sfânta treime etc.

d. *Judeo-creștinismul a determinat moartea, în chinuri cumplite, a mai mult de un miliard de oameni, inclusiv prin omoruri între cei de aceeași religie, divizați în diverse ramuri, funcție de interesele și orgoliile liderilor religioși. Ce probă mai bună decât aceasta vreți, pentru a înțelege că judeo-creștinismul nu numai că nu vine de la Dumnezeu, dar este și anti-divin, și anti-uman?*

e. În fiecare zi, câteva mii de oameni mor uciși de judeo-creștinism, în cele mai diverse moduri: alienarea mintală, autoflagelare, crucificare, refuzul tratamentului medical, posturi negre nepotrivite cu personalitățile postitorilor, sinucideri etc.

f. Când vă declarați judeo-creștini, vă asumați toate blasfemiile și crimele acestei religii abominabile și vă dați girul ca lupta între cele mai mult de 20 de ramuri creștine să continue, cu victime din rândul ignoranților nevinovați. Chiar dacă încercați să vă mințiți că personal n-ați făcut nimic rău, în realitate, faceți, fie și numai prin încurajarea paraziților judeo-creștini să-și continue opera retrogradă și distructivă de viitor civilizată. *Asumați-vă răspunderea opțiunilor și faptelor proprii!* Nu fugiți de răspundere, prin ascundere în spatele turmei de judeo-creștini, prin apelarea la cuvântul *noi* în loc de *eu*!

g. De vreme ce oamenii de știință au probat existența Divinității și legile divine după care trebuie să ne comportăm, e timpul să lepădați această religie sălbatică, blasfemică și abominabilă, îndreptându-vă cu toate speranțele curate către Adevăratul Dumnezeu. *Eu nu sunt sol divin, ci un om care a înțeles exact cumplita rătăcire judeo-creștină, s-a lepădat de ea și a zărit vag grandioasa lumină spirituală a Divinității.* Mă puteți crede sau nu. Sincer să fiu, aș vrea să vă văd ieșiți din imperiul întunericului judeo-creștin, străin de sufletul și de mintea noastră. Experiența de psiholog îmi spune însă că foarte puțini veți înțelege grozăvia în care vă bălăciți și nu veți continua ritualurile blasfemice. E treaba dumneavoastră. Fiecare răspunde personal pentru faptele lui, în fața veghetorilor divini. Acolo nu mai există *noi, judeo-creștinii*, ci numai *eu, sufletul judeo-creștinului cutare.*

Mi-e inima grea că, în era zborurilor cosmice, neamul meu se târăște pe pământ, ca o turmă de robi sălbatici ai zeilor abominabili, străini de sufletul și de mintea ariană. Nu mă pot ruga Divinității să-i salveze, deoarece Dumnezeu știe exact ce merităm fiecare și ce ne rezervă viitorul. Îmi calc pe inimă și șoptesc **Doamne al vieții eterne, salvați-mi neamul din robia psihică judeo-creștină!**

Cap. 5. Mântuirea

Fondatorul judeo-creștinismului, Jeshua, a introdus în circuitul public o speranță illogică și imposibilă — mântuirea judeilor de către zeii lor tribali antropomorfi, care vor coborî „împărăția cerurilor” în Judeea, mângâind săracii care vor adera la secta noștri și pedepsind fariseii și bogații care îi refuzaseră reforma religioasă. Ulterior, judeo-creștinii primitivi au extins această speranță la întreaga Lume terestră, schimbând numai mântuitorii: în locul zeilor tribali israeliți, ei au început să aștepte întoarcerea lui Jeshua-Christos, presupus înviat din morți și ridicat la Cer, „de-a dreapta tatălui său, zeul Eli”. În cei aproape 2000 de ani de judeo-creștinism, fanaticii mistici au anunțat de câteva zeci de ori sosirea iminentă a lui Jeshua-Christos, „pe un nor, să judece viii și morții” morți care vor fi înviați în acest scop. „Mântuitorul” nu s-a prezentat la nici una din întâlnirile cu turma sa de berbeci și oițe judeo-creștine, fapt care ar fi trebuit să trezească la realitate până și pe cei mai nerozi judeo-creștini. Acest lucru devenise însă imposibil, deoarece judeo-creștinismul se organizase deja ca o mafie transnațională, specializată în controlul și manipularea minților. Așa se face că și în prezent, sute de milioane de fanatici judeo-creștini mai speră în sosirea lui Jeshua-Christos, să-i „mântuiască”. Nici ei nu sunt prea siguri cu ce i-ar putea „mântui” un sălbatic judeu, dar speră.

Dacă, printr-un eveniment miraculos, Jeshua-Christos ar învia și s-ar prezenta pe Terra, în actualul Israel, ar ajunge într-o confuzie atât de mare, încât și-ar pierde imediat mințile. *Vă dați*

seama cum ar recepționa un sălbatic din urmă cu 2000 de ani toate bunurile și valorile din timpul nostru? Până și un automat de servit cafea l-ar îngrozi de moarte, ca să nu mai vorbesc de televizor, telefon, radio, avion, case cu multe etaje, automobile, străzi asfaltate, arme de foc și multe altele. Nici un sălbatic n-ar rezista psihic agresiunii involuntare produse de informațiile și utilitățile moderne. Trebuie să posezi o doză puternică de ignorantă sau de țicneală să crezi că, în infinitul Univers, domnește „sfânta treime” sălbatică, formată din tata Eli, fiul Jeshua și Sfântul Duh. Divinitatea este mult mai complexă decât această monstruoasă imagine imaginată de sălbaticul grec Athanasios, în secolul 4 e.n. Aceasta este suprema slăbiciune a oricărei religii: încercă să înrobească creierul uman modern unei gândiri sălbatice, complet greșite, din urmă cu aproape 1600 de ani, când oamenii nu aveau habar nici măcar cum era organizată Terra. Așa cum știți, procesul de sălbăticiune reușește în cazurile celor mai ignorați și mai retardați mintal membri ai societății, adică la procentul de rebuturi umane pe care orice națiune actuală îl dă în mod natural.

Dacă aș poseda o avere de 100 de miliarde de euro, aș paria-o fără șovăire pe faptul că nici Jeshua-Christos, nici alt zeu religios nu va interveni în viața Lumii terrene, în cei 4,5 miliarde de ani cât Soarele nostru va mai arde și va mai încălzi. De ce sunt sigur de acest fapt? Deoarece, în ultimii 20 de ani, am studiat foarte atent toate religiile decedate sau încă active și am ajuns la concluzia fermă că absolut toți zeii lor sunt sălbatice ficțiuni fără nici o legătură cât de mică cu Dumnezeu. Saltul evolutiv al pământenilor din ultimele secole m-a lămurit cam ce rol jucăm noi în Univers și la ce ne putem aștepta. În nici un caz, nu va urma nici învierea morților, deoarece spiritele lor sunt vii în alte lumi universale iar trupurile le-au putrezit în pământ, nici sosirea vreunui „mântuitor” religios. Mai degrabă vom fi vizitați de vreo expediție a unor ființe raționale din alte lumi universale, decât de „Mesia pe un nor”.

Nu vom fi niciodată mântuiți în sensul imaginat de judeo-creștini, din simplul motiv că nu suntem nici condamnați, nici suferinzi, ci humanoizi angajați într-un proces de evoluție de la inferior (bestial), către superior (deplină umanizare). Viața omenească terrenă este eternă, în sensul bun al cuvântului. Fiecare pământean își maturează corpul energetic pe trupul muritor, apoi decedează, lăsând sufletul nemuritor să migreze către lumile universale pur spirituale și redând trupul material pământului. O operație pe cât de logică, pe atât de lipsită de orice urmă de frică, durere, disperare ori de alt sentiment negativ. Copiii duc viața mai departe, urmașii lor și mai departe etc. Pe măsura dezvoltării Civilizației Umane, urmașii noștri vor naviga către corpuri cerești tot mai îndepărtate, în căutarea unei patrii noi, cu un Soare mai tânăr decât cel care se va stinge. Desigur, inițial, vom popula planetele Marte și Venus, extinzând lumea terrenă în sistemul nostru solar. Marte va fi colonizat în următoarele 4-5 decenii, iar Venus, în circa 2-3 milenii, după crearea unei atmosfere și a unei vegetații propice vieții pământene.

Evoluția Societății Umane terrene din ultimele două secole indică totuși o MÂNTUIRE, dar în altă direcție și în altă formă decât cea imaginată de sălbaticii mistici. Această MÂNTUIRE constă în organizarea unei societăți planetare bazate pe cunoaștere corectă a Lumii, pe creație de bunuri materiale și de valori spirituale utile și pe o desăvârșită morală individuală și de grup, morală superioară oricăror justiții umane cunoscute anterior. Eu am numit această societate a viitorului *orânduirea creatorilor morali* și acționez pentru dezvoltarea germenilor ei deja semănați de predecesorii noștri, oamenii de știință geniali și excepționali.

*Pe ce mă bazez când joc totul pe cartea evoluției Umanității terrene către orânduirea creatorilor morali? Mă bazez pe studiul foarte atent al tendințelor de evoluție a principalilor factori caracteristici Societății Umane planetare, pe cunoașterea regulilor de evoluție și pe experiența căpătată în prognoza fenomenelor sociale. Cei care ați citit romanul *Cavalerii nobilei bresle*, scris cu două luni înainte de alegerile prezidențiale din acest an, ați putut constata că am prezis cu precizie cine vor fi primii patru clasați, cine vor fi cei doi competitori finali (Băsescu și Geoană) și cine va câștiga alegerile (Traian Băsescu). *Nu sunt un ghicitor de profesie, ci posed cunoștințe destul de solide în domeniul prognozei: mi-am luat licența și masteratul cu studii de predicție a comportamentelor umane, am lucrat în informații și contrainformații militare și am învățat să scrutez viitorul apropiat după regulile expuse în Clanul învingătorilor. Farmec feminin și alte cărți.* Divinitatea ne-a dăruit o lume sigură, în care substanțial și că ritmul evoluției s-a accelerat în ultimele două secole. În următoarele decenii, evoluția Omenirii va căpăta o viteză și mai mare, deoarece tabăra progresistă, ajutată de Divinitate, se va dezvolta numeric și calitativ. *Vom asista la unele fenomene grandioase, care ar putea fi categorisite global ca o MÂNTUIRE, ca de exemplu:**

1. Rolul forței brutale, războinice va scădea în favoarea forțelor creatoare și morale. Echilibrul terorii mondiale, bazat pe înarmare ultramodernă, al cărui promotor este SUA, va fi înlocuit cu echilibrul încrederii și păcii. În mai puțin de 30 de ani, Uniunea Europeană va impune Justiția mondială în drepturile ei, prin intermediul unui Consiliu de Securitate lărgit și al ONU.

2. Ca o urmare firească a schimbării de echilibru de la punctul 1, în toate societățile naționale se vor produce schimbări între grupurile de forțe. Producătorii și comercianții de armament, militarii, liderii politici ridicați la putere de grupuri oculte de interese și liderii religioși vor fi împinși în plan secund, în favoarea liderilor creatori și morali, ridicați din adevărații susținători ai vieții umane. **Cultul brutal al luptei și al luptătorului va fi înlocuit cu cultul civilizat al creației și creatorului.** Desigur, fiecare putem contribui cu câte ceva la grăbirea acestui proces evolutiv.

3. Științele utile progresului și vieții vor înflori, deoarece imensele fonduri destinate înarmării, religiei și politicii vor fi redirecționate către cercetare științifică, creație și producție.

4. Stratificarea socială se va face după criterii mult mai juste, în primul rând după criterii creatoare și morale, astfel că Societatea Umană se va curăța treptat de lideri corupți, necreatori și imorali.

5. Resursele naturale ale Terrei vor fi exploatate mai rațional, conform unor convenții internaționale iar toate puterile Lumii vor acționa responsabil pentru conservarea mediului natural de trai.

6. Nivelul de trai al cetățenilor creatori și morali va crește substanțial, în timp ce rebuturile necreatoare și imorale se vor reduce de la un deceniu la altul.

7. Durata de viață a cetățenilor se va întinde peste sută de ani iar numărul bolilor se va reduce puternic, ca urmare a unui adevărat salt în cunoașterea omului. Acest salt se va face atât pe baza cercetărilor proprii, cât și prin schimb de informații cu exploratorii din alte lumi universale.

*Aceste răsturnări revoluționare în ordinea planetară semicivilizată din prezent nu se vor produce de la sine, ci prin acțiunea organizată a unei mulțimi de asociații civice foarte active, dar mai ales printr-o intervenție extraterestră. Această intervenție este factorul accelerator de civilizare luat de mine în calculul viitorului. Ea trebuie să se producă în următoarele 3-4 decenii, înainte ca iresponsabilii membri ai Oculței regresive să provoace o catastrofă planetară. De unde știu că civilizatorii extratereștri vor interveni, deși zeii religioși n-o vor face? Să spunem că este o intuiție de-a mea. Nu este însă o intuiție simplă. Ea este susținută de mărturiile resuscitaților din moarte clinică. Din studiul acestora, rezultă că, *aproape sigur, suntem o civilizație supraviețuită, îndrumată și ajutată în evoluție. Nu cred că divinitățile din lumile postume își permit să piardă investiția făcută în Umanitatea terestră. Ca atare, vor interveni direct în favoarea creatorilor morali, zdrobind definitiv Oculța regresivă. La scara universală, 4-5 decenii nu înseamnă mai nimic, nu?**

*Ce facem noi pentru a ne „mântui”, adică, pentru a ne asigura o evoluție către o viață normală, sănătoasă și fericită? Așteptăm să ne rezolve alții problemele? N-o vor face, deoarece și ei așteaptă. Din această cauză, mi-am asumat rolul de mobilizator al celor interesați de o reală mântuire, în Lumea terestră, fără bazaconii religioase. Cei care ne împărtășesc credințele ne pot găsi pe site www.drumulinvinqatorilor.ro, forumul *Frăția Creatorilor*. Avem multe de făcut împreună, pentru a dezvolta germenii Societății Umane viitoare, ca de pildă:*

a. Dezrobirea națiunii române din sclavia psihică mistico-religioasă prin măsuri diversificate, cum sunt:

- Abolirea privilegiilor religioase smulse din vlagă națiunii și trimiterea paraziților religioși la muncă concretă.
- *Conștientizarea națiunii române că Biblia este o compilație de mituri blasfemice, nedemne de o națiune civilizată, cu scopul scoaterii ei din viața publică, începând din Parlament, Justiție și școli. Treptat, pe măsura cultivării cetățenilor, vom elimina-o din viața tuturor celor care privesc către viitorul civilizat și demn al națiunii. Într-o primă fază, vom organiza dezbateri publice pe această temă și vom determina Parlamentul să înființeze o comisie pentru studierea implicațiilor nefaste ale religiei în viața publică. Ulterior, la momentul potrivit, vom declanșa un referendum pentru scoaterea religiei din instituțiile de stat, abolirea privilegiilor religioase și recuperarea avuției naționale ajunsă în mâinile paraziților religioși, prin donații, subvenții ori alte metode imorale.*

b. *Tot noi, organizațiile civice, vom organiza ample dezbateri publice pentru cristalizarea unui cod moral aplicabil prin forța obștii. Într-un capitol precedent, am epuizat alfabetul român cu exemplificarea diverselor forme de imoralitate care se manifestă în societatea noastră. Nu putem înainta către un viitor mai luminos fără a elimina imoralii din viața publică. Printre altele, vom obține legiferarea obligativității ca fiecare candidat la funcții eligibile sau numite să-și publice fișa psihologică. Astfel, vom putea elimina din start persoanele cu afecțiuni neuropsihice, intoxicații mistico-religioși, persoanele predispuse la acte de corupție și cele incapabile de a îndeplini sarcinile specifice funcției.*

c. Vom impune obligativitatea studierii în școli a principiilor vieții sănătoase și civilizate, dintre care nu pot lipsi cele morale, precum și a tuturor științelor pe baza cărora copiii să-și formeze concepții corecte despre lumea în care trăim, despre creație și comportare morală.

Frăția Creatorilor își va crea propria asociație civică, pentru a putea milita activ, în viața socială, pentru MÂNTUIREA visată de români. Avem în atenție mai multe acțiuni de lungă durată, înscrise într-un program coerent de 30 de ani. Oricine ne împărtășește ideile este bine venit alături de noi. **Ne putem mântui numai printr-un efort colectiv de voință, cunoaștere, creație și comportare morală.** Nu contați pe nici o mântuire prin miracole religioase, deoarece acestea nu se vor produce, așa cum ați putut constata și numai la o privire fugară asupra textelor de bază ale judeo-creștinismului. Intervenția extraterestră va viza numai o latură a vieții noastre, informațiile despre viitor, dar greul activității va fi dus de noi, pământenii conștienți că MÂNTUIREA este în mâinile noastre.

București
13.12.2009

Pavel Coruț

Bibliografie

1. Biblia, adică dumnezeiasca scriptură a legii vechi și a celei noi, Ediția sfântului sinod, București, 1914.
2. Vestea bună — Noul Testament al domnului nostru Isus Hristos, Internațional Bible Society, 1990.
3. Mituri biblice, vol. 4, de Fianni Guadalupi, Colecția Cotidianul, Editura Univers, 2009.
4. Anii pierduți ai lui Isus, de Elizabeth Clare Prophet, Editura Deceneu, 1996.
5. Viața lui Isus de Giovanni Papini, Editura Agotemporis, Chișinău, 1991.
6. Fondatori de mari religii de C. F. Potter, Editura Prietenii Cărții, București, 2008.
7. Cu sau fără Isus de Viorel Ioan Neacșu, Editura Ermetic, 2001.
8. Biblia hazlie de Leo Taxil, Editura politică, București 1962.
9. Istoria universală a poporului evreu de dr. Alfred Hârlăoanu, Editura Zarkony, București, 1992.
10. Manuscrisele de la Marea Moartă de I. D. Amusin, Editura științifică, 1963.
11. Originea creștinismului de Archibald Robertson, Editura politică, București, 1958.
12. Originea religiei de Charles Hainchelin, Editura de stat pentru literatură politică, 1956.
13. Istoria credințelor și ideilor religioase de Mircea Eliade, Editura Universitas, Chișinău, 1992.
14. Călătoria ultimă — Dincolo de frontiera morții de dr. Stanislav Grof, Editura Elena Francisc Publishing, 2007.
15. Dumnezeu în natură de Camille Flammarion, Editura Aurom, București, 1997.
16. Cele două surse ale moralei și religiei de Henri Bergson, Editura Institutului European, Iași, 1992.
17. Mitul potopului de Gabriel Gheorghe, Editura științifică și enciclopedică, București, 1982.
18. Dicționar de mitologie generală de Victor Kernbach, Editura științifică și enciclopedică, București, 1989.
19. Himera credinței în Dumnezeu de Richard Dawkins, Editura Curtea Veche, 2007.
20. Oameni și aspecte din istoria aromânilor de Sterie Diamandi, Editura Cugetarea, 1940.
21. Istoria Lumii în date, Editura enciclopedică română, București, 1972.
22. Universul, Dorling Kindersley, Editura RAO, 2005.
23. Istoria, Dorling Kindersley, coordonator Adam Hart David, Editura RAO, 2007.
24. Inteligența materiei de pr. dr. Dumitru Constantin Dulcan, Editura TEORA, 1992.

De același autor

Seria OCTOGONUL

1. Quinta spartă
2. Fulgerul Albastru
3. Floarea de Argint
4. Balada Lupului Alb
5. Dincolo de frontiere
6. Să te naști sub steaua noastră!
7. Lumina Geto-Daciei
8. Cântecele nemuririi
9. Singuri sub Crucea Nordului
10. Neînfrânții
11. Călător pe drum de aștri
12. A înflorit speranța
13. Întoarcerea lui Zamolxe
14. Fiul Geto-Daciei
15. Tărâmul fericirii
16. Comoara Nibelungilor
17. Secretele exploratorilor astrali
18. Drumul învingătorilor
19. Război în ceruri
20. Expediția Cap-Univers
21. Născuți pentru a învinge
22. Inimă de Român
23. Copiii speranței
24. Good bye, NATO, mon amour!
25. Sfârșitul imperiului ascuns
26. Omul din Carpați
27. Războiul zeilor
28. Victoria alcorilor
29. Pacea Marilor Străbuni
30. Moartea zeilor străini
31. Poarta viitorului
32. Vânătorii de sioniști
33. Glasul omului
34. Trăsnetul Geto-Dac
35. Coroana Ariană
36. Victoria zeilor albi
37. Triumful oamenilor
38. Revanșa
39. Sângele Europei
40. Lumina coboară în Carpați
41. Oamenii trec de absolut
42. Speranțele nu mor niciodată
43. Noi trăim în viitor
44. Eu, Varain din neamul Arienilor

Seria SUCCESUL

1. Cheile succesului
2. Arta succesului (la Români)
3. Arta creației
4. Cartea adolescentului
5. Ghidul vieții sănătoase
6. Leacuri de suflet pentru fete și femei
7. Curs practic de arta succesului
8. Farmec feminin
9. Clanul învingătorilor
10. Faceți avere!
11. Cartea părinților
12. Vom trăi omeneste!
13. Către culmile succeselor (Formula fericirii)
14. Arta succesului pentru copii
15. Cartea creatorilor
16. Secretele vârstelor de aur
17. Îngeri rebeli

Romane de dragoste

1. Să vii ca o părere...
2. Ne-om întâlni în Cer
3. Vara ultimei iubiri
4. Flacăra iubirii
5. Dragoste și otravă
6. Iubirile unui marinar
7. Noaptea teilor vrăjiți

Poezii

1. Descânțece din neamul Geto-Dacilor
2. Vraja nopților albastre
3. Cântece Daco-Române
4. Parodii politico-religioase

Analiză mituri religioase

1. Eva n-a fost mama noastră
2. Marile secrete

45. Europeni, uniți-vă!
46. Viața merge înainte
47. Riposta Creatorilor
48. Când mor uitările din noi...
49. Viața oamenilor creatori
50. Sfârșit de zbucium
51. Cristalul de foc
52. Navigăm printre enigme
53. Un fulger sfâșie bezna
54. Să-nvie Focul Vieții!
55. Chemarea nemărginirii
56. Călăuza Alcoro-Vegană
57. Planeta Fericiților
58. Pumnul de Oțel
59. Sfântă ramură de Om!
60. Lumina Omenirii
61. Treziți Eroii Civilizatori!
62. Mai tari decât destinul
63. Rupeți lanțurile robiei!
64. Zburăm cu Viața
65. Veghetorii ies din umbră
66. Extraterestrii coboară între oameni
67. Sfârșitul mării rătăcirii...
68. Vise de viață omenească
69. Cu mintea rece și inima caldă
70. Lumini ce cresc în oameni
71. Vin salvatorii!
72. Și cresc speranțele...
73. Prin viitorul netrăit
74. Cutezătorii din Carpați
75. Legea și Forța
76. Teroarea
77. Urmașii zeilor
78. Conspirația spaimei și urii
79. Incursiune în tărâmul uitat
80. Noi vom renaște dintr-un vis
81. Oamenii lui Zamolxe
82. Destin de daimon
83. Suflete de foc
84. Ziua Zeilor
85. Stăpânii din umbră
86. Profeții imperiului ocult
87. Suflete cutezătoare
88. Fantomele imperiului
89. Oameni contra bestii
90. Sămânța creatorilor
91. Taina muntelui ascuns
92. Noi suntem ținta
93. Cavalerii nobilei bresle

Roman autobiografic

1. Un Om

Romane istorice

1. Ultimul mag

Seria ORIGINI

1. Codul lui Zamolxe
2. Luptele zeilor

ANUNȚ

Cărțile scrise de Pavel Coruț pot fi procurate en-gros și prin poștă de la următoarele societăți comerciale:

- 1) — *STAND* — *Agenție de difuzare carte*, str. Dr. Petru Rareș, nr. 15-17, sect. 1, București, tel./fax: 021/2232660.
- 2) — *Atlas Grup SRL*, București, Bd. Iuliu Maniu, nr. 7, sector 6, tel: 3132828; Site: www.librariaatlas.ro.
- 3) — *Editura VOX SRL*, București, str. Petru Maior, nr. 32, sector 1, tel.: 2220214
- 4) — *Taracart Trd. SRL*, București, str. Iacob Negruzzi, nr. 46, tel.: 2230949;
- 5) — *Editura Candy SRL*, Iași, str. Cuză Vodă, nr. 2, tel.: 0232218575;
- 6) — *Somali SRL*, București, str. Iacob Negruzzi, nr. 27, tel.: 0723151513; 2232073, vinde și cărți mai vechi, din anticariat, pentru completarea colecțiilor și asigură abonamente pentru cărțile în curs de apariție. De la această firmă puteți obține CD-uri și audio-casete cu cântecele compuse și interpretate de Daniel Avram, pe versuri de Pavel Coruț — *Inima Românilor* (zece cântece), *Cântece din Carpați* (zece cântece), *Colinde românești*.
- 7) — *Mario Fair Play Impex SRL*, Bd. Al. I. Cuza, nr. 39, tel.: 223.08.92;
- 8) — S.C. ROLCRIS IMPEX SRL, Bd. Al. I. Cuza, nr. 50, sect. 1, București, tel/fax: 021/2222223
- 9) — SC ASTRO IMPEX SRL, București, str. Iacob Negruzzi, nr. 37 A, sect. 1, tel/fax: 021/2230451
- 10) — SC MARICOM 94 SRL, str. Valea Merilor, nr. 28 A, sect. 1, București, tel/fax: 021/2229969.
- 11) — Firmele și cititorii din străinătate pot face comenzi la: site — www.raft.ro; mail — office@raft.ro; fax 224 57 31.
- 12) — NICOLCART SRL, Str. Al. Depărățeanu, nr. 29, sect. 1, București, tel. 0723314426.
- 13) — Site: <http://www.drumulinvigatorilor.ro>
- 14) — Larry Cart, Bd. Al. I. Cuza, nr. 42, sect. 1, București, tel.: 021/2237636.
- 15) — Multicart, str. Magnoliei, nr. 36, Pantelimon, Ilfov, tel.: 0721387299/0788636134.
- 16) — www.librariaatlas.ro.

Cuprins

ATENȚIONARE	1
Un gest normal și necesar	2
PARTEA ÎNTÂI – Dacă Adevăratul Dumnezeu n-ar exista, ar trebui inventat	3
Cap. 1. Câteva reguli de tratare a mistico-religioșilor.....	3
Cap. 2. De ce credința în Adevăratul Dumnezeu este necesară în această perioadă de evoluție a Omenirii terrene?.....	6
Cap. 3. Avem vreo probă sigură că Dumnezeu există?	13
Cap. 4. În ce cred românii?.....	17
Cap. 5. Sunteți de acord că Dumnezeu...?	20
PARTEA A DOUA – Cumplita rătăcire	23
Cap. 1. Cea mai cumplită blasfemie a religiei judeo-creștine	23
Cap. 2. Vechiul Testament prezintă mari neadevăruri despre Lume.....	56
Cap. 3. A doua blasfemie de neiertat a religiei judeo-creștine.....	80
Cap. 4. Creștinism - rasism, xenofobie, tiranie, comunism, misoginism	100
Cap. 5. Judeo-creștinismul, imoralitatea și infraționalitatea	119
Cap. 6. Biserica judeo-creștină română e un cuib de paraziți și de infractori	132
Cap. 7. Religia judeo-creștină, evreii și masoneria	140
Cap. 8. Câteva practici judeo-creștine blasfemice, sălbatice, nocive sau inutile.....	147
Cap. 9. Cine produce adevăratele minuni.....	157
Cap. 10. Trădarea pseudo-intelectualilor	162
Cap. 11. Ce vă asumați atunci când vă declarați judeo-creștini?.....	167
PARTEA A TREIA – Mântuirea	173
Cap. 1. Românii au o șansă extraordinară	173
Cap. 2. Cum ne prezentăm în fața Divinității?	175
Cap. 3. Virtuțile combinației dintre credință și științe	189
Cap. 4. Concluzii și sugestii.....	197
Cap. 5. Mântuirea	198
Bibliografie	203
De același autor	204
ANUNȚ	206

Am scris această carte pentru viitor, convins că mai puțini oameni din prezent vor înțelege-o. Persoanele ignorante, leneșe și imorale nu-și pot însuși conținutul acestui volum, nu pot scăpa din mlaștina ratării și suferințelor specifice evoluției de tip darwinist. E clar însă că, din momentul în care ne-am smuls din imperioasele legi ale naturii "mamă", evoluăm după indicațiile Cuiva superior, evoluăm conform voinței Divinității. Nimeni nu oprește orice om interesat să cunoască informațiile științifice necesare, să creeze continuu bunuri și valori utile și să se comporte moral în orice situație, cu scopul de a se apropia de lumina divină și a se bucura de inspirația ei.

Acest volum nu fondează o nouă religie, ci sugerează înlocuirea tuturor religiilor, forme sălbatice și perimate de cult, cu credința fermă în inspirația, ajutorul și ocrotirea Adevăratului Dumnezeu. Numai persoanele culte, creatoare și morale își pot curăța creierele de zestrea bestială și-și pot perfecționa personalitățile, cu scopul de a trăi o viață activă, lungă, plină de succese, prosperitate și fericire.

ISBN 978-973-1992-06-8

